

ตัวแปรคัตสรรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา
โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นางสาวลัดดา เหลืองศิริพงษ์

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา ภาควิชาโสตทัศนศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2546

ISBN 974-17-5176-1

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

SELECTED VARIABLES AFFECTING CONSULTATION MODEL OF COMPUTER TEACHERS
IN SECONDARY PRIVATE SCHOOLS UNDER THE JURISDICTION OF
THE OFFICE OF THE BASIC EDUCATION COMMISSION

Miss Ladda Leungsasipong

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Audio-Visual Communications

Department of Audio-Visual Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2003

ISBN 974-17-5176-1

บทคัดย่อวิทยานิพนธ์

ลัดดา เหลืองศศิพงษ์ : ตัวแปรคัตสรรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา
โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (SELECTED VARIABLES AFFECTING
THE CONSULTATION MODEL OF COMPUTER TEACHERS IN SECONDARY PRIVATE
SCHOOLS UNDER THE JURISDICTION OF THE OFFICE OF THE BASIC EDUCATION
COMMISSION) อ.ที่ปรึกษา : รศ. ดร.อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง, 189 หน้า. ISBN 974-17-5176-1

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษารูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียน
เอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคัตสรร ด้านสถานภาพ
ส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กับรูปแบบการให้คำปรึกษาของครู
คอมพิวเตอร์ และ 3) ศึกษาตัวแปรคัตสรรที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษา ของครูคอมพิวเตอร์
กลุ่มตัวอย่าง เป็นหัวหน้าหมวดคอมพิวเตอร์และครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 349 คน ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2546 จาก 214 โรงเรียน การวิจัยนี้ศึกษา
กรณีการให้คำปรึกษา 2 กรณีคือ การผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ และการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และศึกษารูปแบบการให้คำ
ปรึกษา 3 รูปแบบ คือ 1) The Product Model 2) The Prescription Model และ 3) The Collaboration Model
ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน มีรูปแบบการให้คำปรึกษากรณีที่ 1 ทุกรูปแบบในระดับ
ปานกลาง และกรณีที่ 2 มีการให้คำปรึกษาแบบ The Product Model และ The Prescription Model ในระดับมาก
2. ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคัตสรรกับรูปแบบการให้คำปรึกษาทั้ง 3 รูปแบบ พบตัวแปรที่มีความ
สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ กรณีที่ 1 พบตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบการให้คำปรึกษา
แต่ละรูปแบบ จำนวน 7, 7 และ 1 ตัวตามลำดับ ตัวแปรทางบวกที่พบซ้ำกันมากที่สุดได้แก่ ครูผู้ขอคำปรึกษาขอตั้งคำถาม
และครูผู้ขอคำปรึกษายอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น และพบตัวแปรที่สัมพันธ์ทางลบจำนวน 2, 6 และ 2 ตัวตามลำดับ ตัวแปร
ทางลบที่พบซ้ำกันมากที่สุดได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก และครูผู้ขอคำปรึกษาาระดับการศึกษาปริญญาตรี กรณีที่ 2 พบตัวแปร
ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบการให้คำปรึกษาแต่ละรูปแบบ จำนวน 11, 6 และ 7 ตัวตามลำดับ ตัวแปรทางบวกที่
พบซ้ำกันมากที่สุดได้แก่ (1) ครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี (2) ครูคอมพิวเตอร์จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (3) ครู
ผู้ขอคำปรึกษามีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน (4) ครูผู้ขอคำปรึกษามีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น (5) ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบ
ทดลองสิ่งใหม่ ๆ (6) ครูผู้ขอคำปรึกษาปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่น และพบตัวแปรที่สัมพันธ์ทางลบจำนวน 2, 3 และ 3 ตัว
ตามลำดับ ตัวแปรทางลบที่พบซ้ำกันมากที่สุดได้แก่ ครูคอมพิวเตอร์อายุ 36 - 45 ปี และครูผู้ขอคำปรึกษาอายุ 36-45 ปี
3. การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Method) พบตัวแปรที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวน
ของรูปแบบการให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังนี้ กรณีที่ 1 พบตัวแปรจำนวน 2, 3 และ 3 ตัวตามลำดับ
สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 21.60, 26.20 และ 22.60 กรณีที่ 2 พบตัวแปรจำนวน 1, 2 และ 2 ตัวตามลำดับ
สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 25.20, 27.20 และ 24.50 ตัวแปรที่พบซ้ำกันในทั้ง 2 กรณี คือ ครูผู้ขอคำปรึกษา
ต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ

ภาควิชา	โสตทัศนศึกษา	ลายมือชื่อนิลิต
สาขาวิชา	โสตทัศนศึกษา	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา	2546	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4383762627 : MAJOR AUDIO-VISUAL COMMUNICATIONS

KEY WORD : / CONSULTATION MODEL / SECONDARY PRIVATE SCHOOL / COMPUTER TEACHER

LADDA LEUNGSASIPONG : SELECTED VARIABLES AFFECTING THE CONSULTATION MODEL OF COMPUTER TEACHERS IN SECONDARY PRIVATE SCHOOLS UNDER THE JURISDICTION OF THE OFFICE OF THE BASIC EDUCATION COMMISSION. THESIS
ADVISOR : ASSOC.PROF.ONJAREE NATAKUATOONG, Ph.D.189 pp. ISBN 974-17-5176-1

The purposes of this research were 1) to study the consultation model of computer teachers in secondary private schools under the jurisdiction of the office of the basic education commission 2) to study relationship between consultation model of computer teachers and selected variables : current status of computer teachers and current status and characteristics of consultee and 3) to identify predictor variables that effect consultation model of computer teachers. The samples were 349 heads of computer teachers and computer teachers in secondary private schools teaching in the academic year of 2003 in 214 schools. The consultation cases studied were media production by computer and application program utilization. Three consultation models included in the study were The Product Model, The Prescription Model and The Collaboration Model.

The findings revealed that:

1. In case 1, computer teachers performed consultation in moderate level in all three models. In case 2, they performed in The Product Model and The Prescription Model in high level.
2. There were statistically significant relationships at .05 between each consultation model and selected variables. In case 1, there were positive relationships between each consultation model and 7, 7 and 1 variables, respectively. The positive variables mostly found were consultee prefers asking questions and consultee accepts others' comments. There were negative relationship between 2, 6 and 2 variables and three consultation model respectively. The mostly found variables were small-size school and consultee with bachelor education. In case 2, there were negative relationships between each consultation model and 11, 6 and 7 variables respectively. The mostly found variables were (1) computer teachers younger than 25 years of age (2) computer teachers with computer science degree (3) consultee with specific goals (4) consultee with good relationships (5) consultee with experimental habits and (6) well-adjusted consultee. There were negative relationships between 2, 3 and 3 variables and three consultation model respectively. The mostly found were computer teachers with 36-45 years of age and consultee with 36-45 years of age.
3. In enter multiple regression analysis at .05 level, there were variables predicting the consultation models of computer teachers as follows: In case 1, there were 2, 3 and 3 predictor variables together were able to account for 21.6%, 26.2% and 22.6% of the variance. In case 2 there were 1, 2 and 2 predictor variables together were able to account for 25.2%, 27.2% and 24.5% of the variance.

Department Audio-Visual Education

Student's signature.....

Field of study Audio-Visual Communications

Advisor's signature.....

Academic year 2003

Co - Advisor's Signature -

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร.อรจรรย์ วัฒนทะกั้วทุ่ง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทางรวมทั้งแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการวิจัยด้วยความรักและเอาใจใส่เสมอมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิราพร อัจฉริยโกศล ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ใจทิพย์ วัฒนสงขลา และ ดร.อำนาจ เดชชัยศรี กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา วิหคโต, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกรี รอดโพธิ์ทอง มาสเตอร์ณรงค์ เก่าว์เกตุ และมิสระเบียบ สอสิริกุล ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณคุณครูคอมพิวเตอร์ ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือในการวิจัยและตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจและจริงใจ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ และอีกหลายท่านที่ได้กล่าวถึง

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ทุนสนับสนุนบางส่วนในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ที่ได้อบรมเลี้ยงดูด้วยความรักและเอาใจใส่ เป็นกำลังใจให้ด้วยดีตลอดมา

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและความร่วมมือจากทุกท่านอย่างมาก จึงขอกราบขอบพระคุณ และขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	5
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
1.5 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	8
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 การให้คำปรึกษา.....	9
2.2 ครูคอมพิวเตอร์.....	20
2.3 ตัวแปรต้นที่ศึกษา.....	27
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	47
3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
	5.1 สรุปผลการวิจัย.....	86
	5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	96
	5.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	102
	5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	103
	รายการอ้างอิง.....	104
	ภาคผนวก	
	ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	112
	ข รายชื่อโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	113
	ค ตารางแจกแจงตัวแปรคัดสรรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์.....	127
	ง รายการจดหมายขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	129
	จ จดหมายขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย.....	135
	ฉ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	137
	ช ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์.....	145
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	182

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์.....	54
2	จำนวนและร้อยละของครูผู้ขอคำปรึกษาจำแนกตามสถานภาพส่วนตัว.....	56
3	จำนวนและร้อยละของเรื่องที่มีการให้คำปรึกษา.....	57
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา.....	57
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษา เรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Product Model.....	58
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษา เรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Prescription Model.....	59
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษา เรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Collaboration Model.....	59
8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษา เรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Product Model.....	60
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษา เรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Prescription Model.....	61
10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษา เรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Collaboration Model.....	61
11	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรทั้ง 2 ด้าน กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเรื่อง การผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบของ The Product Model โดยวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Method).....	69
12	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรทั้ง 2 ด้าน กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเรื่อง การผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบของ The Prescription Model โดยวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Method).....	72

สารบัญญัตราง (ต่อ)

13	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรทั้ง 2 ด้าน กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเรื่อง การผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบของ The Collaboration Model โดยวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Method).....	75
14	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรทั้ง 2 ด้าน กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเรื่อง การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบของ The Product Model โดยวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Method).....	78
15	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรทั้ง 2 ด้าน กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเรื่อง การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบของ The Prescription Model โดยวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Method).....	81
16	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรทั้ง 2 ด้าน กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเรื่อง การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบของ The Collaboration Model โดยวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Method).....	84
17	แสดงระดับความคิดเห็นของรูปแบบการให้คำปรึกษาในเรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์.....	89
18	แสดงตัวแปรที่สัมพันธ์กับรูปแบบการให้คำปรึกษาในเรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์.....	91
19	แสดงตัวแปรที่มีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษา เรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์.....	93
20	แสดงระดับความคิดเห็นของรูปแบบการให้คำปรึกษาในเรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป	94
21	แสดงตัวแปรที่สัมพันธ์กับรูปแบบการให้คำปรึกษาในเรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป	96
22	แสดงตัวแปรที่มีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษา เรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป.....	98
23	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนาย รูปแบบการให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Product Model	146
24	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนาย รูปแบบการให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบของ The Prescription Model	152
25	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนาย รูปแบบการให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบของ The Collaboration Model	158

สารบัญตาราง (ต่อ)

26	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนาย รูปแบบการให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบของ The Product Model 164
27	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนาย รูปแบบการให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบของ The Prescription Model 170
28	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนาย รูปแบบการให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบของ The Collaboration Model 176

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการปฏิรูปการศึกษาไทย ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาการศึกษา เพราะเทคโนโลยีจะเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเข้าถึงความรู้อย่างต่อเนื่องตามความต้องการ (ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2546) เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทในการศึกษามากขึ้น โรงเรียนได้มีการตื่นตัวในการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อช่วยในการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ ซึ่งการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ส่วนใหญ่นำมาใช้ในงานด้านการบริหารและด้านการเรียนการสอน

ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในด้านการเรียนการสอน นอกจากครูจะต้องมีความรู้ใหม่เนื้อหาวิชาการที่จะสอนแล้ว จำเป็นต้องมีความรู้และทักษะในการสอนด้วย ครูควรแสวงหาความรู้อยู่เสมอ มีความทันสมัยกับสถานะการใช้เทคโนโลยีได้อย่างชำนาญและเป็นนักวิจัยที่มีความคิดกว้าง ครูผู้สอนจะต้องปรับตัวเพื่อสนองต่อการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (ครรชิต มาลัยวงศ์, 2534)

สมรรถภาพที่พึงประสงค์ของครูมัธยมศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์จะต้องมีคุณลักษณะ 3 ด้าน (อนงค์นาถ วงศ์อัครางกูร, 2539) คือ (1) ด้านความรู้ ได้แก่ มีความรู้ด้านภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารและแสวงหาความรู้ เป็นผู้รู้จักคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ เป็นผู้มีความรู้รอบทันโลกทันเหตุการณ์ มีความรู้ในวิทยาการใหม่ ๆ มีความรู้เท่าทันเทคโนโลยี (2) ด้านคุณลักษณะและทัศนคติ ได้แก่ เป็นคนมีเหตุผล มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้รักการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นผู้มีความวิสัยทัศน์ มองการณ์ไกล ความเป็นนักประชาธิปไตย เปิดใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น (3) ด้านทักษะปฏิบัติ ได้แก่ สามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับเจตนาของหลักสูตร รู้จักใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถพูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษได้ในฐานะที่เป็นภาษาสากล มีความสามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการปฏิบัติงาน และมีความสามารถในการใช้ข้อมูลสารสนเทศ เช่น อินเทอร์เน็ต

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยาและคณะ (2530) พบว่าสมรรถภาพของครูมัธยมศึกษา ในด้านความรู้ ครูมีความรู้ดีในเนื้อหาวิชาที่สอน แต่ยังขาดความรู้ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ด้านทักษะการสอน ครูจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเรื่องการวัดและประเมินผล การใช้สื่อการสอน การสื่อสารและเสริมแรง การนำเข้าสู่บทเรียน การควบคุมชั้นเรียน และการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน

การหาแหล่งความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่ดีคือ การได้รับการสอนจากอาจารย์หรือบุคลากรทางคอมพิวเตอร์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540)

มีผู้ศึกษาสภาพทั่วไปและสภาพการใช้คอมพิวเตอร์ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ เขียววรรณ สรรคภัณฑ์ (2536) พบว่า กลุ่มโรงเรียนที่มีความพร้อมน้อยเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ที่ยังไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้และมีการจัดระบบสารสนเทศที่ยังไม่เป็นระบบที่ดี มีบุคลากรไม่เพียงพอ และผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่เห็นความจำเป็นในการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์จัดระบบสารสนเทศ ธิดา อานทิพย์สุวรรณ (2540) พบว่า การใช้คอมพิวเตอร์โรงเรียนส่วนใหญ่ นำมาใช้พิมพ์งาน วิชาการ จัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล ทะเบียนประวัติบุคคล สถิติบุคลากร พิมพ์รายงาน การปฏิบัติงานกิจการนักเรียน รายงานการเงินและงานสารบรรณ บันทึกและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างอาคารสถานที่ พิมพ์เอกสารงานประชาสัมพันธ์โรงเรียน ปัญหาที่พบได้แก่ การขาดแคลนเจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ ปัญหาความรู้ความสามารถของผู้สอนในการใช้คอมพิวเตอร์และปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ให้สัมพันธ์กับบทเรียน บุญสืบแสงทอง (2541) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่วางแผนด้านการเรียนการสอนโดยจัดตั้งผู้รับผิดชอบการใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน จัดครูเข้าสอนตามประสบการณ์ ผู้สอนมีการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองมีประสบการณ์ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ ปัญหาที่พบได้แก่ ครูที่ใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับความต้องการของโรงเรียน ศิระ อุดมรัตน์ (2543) พบว่าด้านการวางแผนมีการวางแผนการใช้คอมพิวเตอร์ในด้านการเรียนการสอนมากที่สุด มีการจัดการบำรุงรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์โดยครูหรือบุคลากรในโรงเรียน การพัฒนาบุคลากรทำโดยส่งไปรับการอบรมภายนอกเมื่อได้รับการอบรมแล้วจัดให้ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ความรู้ที่ได้รับการอบรมนอกเหนือจากงานปกติโดยไม่ได้รับรับสิทธิพิเศษ

นิคม คุ่มตลอด (2542) พบว่าครูคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 25-35 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางด้านคอมพิวเตอร์โดยตรง มีประสบการณ์สอนวิชาคอมพิวเตอร์อยู่ในช่วง 1-5 ปี สภาพการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน ครูคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่เห็นว่าควรปรับปรุงด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือปรับปรุงด้านเนื้อหาการเรียนการสอน ครูคอมพิวเตอร์เป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์มากที่สุดในโรงเรียน จึงได้รับมอบหมายงานจากผู้บริหารโรงเรียนให้เป็นผู้ดูแลระบบและซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ในโรงเรียน สมชาย วิภาส นรินทร์ศรี (2543) พบว่า ครูคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 25-30 ปี ระดับปริญญาตรี สำเร็จการศึกษาด้านคอมพิวเตอร์โดยตรง มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี หากความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ด้วยตนเอง และสอนโดยวิธีปฏิบัติ ใช้สื่อการสอนเป็นบางครั้ง ที่ใช้มากที่สุดคือคอมพิวเตอร์

จะเห็นได้ว่า ครูคอมพิวเตอร์นอกจากจะทำหน้าที่ในการเรียนการสอนแล้ว ยังต้องทำหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแก่เพื่อนครู ไม่ว่าจะเป็นการพิมพ์เอกสารประกอบการสอน ช่วยผลิต PowerPoint เพื่อนำเสนอแทนแผ่นโปร่งใสหรือแทนโปสเตอร์ การใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ครูคอมพิวเตอร์ก็จะเตรียมเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง แนะนำการใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูล การผลิตหรือเลือกใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สิ่งเหล่านี้ทำให้ครูคอมพิวเตอร์ได้ทำหน้าที่เป็น “ที่ปรึกษา” ด้านคอมพิวเตอร์

การให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยีการศึกษา ได้แก่ การให้คำแนะนำในการผลิต การใช้ การบำรุงรักษา การออกแบบ การวิจัย การประเมิน และการบริหารด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งการให้คำปรึกษาจะประกอบไปด้วยบุคคล 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งทำหน้าที่ให้คำปรึกษา ในฐานะที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา ได้ชื่อว่า ผู้ให้คำปรึกษา (Consultant) และอีกฝ่ายหนึ่งที่มาขอคำปรึกษา ได้ชื่อว่าเป็นผู้ขอคำปรึกษา (Consultee) ผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ การที่ครูคอมพิวเตอร์จะต้องเป็นผู้ให้คำปรึกษาจะต้องมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้ขอคำปรึกษา ซึ่งความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์และวิธีการช่วยให้ผู้ขอคำปรึกษาสามารถทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพื่อส่งเสริมรูปแบบการให้คำปรึกษาของตนเอง

รูปแบบ (Model) เป็นการจัดระเบียบความคิดเกี่ยวกับความเป็นจริง โดยทำให้ความคิดนั้นง่ายและเพื่อให้เข้าใจลักษณะที่สำคัญได้ (สุวิทย์ อารีกุล, 2521) หรือหมายถึงลำดับขั้นตอนในการดำเนินงานหนึ่ง ๆ ช่วยในการจัดระบบความคิดเป็นแนวทางในการนำไปปฏิบัติต่อไป (ดิเรก ธีระภูธร, 2539) นักการศึกษาและนักวิชาการมีความเชื่อว่ารูปแบบสามารถช่วยจัดระบบความคิดที่จะนำไปปฏิบัติในสิ่งต่าง ๆ ให้มีระเบียบ ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับการนำไปใช้ได้จริง

Davies (1975) และ Rutt (1984) ได้ศึกษาลักษณะการทำงานของผู้ให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยีการศึกษาและของผู้ขอคำปรึกษา ในด้านการผลิตหรือการใช้สื่อ การออกแบบหรือการพัฒนา การเรียนการสอน พบว่าการทำงานของบุคคลทั้ง 2 ฝ่ายมีรูปแบบต่างกัน

อรจรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2532) ได้นำเสนอรูปแบบ 3 รูปแบบที่สำคัญและพบอยู่เสมอ คือ

รูปแบบที่ 1 คือ The Product Model (Tilles, 1961; Davies, 1975; Rutt, 1984; Dormant 1986; Natakutoong, 1986) เป็นรูปแบบที่พบเห็นกันทั่วไปมากที่สุด เปรียบเสมือน “ผู้ซื้อ” ที่ต้องการสินค้า (สื่อหรือข้อมูล) การทำงานตามรูปแบบนี้ ผู้ขอคำปรึกษาจะทราบปัญหา และทราบวิธีการแก้ปัญหา แต่ต้องการให้ผู้ให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยีการศึกษาเป็นผู้แก้ปัญหาให้ ผู้ขอคำปรึกษาเป็นผู้กำหนดวิธีการแก้ปัญหาโดยการสั่งให้ผู้ให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยีการศึกษาผลิตสื่อตามที่ตนต้องการ ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยีการศึกษาก็ผลิตให้โดยไม่มีทางเลือกหรือพิจารณาถึงความไม่เหมาะสมใด ๆ ความสัมพันธ์ของบุคลากรทั้ง 2 ฝ่ายจึงมีน้อยมาก

รูปแบบที่ 2 คือ The Prescription Model (Tilles, 1961; Davies, 1975; Klein, 1977; Schein, 1978; Rutt, 1984; Dormant 1986; Natakutoong, 1986) เป็นรูปแบบที่เปรียบเสมือนกับ “แพทย์กับผู้ป่วย” ผู้ป่วยนั้นมีอาการเจ็บป่วยหรือรู้สึกวุ่นวายแต่ไม่ทราบสาเหตุและวิธีแก้ไข จึงต้องขอคำปรึกษาจากแพทย์ แพทย์ทำการวิเคราะห์ที่มาของอาการเจ็บป่วยแล้วกำหนดแนวทางแก้ปัญหา เป็นหน้าที่ของผู้ป่วยที่จะนำวิธีการนั้นไปปฏิบัติด้วยตนเอง หากไม่หายดีก็อาจกลับมาปรึกษาแพทย์อีกครั้งหนึ่ง คุณค่าของการทำงานตามรูปแบบนี้ คือ ผู้ให้คำปรึกษาสามารถช่วยแก้ปัญหาเฉพาะเรื่องได้ และเมื่อผู้ขอคำปรึกษาประสบปัญหาทำนองเดียวกันนี้อีกก็จะสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ การทำงานรูปแบบนี้จะได้ผลดีถ้า ผู้ขอ

คำปรึกษาสามารถบอกอาการหรือข้อสังเกตต่าง ๆ ได้ถูกต้อง แน่นนอน และต้องเต็มใจเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทั้งหมด และต้องยอมรับว่าบุคลากรเทคโนโลยีการศึกษามีความรู้และความสามารถ สมกับที่เป็นที่ปรึกษา และจะปฏิบัติตามคำแนะนำของที่ปรึกษาทุกอย่าง

รูปแบบที่ 3 คือ The Collaboration Model (Tilles, 1961, Davies, 1975, Pryzwanskey and White, 1983, Rutt. 1984, Dormant 1986 และ Natakatoong, 1986) เป็นรูปแบบที่ผู้ให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยีการศึกษาและผู้ขอคำปรึกษาทำงานสัมพันธ์กัน โดยต้องทำงานร่วมกันตั้งแต่ต้นจนเสร็จสิ้นภารกิจ ทุกขั้นตอนของการทำงานจะต้องมีการตกลงใจ เห็นชอบร่วมกัน ผู้ขอคำปรึกษาจะยังคงเป็นผู้นำปัญหาหรือสิ่งที่คิดว่าเป็นปัญหามาปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยีการศึกษาก็จะร่วมพิจารณาว่าสิ่งที่คิดว่าเป็นปัญหานั้น แท้ที่จริงแล้วคือปัญหาหรือไม่ ถ้าพบว่าใช้ก็จะช่วยกันคิดหาแนวทางแก้ปัญหา ช่วยกันดำเนินการแก้ปัญหาตลอดจนติดตามผลการแก้ปัญหา การทำงานร่วมกันนี้ ทั้ง 2 ฝ่ายจำเป็นต้องใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญในสาขาของตนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

หากพิจารณารูปแบบการให้คำปรึกษาทั้ง 3 รูปแบบนี้ แต่ละรูปแบบจะแตกต่างกัน รูปแบบ The Product Model ผลผลิตคือ สื่อ ข้อมูลหรือบริการ ขณะที่ผลผลิตของรูปแบบ The Prescription Model คือ ข้อเสนอแนะที่ควรปฏิบัติ และสำหรับรูปแบบ The Collaboration Model นี้ ผลผลิตสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นการเพิ่มสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้เรียนหรือการใช้สื่ออย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Davies, 1975) ส่วนที่ 2 ผู้ขอคำปรึกษาจะได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ทราบถึงกระบวนการผลิตและการใช้สื่อ การออกแบบหรือการพัฒนาการสอนจากผู้ให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยีการศึกษา เมื่อผู้ขอคำปรึกษาพบปัญหาทำนองเดียวกันนี้ก็จะสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง

การให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพประกอบไปด้วยขั้นตอนอย่างมีระบบ มีหลักการ ตั้งแต่เริ่มต้น การให้คำปรึกษา สำรวจปัญหา หาแนวทางแก้ปัญหา ดำเนินการตามแผนที่วางไว้ การประเมินผล การยุติการให้คำปรึกษา จนกระทั่งติดตามผล ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยขออธิบายขั้นตอนของการให้คำปรึกษา 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 คือ ขั้นการระบุปัญหา (Problem Identification) บางทีเรียกว่าการรวบรวมข้อมูล ขั้นนี้ก็จะเป็นการเข้าสู่ปัญหา เรื่องราวของการมาพบเพื่อขอคำปรึกษา เริ่มต้นด้วยการให้ข้อมูล ปัญหา หรือประเด็นที่ต้องการขอคำปรึกษาช่วยเหลือ ขั้นนี้เป็นขั้นที่สำคัญในการค้นหาให้เข้าใจถึงปัญหาที่แท้จริง

ขั้นที่ 2 คือ กำหนดแนวทางแก้ปัญหา (Solution Assessment) ผู้ให้คำปรึกษาร่วมกับผู้ขอคำปรึกษาได้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ การตั้งเป้าหมายมีความสำคัญ เพราะจะทำให้เห็นผลชัดเจน ความต้องการที่ชัดเจนจะทำให้สามารถวางแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการเป็นขั้นตอนได้

ขั้นที่ 3 คือ การดำเนินการแก้ปัญหา (Implementation) วิธีการปฏิบัติตามแนวทางแก้ไข ที่วางแผนไว้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยผู้ให้คำปรึกษามีหลักในการค้นหาข้อมูล การจัดระบบข้อมูล

ขั้นที่ 4 คือ การประเมินผล (Evaluation) ผู้ให้คำปรึกษาจะได้เรียนรู้สิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการให้คำปรึกษา ปัญหาที่ติดขัด การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นที่ทำให้กระบวนการช่วยเหลือดำเนินไปด้วยดี

มีประสิทธิภาพหรือมีการชะงัก การได้ทบทวน ประมวลสิ่งที่ได้กระทำไปทั้งในส่วนที่ดีและติดขัดนั้นก็เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาขีดความสามารถในการให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพต่อไป

ขั้นที่ 5 คือ การยุติการให้คำปรึกษา (Termination) จะเกิดขึ้นเมื่อใดก็ได้ ในกระบวนการให้คำปรึกษา เมื่อดำเนินมาถึงขั้นที่มีการกำหนดกิจกรรมบางอย่างเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ หากการให้คำปรึกษาดำเนินไปด้วยดี ผู้ขอคำปรึกษาก็จะสามารถปฏิบัติได้ตามที่ได้วางแผนเอาไว้

การเลือกรูปแบบการให้คำปรึกษาให้เหมาะสมกับลักษณะของปัญหานั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการให้คำปรึกษา เพราะในระหว่างการให้คำปรึกษานั้นผู้ให้คำปรึกษาต้องอาศัยรูปแบบการให้คำปรึกษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับช่วยให้การให้คำปรึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ โดยศึกษาจากเรื่องที่มีการให้คำปรึกษา ได้แก่ การผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์และการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ครูคอมพิวเตอร์ให้คำปรึกษาด้วยรูปแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาตัวแปรที่เชื่อว่าส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษา 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา

ตัวแปรที่หนึ่งคือ สถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ในการให้คำปรึกษา อันประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ขนาดของโรงเรียน เป็นตัวแปรซึ่งส่งผลต่อการให้คำปรึกษา

ตัวแปรที่สองคือ สถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอนและคุณลักษณะ อันได้แก่ การเรียนรู้ของผู้ใหญ่ แรงจูงใจ การสื่อสาร และบุคลิกภาพ

ครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะมีการให้คำปรึกษาเป็นรูปแบบใด และตัวแปรด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น อันได้แก่ ตัวแปรด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา จะส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์เพียงใด เพื่อที่ครูคอมพิวเตอร์จะได้ทราบว่า จะต้องให้คำปรึกษาโดยใช้รูปแบบใด จึงจะเหมาะสมและช่วยให้การให้คำปรึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กับรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. เพื่อศึกษาตัวแปรคัตสรรที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบ การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2546

2. ตัวแปรที่ศึกษามี 2 ด้าน คือ

2.1 ตัวแปรด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ได้แก่

2.1.1 เพศ

2.1.2 อายุ

2.1.3 ระดับการศึกษา

2.1.4 สาขาที่สำเร็จการศึกษา

2.1.5 ประสบการณ์การสอน

2.1.6 ขนาดของโรงเรียน

2.2 ตัวแปรด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะผู้ขอคำปรึกษา ได้แก่

2.2.1 เพศ

2.2.2 อายุ

2.2.3 ระดับการศึกษา

2.2.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สังกัด

2.2.5 คุณลักษณะ

3. รูปแบบการให้คำปรึกษามี 3 รูปแบบ ได้แก่

3.1 The Product Model

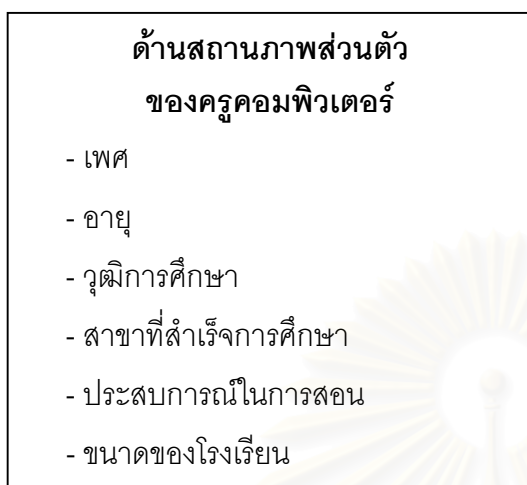
3.2 The Prescription Model

3.3 The Collaboration Model

4. ในการศึกษาแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษารูปแบบการให้คำปรึกษาใน 2 กรณี คือ การผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ และการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งทั้ง 2 กรณีนี้เป็นกรณีการให้คำปรึกษาที่พบมาก 2 อันดับแรก จากการสอบถามครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กรอบแนวคิด

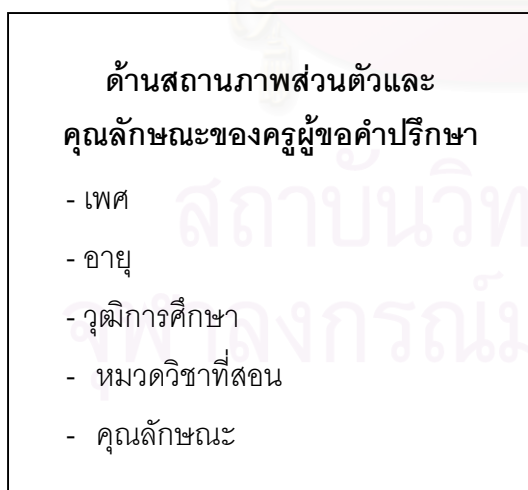
ตัวแปร X

ตัวแปร Y

รูปแบบการให้คำปรึกษา

- The Product Model
- The Prescription Model
- The Collaboration Model

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. การให้คำปรึกษา หมายถึง การให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ หรือการขอคำแนะนำในการผลิต การใช้ การออกแบบ การวิจัย การประเมิน เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน ซึ่งการให้คำปรึกษา จะประกอบด้วยบุคคล 2 ฝ่าย ได้แก่ ครูคอมพิวเตอร์และครูผู้ขอคำปรึกษา โดยครูผู้ขอคำปรึกษาเป็นผู้นำ ปัญหาของตน เพื่อมาขอคำแนะนำหรือขอความช่วยเหลือจากครูคอมพิวเตอร์ มีการหาวิธีแก้ปัญหา นำวิธีการ แก้ปัญหาไปดำเนินการปฏิบัติ และทำการประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้ขอคำปรึกษาได้นำไปปฏิบัติ ถ้าได้ผล เป็นที่น่าพอใจก็ยุติการให้คำปรึกษาหรือให้คำปรึกษาปัญหาอื่นต่อไป

2. ผู้ให้คำปรึกษา หมายถึง หัวหน้าหมวดคอมพิวเตอร์และ/หรือครูผู้สอนคอมพิวเตอร์ในระดับ มัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3. ครูผู้ขอคำปรึกษา หมายถึง ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ในระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มาขอคำปรึกษาจากผู้ให้คำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหา เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน

4. The Product Model หมายถึง รูปแบบการให้คำปรึกษาที่ครูคอมพิวเตอร์ทำงานตาม คำสั่งของผู้ขอคำปรึกษาซึ่งทราบปัญหาของตน โดยไม่มีข้อโต้แย้งหรือต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นใด ๆ

5. The Prescription Model หมายถึง รูปแบบการให้คำปรึกษาที่ครูคอมพิวเตอร์ เป็น ผู้วิเคราะห์จนทราบที่มาของปัญหาและบอกวิธีการแก้ไข แล้วให้ผู้ขอคำปรึกษาแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

6. The Collaboration Model หมายถึง รูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์และ ครูผู้ขอคำปรึกษาทำงานร่วมกันในทุกขั้นตอน ตั้งแต่ร่วมกันพิจารณาสิ่งที่คิดว่าเป็นปัญหา ช่วยกันคิดวิธี แก้ปัญหา ลงมือร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาลงจนประเมินผลการแก้ปัญหา

7. ตัวแปรคัดสรร หมายถึง สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับ มัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อความรู้ที่จะเป็นประโยชน์ผู้บริหารโรงเรียนใช้ประกอบการพัฒนาครูคอมพิวเตอร์ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูคอมพิวเตอร์มีรูปแบบการให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ
2. เป็นประโยชน์ต่อครูคอมพิวเตอร์ ในการพัฒนาศักยภาพของตนเองโดยให้ตระหนักถึงรูปแบบการให้คำปรึกษา
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา
4. เป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ ตลอดจนงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การให้คำปรึกษา

1. ความหมายของการให้คำปรึกษา
2. ความแตกต่างระหว่างการให้คำปรึกษากับการนิเทศก์
3. รูปแบบการให้คำปรึกษา
4. ขั้นตอนการให้คำปรึกษา
5. บทบาทหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษา
6. องค์ประกอบของการให้คำปรึกษา
7. ลักษณะที่ดีของผู้ให้คำปรึกษา
8. เครื่องมือวัดรูปแบบ Consultation
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา

ตอนที่ 2 ครูคอมพิวเตอร์

1. สมรรถภาพครูคอมพิวเตอร์
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์

ตอนที่ 3 ตัวแปรที่ส่งผลต่อการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์

1. สถานภาพส่วนตัว
2. การเรียนรู้ของผู้ใหญ่
3. แรงจูงใจ
4. การสื่อสาร
5. บุคลิกภาพ

ตอนที่ 1 การให้คำปรึกษา

การให้คำปรึกษามีผู้ทำบทบาทนี้ในหลายวิชาชีพ เช่น Supervisor Counseling ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้ “การให้คำปรึกษา” (Consultation)

1.1 ความหมายของการให้คำปรึกษา

Gallessich (1980) ได้ให้ความหมายของการให้คำปรึกษาว่า หมายถึง การให้คำแนะนำ (advise-giving) หรือการขอคำแนะนำ (advise-seeking)

จำเนียร ช่วงโชติและนวลศิริ เปาโรหิตย์ (2524 อ้างถึงในสุนารี เนาว์สุข, 2543) อธิบายว่า บุคลากรทางด้านการศึกษาให้คำปรึกษาต่างให้คำจำกัดความของคำว่า การให้คำปรึกษาไว้แตกต่างกันไป ซึ่งในแต่ละความหมายจะเน้นประเด็นที่สำคัญ 3 อย่างคือ ผู้ขอคำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ขอคำปรึกษาและผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้ขอคำปรึกษา

ประไพศรี บูรณงกูร และคณะ (2539 อ้างถึงใน สุนารี เนาว์สุข, 2543) กล่าวว่า การให้คำปรึกษา เป็นกระบวนการที่อาศัยสัมพันธภาพที่ดีต่อกันระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับผู้ขอคำปรึกษา ด้วยการสื่อสารสองทางจนเกิดความร่วมมือ โดยผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้ช่วยเหลือด้วยการใช้คุณสมบัติของผู้ให้คำปรึกษา และทักษะต่าง ๆ เพื่อเอื้ออำนวยให้ผู้ขอคำปรึกษาได้ใช้ศักยภาพในการทำงาน ความเข้าใจสามารถค้นหาปัญหาที่แท้จริง สาเหตุของปัญหา และความต้องการ ตลอดจนสามารถหาวิธีการแก้ไขปัญหาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม จนปรับตัวให้ดีขึ้นได้ด้วยตนเอง

จิน แบร์รี (2537) ได้ให้ความหมายของการให้คำปรึกษาว่า เป็นกระบวนการที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยอาศัยการสื่อสารแบบสองทาง ระหว่างบุคคลหนึ่งในฐานะผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งทำหน้าที่เอื้ออำนวยให้อีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นผู้ขอคำปรึกษาได้สำรวจและทำความเข้าใจถึงสิ่งที่เป็นปัญหาและสามารถทำให้ผู้ขอคำปรึกษาแสวงหาหนทางแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้ด้วยตนเอง

โรเจอร์ (1961 อ้างถึงใน สุนารี เนาว์สุข, 2543) กล่าวว่า การให้คำปรึกษา คือกระบวนการที่ผู้ขอคำปรึกษาได้รับการช่วยเหลือให้รู้จักตนเอง ซึ่งโรเจอร์ ได้เน้นถึงด้านสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษาไว้ว่า การให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องอาศัยโครงสร้างของสัมพันธภาพที่จะเปิดโอกาสให้ผู้ขอคำปรึกษาได้เข้าใจตนเองในระดับที่สามารถพัฒนาตนเองไปสู่วิถีทางที่จะดำเนินชีวิตได้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า การให้คำปรึกษา เป็นกระบวนการของสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้คำปรึกษาซึ่งเป็นผู้มีความรู้หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างดี กับผู้ขอคำปรึกษาซึ่งต้องการความช่วยเหลือเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาด้วยกัน

1.2 ความแตกต่างระหว่างการให้คำปรึกษา (Consultation) กับการนิเทศก์ (Supervision)

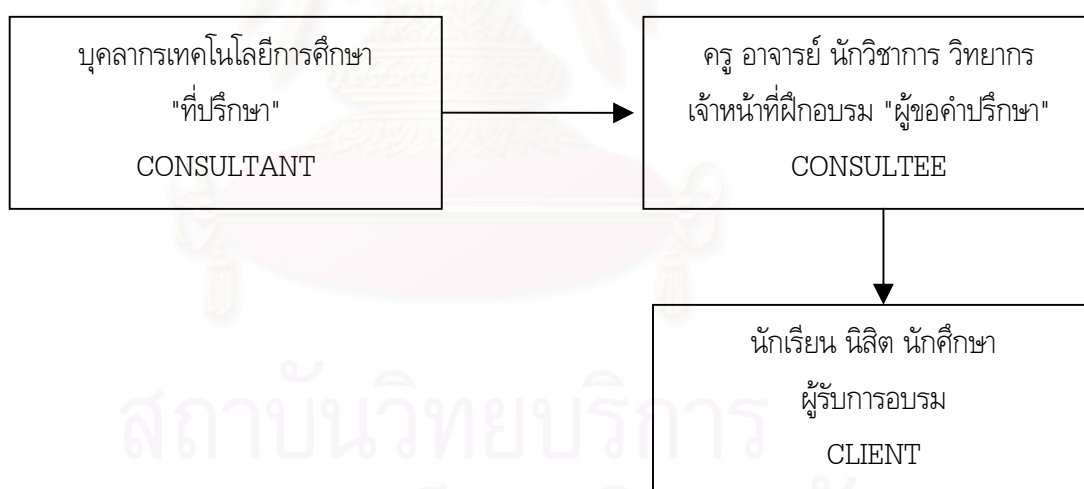
การให้คำปรึกษา (Consultation) มีความแตกต่างจากการนิเทศก์ (Supervision) ความสัมพันธ์ของการนิเทศก์จะเป็นลักษณะหัวหน้างานกับลูกน้อง การนิเทศก์อยู่ในฐานะผู้นำที่ต้องอำนวยความสะดวก

ควบคุม ชี้แนะ ตัดสินใจ ช่วยแก้ปัญหา (นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2529) สำหรับการให้คำปรึกษา (Consultation) เป็นลักษณะการทำงานร่วมกันมีฐานะเท่าเทียมกันทุกประการผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษา เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาของตน และทั้งสองฝ่ายมีสิทธิ์แสดงความคิดเห็นร่วมกัน ผู้ให้คำปรึกษาจะไม่ประเมินผู้ขอคำปรึกษา และจะเลิกปรึกษาเมื่อไรก็ได้

1.3 รูปแบบการให้คำปรึกษา

รูปแบบ (Model) เป็นการจัดระเบียบความคิดเกี่ยวกับความเป็นจริง โดยทำให้ความคิดนั้นง่ายและเพื่อให้เข้าใจลักษณะที่สำคัญได้ (สุวิทย์ อารีกุล, 2521) หรือหมายถึงลำดับขั้นตอนในการดำเนินงานหนึ่ง ๆ ช่วยในการจัดระบบความคิดเป็นแนวทางในการนำไปปฏิบัติต่อไป (ดิเรก ธีระภูธร, 2539) นักการศึกษาและนักวิชาการมีความเชื่อว่ารูปแบบสามารถช่วยจัดระบบความคิดที่จะนำไปปฏิบัติในสิ่งต่าง ๆ ให้มีระเบียบ ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับการนำไปใช้ได้จริง

อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2533) ได้กล่าวถึง นักเทคโนโลยีการศึกษาที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา หมายถึงการให้คำแนะนำและช่วยเหลือบุคคลต่าง ๆ แก่ปัญหาด้านสื่อ หรือด้านการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด โดยเขียนเป็นแผนภูมิ เพื่อให้เข้าใจลำดับขั้นตอนการทำงานได้ดังนี้

ที่มา : อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. บุคลากรเทคโนโลยีการศึกษากับการเป็น "ที่ปรึกษา" หน้า 83-89, 2533.

รูปแบบการให้คำปรึกษา Davies (1975) และ Rutt (1984) ได้ศึกษาลักษณะการทำงานของบุคลากรเทคโนโลยีการศึกษาและของผู้ขอคำปรึกษา ไม่ว่าจะเป็นการให้คำปรึกษาด้านการผลิตหรือการใช้สื่อ การออกแบบ หรือการพัฒนาการเรียนการสอน พบว่าการทำงานของบุคคลทั้ง 2 มีรูปแบบต่าง ๆ กัน ดังที่ อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2532) ได้นำเสนอ 3 รูปแบบที่สำคัญและพบอยู่เสมอ คือ

รูปแบบที่ 1 The Product Model เป็นรูปแบบที่พบเห็นกันทั่วไปมากที่สุด เปรียบเสมือน "ผู้ซื้อ" ที่ต้องการสินค้า (สื่อหรือข้อมูล) การทำงานตามรูปแบบนี้ ผู้ขอคำปรึกษาจะทราบปัญหาอันเนื่องมาจาก

การทำงานของตน และทราบบวิธีการแก้ปัญหา แต่ต้องการให้บุคลากรทางเทคโนโลยีการศึกษาเป็นผู้แก้ปัญหาก็ ผู้ขอคำปรึกษาเป็นผู้กำหนดวิธีการแก้ปัญหาโดยการสั่งให้บุคลากรทางเทคโนโลยีการศึกษาผลิตสื่อตามที่ตนต้องการ ซึ่งบุคลากรทางเทคโนโลยีการศึกษาก็ผลิตให้โดยไม่มีการโต้แย้งหรือพิจารณาถึงความไม่เหมาะสมใด ๆ ความสัมพันธ์ของบุคลากรทั้ง 2 ฝ่ายจึงมีน้อยมาก และสื่อที่ผลิตไปก็ไม่อาจเป็นเครื่องประกันได้ว่า ผู้ขอคำปรึกษาจะนำไปใช้ได้จริงและจะใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รูปแบบที่ 2 The Prescription Model ซึ่ง Schein (1978) และ Klein (1977) เปรียบเทียบการทำงานและความสัมพันธ์ของผู้ขอคำปรึกษากับที่ปรึกษาว่าเหมือน "แพทย์กับผู้ป่วย" ผู้ป่วยนั้นมีอาการเจ็บป่วยหรือรู้สึกวุ่นวายแต่ไม่ทราบสาเหตุและวิธีแก้ไข จึงต้องขอคำปรึกษาจากแพทย์ แพทย์ทำการวิเคราะห์ที่มาของอาการเจ็บป่วยแล้วบอกวิธีแก้ไข เป็นหน้าที่ของผู้ป่วยที่จะนำวิธีการนั้นไปปฏิบัติด้วยตนเอง หากไม่หายดีก็อาจกลับมาปรึกษาแพทย์อีกครั้งหนึ่ง คุณค่าของการทำงานตามรูปแบบนี้ คือ บุคลากรทางเทคโนโลยีการศึกษาสามารถช่วยแก้ปัญหา เฉพาะเรื่องได้ และเมื่อผู้ขอคำปรึกษาประสบปัญหาทำนองเดียวกันนี้อีกก็จะสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ การทำงานรูปแบบนี้จะได้ผลดีถ้าผู้ขอคำปรึกษาสามารถบอกอาการหรือข้อสังเกตต่าง ๆ ได้ถูกต้องแน่นอน และต้องเต็มใจเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทั้งหมด และต้องยอมรับว่าบุคลากรทางเทคโนโลยีการศึกษามีความรู้และความสามารถสมกับที่เป็นที่ปรึกษา และจะปฏิบัติตามคำแนะนำของที่ปรึกษาทุกอย่าง

รูปแบบที่ 3 The Collaboration Model บุคลากรทางเทคโนโลยีการศึกษาและผู้ขอคำปรึกษาที่ทำงานสัมพันธ์กันตามรูปแบบนี้นั้นจะต้องทำงานร่วมกันตั้งแต่ต้นจนเสร็จสิ้นภารกิจ ทุกขั้นตอนของการทำงานจะต้องมีการตกลงใจ เห็นชอบร่วมกัน Rutt (1984) เรียกว่ามี mutual satisfaction ผู้ขอคำปรึกษาจะยังคงเป็นผู้แก้ปัญหา หรือสิ่งทีคิดว่าเป็นปัญหามาปรึกษา บุคลากรทางเทคโนโลยีการศึกษาร่วมพิจารณาว่าสิ่งทีคิดว่าเป็นปัญหานั้นแท้ที่จริงแล้วคือ ปัญหาหรือไม่ ถ้าพบว่าใช้ก็จะช่วยกันคิดวิธีแก้ปัญหา ช่วยกันลงมือแก้ปัญหาตลอดจนติดตามผลการแก้ปัญหา การทำงานร่วมกันนี้ ทั้ง 2 ฝ่ายจำเป็นต้องใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญในสาขาของตนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลผลิตที่ได้จากการทำงานก็จะแตกต่างจาก 2 รูปแบบแรก ใน The Product Model ผลผลิตคือ สื่อ ข้อมูลหรือบริการ ขณะที่ผลผลิตของ The Prescription Model คือ ข้อเสนอแนะที่ควรปฏิบัติ สำหรับรูปแบบนี้ผลผลิตสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ การเพิ่มสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้เรียนหรือการใช้สื่ออย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และผู้ขอปรึกษาจะได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ทราบถึงกระบวนการผลิตและการใช้สื่อการออกแบบหรือการพัฒนาการสอนจากบุคลากรทางเทคโนโลยีการศึกษา เมื่อผู้ขอคำปรึกษาพบปัญหาทำนองเดียวกันนี้ก็จะสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง

1.4 ขั้นตอนการให้คำปรึกษา

มีผู้กำหนดขั้นตอนการให้คำปรึกษาที่แตกต่างกัน เช่น Gallessich (1980) ได้ศึกษาขั้นตอนในการให้คำปรึกษา 10 ขั้นตอนได้แก่

1. ความต้องการในหน่วยงาน คนในหน่วยงาน (Preliminary Exploration)

2. เจจาดิตต่อก่อนการทำสัญญาว่าจะให้ไปให้คำปรึกษาในหน่วยงานหรือไม่

(Negotiation Contract)

3. เข้าไปในหน่วยงานเพื่อให้คำปรึกษา (Entry)
4. วินิจฉัย (Diagnosis of problems or needs)
5. ตั้งเป้าหมายในการแก้ปัญหา (Goal Setting)
6. การค้นหาทางเลือก เทคนิคการเลือก (Exploration of alternatives and selection of one or more intervention strategies)
7. ดำเนินการแก้ปัญหา (Implementation of intervention)
8. ประเมินคุณภาพ / ปริมาณ (Evaluation of output/ outcome)
9. สร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในองค์กร (Institutionalization of change)
10. ยุติการให้คำปรึกษา (Termination of Consultation)

Kurpius (1978) ได้เสนอแนะขั้นตอนของการเป็นผู้ให้คำปรึกษา ดังนี้

1. ขั้นเริ่มการเป็นผู้ให้คำปรึกษา โดยผู้ขอคำปรึกษาเข้ามาปรึกษาหารือกับผู้ให้คำปรึกษา
2. ขั้นเก็บข้อมูล คือ ผู้ให้คำปรึกษาจะหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวปัญหา
3. ขั้นวิเคราะห์ปัญหา เพื่อพิจารณาว่าปัญหานั้นโยงเข้ากับเรื่องใดบ้าง
4. ขั้นหาวิธีแก้ปัญหา
5. ขั้นนำวิธีแก้ปัญหิต่าง ๆ ไปใช้
6. ขั้นยุติกระบวนการ หลังจากได้ติดตามผลแล้ว พบว่า สามารถแก้ปัญหานั้นลงแล้ว

Davies (1975) ได้กล่าวถึงสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษาว่า ศึกษา

3 ขั้นตอนได้แก่

1. การเริ่มการให้คำปรึกษา
2. ดำเนินการแก้ปัญหา
3. การยุติการให้คำปรึกษา

อรรถรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (1986) ได้วิจัยโดยใช้ขั้นตอนการให้คำปรึกษา 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 คือ การระบุปัญหา (Problem Identification) บางทีก็เรียกว่าการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ขั้นนี้ก็จะเป็นการเข้าสู่ปัญหา เรื่องราวของการมาพบเพื่อขอคำปรึกษา เริ่มต้นในการให้ข้อมูล ปัญหา หรือประเด็นที่ต้องการขอคำปรึกษาช่วยเหลือ ขั้นนี้เป็นขั้นที่สำคัญในการค้นหาให้เข้าใจถึงปัญหาที่แท้จริง ผู้ให้คำปรึกษาต้องมีทักษะ ความชำนาญในการรับรู้ ความคิด ความรู้สึก สามารถเข้าใจปัญหาที่แท้จริงของผู้ขอคำปรึกษาได้

ขั้นที่ 2 คือ การกำหนดแนวทางแก้ปัญหา (Solution Assessment) ผู้ให้คำปรึกษาร่วมกับผู้ขอคำปรึกษาได้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ การตั้งเป้าหมายมีความสำคัญ เพราะจะทำให้เห็นผลชัดเจนที่ต้องการ ความต้องการที่ชัดเจนจะทำให้สามารถวางแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการเป็นขั้นตอนได้ ผู้ให้คำปรึกษา

ต้องมีทักษะในการทำให้เกิดการตั้งเป้าหมายที่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน รู้จักฟัง และจับความต้องการของผู้มารับคำปรึกษาได้ เมื่อทราบความต้องการที่ชัดเจนแล้วจะต้องพิจารณาว่า เป้าหมายที่จะกำหนดขึ้นนั้นมีลักษณะที่อยู่บนพื้นฐานที่เป็นจริงและอยู่ในวิสัยที่เป็นไปได้สำหรับการปฏิบัติหรือไม่ อย่างไรก็ตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้แล้วอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ หากมีข้อมูลเพิ่มเติมที่เกิดความเข้าใจที่แตกต่างจากเดิมหรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ก่อน เมื่อมีการปฏิบัติแล้วพบว่าไม่เหมาะสมทักษะที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ รู้จักแบ่งเป้าหมายที่ตั้งไว้เป็นขั้นตอน

ขั้นที่ 3 คือ การดำเนินการแก้ปัญหา (Implementation) วิธีการปฏิบัติตามแนวทางแก้ไขที่วางแผนไว้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยผู้ให้คำปรึกษามีหลักในการค้นหาข้อมูล การจัดระบบข้อมูล ช่วยการมองปัญหาที่ซ่อนเร้นหรือปัญหาที่แท้จริง รวมทั้งเลือกวิธีการในการวางแผนช่วยเหลือที่ต่างกัน

ขั้นที่ 4 คือ การประเมินผล (Evaluation) การช่วยเหลือของผู้ให้คำปรึกษาที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วในแต่ละราย ในการให้คำปรึกษาแต่ละราย ผู้ให้คำปรึกษาจะได้เรียนรู้สิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการให้คำปรึกษา ปัญหาที่ติดขัด การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นที่ทำให้กระบวนการช่วยเหลือดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพหรือมีการชะงัก การได้พบทวน ประมวลสิ่งที่ได้กระทำไปทั้งในส่วนที่ดีและติดขัดนั้นก็เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาขีดความสามารถในการให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพต่อไป หากผู้ให้คำปรึกษามีการบันทึกสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไว้ก็จะเป็นประโยชน์ต่อตัวเอง และหากรวบรวมประสบการณ์เป็นเอกสารหนังสือก็จะ เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้สำหรับผู้ที่อยู่ในวิชาชีพนี้ต่อไป

ขั้นที่ 5 คือ การยุติการให้คำปรึกษา (Termination) จะเกิดขึ้นเมื่อใดก็ได้ ในกระบวนการให้คำปรึกษา เมื่อดำเนินมาถึงขั้นที่มีการกำหนดกิจกรรมบางอย่างเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ หากการให้คำปรึกษาดำเนินไปด้วยดี ผู้ขอคำปรึกษาก็จะสามารถปฏิบัติได้ตามที่ได้วางแผนเอาไว้ ในระหว่างที่ใกล้จะยุติ ผู้ให้คำปรึกษาก็จะช่วยให้ผู้ขอคำปรึกษาและผู้เตรียมพร้อมในการจะยุติการให้คำปรึกษา ขึ้นอยู่กับทั้งสองฝ่ายจะตกลงกันผู้ให้คำปรึกษาควรจะบอกให้เขารับทราบว่า เขาสามารถติดต่อกลับมาได้ หากมีบางอย่างเกิดขึ้นและต้องการปรึกษา โดยไม่ต้องคอยถึงวันนัดหมายที่กำหนดไว้

1.5 บทบาทหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษา

ประไพศรี บุรณางกูร และคณะ (2539 อ้างถึงใน สุชาติ เนาว์สุข, 2543) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่และคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาไว้ดังนี้

1. สร้างความพร้อมให้แก่ผู้ขอคำปรึกษา เพื่อให้เกิดความร่วมมือโดยส่งเสริมให้ผู้ขอคำปรึกษาเกิดความเชื่อมั่นและเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งต้องอยู่บนรากฐานของความสัมพันธ์อันดีโดยอาศัยการสื่อสารสองทางเป็นสำคัญ
2. สร้างความเข้าใจให้แก่ผู้ขอคำปรึกษา ในเรื่องบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาและบทบาทของผู้ขอคำปรึกษา เพื่อให้เป็นไปอย่างสอดคล้องในลักษณะที่เป็นผู้ร่วมทาง โดยผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้ดำเนินการให้การปรึกษาไปตามขั้นตอนเพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ขอคำปรึกษาใช้ศักยภาพที่มีอยู่ได้เต็มที่

3. ในกระบวนการปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาทำหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นกระจกเงาสะท้อนให้ผู้ขอคำปรึกษาได้เข้าใจอารมณ์ความรู้สึก ความคิดและพฤติกรรมของผู้ขอคำปรึกษาโดยใช้คุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาและทักษะต่าง ๆ มาใช้ในการให้การปรึกษา

4. ส่งเสริมให้ผู้ขอคำปรึกษามีความเป็นตัวของตัวเอง ฟังตนเองและรับผิดชอบตนเองได้ โดยช่วยให้ผู้ขอคำปรึกษาได้สำรวจศักยภาพและเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาได้สำเร็จด้วยตนเองเพื่อเป็นแรงจูงใจที่จะรู้จักแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเองต่อไป

1.6 องค์ประกอบของการให้คำปรึกษา

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภ (2543) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบร่วมของกลวิธีการให้คำปรึกษา ว่าในขณะทำการให้คำปรึกษากำลังดำเนินอยู่ ครูคอมพิวเตอร์จำเป็นต้องตระหนักถึงองค์ประกอบร่วมต่าง ๆ ของกลวิธีการให้คำปรึกษา ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. สัมพันธภาพ (Relationship) ความสัมพันธ์เป็นพื้นฐานสำคัญในการวางโครงสร้างของการให้คำปรึกษา ความพยายามที่จะสร้างสัมพันธภาพคือ การแสดงออกถึงความตั้งใจจริงที่จะช่วยเหลือผู้ขอคำปรึกษา ดังนั้นครูคอมพิวเตอร์จำเป็นต้องมีสิ่งต่อไปนี้

1.1 มีความปรารถนาดีต่อผู้อื่นเป็นพื้นฐาน (Good Wishes)

1.2 มีการยอมรับและให้เกียรติผู้อื่นในฐานะบุคคล (Approval)

1.3 มีการยกย่องและแสดงความนิยมชมชื่นในความสามารถของบุคคลอื่น

(Recognition)

1.4 มีความสามารถในการสื่อข้อความ (Communication) กล่าวคือ ครูคอมพิวเตอร์จะต้องเป็นทั้งผู้พูดและผู้ฟังที่ดี รู้จังหวะขึ้นต่อนว่า เวลาใดควรเป็นผู้พูด เวลาใดควรเป็นผู้ฟัง และในขณะที่เป็นผู้ฟังนั้นสามารถเข้าใจทั้งเรื่องราวและอารมณ์ของคู่สนทนา

1.5 ให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลอื่นทันที เมื่อมีโอกาสเท่าที่สามารถจะกระทำได้

(Helping Relation)

สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูคอมพิวเตอร์กับผู้ขอคำปรึกษา ซึ่งในกระบวนการให้คำปรึกษาเรียกว่าสายสัมพันธ์ (Rapport) จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูคอมพิวเตอร์ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และครูคอมพิวเตอร์จะต้องรักษาสายสัมพันธ์นี้ ให้คงอยู่ตลอดไปในระยะการให้คำปรึกษาอีกด้วย

2. ความยืดหยุ่น (Flexibility) นับจากครูคอมพิวเตอร์ที่เป็นฝ่ายมีบทบาทมากไปจนถึงครูคอมพิวเตอร์ที่มีบทบาทน้อยหรือค่อนข้างเรียบ จากด้านความคิดไปจนถึงด้านอารมณ์และพฤติกรรม คุณสมบัติของครูคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพ คือ ความสามารถที่จะให้คำปรึกษาและสร้างความสัมพันธ์ตามวิธีการที่เหมาะสม กับลักษณะของผู้รับคำปรึกษาที่แตกต่างกันไปได้ทุกกรณี ทักษะการให้คำปรึกษาทุกทฤษฎีต่างก็แนะนำให้มีการปรับเปลี่ยนวิธีการให้คำปรึกษาไปตามความเหมาะสมไม่ปรากฏว่ามีทฤษฎีใดเลยที่แนะนำ

ครูคอมพิวเตอร์พยายามหาทางเพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าไปอยู่ในแบบพิมพ์เดียวกันทั้งหมด ทุกทฤษฎีจะพิจารณาด้วยความยืดหยุ่นในการใช้หลักการของทฤษฎีนั้น ๆ อย่างเหมาะสม

3. การสื่อสารหรือการสื่อความหมาย (Communication) ครูคอมพิวเตอร์และครูผู้ขอคำปรึกษาจะต้องมีการติดต่อสื่อความหมายซึ่งกันและกัน อาจโดยการใช้คำพูด (Verbal Communication) หรือใช้กิริยา ท่าทาง สีหน้า แววตา (Non-Verbal Communication) ก็ได้ ความไวในการที่จะรับรู้และเข้าใจถึงปัญหา ความไวต่อการรับรู้ถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตนเองของผู้ขอคำปรึกษาตลอดจนการพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยความยุติธรรมพอสมควร จะช่วยให้การให้คำปรึกษาดำเนินไปได้อย่างดี

4. การจูงใจ (Motivation) ทฤษฎีการให้คำปรึกษาทุกทฤษฎีมีความเห็นตรงกันว่า ครูผู้ขอคำปรึกษาที่ต้องการมาขอคำปรึกษาย่อมจะให้ความร่วมมือและได้รับประโยชน์มากกว่าผู้ที่ไม่มีความต้องการ ดังนั้นถ้าเป็นไปได้ควรมีการสร้างแรงจูงใจกับผู้ขอคำปรึกษาทุกคน โดยเฉพาะกับผู้ที่ไม่ต้องการรับการปรึกษา เมื่อผู้ขอคำปรึกษานั้นเกิดปัญหาที่อาจต้องใช้ความพยายามมากเป็นพิเศษ การจูงใจสำหรับการให้คำปรึกษาเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกนึกคิดตลอดถึงความประพฤติ และนำมาสู่ความสำเร็จในการให้คำปรึกษาต่อไป

5. การยอมรับนับถือ (Respect) การยอมรับนับถือในฐานะบุคคลที่ครูคอมพิวเตอร์มีให้แก่ผู้ขอคำปรึกษาเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งในระหว่างการให้คำปรึกษา ครูคอมพิวเตอร์ควรฝึกฝนการยอมรับนับถือผู้อื่นให้่องงามไปพร้อม ๆ กับการยอมรับนับถือตนเอง และเกิดความรู้สึกต้องการที่จะรักผู้อื่นเหมือนกับที่รักตนเอง การที่ครูคอมพิวเตอร์จะนิยมชมชอบในตัวผู้ขอคำปรึกษานั้น เขาจะต้องเกิดความรู้สึกนิยมชมชอบในตนเองก่อนประการสำคัญคือ การรู้จักตนเองเข้าใจตนเองอย่างลึกซึ้งถึงจุดเด่นและจุดบกพร่องตลอดถึงการยอมรับตนเองของครูคอมพิวเตอร์จะก่อให้เกิดทักษะปัญญาและความรู้สึกที่ต้องการจะยอมรับนับถือผู้อื่น

6. การสนับสนุน (Support) การให้การสนับสนุนแก่ผู้ขอคำปรึกษาไม่ว่าจะโดยการใช้คำพูดลักษณะสีหน้าท่าทาง หรือการกระทำ จะทำให้ผู้ขอคำปรึกษามีความรู้สึกว่าเรื่องราวของเขามีความสำคัญและกำลังได้รับความสนใจ หรือได้รับการสนับสนุนการให้คำปรึกษา ช่วยให้ผู้ขอคำปรึกษาเกิดกำลังใจและมุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหานั้นได้

7. การเรียนรู้ (Learning) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง และโลกของเขามากขึ้น ซึ่งจะเป็นการช่วยให้เขาเกิดความสามารถในการแก้ไขปัญหามากยิ่งขึ้น การเรียนรู้จะเกิดขึ้นอย่างไรย่อมขึ้นอยู่กับความเชื่อของแต่ละทฤษฎี เช่น บางทฤษฎีจะเชื่อว่าเมื่อไรก็ตามที่ทัศนคติของคนเราเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของบุคคลนั้นย่อมจะเปลี่ยนแปลงตาม

8. การนำแนวทาง (Direction) การนำแนวทางแก่ผู้ขอคำปรึกษาเพื่อแนะนำแนวทางบางวิธี อาจปรากฏให้เห็นได้ชัดเจนบางวิธีเกิดขึ้นเป็นบางครั้งบางคราว บางวิธีใช้สัญญาณ หรือการพยักหน้า การนำแนวทางไม่ว่าครูคอมพิวเตอร์จะใช้วิธีใดมักจะต้องปรากฏอยู่เสมอ และยังเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการให้คำปรึกษา

7. การเรียนรู้ (Learning) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง และโลกของเขา มากขึ้น ซึ่งจะเป็นการช่วยให้เขาเกิดความสามารถในการแก้ไขปัญหามากยิ่งขึ้น การเรียนรู้จะเกิดขึ้นอย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับความเชื่อของแต่ละทฤษฎี เช่น บางทฤษฎีจะเชื่อว่าเมื่อไรก็ตามที่ทัศนคติของคนเราเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของบุคคลนั้นย่อมจะเปลี่ยนตาม

8. การนำแนวทาง (Direction) การนำแนวทางแก่ผู้ขอคำปรึกษาเพื่อแนะนำแนวทางบางวิธี อาจปรากฏให้เห็นได้ชัดเจนบางวิธีเกิดขึ้นเป็นบางครั้งบางคราว บางวิธีใช้สัญญาณ หรือการพยักหน้า การนำแนวทางไม่ว่าครูคอมพิวเตอร์จะใช้วิธีใดมักจะต้องปรากฏอยู่เสมอ และยังเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการให้คำปรึกษา

9. การให้รางวัล (Rewards) การที่ครูคอมพิวเตอร์มอบความเป็นกันเอง ยอมรับนับถือ ทำความเข้าใจในเรื่องราวของผู้ขอคำปรึกษา ไม่ว่าจะเข้าไปโดยกิริยาท่าทาง หรือคำพูด ซึ่งจะช่วยให้ผู้ขอคำปรึกษาเกิดกำลังใจที่จะแสดงออกถึงความรู้สึกที่แท้จริงออกมาอย่างเปิดเผยอันจะเป็นแนวทางไปสู่การเรียนรู้ในการที่จะปรับพฤติกรรม

10. จุดประสงค์ (Purposes) วัตถุประสงค์สำคัญของการให้คำปรึกษาที่ครูคอมพิวเตอร์พึงระลึกถึงอยู่เสมอคือ การร่วมมือกันระหว่างครูคอมพิวเตอร์และผู้ขอคำปรึกษา เพื่อช่วยให้ผู้ขอคำปรึกษาเกิดความเป็นอิสระรับรู้อะไรละเอียด และมีความรับผิดชอบ

1.7 ลักษณะที่ดีของผู้ให้คำปรึกษา

1. การยอมรับผู้ขอคำปรึกษาอย่างไม่มีเงื่อนไข ขณะเดียวกันยังคงความเป็นตัวของตัวเองอยู่
2. ผู้ให้คำปรึกษาไม่ยึดตนเองเป็นบรรทัดฐานในการตัดสินใจผู้อื่น เพราะการยึดผู้ให้คำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง เป็นอุปสรรคที่ทำให้ผู้ให้คำปรึกษาขาดความเข้าใจผู้ขอคำปรึกษาอย่างถ่องแท้
3. มีเจตคติที่ดีในการให้ความช่วยเหลือและมีเจตคติที่ดีต่อการให้การปรึกษา
4. มีความเห็นอกเห็นใจ (Empathy) และมีความสำนึกในคุณค่าของคน คือเชื่อในศักยภาพของมนุษย์
5. มองโลกในแง่ดี มีอารมณ์ขัน มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล และเห็นว่าปัญหาทั้งหลายสามารถแก้ไข หรือคลี่คลายไปในทางที่ดีได้
6. มีวุฒิภาวะทางอารมณ์
7. เป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักเก็บรักษาความลับ
8. เป็นคนช่างสังเกต ไวต่อความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น
9. ยอมรับและพัฒนาตนเองเสมอ ด้วยการหมั่นตรวจสอบบทบาท และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการให้การปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ
10. มีทักษะการสื่อสารที่ดี

1.8 เครื่องมือวัดรูปแบบ consultation

เครื่องมือวัดรูปแบบการให้คำปรึกษาได้มีผู้วิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์กับรูปแบบการให้คำปรึกษาโดยสร้างเครื่องมือ เพื่อสอบถามครู Zins and Curtis (1981) ได้ศึกษาความพึงพอใจของครูผู้ขอคำปรึกษาว่าพอใจกับรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบใดจาก 3 รูปแบบมากที่สุดโดยให้เลือกเพียง 1 รูปแบบ กับรูปแบบการให้คำปรึกษาที่แตกต่างกัน เครื่องมือประกอบด้วย การอธิบายถึงคุณลักษณะหลักของรูปแบบการให้คำปรึกษา ส่วน Pryzwansky and White (1983) ได้ศึกษาความชอบของครูประจำชั้นกับการให้คำปรึกษา 4 รูปแบบ โดยศึกษาหน้าที่ ประสบการณ์การเป็นครู การยอมรับ การควบคุมตนเองและสภาพแวดล้อมของครู จะเห็นได้ว่าเครื่องมือที่วัดรูปแบบการให้คำปรึกษามีการศึกษาหลายรูปแบบ

1.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา

ถึงแม้ว่าการให้คำปรึกษาเป็นส่วนหนึ่งของเทคโนโลยีการศึกษา แต่เป็นบทบาทที่ไม่ค่อยพบงานวิจัย ส่วนใหญ่ความรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยีการศึกษามาจากการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ (Bratton, 1980) จึงไม่ค่อยมีงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาของนักเทคโนโลยีการศึกษา เหมือนที่มีการศึกษาเกี่ยวกับจิตวิทยาการสอน

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาของนักเทคโนโลยีการศึกษาที่ได้ศึกษาที่พบ ได้แก่ งานวิจัยของ Price (1976) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนของนักเทคโนโลยีการศึกษา 6 คน เมื่อมีผู้มาขอคำปรึกษาเป็นครั้งแรก โดยการบันทึกบทสนทนาผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษา พบว่า มีสัมพันธภาพอันดีในระหว่างการสนทนาในขั้นของการหาปัญหาที่พบและหาวิธีการแก้ปัญหา จากการสนทนาและการเสริมแรงให้กับผู้ขอคำปรึกษา

Rutt (1979) ได้สำรวจลักษณะการให้คำปรึกษาของนักเทคโนโลยีการศึกษา โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังนักเทคโนโลยีการศึกษา 83 คนทั่วประเทศ โดยสมมติบทบาท 6 สถานการณ์ด้านสภาพแวดล้อมของงานและการตอบสนอง โดยสังเกตพฤติกรรมการให้คำปรึกษาแต่ละรูปแบบ (Product Model, Prescription Model, Collaboration Model and Affiliative Model) เริ่มตั้งแต่ทั้งผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษามาพบกัน วิเคราะห์ปัญหาและหาวิธีแก้ปัญหา พบว่า 1) นักเทคโนโลยีการศึกษาไม่ได้สนับสนุนรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งของการให้คำปรึกษา 2) ในระดับของระบบ (หลักสูตรหรือหน่วยย่อย) และชนิดของนวัตกรรม (การออกแบบการสอนและการผลิตสื่อ) ทั้งสองมีอิทธิพลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษา นักเทคโนโลยีการศึกษาได้เสนอ Product Model เพื่อจัดการเกี่ยวกับปัญหาการออกแบบการสอนและในระดับหลักสูตร และจะใช้ Collaboration Model เมื่อพบกับปัญหาการสอนที่ต้องผลิตสื่อในระบบย่อย

เครื่องมือที่สร้างเพื่อศึกษาสัมพันธภาพของผู้ให้คำปรึกษา เพื่อบ่งชี้ถึงการพัฒนาเครื่องมือ โดยประเมินสิ่งที่ชอบของผู้ขอคำปรึกษา สำหรับรูปแบบการให้คำปรึกษา มีดังนี้

มิสเชล (Mischley, 1973) ได้พัฒนาเครื่องมือในการศึกษาสัมพันธภาพของรูปแบบการให้คำปรึกษากับภูมิหลัง บุคลิกภาพและลักษณะองค์กรของครู นักวิจัยได้ใช้ 4 รูปแบบของการให้คำปรึกษา

ซินส์ และเคอร์ทิส (Zins and Curtis, 1981) ได้สร้างเครื่องมือและใช้วัดความชอบของครู กับรูปแบบการให้คำปรึกษา 3 แบบ ได้แก่ Mental Health, Medical/Clinical, and Behavioral ผลการวิจัยพบว่า ครูแต่ละคนมักจะเลือกรูปแบบเดียวที่ชอบ

พริชวานสกีและไวท์ (Pryzwansky and White, 1983) ได้ทำการวิจัยครูว่าการให้คำปรึกษากับประสบการณ์การสอนและการเข้าใจการควบคุมตนเองกับ 4 รูปแบบที่ใช้ได้แก่ medical, collaboration, expert, and mental health แต่ละรูปแบบมี 6 ขั้นตอนดังนี้ เป้าหมายของการให้คำปรึกษา การตอบสนองของผู้ขอคำปรึกษา แนวทางแก้ปัญหา กำหนดวิธีดำเนินการแก้ไข การดำเนินการแก้ปัญหา และจำนวนครั้ง โดยประมาณของการประชุม ครูตอบโดยได้ความถี่ในการใช้รูปแบบ เป็นแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า

เบบคอคและพริชวานสกี (Babcock and Pryzeansky, 1983) ได้ใช้แบบทดสอบเป็นแบบประมาณค่า บุคลิกภาพของครูในการให้บริการ 4 รูปแบบการให้คำปรึกษากับ 5 ขั้นตอนของกระบวนการให้คำปรึกษา ได้แก่ เป้าหมายของการให้คำปรึกษา ปัญหาที่พบ การค้นหาทางเลือก ดำเนินการแก้ปัญหา และประเมินการติดตาม ได้แก่ 20 ข้อความ แต่ละรูปแบบจะมีหนึ่งในห้าขั้นตอนของการให้คำปรึกษา ที่ตอบสนองการเห็นด้วยกับเนื้อหาในการประมาณค่าจาก 1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและ 5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง

กัทคินและบอสซาร์ด (Gutkin and Bossard, 1984) ได้สำรวจสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษากับองค์ประกอบของลักษณะเฉพาะของครูผู้ให้คำปรึกษา ลักษณะการให้คำปรึกษา พบว่า ครูได้แสดงที่คะแนน 7 ของสำหรับรูปแบบหนึ่งหรือรูปแบบอื่น ๆ

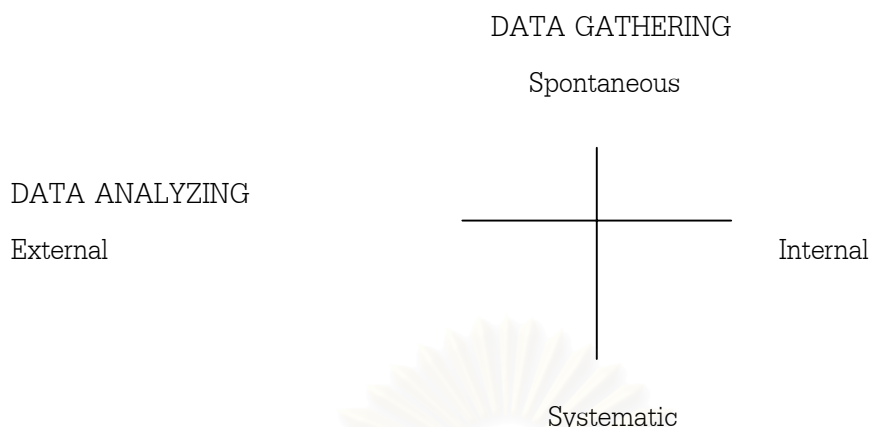
จากงานวิจัยที่สร้างเครื่องมือที่ได้พัฒนาที่จะมุ่งเข้าสู่ประชากรในจิตวิทยาการสอน ดังนั้น เนื้อหาที่จะสร้างเครื่องมือจึงมุ่งเน้นไปเฉพาะด้านและกิจกรรมของการให้คำปรึกษาจิตวิทยาการสอน และไม่สามารถประยุกต์เข้ากับการศึกษานี้ คงมีแต่ของ Rutt ที่สามารถนำเครื่องมือมาพัฒนาได้

Davies (1975) พบว่าบุคลากรเทคโนโลยีการศึกษาส่วนมากชอบทำงานแบบ The Prescription Model และอาจารย์มหาวิทยาลัยชอบ The Product Model

Bratton (1979) พบว่ารูปแบบที่น่าจะมีประโยชน์และส่งเสริมการทำงานของบุคลากรเทคโนโลยีการศึกษา อีกทั้งให้ประโยชน์ต่อผู้ขอคำปรึกษามากที่สุดคือ The Collaboration Model

Davies (1975) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและครูผู้ขอคำปรึกษา ที่สำคัญมี 3 ขั้นตอนคือ การเริ่มต้น ความสัมพันธ์ ได้แก่ การเริ่มติดต่อกันเคยกับผู้ขอคำปรึกษา และการเจรจาอย่างเป็นทางการและจิตวิทยา ขั้นตอนการแก้ปัญหา ความสัมพันธ์ขั้นนี้ประกอบด้วย การวินิจฉัย เข้าใจความต้องการที่แท้จริงของผู้ขอคำปรึกษา บอกวิธีทำให้ผู้ขอคำปรึกษา และดำเนินการเลือกวิธีการ Terminating ยุติ พิจารณาทบทวนและประเมินความสัมพันธ์เมื่อยุติอย่างสมบูรณ์

Coscarelli and Stonewater (1979) เสนอทฤษฎี การตัดสินใจ ความสำเร็จของผู้ให้คำปรึกษา ทำให้สัมพันธภาพจะดีขึ้น เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ ใช้แผนภูมิ 2 มิติ ได้แก่ การให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ

Rosenberg (1978) ได้กล่าวถึง การประชุมของศึกษานิเทศก์และครู เพื่อสำรวจกลยุทธ์สำหรับการพัฒนาปฏิสัมพันธ์ของผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษา โดยใช้การสนทนา เพื่อพิจารณาอภิปราย โดยเขาแสดงพฤติกรรม ซึ่งบ่งชี้และจะได้นำมาปรับปรุง

Price (1976) ได้ กล่าวถึงในแต่ละขั้นตอนมีการพูดเพื่อบอกวิธีแก้ปัญหา จะพบว่าขั้นตอนการแก้ปัญหาเนื้อหาที่อภิปรายกันมากที่สุด ได้แก่ การเรียนการสอน และกระบวนการพฤติกรรมพิจารณาอธิบายมากที่สุด การเสนอข้อคิดเห็น การเสริมแรง

Rutt (1979) ได้สำรวจรูปแบบการให้คำปรึกษาของนักเทคโนโลยีทางการศึกษา ได้เสนอโครงการการให้คำปรึกษาของผู้เชี่ยวชาญทางเนื้อหา การพูดแบบเผชิญหน้า หนึ่งในสี่ทฤษฎีของรูปแบบ โดยหลักการพบว่า นักเทคโนโลยีทางการศึกษาไม่ได้ยึดติดอยู่กับรูปแบบให้รูปแบบหนึ่ง ขั้นตอนที่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ การวิเคราะห์การเริ่มต้น การสนทนา และการกำหนดแนวทางแก้ปัญหา และอภิปรายถึงนวัตกรรมกลยุทธ์คือการเรียนการสอนเปลี่ยน การใช้สื่อ หรือระดับระบบ

ตอนที่ 2 ครูคอมพิวเตอร์

1. สมรรถภาพครูคอมพิวเตอร์

ศิริวรรณ จำปาทอง (2541) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพของผู้สอนคอมพิวเตอร์ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาในช่วงปีพุทธศักราช 2540 – 2550 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านคอมพิวเตอร์ศึกษาตามหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งได้รับความความคิดเห็นที่สรุปได้ว่า ผู้สอนคอมพิวเตอร์ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา โดยแบ่งเป็น 7 ด้านคือ

1. ด้านการบริหาร ที่เกี่ยวกับการบริหารองค์กร (ศูนย์คอมพิวเตอร์) มีรายละเอียดดังนี้
 - 1.1 สามารถใช้คอมพิวเตอร์เชื่อมโยงเพื่อสื่อสารข้อมูลกับองค์กรอื่น ๆ ได้ เช่น ผ่านทาง E - mail เป็นต้น
 - 1.2 สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับองค์กร

- 1.3 สามารถพัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์สำหรับการบริหารงานขององค์กร
- 1.4 สามารถให้ความร่วมมือกับหน่วยงานในองค์กรเพื่อนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาพัฒนาประสิทธิภาพของงาน
- 1.5 สามารถพัฒนาและประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในองค์กร
- 1.6 สามารถพัฒนาซอฟต์แวร์ และใช้ซอฟต์แวร์เพื่อการบริหารองค์กรได้
- 1.7 สามารถกำหนดความต้องการด้านข้อมูลสำหรับใช้ในการบริหาร
- 1.8 สามารถจัดระบบบริหารองค์กรให้ดำเนินงานคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ
2. ด้านการบริหาร ที่เกี่ยวกับบริหารบุคคล มีรายละเอียดดังนี้
 - 2.1 สามารถใช้คอมพิวเตอร์ติดต่อสื่อสารส่งข้อมูล และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ กับหน่วยงานอื่น
 - 2.2 มีความสามารถในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ
 - 2.3 สามารถนำความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของบุคคลมาใช้พัฒนาบุคลากรได้
 - 2.4 สามารถสาธิตการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในงานบุคลากร
 - 2.5 สามารถบรรยายหรือให้การฝึกอบรมวิชาการด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐานแก่บุคลากร
 - 2.6 สามารถพัฒนาบุคลากรให้ทันต่อความก้าวหน้าในวิทยาการคอมพิวเตอร์
 - 2.7 มีความเป็นผู้นำ มีความยุติธรรม และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
 - 2.8 มีความสามารถมอบหมายงาน ควบคุม และติดตามการปฏิบัติงานอย่างได้ผล
 - 2.9 สามารถพัฒนาและประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารบุคลากร
 - 2.10 สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาพัฒนาบุคลากรได้
 - 2.11 สามารถกำหนดหัวข้อ และจัดทำรายละเอียดสำหรับการฝึกอบรมบุคลากรด้านคอมพิวเตอร์
3. ด้านการเรียนการสอน ที่เกี่ยวกับการออกแบบระบบการสอน มีรายละเอียดดังนี้
 - 3.1 สามารถออกแบบระบบการสอนที่สอดคล้องกับเทคโนโลยีใหม่ให้เหมาะสมกับผู้เรียน
 - 3.2 สามารถประยุกต์ระบบการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผลทางปฏิบัติ
 - 3.3 สามารถระบุประโยชน์ของระบบคอมพิวเตอร์ที่นำมาใช้กับระบบการสอน
 - 3.4 สามารถพัฒนาความรู้ด้านการออกแบบด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 3.5 มีความรู้ในระบบการสอน
 - 3.6 สามารถใช้คอมพิวเตอร์วางแผนการสอนของโรงเรียนได้
 - 3.7 สามารถออกแบบระบบการสอนที่เน้นผู้เรียนให้แก้ปัญหาเป็น
4. ด้านการเรียนการสอน ที่เกี่ยวกับการออกแบบสื่อการสอน มีรายละเอียดดังนี้
 - 4.1 สามารถออกแบบสื่อการสอนประกอบการเรียนการสอนของตนเองได้เป็นอย่างดี

- 4.2 สามารถใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อื่น ๆ พัฒนาสื่อการสอนได้
- 4.3 สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานต่าง ๆ โดยเฉพาะการสอน เช่น E-mail, Internet, HTML and Teleconference เป็นต้น
- 4.4 สามารถพัฒนาสื่อการสอนโดยเฉพาะมัลติมีเดียได้
- 4.5 สามารถออกแบบและพัฒนาบทเรียน โดยบูรณาการเทคโนโลยีในสถานการณ์การสอนแบบต่าง ๆ
- 4.6 สามารถออกแบบสื่อการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และมีส่วนร่วม
5. ด้านการเรียนการสอน ที่เกี่ยวกับการผลิตสื่อการสอน มีรายละเอียดดังนี้
 - 5.1 สามารถสร้างสื่อการสอนด้วยตนเองได้ เช่น ทำ Web Page เป็นต้น
 - 5.2 สามารถใช้สื่อทางด้าน Internet เพื่อการเรียนการสอนได้
 - 5.3 สามารถใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการสอนผ่านเครือข่ายได้
 - 5.4 สามารถนำคอมพิวเตอร์พัฒนาสื่อการสอนไปกับเทคโนโลยีอื่น ๆ ได้
 - 5.5 มีความรู้และมีทักษะในการผลิตสื่อการสอนด้วยคอมพิวเตอร์
 - 5.6 สามารถเลือกใช้แหล่งข้อมูลด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศได้ เช่น คู่มือการใช้ผู้เชี่ยวชาญ และบุคลากรอื่น ๆ เป็นต้น
 - 5.7 สามารถแลกเปลี่ยนสื่อการสอนผ่านระบบเครือข่ายได้
 - 5.8 สามารถผลิตสื่อประเภทมัลติมีเดียได้
 - 5.9 สามารถผลิตสื่อจำลองแบบหรือสร้างโมเดลเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ได้
6. ด้านการเรียนการสอน ที่เกี่ยวกับการบริการ มีรายละเอียดดังนี้
 - 6.1 สามารถให้ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์กับผู้อื่นได้
 - 6.2 มีความรู้ในเรื่องการจัดเก็บระบบข้อมูลเพื่อการบริการ
 - 6.3 สามารถพัฒนาข้าราชการ และประชาชนให้มีความรู้ในการใช้ซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ได้
 - 6.4 สามารถดูแลความเรียบร้อยและปรับเปลี่ยนอุปกรณ์คอมพิวเตอร์พื้นฐานได้
 - 6.5 สามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ระบบเครือข่ายของคอมพิวเตอร์ได้
 - 6.6 สามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ได้
 - 6.7 สามารถซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ขั้นต้นได้
7. ด้านการเรียนการสอน ที่เกี่ยวกับการประเมินผล มีรายละเอียดดังนี้
 - 7.1 สามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ผลการเรียนได้
 - 7.2 สามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการบันทึกผลการเรียนได้อย่างเป็นระบบ
 - 7.3 สามารถใช้คอมพิวเตอร์บันทึกผลการทำงานโครงการได้
 - 7.4 สามารถประเมิน เลือก และประยุกต์การใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับเนื้อหาหลักสูตร และระดับชั้นได้

- 7.5 สามารถวัดและประเมินผลการเรียนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติได้ถูกต้อง
- 7.6 สามารถประเมินผลการทำงานของหน่วยงานตามที่ได้รับมอบหมายได้
- 7.7 สามารถออกแบบ สร้าง และปรับปรุงวิธีการประเมินผลให้ตรงตามวัตถุประสงค์ได้

จากสมรรถภาพของผู้สอนคอมพิวเตอร์ได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้สอนคอมพิวเตอร์สามารถให้ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์กับผู้อื่นได้ ทั้งนี้เพราะเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ผู้สอนคอมพิวเตอร์จำเป็นต้องแสวงหาความรู้ พัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ ทันท่วงทีต่อการเปลี่ยนแปลงและเทคโนโลยีใหม่ที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปถ่ายทอดเผยแพร่และให้คำปรึกษาต่อเพื่อนร่วมงานต่อไป

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนเอกชน

ได้มีผู้วิจัยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา ความต้องการเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ สภาพทั่วไปของการใช้คอมพิวเตอร์ในโรงเรียนเอกชน ดังนี้

ปราณี ศรีใส (2533) ได้ศึกษา ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนสายสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ ด้านผู้บังคับบัญชา ด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ ด้านการยอมรับนับถือและความรู้สึกในผลสำเร็จ ด้านสภาพการทำงาน ด้านนโยบายและการบริหาร ด้านความสัมพันธ์อันดีในหน่วยงาน ด้านความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า และด้านรายได้และสวัสดิการ จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูที่ปฏิบัติหน้าที่ที่มีความพึงพอใจในงาน

เธียรวรรณ สรรคภักดิ์ (2536) ได้ศึกษา ความต้องการและความพร้อมในการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์จัดระบบสารสนเทศเพื่อจัดการการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่ามี ความจำเป็นในการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์จัดระบบสารสนเทศ โดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ขนาด 16 บิต โรงเรียนละ 6-7 เครื่อง งบประมาณที่ใช้ส่วนใหญ่ได้จากงบประมาณของโรงเรียน และต้องการบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์จากภายนอกโรงเรียนหรือครูสอนคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนเป็นผู้ที่ทำหน้าที่จัดระบบสารสนเทศ มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง ส่วนความพร้อมในการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์จัดระบบสารสนเทศในโรงเรียนสรุปได้เป็น 3 ระดับคือ กลุ่มโรงเรียนที่มีความพร้อมมากเป็นโรงเรียนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้อยู่แล้ว ร้อยละ 31 มีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์โรงเรียนละ 1-2 เครื่อง มีการจัดระบบสารสนเทศอย่างเป็นระบบ มีบุคลากรที่มีความรู้ในด้านคอมพิวเตอร์และผู้บริหารให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี กลุ่มโรงเรียนที่มีความพร้อมปานกลางเป็นโรงเรียนที่ยังไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ ร้อยละ 60.6 มีการจัดระบบสารสนเทศแบบเพิ่มเอกสารที่เป็นระเบียบแบบแผน มีบุคลากรมากพอในการจัดระบบสารสนเทศ และผู้บริหารเห็นความจำเป็นในการนำคอมพิวเตอร์มาจัดระบบสารสนเทศ ส่วนกลุ่มโรงเรียนที่มีความพร้อมน้อยเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ที่ยังไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ และมีการจัดระบบสารสนเทศที่ยังไม่เป็นระบบที่ดี มีบุคลากรไม่เพียงพอ และผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่เห็นความจำเป็นในการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์จัดระบบสารสนเทศ

ธีรศักดิ์ ละม่อม (2537) ได้ศึกษา การประเมินการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาของ บุคลากรในสหวิทยาลัยอีสาน พบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์การศึกษาฝ่ายบริหาร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย การศึกษาอยู่ระดับปริญญาโท และบุคลากรฝ่ายปฏิบัติการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง การศึกษาส่วนใหญ่ระดับปริญญาตรี มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่จากการศึกษาด้วยตนเอง และมีระดับ การใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ในงานบริหารการศึกษาอยู่ในระดับมาก ปัญหาการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับ มาก ได้แก่ ขาดความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ขาดโปรแกรมสำเร็จรูป อุปกรณ์คอมพิวเตอร์เสื่อมสภาพ ขีดความสามารถของคอมพิวเตอร์ต่ำ ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร และจำนวนบุคลากรที่มีความสามารถ ด้านคอมพิวเตอร์

ธิดา อานทิพย์สุวรรณ (2540) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ในโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพการใช้คอมพิวเตอร์โรงเรียนส่วนใหญ่ นำมาใช้พิมพ์งาน วิชาการ จัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล ทะเบียนประวัติบุคคล สถิติบุคลากร พิมพ์รายงาน การปฏิบัติงานกิจการ นักเรียน รายงานการเงินและงานสารบรรณ บันทึกและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างอาคารสถานที่ พิมพ์เอกสาร งานประชาสัมพันธ์โรงเรียน ส่วนปัญหาในการใช้คอมพิวเตอร์ คือ ความไม่เพียงพอของวัสดุอุปกรณ์และ เครื่องคอมพิวเตอร์ ขาดแคลนเจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ ปัญหาความรู้ความสามารถของผู้สอนในการใช้ คอมพิวเตอร์ งบประมาณไม่เพียงพอ และปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ให้สัมพันธ์กับบทเรียน

เกษศิรินทร์ คำลือ (2540) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ในการ การเรียนการสอนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเขตการ ศึกษา 1 พบว่าครูคอมพิวเตอร์มีความเห็นว่านักเทคโนโลยีการศึกษาควรให้คำแนะนำช่วยเหลือครูผู้สอนเกี่ยวกับ แผนการสอน และแนวทางการสอนในระดับมาก

จินทนา พิทยาธัฐ (2540) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานตามโครงการรับรองคุณภาพ การศึกษาของคณะกรรมการโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่าคณะกรรมการ โรงเรียนเอกชนได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาโรงเรียน วิเคราะห์สภาพ ปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของโรงเรียน แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียน จัดลำดับความสำคัญของสิ่งที่จะจัดทำก่อน หลัง ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานแผน กำหนดผู้รับผิดชอบ ในการดำเนินการตรวจสอบความก้าวหน้างานครบทุกด้านและนำผลการตรวจสอบไปใช้ในการปรับปรุง การบริหารงานโรงเรียน ร่วมวางแผนการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์โรงเรียน ยกย่อง ประกาศเกียรติคุณ เผยแพร่ผลงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน และร่วมกิจกรรมของชุมชน ปัญหาการปฏิบัติงานของ คณะกรรมการโรงเรียนเอกชน ได้แก่ ความร่วมมือจากบุคลากรมีน้อย ผู้มีความรู้เรื่องการวางแผนมีน้อย การ ประสานงานล่าช้าและการดำเนินการไม่ต่อเนื่อง

สุภาพร แสงทวีสุข (2541) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ของครูอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ยอมรับเทคโนโลยี

คอมพิวเตอร์ในระดับมาก ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทั้ง 5 ด้านกับการยอมรับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ พบตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 60 ตัว 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้เตรียมความพร้อมให้แก่เด็กอนุบาล ในยุคปัจจุบัน 2) คอมพิวเตอร์มีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับอนุบาล 3) เด็กอนุบาลที่ได้ทำกิจกรรมคอมพิวเตอร์มีความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียน

บุญสืบ แสงทอง (2541) ได้ศึกษา สภาพและปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ในการศึกษาระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนสังกัดสภากาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่วางแผนโดยจัดตั้งผู้รับผิดชอบการใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน จัดครูเข้าสอนตามประสบการณ์ มีห้องปฏิบัติการโดยเฉพาะ มีการจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตร ส่งเสริมครูผู้สอนให้เตรียมการสอน ค้นคว้าเกี่ยวกับการใช้สื่อและอุปกรณ์และจัดให้มีเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ จัดบรรยากาศห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และปฏิบัติจริง ส่วนครูผู้สอนมีการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองมีประสบการณ์ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ มีการจัดเตรียมสถานที่ให้พร้อมและสะดวกต่อการใช้งาน ผู้เรียน ครูผู้สอน มีการศึกษา ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สื่อและอุปกรณ์ มีหัวหน้าหมวดวิชาและผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายวิชาการทำการนิเทศและติดตามผลการใช้โดยการสังเกตการสอน ปัญหาที่ผู้บริหารโรงเรียนพบคือ ครูที่ใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับความต้องการของโรงเรียน สำหรับครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่พบปัญหาในด้านการเรียนการสอน

นิคม คุ่มตลอด (2542) ได้ศึกษา สภาพปัจจุบันของครูสอนคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าครูคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 25-35 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางด้านคอมพิวเตอร์โดยตรง มีประสบการณ์สอนวิชาคอมพิวเตอร์อยู่ในช่วง 1-5 ปี สภาพการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน ครูคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่เห็นว่าควรปรับปรุงด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือปรับปรุงด้านเนื้อหาการเรียนการสอน

สมชาย วิภาสนรินทร์ศรี (2543) ได้ศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการครูคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนภูมิภาค พบว่า ครูคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 25-30 ปี ระดับปริญญาตรี สำเร็จการศึกษาด้านคอมพิวเตอร์โดยตรง มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี หาความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ด้วยตนเองและสอนโดยวิธีปฏิบัติ ใช้สื่อการสอนในเป็นบางครั้ง ที่ใช้มากที่สุดคือคอมพิวเตอร์ สำหรับความต้องการเครื่องคอมพิวเตอร์มีมากในปี พ.ศ. 2543 ส่วนใหญ่ผู้บริหารต้องการครูคอมพิวเตอร์อายุ 25-30 ปี มีประสบการณ์การสอน 1-3 ปี ไม่ระบุเพศ วุฒิการศึกษาปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์คอมพิวเตอร์ ส่วนคุณลักษณะด้านทักษะการสอนที่พึงประสงค์ของผู้บริหารอยู่ในระดับมาก ด้านทั่วไปอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความรู้ทางคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับมาก ด้านความรู้ภาษาคอมพิวเตอร์และการเขียนโปรแกรม และความรู้ทางโปรแกรมประยุกต์อยู่ในระดับมากด้านปัญหาครูคอมพิวเตอร์พบว่าจำนวนครูคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

ศิริระ อุดมรัตน์ (2543) ได้ศึกษา การใช้และการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย โดยสรุปจากคำตอบที่ถูกระบุในระดับสูงและตามความสำคัญดังนี้ 1) ด้านการวางแผน มีการวางแผนการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในด้านการเรียนการสอนมากที่สุดแต่มีการนำไปใช้จริงกับงานธุรการมากที่สุด 2) ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ พบว่า มีการดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในหลาย ๆ แบบ มีการดูแลเรื่องอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เสริมสิ่งแวดล้อมทางกายภาพต่าง ๆ เช่น เรื่องเครื่องปรับอากาศ การจัดเตรียมหรือดูแลเรื่องอุปกรณ์และจัดให้มีเครื่องปรับอากาศเพื่อสนับสนุนการใช้งาน แต่ไม่มีการจัดเตรียมสถานที่ไว้รองรับการให้บริการคอมพิวเตอร์ก่อนล่วงหน้า 3) ด้านอุปกรณ์พบว่า โรงเรียนมีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอต่อความต้องการและอยู่ในสภาพดี มีการจัดการบำรุงรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โดยครูหรือบุคลากรในโรงเรียน 4) ด้านค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ พบว่า มีการจัดงบประมาณแบบจัดเป็นกรณีพิเศษเป็นครั้งคราวมากที่สุด มีรายได้จากการเก็บค่าธรรมเนียมบุคคลทั่วไปในการใช้คอมพิวเตอร์ 5) ด้านบุคลากร พบว่า ผู้บริหารเป็นผู้คัดเลือกบุคลากรผู้รับผิดชอบงานคอมพิวเตอร์ การพัฒนาบุคลากรทำโดยส่งไปรับการอบรมภายนอกเมื่อได้รับการอบรมแล้วจัดให้ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ความรู้ที่ได้รับการอบรมนอกเหนือจากงานปกติโดยไม่ได้รับสิทธิพิเศษ 6) ด้านบูรณาการระหว่างเทคโนโลยีกับหลักสูตร พบว่ามีการบูรณาการการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์กับหลักสูตรโดยมีการบูรณาการใช้ในการเรียนการสอนในบางรายวิชา บูรณาการโดยวิธีการเล่นเกมทางการศึกษา

พนิดา มานะต่อ (2543) ได้ศึกษาเจตคติต่อคอมพิวเตอร์ของครูและนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 จำแนกตามตัวแปรเพศ และประสบการณ์เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ในรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านการยอมรับประโยชน์ ด้านโอกาสในการทำงาน ด้านความชอบ ด้านความวิตกกังวลและด้านความเชื่อมั่น พบว่า ครูผู้สอนมีเจตคติต่อคอมพิวเตอร์โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี ครูผู้สอนเพศชายและเพศหญิงมีเจตคติต่อคอมพิวเตอร์ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อคอมพิวเตอร์ของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ต่างกัน พบว่า มีเจตคติต่อคอมพิวเตอร์ทั้งโดยรวมและรายด้านต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .001 โดยครูผู้สอนที่มีความรู้เรื่องคอมพิวเตอร์เป็นอย่างดี มีเจตคติสูงกว่าครูผู้สอนที่มีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เบื้องต้นและครูผู้สอนที่ไม่เคยมีความรู้เรื่องคอมพิวเตอร์

Newman (1982 อ้างถึงใน ศิริระ อุดมรัตน์. 2543) ทำการสำรวจสถานภาพและทัศนคติต่อการใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมของรัฐอริโซนา ผลการวิจัยพบว่า มีโรงเรียนที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน 57 เปอร์เซ็นต์ เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่เป็นไมโครคอมพิวเตอร์ โรงเรียนส่วนใหญ่ตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ในชั้นเรียน ความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ วิทยาการคอมพิวเตอร์และการประมวลผลเป็นวิชาที่ใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ในการสอน ครูทั่วไปมีทัศนคติที่ดีและยังพบว่าทัศนคติของครูขึ้นอยู่กับสาขาวิชาที่จบ และระดับความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

Stenzel (1983 อ้างถึงใน คีระ อุดมรัตน์. 2543) ได้ศึกษาทัศนคติของครูที่มีคอมพิวเตอร์ จุดประสงค์ของการวิจัยเพื่อการวิเคราะห์แยกแยะถึงเหตุที่ทำให้ครูไม่ได้ใช้คอมพิวเตอร์ พบว่าเหตุผลที่สำคัญ คือการขาดโอกาส ขาดผู้ช่วย ขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ และพบว่า ครูส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อคอมพิวเตอร์ ระดับความรู้ของครูมีผลต่อการยอมรับในความก้าวหน้าของการใช้คอมพิวเตอร์ อายุ ระดับที่สอน วิชาที่สอน ของครู ไม่มีผลต่อการตัดสินใจในการเรียนคอมพิวเตอร์ ครูส่วนใหญ่ต้องการให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ในด้านการนำไปใช้ในการเรียนการสอน

กล่าวโดยสรุป สภาพทั่วไปของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีการใช้คอมพิวเตอร์ในโรงเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในด้านการศึกษที่สำคัญ 4 ประการ (สุกรี รอดโพธิ์ทอง, 2532) คือ (1) ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อช่วยสอนแทนครูบางส่วนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยทบทวนหรือทดสอบความรู้ (2) ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมเทคโนโลยีภายนอก โดยให้โอกาสผู้เรียนเรียนรู้จนถึงขั้นมีความรู้และความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดี (3) ใช้คอมพิวเตอร์จัดการสอน เพื่อช่วยผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษาจัดการเกี่ยวกับกระบวนการสอน การรวบรวมข้อมูล การเสนอข้อมูล การปรับหรือแก้ไขข้อมูล การนำไปใช้ หรือการวิเคราะห์ รวมทั้งรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับการเรียนหรือตัวผู้เรียน และ (4) ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยงานบริหาร ซึ่งมีลักษณะเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ในสำนักงาน ใช้ควบคุมงานธุรการต่าง ๆ งานห้องสมุดและใช้ในการพิมพ์เอกสาร

สำหรับครูคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ดีในเนื้อหาวิชาที่สอน นอกจากจะต้องทำการสอนเรียนแล้วยังมีหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายเช่น ซ่อมเครื่องคอมพิวเตอร์ และทำงานด้านธุรการ

ตอนที่ 3 ตัวแปรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์

3.1 สถานภาพส่วนตัว

3.2 การเรียนรู้

3.3 แรงจูงใจ

3.4 การสื่อสาร

3.5 บุคลิกภาพ

3.1 สถานภาพส่วนตัว

เพศเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีการศึกษา ดังที่ไรอัน (1960 อ้างถึงในนิพนธ์ งอกงาม, 2533) พบว่าคุณลักษณะของครูหญิงในระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชนมีความเข้าใจลัมพันธภาพ ความรับผิดชอบ ความตั้งใจทำงาน และทัศนคติต่อนักเรียนสูงกว่าครูชาย สุเทพ อ่วมเจริญ (2529) พบว่าครูประจำกลุ่มเพศหญิงปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูประจำกลุ่มได้ดีกว่าครูประจำกลุ่มเพศชาย Deborah Tannen อ้างถึงในสิริลักษณ์ จิเจริญ (2545) พบว่า เพศชายนิยมใช้การพูดคุยเพื่อแสดงออกถึงตำแหน่งและสถานะทางสังคม ใน

ขณะที่เพศหญิงจะพูดคุยเพื่อมิตรภาพ ความสัมพันธ์ และความเป็นกันเอง และเพศชายมักพูดสนทนาแบบตรง ๆ มากกว่าเพศหญิง แต่ในขณะที่อุโฆเซ ปีนสุวรรณ (2524) พบว่า ครูเพศชายมีสภาพการทำงานดีกว่าเพศหญิง สุทธิศิริ ศิริ (2524) พบว่า ครูเพศชายมีสภาพการทำงานดีกว่าเพศหญิง จารึก ชุกิตตกุล (2524) พบว่า นักศึกษาเพศชาย มีลักษณะมุ่งเฝ้าหาความรู้และยอมรับสิ่งใหม่มากกว่าเพศหญิง ขณะที่ปรมะ สตะเวทิน (2526) พบว่า เพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ ซึ่งเนื่องมาจากวัฒนธรรม และสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมต่างกัน เพศหญิงมักจะมีจิตใจอ่อนไหวและหยิ่งถึงจิตใจของคนอื่นได้ดีกว่า ในขณะที่เพศชายใช้เหตุผล และจดจำข่าวสารได้มากกว่า ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541) พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างเพศชายและหญิงในเรื่องความสามารถเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการทำงาน ทักษะ การคิดวิเคราะห์ แรงจูงใจ การปรับตัวทางสังคมและความสามารถในการเรียนรู้ แต่จากการศึกษาของนักจิตวิทยาพบว่า เพศหญิงจะมีลักษณะคล้อยตามมากกว่าและเพศชายมีความคิดเชิงรุก คิดก้าวหน้าและมีความคาดหวังมากกว่า รุ่งฟ้า รักขวัญเชียร (2526) พบว่า เพศทำให้การยอมรับนวัตกรรมการเรียนการสอนของครูภาษาไทยแตกต่างกัน และอุทร นิยมชาติ (2534) พบว่า ครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่เป็นเพศชายและหญิงมีการยอมรับนวัตกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกัน ส่วนสุวรรณา เอี่ยมสุขวัฒน์ (2528) พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนวัตกรรม แต่ชูชาติ บุญชู (2524) พบว่า ครูที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศมีการยอมรับนวัตกรรมต่างกัน ดังนั้นเพศจึงเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์

อายุเป็นตัวแปรหนึ่งที่ทำให้คนมีพฤติกรรมในการรับสิ่งใหม่ที่แตกต่างกัน บุญนิตย์ ไวสุ์ศึก (2522) พบว่าครูอายุ 25-30 ปีมีความตระหนักถึงความรู้ใหม่และวิธีการแสวงหาความรู้มากกว่าครูที่มีอายุมาก ครูที่มีอายุน้อยยอมรับนวัตกรรมมากกว่าครูที่มีอายุมาก ซึ่งสอดคล้องกับ สมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2528) อ้างถึงในตินยา อินกลินพันธ์ (2539) กล่าวว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีพฤติกรรมในการรับสิ่งใหม่ที่แตกต่างกัน กลุ่มบุคคลที่มีอายุ 20 - 50 ปี สามารถปรับตัวเพื่อเรียนรู้จะรับสิ่งใหม่ ๆ ได้เร็วกว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป (พนาลัย อยู่สำราญ, 2535) ครูที่ทราบความคิดใหม่ทางการศึกษาในระยะเริ่มต้นมักเป็นครูที่มีอายุน้อยกว่าคนอื่น ๆ ในโรงเรียนเดียวกัน (โรเจอร์และคณะ, 1974 อ้างถึงในพงษ์จันทร์ ไกรสิทธิ์, 2540) จากการศึกษาของชานนท์ พงศ์อุดม (2526) พบว่าอายุของครูผู้สอนสามารถนำไปทำนายผลการปฏิบัติงานได้ ไพรวัลย์ พิทักษ์สาลี (2523) พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอน ส่วนเสนาะ ดีเยาว์ (2532) พบว่า บุคคลที่มีอายุน้อยย่อมมีการรับรู้ที่ถูกต้องมากขึ้น คนที่มีอายุมากสามารถดูคนหรือคาดคะเนคนได้ถูกต้อง และสามารถเข้าใจความหมายจากพฤติกรรมของคนได้ดีกว่าคนอายุน้อย สุพัตรา เทียนจันทร์ (2543) กล่าวว่า กลุ่มที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปมีการรับรู้และรู้สึกมั่นคงในระดับที่สูงกว่ากลุ่มอายุ 30 - 35 ปี ซึ่งพิจารณาได้ว่ากลุ่มประชากรนี้ได้ปฏิบัติงานมานาน มีความรู้สึก ความสามารถและประสบการณ์ในการทำงานจึงมีความกล้าในการแสดงความคิดเห็น มีการมอบหมายงานให้รับผิดชอบและไว้วางใจ มีความมั่นคงมากกว่ากลุ่มอื่น แต่ในขณะที่ Austin and Baidwin (1991) อ้างถึงในอนุมาพร พุ่มัน (2542) พบว่า ความแตกต่างของอายุมีผลต่อการทำงานร่วมกันของอาจารย์มหาวิทยาลัย กลุ่มที่มีอายุมาก การสื่อสารและการแข่งขันจะลดน้อยลงกว่ากลุ่ม

อายุน้อย ซึ่งสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2543) พบว่า คนที่มีอายุแตกต่างกันจะมีมุมมองชีวิตในเรื่องเดียวกันแตกต่างกัน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการสื่อสารที่ไม่มีประสิทธิภาพ Burgoon (1974 อ้างถึงในอัครฤทธิ์ อุทัยรัตน์, 2537) พบว่าคนที่มีอายุมากขึ้น โอกาสที่คนจะเปลี่ยนใจหรือถูกชักจูงใจจะน้อยลง ดังนั้นอายุจึงน่าจะเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อลักษณะการให้คำปรึกษา

ระดับการศึกษา บุคคลที่มีระดับการศึกษาสูง มักจะได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ทั้งนี้เพราะการศึกษาสอนให้รู้จักคิด วิเคราะห์ และแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ลำลี ทองธิว (2526) กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้การยอมรับนวัตกรรมต้องใช้เวลาต่างกัน ที่เกี่ยวกับการศึกษาของครูผู้สอนว่า ครูที่มีระดับการศึกษาสูง จบจากสถาบันครูที่ได้มาตรฐาน มักจะมีแนวโน้มที่จะยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาได้ดีกว่าและเร็วกว่าครูทั่วไป โรเจอร์และคณะ (1974) อ้างถึงในวิภาศิริ นราพงษ์ (2542) พบว่าครูที่ทราบเรื่องความคิดใหม่ทางการศึกษามักจะเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษามากกว่าครูอื่น ๆ ในโรงเรียนเดียวกัน ภารดี ศิริบุรี (2525) กล่าวว่าอาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าเป็นบุคคลที่มีการรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษามากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิต่ำกว่า กัลยาณี คำแดง (2521) ไม่พบความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจและทัศนคติต่องาน องค์การกับการเรียนรู้เป็นทีมของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ส่วนชูชาติ บุญชู (2524) ภริณี ศิริบุรี (2525) รุ่งฟ้า รักษ์วิเชียร (2525) บุรินทร์ บุรัตน์ (2527) ประมวล พุทธนานนท์ (2529) พบว่า วุฒิไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของครู ดังนั้นระดับการศึกษาจึงน่าจะเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อลักษณะการให้คำปรึกษา

ประสบการณ์การทำงาน สุพัตรา เทียนจันทร์ (2543) กล่าวว่า กลุ่มที่มีระยะเวลาปฏิบัติงาน 10 ปีขึ้นไปมีการรับรู้สูงกว่ากลุ่มประชากรที่มีระยะเวลาปฏิบัติงาน 6 - 10 ปี ชูชาติ บุญชู (2524) พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย จะมีความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงบทบาทหรือพฤติกรรมในการยอมรับนวัตกรรมได้ดีกว่า รุ่งฟ้า รักษ์วิเชียร (2525) พบว่า ครูภาษาไทยที่มีความแตกต่างกันเรื่องประสบการณ์ในการสอนมีการยอมรับนวัตกรรมแตกต่างกัน อุมภาพร พุ่มน (2542) พบว่า ประสบการณ์เป็นส่วนที่ทำให้บุคคลมีโอกาสเรียนรู้ทำความเข้าใจ มองเห็นปัญหาชัดเจนถูกต้องตามความเป็นจริงมากขึ้น ทำให้เกิดทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน สุชา จันทน์เอม (2531) กล่าวว่าประสบการณ์จากการรับรู้บางอย่าง ส่งเสริมให้แก้ปัญหาได้ง่ายเข้า แต่ประสบการณ์จากการรับรู้บางอย่างก็ขัดขวางการแก้ปัญหา ทำให้มีผลเสียต่อการแก้ปัญหาได้ นั่นคือประสบการณ์เดิมของการรับรู้เป็นอุปสรรคในการคิดแก้ปัญหา จากการศึกษาของ Burkes (1991) อ้างถึงในวิภาศิริ นราพงษ์ (2542) พบว่า ประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจในการใช้คอมพิวเตอร์ ดังนั้นประสบการณ์การทำงานจึงน่าจะเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อลักษณะการให้คำปรึกษา

ขนาดโรงเรียน ชูชาติ บุญชู (2524) พบว่า ครูประถมศึกษที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก มีการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาแตกต่างกัน ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษามากกว่าครูโรงเรียนขนาดกลางและครูในโรงเรียนขนาดกลางมีการยอมรับนวัตกรรมสูงกว่าครูในโรงเรียนขนาดเล็กตามลำดับ ส่วนพสุ เดชะรินทร์ (2542) พบว่า ขนาดขององค์การหรือจำนวน

ของบุคลากรภายในองค์กร ยิ่งมีขนาดใหญ่ขึ้น ปัญหาต่าง ๆ ก็ยิ่งมากขึ้น ดังนั้นขนาดโรงเรียนจึงน่าจะเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อลักษณะการให้คำปรึกษา

ตัวแปรเกี่ยวกับการเรียนรู้ การลองผิดลองถูกด้วยตนเอง ต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ และการต้องการแรงเสริมอย่างเหมาะสมทันที มาจากหลักการเรียนรู้ตามทฤษฎีสัมพันธเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ มีใจความสำคัญอยู่ที่ว่า การเรียนรู้เกิดจากการสร้างความสัมพันธ์บางอย่างระหว่างสิ่งเร้า (stimulus) กับพฤติกรรมตอบสนอง (response) ในระยะเวลาพอสมควร กล่าวคือเมื่อมีสถานการณ์หรือสิ่งที่เป็นปัญหาเกิดขึ้น ร่างกายจะเกิดความพยายามที่จะแก้ปัญหานั้น โดยแสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมาหลาย ๆ รูปแบบในลักษณะแบบลองผิดลองถูก (trial and error) จนกว่าจะพบวิธีที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดในการแก้ปัญหา ซึ่งร่างกายจะเลือกพฤติกรรมตอบสนองที่พอใจที่สุดนั้นไว้เพียงวิธีเดียว และจะนำพฤติกรรมตอบสนองดังกล่าวไปเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าหรือปัญหานั้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น ถ้าสิ่งเร้าหรือปัญหาเช่นนี้อีกจะแสดงพฤติกรรมตอบสนองอย่างไร สิ่งสำคัญในการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ให้ความสำคัญอย่างมาก ได้แก่ แรงเสริม (reinforcement) คือความพึงพอใจที่ร่างกายได้รับ เพราะจะทำให้การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับพฤติกรรมตอบสนองมีความแน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น

3.2 การเรียนรู้

การเรียนรู้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงด้วยตัวเอง และด้วยความเต็มใจและตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลงของตนเอง ผู้อื่นเป็นเพียงสภาพแวดล้อมที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยง่ายขึ้นเท่านั้น การเรียนรู้เป็นเรื่องของตนเองโดยแท้ และเป็นกระบวนการที่ไม่มีที่สิ้นสุด เป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อรังสรรค์ผลงานที่ตนปรารถนา (Senge 1990 อ้างถึงในมานะ กอหรั่งกุล, 2542) การเรียนรู้เป็นการเพิ่มพูนทักษะหรือความสามารถ ก่อให้เกิดความพึงพอใจในงานเพิ่มขึ้น เป็นกุญแจสำคัญในการที่จะทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม ในช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ ทำให้ต้องปรับตัวและเรียนรู้ที่จะกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง มีทัศนคติ วิธีการและวิธีการแก้ปัญหาใหม่ ๆ ที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่น มีความกระตือรือร้นและอยากรู้อยากเห็น โดยที่การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดเมื่อเป็นอิสระไม่ได้ถูกบังคับ (จิระพล ฉายัญญิต, 2531) ครูคอมพิวเตอร์ในฐานะที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาควรถามตนเองว่า เราต้องการให้ครูผู้ขอคำปรึกษาเรียนรู้อะไร อย่างไร หรือเปลี่ยนแปลงอย่างไรภายหลังจากการให้คำปรึกษายุติลง

สัว์ฉวน วัฒนวงศ์ (2544) ได้นิยามการเรียนรู้ 2 ประการคือ (1) การเรียนรู้เป็นการสะสมข้อเท็จจริง (Facts) และแนวคิด (Ideas) ที่ได้รับจากโรงเรียนและอาจจะมาหาเพิ่มเติมจนตลอดชีวิตของบุคคลนั้น (2) การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสติปัญญา (Mental) หรือกระบวนการทางร่างกาย (Physical) ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม นิยามนี้มีความแปรผันและพลวัต (Dynamic) ต่อการเรียนรู้ในการทำงานและสามารถดำเนินไปโดยตลอดชีวิต ทั้งนี้เพราะสติปัญญาของมนุษย์เราจะไม่หยุดนิ่ง แต่จะเคลื่อนไหวและแปรเปลี่ยน (พัฒนาการ) ไปตลอดช่วงชีวิต โดยอาจจะขึ้นอยู่กับภารกิจที่ปฏิบัติของบุคคลนั้น นักวิจัยส่วนมากมี

ความเห็นสอดคล้องกันว่า การเรียนรู้ของบุคคลจะเกี่ยวกับปัจจัยที่สำคัญ ๆ คือ (1) มีความกระตือรือร้น (Active) ในกระบวนการเรียนรู้ มากกว่าการรับฟังเฉย ๆ (Passive) เท่านั้น นั่นคือไม่เพียงการรับฟังบรรยาย เท่านั้นแต่ควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดให้กับผู้เรียนด้วยเสมอ (2) เป็นพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงที่ถาวร (Permanent Change) และการเปลี่ยนแปลงนี้ช่วยให้เกิดสมรรถภาพในการปฏิบัติงานได้ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านทัศนคติและความสนใจด้วย นอกจากนี้การเรียนรู้ยังเป็นการได้รับข้อมูลเพิ่มขึ้น การเพิ่มพูนทักษะหรือทัศนคติที่ดีได้

หลักการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ 10 ประการ ที่จะมีส่วนสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ของครูผู้ขอคำปรึกษา และจะเป็นการช่วยให้งานประสบความสำเร็จด้วยดี มีดังนี้

1. ควรพิจารณาและให้ความสำคัญกับ แรงจูงใจในการเรียน บุคคลจะเรียนรู้ได้ดีถ้าหากมีความต้องการในการเรียนสิ่งนั้น ๆ
2. สภาพแวดล้อมในการเรียน ต้องมีความสะดวกสบายเหมาะสม และได้รับความไว้วางใจและการให้เกียรติครูผู้ขอคำปรึกษา
3. ควรคำนึงถึงความต้องการในการเรียนของแต่ละบุคคล และรูปแบบของการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย
4. ต้องคำนึงถึงความรู้เดิมและประสบการณ์อันมีคุณค่า
5. ต้องได้พิจารณาถึงการดูแลและให้ความสำคัญกับเนื้อหาและกิจกรรมในการเรียนรู้
6. ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาที่สอดคล้องกับความจริง และนำการเรียนรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา
7. ต้องให้การเอาใจใส่กับการมีส่วนร่วมทั้งทางด้านสติปัญญาและทางด้านร่างกายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
8. ควรให้มีเวลาอย่างเพียงพอในการเรียนรู้ โดยเฉพาะการเรียนรู้ข้อมูลใหม่ ๆ การฝึกทักษะใหม่ ๆ และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
9. ให้โอกาสในการฝึกภาคปฏิบัติจนเกิดผลดี หรือการนำความรู้ไปประยุกต์ได้
10. ให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพหรือสมรรถภาพในการเรียนรู้ จนกระทั่งครูผู้ขอคำปรึกษาได้เห็นถึงความก้าวหน้าว่าสามารถบรรลุเป้าหมายได้

3.3 แรงจูงใจ

ทฤษฎีการให้คำปรึกษาทุกทฤษฎีมีความเห็นตรงกันว่า ผู้ขอคำปรึกษาที่ต้องการมาขอคำปรึกษาย่อมจะให้ความร่วมมือและได้รับประโยชน์มากกว่าผู้ที่ไม่มีความต้องการ ดังนั้นถ้าเป็นไปได้จึงควรมีการสร้างแรงจูงใจกับผู้ขอคำปรึกษาทุกคน โดยเฉพาะกับผู้ที่ไม่ต้องการรับคำปรึกษาเมื่อผู้ขอคำปรึกษานั้นเกิดปัญหาที่อาจต้องใช้ความพยายามมากเป็นพิเศษ การจูงใจสำหรับการให้คำปรึกษาเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงความรู้สึคนึกคิดอันนำไปสู่ความประพฤติ และนำมาสู่ความสำเร็จในการให้คำปรึกษาได้

แรงจูงใจ ตามพจนานุกรมการจัดการ (Dictionary of Management) ของทอสและคาร์โรลล์ (Tois and Carroll 1982) หมายถึง แรงขับของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม โดยเฉพาะที่เกิดขึ้นในการทำงาน หรือการกระทำที่บุคคลจะทำงานให้สำเร็จ โดยได้รับอิทธิพลจากการกระทำของคนอื่นที่กำหนดแนวทางเฉพาะใช้ในการบริหารโดยผู้บริหารจะจูงใจพนักงานทำงานให้องค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแรงจูงใจ คือ แรงผลักดัน แรงกระตุ้น ที่เกิดจากความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นที่องค์กรจัดให้ ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยแห่งความต้องการพื้นฐานได้แก่ ความสำเร็จในการทำงาน ความเจริญเติบโตในการทำงาน ปัจจัยสุขอนามัยนโยบายและการบริหารงาน ขององค์กร ค่าจ้างเงินเดือนที่ได้รับ ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน สภาพการทำงานความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความมั่นคงในการทำงาน เมื่อวิเคราะห์ดูแล้วก็จะพบว่าแรงจูงใจเหล่านี้เกิดขึ้นจากปฏิกิริยาพื้นฐานส่วนลึกของจิตใจภายใน (Subconscious) ซึ่งตามจิตศาสตร์นั้นถือได้ว่าเป็นสภาวะจิตใจที่ไม่อยู่ในความควบคุมของเรา เป็นที่รวมความคิดเพื่อการแสดงออกโดยเราไม่รู้ตัวหรือที่เรียกว่า จิตใต้สำนึกนั่นเอง ซึ่งจิตใต้สำนึกนี้บุคคลย่อมมีแรงจูงใจแฝงลึกลับด้วยกันทุกคน

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึงภาวะอินทรีย์ภายในร่างกายของบุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าเรียกว่า สิ่งจูงใจ (Motive) ก่อให้เกิดความต้องการอันจะนำไปสู่แรงขับภายใน (Internal Drive) ที่แสดงพฤติกรรมการทำงานที่มีคุณค่าในทิศทางที่ถูกต้องตรงตามเป้าหมายขององค์กร ดังนั้นการจูงใจจึงเป็นการกระทำทุกวิถีทางที่จะกระตุ้นให้พนักงานในองค์กรประพฤติปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามเป้าประสงค์ขององค์กร ซึ่งพื้นฐานสำคัญในการกระตุ้นให้พนักงานดังกล่าวแสดงพฤติกรรมที่องค์กรคาดหวังไว้ก็คือการสร้างอินทรีย์ของพนักงานเหล่านั้นให้เกิดความต้องการ (Desire) ขึ้นก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นบุคคลก็จะเกิดความพยายามสืบเสาะแสวงหาสิ่งที่ต้องการนั้นก็คือการเกิดแรงขับขึ้นภายใน (Drives) หากมีสิ่งจูงใจที่เหมาะสมบุคคลก็จะสนองตอบด้วยการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมทุกอย่าง (Behavior) ให้ได้มาซึ่งความสำเร็จอันเป็นเป้าหมายสูงสุด (Goals) และเพื่อให้เกิดภาพฉาย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจแฝงลึกลับ

โดยทั่วไปแล้วมนุษย์มิได้ทำงานอย่างเต็มความสามารถเสมอไป การจูงใจเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคคล ทำให้บุคคลต้องปฏิบัติงานเต็มศักยภาพของตนด้วยใจรักงาน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างแรงจูงใจแฝงลึกลับให้มากขึ้น ในตัวบุคคลขององค์กรต่าง ๆ เพื่อเป็นปัจจัยนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพของบุคคลในที่สุด

พฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจแฝงลึกลับสูงไว้ 6 ลักษณะ

1. กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate Risk - Taking) ในเหตุการณ์ที่ต้องใช้ความสามารถโดยไม่ขึ้นอยู่กับโชคชะตาจะมีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยว ไม่ลังเล บุคคลที่ต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง มักไม่พอใจที่จะ

ทำงานง่าย ๆ แต่ต้องการทำงานที่ยากลำบากพอสมควรเพราะมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง เพราะการทำงานที่ยากให้ลุล่วงไปได้มันจะนำความพอใจมาสู่ตน

2. ขยันขันแข็ง (Energetic) หรือชอบการกระทำแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่จะทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จ ผู้มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงไม่จำเป็นต้องเป็นคนขยันในทุกกรณีไป แต่จะมานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทาย หรือช่วยความสามารถของตนและทำให้ตนเกิดความรู้สึกว่าได้ทำงานสำคัญลุล่วงไปแล้ว ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักจะไม่ใช่ขยันขันแข็งในงานอันเป็นกิจวัตรประจำวัน แต่จะทำงานขยันขันแข็งเฉพาะงานที่ต้องใช้สมอง และเป็นงานที่ไม่ซ้ำแบบใคร หรือสามารถจะค้นคว้าหาวิธีการใหม่ๆ ที่จะแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วงไป

3. รับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักจะพยายามทำงานให้เสร็จเพื่อความพึงพอใจในตนเอง มีใช้หวังให้คนอื่นยกย่อง มีความต้องการเสรีภาพในการคิด และการกระทำไม่ชอบให้ผู้อื่นมาบงการ

4. ต้องการทราบแน่ชัดถึงผลการตัดสินใจของตนเอง (Knowledge of Result of Decision) โดยไม่ใช่เพียงการคาดคะเนเอาว่าจะต้องเป็นลักษณะอย่างนั้นอย่างนี้ นอกจากนี้ผู้ที่ต้องการความสัมฤทธิ์ผลสูง ยังพยายามที่จะทำตัวให้ดีกว่าเดิมอีก เมื่อทราบว่าผลการกระทำของตัวเองนั้นเป็นอย่างไร

5. มีการทำนายหรือคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง มักเป็นบุคคลที่มีแผนระยะยาว เพราะเล็งเห็นผลการดีไกลกว่าผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำ

6. มีทักษะในการจัดการระบบงาน (Organizational Skills) เป็นสิ่งที่แมคเคิลแลนดท์เห็นว่าควรจะมี แต่ยังมีหลักฐานการค้นคว้ามาสนับสนุนได้ไม่เพียงพอ

แรงจูงใจพื้นฐานของบุคคล 3 ประการ ได้แก่

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) คือ ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับเกณฑ์มาตรฐานอันดีเลิศ จะมีความรู้สึกเป็นทุกข์กังวลใจ ไม่สบายใจเมื่อประสบความสำเร็จหรืออุปสรรค

2. แรงจูงใจใฝ่สมาคม (Affiliation Motive) คือ ความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบของคนอื่น ต้องการมีเกียรติยศชื่อเสียงในสังคม สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) คือ ความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลเหนือกว่าคนอื่นในสังคม ผู้ที่มีความจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่พยายามควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือคนอื่นในองค์กร

แมคเคิลแลนดท์ เน้นในเรื่องของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจในด้านอื่น ๆ เพราะเขาเห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญมากที่สุดในการประสบความสำเร็จของคนเรา

ส่วนทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเมอร์เรย์ (อ้างถึงใน จรุงญ ทองถาวร. 2530) เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้รวบรวมความต้องการทางจิตของมนุษย์ไว้มากมายหลายชนิด และในจำนวนนี้มีความต้องการผลสัมฤทธิ์ว่าเป็นความต้องการทางจิตที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์เป็นผู้ที่มีความต้องการ มีความสามารถ มีพลังจิต (Will Power) ที่จะเอาชนะอุปสรรค มุ่งมั่นที่จะทำสิ่งที่ยากให้ประสบความสำเร็จ ทฤษฎีของกิลฟอร์ด (Guilford. 1968) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าประกอบด้วย

1. ความทะเยอทะยานทั่ว ๆ ไป คือ บรรารณาที่จะทำกิจการนั้นให้สำเร็จ
2. มีความเพียรพยายาม ได้แก่ ความอดทนมีมานะที่จะทำงานให้เป็นผลสำเร็จ
3. มีความเต็มใจที่จะลำบากแม้งานจะยากเพียงใดก็ตาม ก็มุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จด้วยดี

ทฤษฎีแอคคินสัน (Atkinson. 1966) ได้อธิบายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ว่าเป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่าการกระทำของตนจะต้องได้รับการประเมินผลจากตัวเองหรือบุคคลอื่นโดยเทียบเคียงกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม ผลจากการประเมินอาจเป็นที่พอใจเมื่อกระทำจนเสร็จ หรือไม่พอใจเมื่อกระทำไม่สำเร็จก็ได้

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต้องคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ 3 ประเด็น คือ

1. การจูงใจที่จะบรรลุความสำเร็จ (Motive to Achieve Success) บุคคลแต่ละคนมีแรงจูงใจที่จะไปสู่ความสำเร็จ รวมทั้งจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล ถ้าเขาประสบความสำเร็จ เขาจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าบุคคลที่เคยประสบความล้มเหลวมาก่อน ซึ่งจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2. การมีโอกาสของความสำเร็จ (Probability of Success) ถ้างานที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไป บุคคลจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากแต่ถ้างานที่ทำงานง่ายหรือยากเกินไป ไม่ว่าคน ๆ นั้นจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากหรือน้อย เขาก็จะไม่รู้สึกว่าเขาจะมีโอกาสประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว

3. คุณค่าของความสำเร็จ (Incentive Value of Success) เมื่อบุคคลมีความพึงพอใจในความสำเร็จของตนมากขึ้น ก็จะทำให้เขาไม่เกิดความพึงพอใจในความสำเร็จนั้นมากเท่าไร

ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้มีการรวบรวมลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้โดยบุคคลจากศาสตร์สาขาต่าง ๆ เช่น เฮอร์แมน (Herman. 1970) ได้รวบรวมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. บุคคลที่มีระดับความทะเยอทะยานสูง
2. ต้องเป็นผู้มีความหวังอย่างมากว่าตนเองจะประสบผลสำเร็จ ถึงแม้การกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาสก็ตาม
3. มีความพยายามไปที่จะมุ่งสู่สถานะที่สูงขึ้นไปเป็นลำดับ
4. มีความอดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
5. ถึงแม้งานที่ทำถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ

6. รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
7. คิดคำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมากกว่าอดีตและปัจจุบัน
8. มีความคิดพิจารณาเลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก
9. ต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดยพยายามปรับปรุงงานของตนเองให้ดีขึ้น
10. พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนเองให้ดีเสมอ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลการปฏิบัติงานไม่พบโดยตรง แต่จากบทความของ ธงชัย สันติวงษ์ (2531) ที่ว่า โดยทั่วไปแล้วมนุษย์ไม่ได้ทำงานอย่างเต็มความสามารถเสมอไป การจูงใจเพื่อให้ปฏิบัติงานเต็มความสามารถเป็นปัจจัย

หลักและทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจ (Principle and Motivation Theory)

ความต้องการทางจิตใจและความต้องการทางสังคม ซึ่งเป็นนามธรรมที่เป็นเรื่องของจิตใจ ไม่มีตัวตนให้จับต้องได้ ความมั่นคงปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินในอาชีพและหน้าที่การงานความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง การยอมรับนับถือจากคนอื่นหรือกลุ่มคนที่เราเข้าไปเกี่ยวข้องหรือมีความสัมพันธ์ด้วย รวมความกว้างออกไปอีกจนถึงการได้รับนับถือยกย่องให้เกียรติยศชื่อเสียงมากขึ้น ๆ จากสาธารณชน จนกระทั่งได้ประสบความสำเร็จและความสมหวังในชีวิต ความต้องการทางจิตใจเป็นนามธรรมซึ่งจับต้องไม่ได้ แต่ก็เป็นที่ที่มนุษย์ก็ยังมีความต้องการทางจิตใจต่อไปไม่สิ้นสุด

ข้อสมมุติฐานทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจมนุษย์

1. มนุษย์มีความต้องการโดยธรรมชาติ ซึ่งความต้องการมีอยู่เสมอและไม่สิ้นสุด แต่สิ่งที่มนุษย์ต้องการนั้นขึ้นอยู่กับว่าเขามีสิ่งนั้นอยู่หรือยัง ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วการอื่นในลำดับที่สูงขึ้นไปเป็นลำดับต่อมาจะเข้ามาแทนที่ กระบวนการนี้ไม่มีสิ้นสุด โดยจะเริ่มตั้งแต่เกิดจนตาย

2. ธรรมชาติของความต้องการในสิ่งที่มีอยู่เดิม พบว่า ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมมนุษย์

3. ความต้องการของมนุษย์มีเป็นลำดับความสำคัญ กล่าวคือเมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนองทันที

ระดับความต้องการของมนุษย์ตั้งแต่ระดับต่ำสุดไปถึงสูงสุดรวม 5 ระดับดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs)

เป็นความต้องการทางร่างกายขั้นพื้นฐานของมนุษย์และเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดสำหรับการดำรงชีวิต ร่างกายจะต้องได้รับการตอบสนองภายในช่วงระยะเวลาและสม่ำเสมอ ถ้าร่างกายไม่ได้รับการตอบสนองแล้ว ชีวิตก็ดำรงอยู่ไม่ได้

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety or Security Needs)

เมื่อความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยก็จะเข้ามามีบทบาทในพฤติกรรมของมนุษย์ ความปลอดภัย มี 2 รูปแบบ คือ ความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกายและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs)

เมื่อความต้องการ 2 ประการแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการที่อยู่ในระดับที่สูงกว่าก็จะเข้ามาครอบงำพฤติกรรมของบุคคลนั้นความต้องการทางสังคม หมายถึง ความต้องการการยอมรับในผลงาน ความเอื้ออาทร ความเป็นมิตรที่ดี ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และความรักจากผู้บริหารองค์กรและเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้องการได้รับการยกย่องสรรเสริญในสังคม (Esteem Needs)

เป็นความเชื่อมั่นในตนเอง ความสำเร็จ ความรู้ ความสามารถ การนับถือตนเอง ความเป็นอิสระและเสรีภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการมีฐานะเด่นและเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย การมีตำแหน่งสูงในองค์กร

5. ความต้องการความสำเร็จสมหวังในชีวิต (Self - Actualization Needs)

โดยธรรมชาติแล้วเมื่อมนุษย์ได้รับการสนองตอบตามความต้องการทั้ง 4 ระดับข้างต้น โดยที่เขาไม่ต้องกังวลเรื่องปากท้องไม่ต้องกังวลเรื่องความปลอดภัย ไม่ต้องกังวลเรื่องความรักจากคนอื่นหรือจากสังคม ธรรมชาติของคนในองค์กรเป็น 2 ทฤษฎีคือ ทฤษฎี X และ ทฤษฎี Y

ทฤษฎี X กล่าวถึงธรรมชาติของคนในลักษณะที่ไม่ดีไว้ดังนี้

1. โดยปกติวิสัยแล้วคนไม่ชอบทำงาน ถ้ามีโอกาสหลีกเลี่ยงได้ก็จะพยายามหลบหลีกการทำงานทันที
2. เพราะเหตุที่คนมีนิสัยไม่ชอบทำงาน ทุกคนชอบจะถูกบังคับควบคุมสั่งการ และมีบทลงโทษอันเป็นการจูงใจทางลบไว้ เพื่อให้พวกเขาที่มีความมีความพยายามทำงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร
3. คนโดยทั่ว ๆ ไปชอบให้มีผู้แนะนำ ไม่อยากมีความรับผิดชอบ ไม่มีความพยายามที่จะพัฒนาตนเอง หรือไม่มีความทะเยอทะยาน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน แต่ต้องการความปลอดภัย ความมั่นคงในอาชีพการงานชอบทำงานเบา ๆ แต่ได้รับค่าตอบแทนสูง

ทฤษฎี Y กล่าวถึงธรรมชาติของคนในลักษณะที่ดีไว้ดังนี้

1. โดยปกติวิสัยแล้วนิสัยคนรักที่จะทำงานด้วยความรับผิดชอบ
2. เพราะเหตุที่คนชอบทำงานและมีความรับผิดชอบ จึงควบคุมตนเองให้สามารถทำงานได้สำเร็จ การควบคุมภายนอกและการคาดโทษไม่ใช่วิธีเดียวที่จะทำให้เกิดความพยายามเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร
3. ภายใต้สภาพแวดล้อมการทำงานที่เหมาะสม คนจะเกิดการเรียนรู้ การยอมรับและอยากมีความรับผิดชอบมากขึ้น

4. คนจะมีความทะเยอทะยานและสนใจในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด ทักษะ เทคนิควิธีการทำงาน ตลอดจนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงานให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นเป็นลำดับ
5. ประสิทธิภาพเกี่ยวกับความนึกคิด ความรอบคอบ และความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาองค์การ
6. ภายใต้อสภาพเงื่อนไขของสังคมอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ความสามารถทางสติปัญญาของบุคคลเป็นสิ่งจำเป็น

ลักษณะของบุคคลตามทฤษฎี X ผู้บริหารจะพยายามกำหนดมาตรฐานในการควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด มีการสั่งโดยตรง การจูงใจจะเน้นค่าตอบแทนด้านเงินและผลประโยชน์อื่น ๆ การใช้ระเบียบและหน้าที่ และคุกคามด้านการลงโทษผู้บริหาร จะเห็นว่าจุดสำคัญของการจูงใจคือ การตอบสนองความต้องการของคนด้วยความต้องการพื้นฐานเท่านั้น

ลักษณะของบุคคลตามทฤษฎี Y เชื่อว่า การมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและการใช้แนวทางที่เหมาะสม คนจะควบคุมและสั่งงานด้วยตนเอง แรงจูงใจคือ ความรับผิดชอบซึ่งมีอยู่ทุกคนผู้บังคับบัญชาเพียงจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม และวิธีการปฏิบัติงานที่ช่วยให้บุคคลเหล่านี้สามารถประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของเขาเองควบคู่กันไปกับความสำเร็จในเป้าหมายองค์การ

องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดความสุขจากการทำงานมี 2 ประเภท คือ

1. ปัจจัยจูงใจ เป็นตัวที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เป็นตัวสนับสนุน ให้บุคคลทำงานเพิ่มมากขึ้น อันเนื่องมาจากแรงจูงใจภายในที่เกิดจากการทำงาน เป็นปัจจัยนำไปสู่การพัฒนาทัศนคติทางบวกและการจูงใจที่แท้จริงได้แก่

- 1.1 ความสำเร็จของงาน คือ ความสำเร็จที่ได้รับเมื่อผู้ปฏิบัติงานเกิดความรู้สึกว่าเขาทำงานสำเร็จ หรือมีความต้องการที่จะทำงานให้สำเร็จ สิ่งที่เป็นคือ งานนั้นควรเป็นงานที่ทำหาความสามารถ แรงจูงใจเกี่ยวกับความสำเร็จของงานประกอบด้วย 2 สิ่งคือ ระดับของแรงจูงใจในความสำเร็จ และความสามารถในการที่จะทำงานนั้น

- 1.2 ความก้าวหน้า แต่ละบุคคลได้รับความก้าวหน้าโดยการพัฒนาให้เกิดทักษะใหม่ ๆ มีความสามารถและเต็มใจที่จะเพิ่มพูนความรู้

- 1.3 การยอมรับนับถือ เป็นผลมาจากความสำเร็จ การยอมรับนับถือมีหลายรูปแบบ เช่น การชมเชยด้วยคำพูดหรือการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร การให้การเสริมแรงบ่อย ๆ เป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้เกิดแรงจูงใจต่อเนื่องกันไป

- 1.4 ความรับผิดชอบ เมื่อบุคคลได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ ในการตัดสินใจเกี่ยวกับงานของเขา จะช่วยทำให้เขารู้สึกผูกพัน บุคคลต้องมีโอกาสที่จะรับผิดชอบ ถ้าเกิดความรับผิดชอบขึ้นแล้วการถูกควบคุมจากภายนอกก็จะลดลง

1.5 ลักษณะของงาน ความพึงพอใจในงานของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับ การได้ปฏิบัติงานที่พึงพอใจด้วย ลักษณะของงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้ปฏิบัติจะต้องท้าทายความรู้ความสามารถ ไม่ซ้ำซากจำเจ และสร้างความรู้สึกรักก้าวหน้าในอาชีพการงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน บางครั้งอาจใช้คำว่าปัจจัยการธำรงรักษาเป็นตัวป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในงานเป็นแรงจูงใจภายนอก ที่เกิดจากสภาวะแวดล้อมในการทำงานเป็นตัวที่มีความสำคัญน้อยมากเมื่อเทียบกับปัจจัยจูงใจ ได้แก่

2.1 เงินเดือนหรือค่าตอบแทน หมายถึงผลตอบแทนจากการทำงานซึ่งอาจจะเป็นในรูปของค่าจ้าง เงินเดือนหรือสิ่งอื่น ๆ ที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน

2.2 โอกาสก้าวหน้า หมายถึงการที่บุคคลมีโอกาสได้รับแต่งตั้ง โยกย้ายสับเปลี่ยนตำแหน่งในหน่วยงานที่มีชั้นยศสูงขึ้น หรือการมีทักษะเพิ่มขึ้นในวิชาชีพ

2.3 ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น หมายถึงการปะทะสังสรรค์ของบุคคลอื่น ๆ ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

2.4 สถานภาพ หมายถึงสถานภาพของบุคคลในสายตาคนอื่นหรือเป็นการรับรู้จากบุคคลอื่นว่าบุคคลนั้น ๆ อยู่ในฐานะตำแหน่งใดในองค์กร

2.5 การนิเทศก์ หมายถึงสถานการณ์ที่ผู้นิเทศก์สามารถวิเคราะห์ความสามารถของผู้ทำงานได้ ไม่ว่าจะ เป็นลักษณะอยู่ในขอบเขตหรือเป็นการทำงานอิสระก็ตาม

2.6 นโยบายและการบริหาร หมายถึงความสามารถในการจัดลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ของการทำงาน ซึ่งสะท้อนให้เห็นนโยบายทั้งหมดของหน่วยงานตลอดจนความสามารถในการบริหารงานให้สอดคล้องกับนโยบายนั้น

2.7 สภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายถึงสภาพที่เหมาะสมในการทำงาน ปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย หรือสะดวกสบายในการทำงานรวมทั้งผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน

2.8 สภาพความเป็นอยู่ หมายถึงสถานการณ์ของบุคคลที่ทำให้มีความสุขในช่วงเวลาที่ไมทำงาน ซึ่งทำให้บุคคลมีความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่องานของเขา

2.9 ความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน หมายถึงความรู้สึกปลอดภัยว่าจะได้รับทำงานในตำแหน่งและสถานที่นั้นอย่างมั่นคง

ปัจจัยจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้คนเกิดความพึงพอใจในงาน ถ้ามีสิ่งเหล่านี้จะทำให้คนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนปัจจัยค้ำจุน ทำหน้าที่เป็นตัวป้องกันมิให้คนเกิดความไม่พึงพอใจในงานนั้น เมื่อใดที่บุคคลได้รับการตอบสนองปัจจัยชนิดนี้เพียงพอแล้ว ความไม่พึงพอใจจะหมดไป แต่มิได้หมายความว่าความพึงพอใจจะเกิดขึ้น ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อปัจจัยจูงใจได้รับการตอบสนอง หรืออีกนัยหนึ่งถ้าคนได้รับปัจจัยค้ำจุนเพียงพอ ไม่ได้หมายความว่าคนนั้นจะทำงานเต็มความสามารถของเขา เขาจะทำงานเต็มหรือไม่เต็มความสามารถ อยู่ที่ได้รับการตอบสนองปัจจัยจูงใจเท่านั้น ในบางครั้งจึงมีผู้เรียกทฤษฎีนี้ว่า ทฤษฎีสองปัจจัย หรือ “ทฤษฎีปัจจัยจูงใจ - ปัจจัยค้ำจุน“ (Motivation - Hygiene Theory)

เครื่องมือในการเสริมสร้างความพึงพอใจในงานให้เกิดขึ้น ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. ความมั่นคงปลอดภัยและความสะดวกสบาย บุคคลทุกคนในองค์กรต้องการมาตรฐานการครองชีพที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัย มีความสะดวกสบายพอสมควร ต้องการปัจจัยสี่ ไม่ต้องวิตกกังวลเรื่องเงิน การมีสภาพเป็นพนักงานถาวร การให้ค่ารักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วยและการมีประกันสุขภาพ สิ่งเหล่านี้ย่อมทำให้คนทำงานไม่ต้องดิ้นรน ทำงานด้วยความสุข
2. สภาพการทำงานที่น่าชื่นชมยินดี คุณภาพของสถานที่ทำงานและสภาพแวดล้อมที่ดี เช่น มีการจัดบริเวณร่มรื่น เครื่องใช้สำนักงานต่าง ๆ ทันสมัย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ช่วยให้บรรยากาศในการทำงานเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งเป็นผลให้ผู้ทำงานเกิดความผ่อนคลายมีกำลังใจและความกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้น
3. ความรู้สึกเป็นเจ้าของ ถ้าพนักงานมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกิจการ เขาจะผลิตสิ่งของดี มีความระมัดระวังเหมือนกับสิ่งนั้นเป็นของตัวเอง องค์กรควรสร้างให้ทุกคนมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มด้วยหลาย ๆ วิธี เช่น การให้โอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรม การให้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการวางแผนร่วมกัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะเสริมสร้างความรับผิดชอบงานและความรู้สึกเป็นเจ้าของกิจการ ตลอดจนความเป็นกันเองในกลุ่มให้มากยิ่งขึ้น
4. การปฏิบัติต่อกันอย่างเที่ยงธรรม ถ้าผู้บังคับบัญชามีการเล่นพรรคเล่นพวก หรือมีการจ่ายค่าตอบแทน มีการเลื่อนขั้น เลื่อนเงินเดือน มีการแจกงานต่าง ๆ ที่เหลื่อมล้ำกัน จะทำให้เกิดความรู้สึกไม่พอใจ มีการแยกตัวออกจากกลุ่ม ไม่ยอมทำงานกับกลุ่มเป็นการสร้างความรู้สึกในแง่ที่ขาดความเที่ยงธรรม
5. ความรู้สึกสำเร็จผล พนักงานทุกคนต้องการให้งานของตนเองสัมฤทธิ์ผล ต้องการรู้ว่าเขามีความสามารถและได้ช่วยเหลือองค์กรอย่างแท้จริง ทำให้งานส่วนรวมเจริญก้าวหน้า ความรู้สึกเช่นนี้จะทำให้เขาเกิดความพึงพอใจในงาน ความรู้สึกดังกล่าวได้แก่ ความรู้สึกในความเชื่อมั่นความสามารถของตนเองที่ทำงานประสบความสำเร็จ
6. ความรู้สึกที่มีความสำคัญ ทุกคนย่อมปรารถนาที่จะได้รับการยอมรับหรือตระหนักในคุณค่ามีความสำคัญ ต้องการยอมรับว่างานของเขาได้ผลดี ต้องการคำชมเชย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งกระตุ้นให้เขาเกิดความพอใจในงาน
7. การมีส่วนร่วมในงานนโยบาย การกำหนดนโยบายร่วมกันระหว่างผู้บริหารระดับสูงและพนักงานจะช่วยเสริมสร้างความรู้สึกพอใจในงานมากขึ้น เพราะแสดงถึงความเป็นประชาธิปไตยที่ผู้ใหญ่ฟังเสียงผู้น้อย การเข้าไปร่วมในการกำหนดนโยบาย เป็นการสนองแรงผลักดันพื้นฐานของมนุษย์ที่ต้องการเป็นอิสระเสรี
8. การนับถือตนเอง การที่พนักงานจะเกิดความพึงพอใจในงานอย่างเต็มที่นั้น งานนั้นจะช่วยให้คนทำงานรู้สึกเคารพนับถือตนเองโดยทุกคนจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในงานด้วยความรู้สึกเท่าเทียมกันกับผู้อื่น เขาจะไม่รู้สึกเคารพตนเอง หากถูกตีว่ามีปมด้อย การทำงานที่มีวินัยในตนเองและมีการนำตนเอง ขวัญในการทำงานจะสูง กฎเกณฑ์ข้อบังคับต่าง ๆ ก็มีน้อยลงได้

ตัวแปรที่เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดาร์ณี วงษ์อยู่น้อย (2525) ได้กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 2 พวก คือบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีทักษะในการจัดระบบงานมาก มีระดับความทะเยอทะยานหรือระดับความมุ่งหวังสูง ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง ชอบทำงานให้เสร็จตามความพอใจของตน ไม่ชอบให้ใครมาบงการ คิดว่าทุกสิ่งจะสำเร็จได้ด้วยความตั้งใจจริงและการทำงานจริงของตน ส่วนบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะมีลักษณะพฤติกรรม ชอบทำงานตามคำสั่งผู้อื่น มักขาดระบบในการทำงาน ขาดความตั้งใจในการทำงาน ไม่ตั้งความคาดหวังผลสำเร็จจากการทำงาน ชอบรอรับความช่วยเหลือจากคนอื่น เมื่อมีอุปสรรค มักหลีกเลี่ยง ไม่กล้าเผชิญอุปสรรคนั้น ๆ ดังนั้น ตัวแปรต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมานี้ น่าจะมีผลต่อลักษณะการให้คำปรึกษา

3.4 การสื่อสาร

เสนาะ ตีแยว (2527) ให้ความหมายของการติดต่อสื่อสารว่า การติดต่อสื่อสารหมายถึง การส่งข่าวสารหรือช่องทางการติดต่อกันระหว่างบุคคล หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดการเข้าใจซึ่งกันและกัน ที่เป็นการแสดงให้คนอื่นได้รับทราบ

ธงชัย สันติวงษ์ (2541) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารหมายถึง การสื่อสารและประสานงานระหว่างหน่วยงานย่อยต่าง ๆ เพื่อให้ทุกหน่วยงานทำงานตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

การติดต่อสื่อสารเป็นกระบวนการที่ประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ

1. ผู้ส่งสาร คือผู้ที่พยายามจะถ่ายทอดข้อมูลไปให้ผู้รับทราบ
2. สื่อหรือวิธีการส่ง ประกอบด้วย ช่องทางการส่งและวิธีการที่ใช้ทำให้สามารถส่งสัญลักษณ์ให้ผู้รับเข้าใจได้

3. ผู้รับข่าวสาร การสื่อสารเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน เพราะมนุษย์ทุกคนต้องอยู่รวมกันและทำงานร่วมกับคนอื่น จึงต้องให้ความสำคัญกับบุคคลที่ปฏิบัติงานร่วมกัน มนุษย์สัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมงานเป็นกระบวนการจูงใจผู้ปฏิบัติงานที่ดี เพิ่มความพอใจในการทำงาน (Scott, 1922 อ้างถึงใน ศิริพร จันทร์ปาน, 2541) นอกจากนั้นทฤษฎีลำดับขั้นของ Maslow ในขั้นความต้องการของสังคม ความรักใคร่ถ้อยบายไว้ว่ามนุษย์ชอบอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม มีความต้องการความสัมพันธ์กับเพื่อนโดยเฉพาะกับเพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมงานเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะส่งเสริมหรือหยุดยั้งความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อการทำงาน ถ้าหากบุคคลใดมีเพื่อนร่วมงานที่ดี มีความสามารถสูงพร้อมที่จะให้ความร่วมมือช่วยเหลือคนอื่น และมีความเป็นมิตร ดังนั้นการสื่อสาร จึงเป็นตัวแปรที่สำคัญในการให้คำปรึกษา

ในการให้คำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษาจะต้องมีการติดต่อสื่อสารความหมายซึ่งกันและกัน อาจโดยการใช้คำพูด (Verbal Communication) หรือใช้กิริยา ท่าทาง สีหน้า แววตา (Non - Verbal Communication) ความไวในการที่จะรับรู้และเข้าใจถึงปัญหา ความไวต่อการรับรู้ถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตนเองของผู้ขอคำปรึกษา ตลอดจนการพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยความยุติธรรมพอสมควร จะช่วยให้การให้คำปรึกษาดำเนินไปได้อย่างดี

กิดานันท์ มลิทอง (2540) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาจำเป็นต้องใช้การสื่อสารเพื่อเป็นกระบวนการในการนำเสนอข่าวสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับ ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในกระบวนการสื่อสาร คือ การที่ส่งสื่อความหมายอย่างไรเพื่อให้ผู้รับข่าวสารนั้นเข้าใจได้อย่างถูกต้องว่าผู้ส่งหมายความว่าอะไรในข่าวสารนั้น

เบอร์โล (Berlo) ได้เสนอกระบวนการของการติดต่อสื่อสารไว้ในลักษณะรูปแบบจำลอง S M C R Model อันประกอบด้วย ผู้ส่งสาร (Source) ข้อมูลข่าวสาร (Message) ช่องทาง (Channel) และผู้รับ (Receiver) โดยมีปัจจัยสำคัญต่อขีดความสามารถของผู้ส่งและผู้รับที่จะทำให้การสื่อสารนั้นได้ผลสำเร็จหรือไม่เพียงใด ได้แก่

1. ทักษะในการสื่อสาร (Communication Skills) หมายถึง ทักษะซึ่งทั้งผู้ส่งและผู้รับควรจะมี ความชำนาญในการส่งและการรับสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันได้อย่างถูกต้อง เช่น ผู้ส่งต้องมีความสามารถในการเข้ารหัสสาร มีการพูดโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง ใช้คำพูดที่ชัดเจนฟังง่าย มีการแสดงสีหน้าหรือท่าทางที่ เข้ากับการพูดท่วงทำนองลีลาในการพูดเป็นจังหวะที่น่าฟัง เป็นต้น ส่วนผู้รับก็ต้องมีความสามารถในการถอดรหัสและมีทักษะที่เหมือนกันกับผู้ส่งโดยมีทักษะการฟังที่ดี ฟังภาษาที่ผู้ส่งพูดมารู้เรื่อง

2. ทัศนคติ (Attitudes) เป็นทัศนคติของผู้ส่งและผู้รับซึ่งมีผลต่อการสื่อสาร ถ้าผู้ส่งและผู้รับมี ทัศนคติที่ดีต่อกันก็จะทำให้การสื่อสารได้ผลดี ทั้งนี้เพราะทัศนคติย่อมเกี่ยวข้องไปถึงการยอมรับซึ่งกันและกัน ระหว่างผู้ส่งและผู้รับด้วย

3. ระดับความรู้ (Knowledge Levels) ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีระดับความรู้ที่เท่าเทียมกันก็จะทำให้ การสื่อสารลุล่วงไปด้วยดี แต่ถ้าหากความรู้ของผู้ส่งและผู้รับมีระดับที่แตกต่างกันย่อมจะต้องมีการปรับความ ยากง่ายของข้อมูลที่จะส่ง ในด้านของความยากง่ายของภาษาและถ้อยคำสำนวนที่ใช้

4. ระดับสังคมและวัฒนธรรม (Socio - Culture Systems) ระบบสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละ ชาติเป็นสิ่งที่มีส่วนกำหนดพฤติกรรมของประชาชนในชาตินั้น ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงขนบธรรมเนียมประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติ สังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติย่อมมีความแตกต่างกันเช่น การให้ความเคารพต่อผู้อาวุโส หรือวัฒนธรรมการกินอยู่ต่าง ๆ เป็นต้น รวมไปถึงกฎข้อบังคับทางศาสนาของแต่ละศาสนาด้วย

ดังที่กล่าวในเบื้องต้น การสื่อความหมายที่เด่นชัดตรงประเด็นเป็นองค์ประกอบสำคัญในการให้ คำปรึกษา ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาจะต้องถ่ายทอดเนื้อหาและความรู้สึกออกมาอย่างชัดเจน โดยพิจารณาได้จาก

1. ผู้ให้คำปรึกษาตอบสนองได้ตรงกับความรู้สึกและประสบการณ์ของผู้ขอรับคำปรึกษา
2. ผู้ให้คำปรึกษาช่วยให้ผู้ขอคำปรึกษาเกิดความเข้าใจที่ถูกต้องเพิ่มขึ้นเมื่อความรู้สึกและประสบการณ์ ของเขาถูกระบุออกมาอย่างชัดเจน เพราะจะทำให้ผู้ขอคำปรึกษาสำรวจความรู้สึกและประสบการณ์ของตนได้ดีขึ้น
3. ผู้ให้คำปรึกษาช่วยให้ผู้ขอคำปรึกษาพุ่งจุดสนใจไปที่ขอบข่ายของปัญหาและความขัดแย้ง ด้านอารมณ์ ไม่เสียเวลาวางวนไปสู่ประเด็นอื่น

การที่ผู้ให้คำปรึกษาสามารถสื่อความหมายได้อย่างเด่นชัด เป็นการช่วยให้ผู้ขอคำปรึกษาได้ สำรวจปัญหาและความรู้สึกของตนอย่างตรงเป้า โดยเฉพาะถ้าผู้ขอคำปรึกษาแสดงความสับสนในความรู้สึกและ ประสบการณ์ เป็นหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาที่จะช่วยให้ความรู้สึกและประสบการณ์เหล่านั้นกระจ่างชัดขึ้น จะเห็น

ได้ว่าการสื่อความอย่างเด่นชัด เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยผู้ขอคำปรึกษาในการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจ เพราะลักษณะของสัมพันธภาพในการให้คำปรึกษาไม่เหมือนสัมพันธภาพสังคมทั่ว ๆ ไป แต่เป็นสัมพันธภาพที่จะช่วยให้ผู้ขอคำปรึกษาแก้ปัญหาหรือตัดสินใจได้

เสนาะ ตีเยว (2541) กล่าวว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลมีลักษณะอย่างเดียวกับพฤติกรรมบุคคลคือ อาจมีประสิทธิภาพหรือไม่มีประสิทธิภาพ อาจสร้างความสำเร็จหรือความล้มเหลวให้เกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ตลอดจนอาจเป็นสิ่งมีคุณค่าก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของการสื่อสารที่แต่ละคนเป็นผู้ปฏิบัติที่จริงแล้วทุกคนอยากจะทำให้การสื่อสารของตนมีประสิทธิภาพแต่ก็พึงระมัดระวังว่าการสื่อสารของแต่ละคนอาจแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพของการสื่อสาร และการสื่อสารวิธีเดียวกันที่ใช้ในสภาพการสื่อสารอย่างหนึ่งเหมาะสมดี แต่กับอีกสภาพการสื่อสารหนึ่งใช้ไม่ได้ผล ดังนั้นจึงควรพิจารณาให้รอบคอบว่าควรจะใช้การสื่อสารแต่ละลักษณะให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ การสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีประสิทธิภาพควรจะประกอบลักษณะ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. การเปิดเผย (Openness) การเปิดเผยประกอบด้วยลักษณะอย่างน้อย 3 ประการ คือ ประการแรกบุคคลจะต้องมีความเต็มใจที่จะเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดต่อบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง หมายถึงความเต็มใจที่เราจะเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่ทำการสื่อสารนั้นเพราะการเปิดเผยทุกอย่างบางครั้งก็ไม่จำเป็นหรือน่าสนใจ หากเรื่องที่เปิดเผยนั้นไม่เกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างบุคคล ประการที่สองบุคคลผู้ทำการสื่อสารอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งได้รับข้อมูลจะต้องมีความเต็มใจที่จะแสดงปฏิกิริยาต่อข่าวสารที่เปิดเผย อย่างจริงใจและตรงไปตรงมา การนิ่งเฉย การไม่วิพากษ์วิจารณ์และการไม่มีความรู้สึกรับรู้ต่อข้อมูลนั้นจะทำให้การเปิดเผยของอีกฝ่ายหนึ่งเป็นสิ่งที่ไร้ความสำคัญลงโดยสิ้นเชิง ทุกคนต้องการหรืออย่างน้อยก็หวังที่จะได้เห็นปฏิกิริยาที่แสดงออกของอีกฝ่ายหนึ่งต่อข้อมูลที่ฝ่ายแรกเปิดเผยออกมา ประการที่สาม การเปิดเผยหมายถึง การยอมรับว่า ความรู้สึกและความคิดที่เราแสดงออกนั้นเป็นของเราเองและเรายินดียอมรับผิดชอบต่อข่าวสารหรือข้อมูลที่เรเปิดเผยไปนั้นก่อให้เกิดผลขึ้นมา จึงเป็นหน้าที่ของผู้เปิดเผยที่จะต้องรับผิดชอบโดยตรงไม่พยายามที่จะผลักความรับผิดชอบนั้นไปยังบุคคลอื่น

2. มีความรู้สึกร่วมด้วย (Empathy) หมายถึงมีความรู้สึกในทางเดียวกันกับบุคคลผู้นั้น เขาดีใจเราดีใจด้วย เขาเสียใจเราก็เสียใจด้วย มีความยินดีที่เขาได้ประสบความสำเร็จและรู้สึกเสียใจด้วยเมื่อเขาประสบความสำเร็จทุกอย่าง การที่เรารู้สึกอย่างเดียวกับที่คนอื่นรู้สึกเป็นการแสดงว่าเราเข้าใจสถานะของเขาดี เราเข้าใจสิ่งที่เขาเป็นหรือกำลังประสบอยู่และเข้าใจในสิ่งที่เขากำลังจะกระทำต่อไป ซึ่งเป็นการแสดงว่าเราไม่ตัดสินใจเอาว่าสิ่งที่เขาเป็นอยู่หรือความคิดเห็นของเขานั้นผิดหรือถูก การแสดงความรู้สึกของเรามีทัศนคติที่กว้างไกลจะช่วยส่งเสริมให้คนอยากที่จะติดต่อกับเราด้วย

3. ความรู้สึกสนับสนุน (Supportiveness) การแสดงความรู้สึกเห็นด้วย หรือมีแนวคิดในทางเดียวกันกับบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งย่อมจะส่งเสริมความรู้สึกที่ดีต่อกัน เพราะการแสดงความรู้สึกเห็นใจอย่างเดียบบางครั้งก็ไม่อาจทำให้บรรยากาศของการสื่อสารดีขึ้น ตลอดจนการแสดงความคิดเห็นหรือการวิพากษ์วิจารณ์ทัศนคติหรือพฤติกรรมที่เขาเปิดเผย ก็อาจทำให้บุคคลอีกฝ่ายหนึ่งไม่ยินดีที่จะเปิดเผยโดยเฉพาะการ

วิจารณ์ในเชิงคัดค้าน หรือมีความเห็นตรงกันข้าม ดังนั้นลักษณะที่จะทำให้การสื่อสารระหว่างบุคคลมีประสิทธิภาพ จึงต้องอาศัยความรู้สึกในทางสนับสนุนหรือเห็นด้วยกับบุคคลที่เราสื่อสาร

4. ความรู้สึกในด้านดี (Positiveness) การรู้สึกในด้านดีก่อให้เกิดผล 3 ประการ คือ ประการแรกจะทำให้ตัวเองรู้สึกในทางดีแก่ตัวเอง คนที่มีความรู้สึกทางด้านร้ายหรือมองสิ่งต่าง ๆ ในแง่ร้ายก็จะมองตัวเองในด้านไม่ดีด้วย ผลของการมีความรู้สึกไม่ดีจะตกกับตัวเองหากเรามองคนอื่นในแง่ดีความดีจะตกอยู่กับเรา เพราะความคิดในด้านดีตอบสนองเราในด้านดีตอบด้วย ประการที่สองจะทำให้คนอื่นดีกับเราและเต็มใจที่จะติดต่อกับเราอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะบุคคลอื่นจะเกิดความรู้สึกในด้านดี อันจะส่งเสริมให้เขาเปิดเผยข้อความหรือข่าวต่อเราทั้งหมด ประการที่สามจะก่อให้เกิดผลดีโดยส่วนรวมแก่การสื่อสารระหว่างทั้งสองเมื่อทั้งสองฝ่ายรู้สึกในด้านดีก็จะยินดีที่จะติดต่อสื่อสาร ต่างฝ่ายต่างรู้สึกว่าการสื่อสารนั้นเป็นความสุขและเป็นสิ่งสร้าง ความสบายใจ

5. ความเท่าเทียมกัน (Equality) ในแง่ของการสื่อสารผู้ที่มีความเท่าเทียมกันสามารถที่จะสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ก็ไม่ได้แปลว่าคนที่ไม่เท่าเทียมกันจะสื่อสารกันไม่ได้ ความเท่าเทียมกันในแง่บุคลิกภาพจะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากกว่า ธรรมชาติที่บุคคลทั้ง 2 ฝ่ายมีความรู้สึกว่าคุณค่าของความเป็นมนุษย์เหมือนกัน และต่างฝ่ายต่างมีความสำคัญต่อการสื่อสาร หากจะระบุให้ชัดเจนลงไปถึงความเท่าเทียมกันในการสื่อสารก็คือ ความเท่าเทียมกันระหว่างการพูดกับการฟัง เช่น ถ้าฝ่ายหนึ่งพูดอยู่ตลอดเวลาขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งฟังตลอดเวลาอย่างนี้เรียกว่า ขาดลักษณะของความเท่าเทียมกันในการสื่อสาร นั่นคือต่างฝ่ายต่างควรทำหน้าที่ทั้งรับและส่งข่าวสารในลักษณะที่เท่าเทียมกัน ซึ่งไม่ได้หมายความว่า การพูดจะต้องใช้เวลาให้เท่ากับการฟัง แต่ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับหน้าที่ที่กระทำในการสื่อสารว่าการพูดกับการฟังมีส่วนกันอย่างไรหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งบุคคลที่สื่อสารควรทำหน้าที่ของตัวเองให้สมกับหน้าที่หรืองานอาชีพของตัวเอง แต่ละคนก็มีทางหรือบทบาทของตัวเองในเรื่องของการสื่อสาร

3.5 บุคลิกภาพ

ตัวแปรที่เกี่ยวกับลักษณะบุคลิกภาพเชิงรุก (โควี, 1989 อ้างถึงในวาสนา ชัตติวงษ์, 2540) อันได้แก่ เป็นคนที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และทำให้ความคิดนั้นเกิดขึ้นจริง มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน จะเรียนรู้จากความผิดพลาด และแก้ไขมันทันที และจะไม่ทำผิดซ้ำ ๆ ซาก ๆ มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง

วัชรวิ ทรัพย์มี (2531) ได้สำรวจบุคลิกภาพของครูที่พึงปรารถนา จากการจัดลำดับของนักเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย ผลวิจัยปรากฏว่า บุคลิกภาพของครูที่พึงปรารถนา โดยการจัดลำดับของนักเรียนจากมากไปหาน้อยคือ

1. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
2. มีเหตุผลและมีความรอบรู้
3. ใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

4. มีความจริงใจ
5. มีเมตตาชอบช่วยเหลือผู้อื่น
6. มีความมั่นใจในตนเอง
7. รักษาความลับได้
8. มีความสุขุม
9. หมั่นศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ

ลักษณะบุคลิกภาพของผู้ให้คำปรึกษาที่ดี ซึ่งทำให้กระบวนการให้การปรึกษาประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพมีดังต่อไปนี้ (จีน แบรี, 2537)

- รู้จักและยอมรับตนเอง
- อุดหนุนใจเย็น
- สบายใจที่จะอยู่กับผู้อื่น
- จริงใจและตั้งใจช่วยเหลือผู้อื่น
- มีท่าทีที่เป็นมิตร
- มองโลกในแง่ดี
- ไวต่อความรู้สึกของผู้อื่น ช่างสังเกต
- ใช้คำพูดที่เหมาะสม
- รู้จักใช้อารมณ์ขัน
- เป็นผู้รับฟังที่ดี
- ช่วยแก้ปัญหา

บุคลิกภาพเป็นผลรวมที่เกิดจากอิทธิพลของปัจจัยด้านพันธุกรรม (Heredity) วัฒนธรรม (Culture) และองค์ประกอบทางสังคม (Social factors) ไม่ว่าจะให้นิยามบุคลิกภาพเป็นอย่างไรก็ตาม นักจิตวิทยายอมรับว่าต้องมีหลักการร่วมกันดังนี้

1. บุคลิกภาพ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในลักษณะที่เป็นองค์รวม จากปัจจัยย่อยทั้งหมด
2. บุคลิกภาพ เป็นสิ่งที่มีรูปแบบของการจัดการที่แน่นอน สามารถที่จะสังเกตได้
3. แม้ว่าบุคลิกภาพจะมีพื้นฐานด้านชีววิทยา แต่ก็ยังเป็นผลลัพธ์ที่มาจากปัจจัยแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมด้วย

4. บุคลิกภาพมีทั้งลักษณะที่ผิวเผิน เช่น ความรู้สึกของบุคคลเมื่อได้รับเป็นหัวหน้าทีม และที่มีลักษณะลุ่มลึก เช่น ความรู้สึกทางอารมณ์เมื่อถูกใช้อำนาจบังคับ เป็นต้น

5. บุคลิกภาพเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่ร่วมกันและคุณลักษณะที่เป็นเฉพาะตัว

กล่าวคือ ทุกคนจะแตกต่างกันกับคนอื่นในบางด้าน แต่จะมีส่วนที่เหมือนคนอื่นในอีกด้านหนึ่ง จากแนวคิดทั้ง 5 ประการ ดังกล่าว เมื่อรวมเข้าด้วยกัน กลายเป็นคำนิยามของคำว่า บุคลิกภาพได้ดังนี้

“บุคลิกภาพของบุคคล เป็นกลุ่มหรือผลรวมของคุณลักษณะ แนวโน้มและภาวะทางจิตใจที่ค่อนข้างถาวร ซึ่งถูกสร้างขึ้นมาอย่างเด่นชัดจากอิทธิพลของปัจจัยทางพันธุกรรม สังคม วัฒนธรรม และองค์ประกอบของสิ่งแวดล้อม โดยตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวกำหนดให้พฤติกรรมของบุคคลเหมือนหรือแตกต่างไปจากคนอื่น”

จากผลงานวิจัยสรุปว่ามีคุณลักษณะทางด้านบุคลิกภาพที่สำคัญอยู่ 5 กลุ่มหรือมิติ ซึ่งรู้จักกันในนาม “The Big Five Model” โดยแต่ละกลุ่มหรือมิติดังกล่าวจะประกอบด้วยคุณลักษณะย่อย ๆ ทางบุคลิกภาพ ดังนี้

1. มิติที่เกี่ยวกับสติสัมปชัญญะ (Conscientiousness)

เริ่มจากลักษณะบุคลิกภาพด้านบวก เช่นมีความรอบคอบ ความถี่ถ้วน ความรับผิดชอบ มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีวินัยตนเองและมีความรู้สึกละเอียดใจตนเอง ส่วนด้านตรงข้ามที่เป็นลบ ได้แก่ความไม่รับผิดชอบ ขาดวินัยตนเอง ไม่มีความเป็นระเบียบและไม่มีความรู้สึกละเอียดใจตนเอง

2. มิติที่เกี่ยวกับความเปิดเผยและการปิดบัง (Extraversion-introversion)

ลักษณะบุคลิกภาพกลุ่มนี้เป็นบวก ได้แก่ การเข้าสังคมได้ดี การช่างพูด การเปิดเผยตรงไปตรงมา (Assertive) ส่วนที่เป็นด้านตรงกันข้าม ได้แก่ การถอนตัวไม่เข้าสังคม การสงบเสงี่ยมเคร่งขรึม การกีดกันมิให้ผู้อื่นเข้ามาเกี่ยวข้องกับตน และการระวังไม่ไวใจผู้อื่น

3. มิติที่เกี่ยวกับความประนีประนอม (Agreeableness)

ลักษณะบุคลิกภาพในกลุ่มนี้เป็นบวก ได้แก่ ความเป็นธรรมชาติ ความสุภาพ อ่อนโยน การให้ความร่วมมือ การรู้จักให้อภัย และการรู้สึกมีความหวัง ส่วนลักษณะบุคลิกภาพด้านตรงข้าม ได้แก่ ความขี้ฉ้อฉล ความหยาบกระด้าง ความขีระแวงสงสัย การปฏิเสธความร่วมมือ และการไม่ยอมยืดหยุ่นต่อผู้อื่น

4. มิติที่เกี่ยวกับความมั่นคงทางอารมณ์ (Emotional stability)

ลักษณะบุคลิกภาพในกลุ่มนี้ ที่เป็นแง่ดีได้แก่ ความสงบเยือกเย็น ความกระตือรือร้น ความสุขุมมั่นคง ความรู้สึกอบอุ่นต่อผู้อื่น ส่วนลักษณะที่เป็นด้านตรงข้าม ได้แก่ ความกระวนกระวายใจ ความเจ้าอารมณ์ โกรธง่าย ความเก็บกดทางอารมณ์ การตื่นเต้นง่ายและการรู้สึกขาดความมั่นคง

5. มิติที่เกี่ยวกับการเปิดกว้างต่อประสบการณ์ใหม่ (Openness to experience)

ลักษณะบุคลิกภาพที่เป็นบวกในกลุ่มนี้ได้แก่ การมีจินตนาการ การมีความรู้สึกไวต่อการรับรู้ การมีความชาญฉลาดและการผ่านการขัดเกลาที่ดี ส่วนในด้านตรงข้ามได้แก่ ความคับแคบ รับรู้ต่อสิ่งต่าง ๆ ช้า ชอบแบบเดิม ๆ และยึดติดกับความสบายที่เคยชิน

เมาท์ และบาร์ริค (Mount & Barrick, 1994) ได้วิจัยเกี่ยวกับผลของลักษณะของ

บุคลิกภาพสำคัญ 5 มิติที่มีต่อการปฏิบัติงาน พบว่า

1. มิติที่เกี่ยวกับสติสัมปชัญญะ (Conscientiousness) เป็นตัวบ่งชี้ที่ดีต่อความสำเร็จของงานได้ทุกประเภท โดยพบว่าผู้ที่มีลักษณะด้านสติสัมปชัญญะสูง จะมีผลงานออกมามากกว่าผู้ที่ขาดด้านนี้

2. ไม่พบว่าความมั่นคงทางอารมณ์มีผลเกี่ยวข้องกับการทำงาน โดยให้เหตุผลของการวิจัยว่า อาจเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือคนที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ ในขณะที่คนที่ไม่มั่นคงทางอารมณ์ได้ลาออกจากงานไปแล้วเนื่องจากขาดความอดทนนั่นเอง

3. คนที่อยู่ในงานบริหารและด้านการขายที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเปิดเผย (Extraversion) สูง มีโอกาสประสบความสำเร็จในอาชีพการงานสูง ทั้งนี้เพราะมีทักษะทางสังคมดีและชอบการเข้าสังคมนั่นเอง

4. การค้นพบที่น่าแปลกใจก็คือ คุณลักษณะบุคลิกภาพด้านการประนีประนอม (Agreeableness) ไม่ก่อให้เกิดผลทางบวกได้กับทุกอาชีพเสมอไป โดยมีคำอธิบายในผลวิจัยนี้เช่นเดียวกันว่า คนที่ตอบแบบสอบถามก็คือ คนที่มีลักษณะด้านนี้ในระดับสูง และอย่างน้อยก็เป็นระดับปานกลางที่เหลื่ออยู่ในองค์กร ส่วนคนที่มีลักษณะไม่ให้ความร่วมมือ (Uncooperative) จะอยู่อย่างลำบาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษารูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กับรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 3. เพื่อศึกษาตัวแปรอิสระที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีรายละเอียดและขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูหัวหน้าหมวดคอมพิวเตอร์และครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 563 โรงเรียนปีการศึกษา 2546 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูหัวหน้าหมวดคอมพิวเตอร์และครูคอมพิวเตอร์ ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ทำการสอนอยู่ในปีการศึกษา 2546 ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) สำรวจจำนวนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ทำการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ในปีการศึกษา 2546
- 2) หาขนาดของกลุ่มตัวอย่างให้มีขนาดใหญ่พอที่จะเป็นตัวแทนของประชากร โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของยามาเน่ (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม 5% ได้จำนวน 285 คน และผู้วิจัยสุ่มเขตการศึกษาด้วยการจับผลจากจาก 12 เขต ได้ เขต 1, 5 และกรุงเทพมหานคร
- 3) สำรวจจำนวนโรงเรียนในเขตการศึกษา 1 เขตการศึกษา 5 และกรุงเทพมหานคร พบว่ามี 214 โรงเรียน ผู้วิจัยใช้ทุกโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง
- 4) สำรวจจำนวนครูคอมพิวเตอร์ทั้ง 214 โรงเรียนเพื่อกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละโรงเรียนจากการสำรวจพบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีครูคอมพิวเตอร์เฉลี่ย 2 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 450 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการดำเนินการสร้างเครื่องมือเป็นขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาค้นคว้า จากตำรา เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่สัมพันธ์กับรูปแบบการให้คำปรึกษา ได้แก่

2.1.1 ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สาขาที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์การสอน ขนาดของโรงเรียน

2.1.2 ด้านคุณสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ คุณลักษณะการทำงาน ฯลฯ

2.2 สร้างข้อคำถามจากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ดูภาคผนวก จ) แล้วจึงร่างแบบสอบถามแล้วนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำในการตรวจแก้ไขด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Check List) และแบบลำดับชั้นการจัดค่า (Rating Scale) ดังนี้

1. ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์เป็นแบบสอบถามเลือกตอบ จำนวน 6 ข้อ
2. ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูผู้ขอคำปรึกษา เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 4 ข้อและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษาเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบวัดรูปแบบการให้คำปรึกษา จากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแบบสอบถามแบบลำดับชั้นการจัดค่า 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ โดยจำแนกข้อคำถาม 3 รูปแบบ 5 ขั้นตอน ได้แก่ กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ รูปแบบ The Product Model ได้แก่ ข้อ 7, 8, 9, 11, 14 The Prescription Model ได้แก่ข้อ 1, 2, 3, 12, 13 The Collaboration Model ได้แก่ข้อ 4, 5, 6, 10, 15 และกรณีที่ 2 การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป รูปแบบ The Product Model ได้แก่ข้อ 3, 8, 9, 10, 13 The Prescription Model ได้แก่ข้อ 1, 4, 5, 6, 15 และ The Collaboration Model ได้แก่ข้อ 2, 7, 11, 12, 14

2.3 การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการให้คำปรึกษาจำนวน 4 ท่าน (ดูรายชื่อภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหา ลักษณะของแบบสอบถามและความถูกต้องของภาษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม แล้วจึงนำไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง เพื่อปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้กับครูคอมพิวเตอร์ จำนวน 5 คน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับด้านสำนวนภาษาและเนื้อหา เพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.5 แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามในด้านภาษาอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้จริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมด้วยโครงร่างวิทยานิพนธ์ และแบบสอบถามไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับปริญญาตรี

3.2 นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล พร้อมแบบสอบถามทางไปรษณีย์ โดยแนบซองและติดแสตมป์พร้อมชื่อและที่อยู่ เพื่อความสะดวกในการส่งกลับ โดยส่งแบบสอบถามระหว่างวันที่ 14 ถึง 16 กรกฎาคม 2546 หลังจากส่งแบบสอบถามแล้ว 1 สัปดาห์ ได้รับแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์ จนถึงวันที่ 20 ตุลาคม 2546

3.3 ในการติดตามแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการติดตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับคืน อีก 1 รอบ โดยส่งหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมแบบสอบถามไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนที่ยังไม่ได้รับแบบสอบถามคืนอีกครั้ง โดยแนบซองและติดแสตมป์พร้อมชื่อและที่อยู่ เพื่อความสะดวกในการส่งกลับ ส่งในวันที่ 1 ถึง 2 พฤศจิกายน 2546 ได้รับแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์ จนถึงวันที่ 19 ธันวาคม 2546

3.4 คัดเลือกแบบสอบถามที่ใช้ได้จริง เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล จากการรวบรวมข้อมูลปรากฏว่าแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น 450 ฉบับ ได้รับคืนมาทั้งสิ้น 357 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 79.33 แต่เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ 349 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 77.56

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Version 10.0 for Windows โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยจัดเตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยนำแบบสอบถามมากำหนดรหัส (Coding) ให้กับตัวแปรแต่ละตัว ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านสภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ได้แก่

1. เพศ	เพศชาย	ลงรหัสเท่ากับ 1
	เพศหญิง	ลงรหัสเท่ากับ 2
2. อายุ	ผู้ตอบแบบสอบถาม	ลงรหัสตามอายุจริง
3. ระดับการศึกษา		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ลงรหัสเท่ากับ 1
	ปริญญาตรี	ลงรหัสเท่ากับ 2
	ปริญญาโท	ลงรหัสเท่ากับ 3
	ปริญญาเอก	ลงรหัสเท่ากับ 4

4. สาขาที่สำเร็จการศึกษา

ครุศาสตร์คอมพิวเตอร์	ลงรหัสเท่ากับ 1
วิทยาการคอมพิวเตอร์	ลงรหัสเท่ากับ 2
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	ลงรหัสเท่ากับ 3
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	ลงรหัสเท่ากับ 4
อื่น ๆ	ลงรหัสเท่ากับ 5

5. ประสบการณ์การสอนวิชาคอมพิวเตอร์

น้อยกว่า 1 ปี	ลงรหัสเท่ากับ 1
1 - 5 ปี	ลงรหัสเท่ากับ 2
6 - 10 ปี	ลงรหัสเท่ากับ 3
11 - 15 ปี	ลงรหัสเท่ากับ 4
15 ปีขึ้นไป	ลงรหัสเท่ากับ 5

6. ขนาดของโรงเรียน

ขนาดเล็ก	ลงรหัสเท่ากับ 1
ขนาดกลาง	ลงรหัสเท่ากับ 2
ขนาดใหญ่	ลงรหัสเท่ากับ 3

7. ครูผู้ขอคำปรึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศ

เพศชาย	ลงรหัสเท่ากับ 1
เพศหญิง	ลงรหัสเท่ากับ 2

8. ครูผู้ขอคำปรึกษาส่วนใหญ่อายุ

ต่ำกว่า 25 ปี	ลงรหัสเท่ากับ 1
25 - 35 ปี	ลงรหัสเท่ากับ 2
36 - 45 ปี	ลงรหัสเท่ากับ 3
45 ปีขึ้นไป	ลงรหัสเท่ากับ 4

9. ครูผู้ขอคำปรึกษาระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี	ลงรหัสเท่ากับ 1
ปริญญาตรี	ลงรหัสเท่ากับ 2
ปริญญาโท	ลงรหัสเท่ากับ 3
ปริญญาเอก	ลงรหัสเท่ากับ 4

10. ครูผู้ขอคำปรึกษาส่วนใหญ่มาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ
 คณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา การงานอาชีพและเทคโนโลยี
 ศิลปะ สุขศึกษา-พลศึกษา ภาษาต่างประเทศ หากตอบในตัวเลือกนั้นลงรหัส 1 และ
 หากไม่ตอบในตัวเลือกนั้นลงรหัส 0

11. คุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา ลงรหัสดังนี้

สอดคล้องระดับมากที่สุด	ลงรหัสเท่ากับ 5
สอดคล้องระดับมาก	ลงรหัสเท่ากับ 4
สอดคล้องระดับปานกลาง	ลงรหัสเท่ากับ 3
สอดคล้องระดับน้อย	ลงรหัสเท่ากับ 2
สอดคล้องระดับน้อยที่สุด	ลงรหัสเท่ากับ 1

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง สอดคล้องในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง สอดคล้องในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง สอดคล้องในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง สอดคล้องในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง สอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการให้คำปรึกษา แบ่งการลงรหัสตามระดับความสอดคล้องกับสภาพความคิดเห็น ออกเป็น 5 ระดับได้แก่

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	ลงคะแนนเท่ากับ 5
ระดับความคิดเห็นมาก	ลงคะแนนเท่ากับ 4
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	ลงคะแนนเท่ากับ 3
ระดับความคิดเห็นน้อย	ลงคะแนนเท่ากับ 2
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	ลงคะแนนเท่ากับ 1

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง ตรงกับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง ตรงกับความคิดเห็นในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง ตรงกับความคิดเห็นในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง ตรงกับความคิดเห็นในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง ไม่ตรงกับความคิดเห็น

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์และครูผู้ขอคำปรึกษา โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ เป็นรายชื่อ

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะครูผู้ขอคำปรึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.4 วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการให้คำปรึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการให้คำปรึกษา กับตัวแปรคัดสรรด้านสถานภาพ ส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

4.6 ศึกษาตัวแปรคัดสรรด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา โดยใช้ตัวแปรคัดสรรทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องตัวแปรคัตสรรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 450 คน เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ 349 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 77.56

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป SPSS 10.0 for Windows ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ สถานภาพส่วนตัวของครูผู้ขอคำปรึกษา นำเสนอในรูปตารางความถี่ และร้อยละ และคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา นำเสนอในรูปตารางเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการให้คำปรึกษา นำเสนอในรูปตารางค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ สถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กับรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ โดยใช้ Pearson Product Moment Correlation

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ สถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กับรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ พร้อมทั้งผลการหาตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษา โดยใช้ Enter Multiple Regression Analysis

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ สถานภาพส่วนตัวของครูผู้ขอคำปรึกษา นำเสนอในรูปแบบตารางความถี่ และร้อยละ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	114	32.7
หญิง	235	67.3
รวม	349	100.0
อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	88	25.2
25 - 35 ปี	166	47.6
36 - 45 ปี	59	16.9
45 ปีขึ้นไป	36	10.3
รวม	349	100.0
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	40	11.5
ปริญญาตรี	291	83.6
ปริญญาโท	17	4.9
รวม	348	100.0
สาขาที่สำเร็จการศึกษา		
ครุศาสตร์คอมพิวเตอร์	116	33.2
วิทยาการคอมพิวเตอร์	47	13.5
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	4	1.1
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	43	12.3
อื่น ๆ	134	38.4
รวม	344	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการสอน		
น้อยกว่า 1 ปี	56	16.0
1 - 5 ปี	194	55.6
6 - 10 ปี	82	23.5
11 - 15 ปี	15	3.4
15 ปีขึ้นไป	5	1.4
รวม	349	100.0
ขนาดของโรงเรียน		
ขนาดเล็ก	36	10.4
ขนาดกลาง	102	29.5
ขนาดใหญ่	208	60.1
รวม	349	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชายร้อยละ 32.7 และเป็นหญิงร้อยละ 67.3 มีอายุระหว่าง 25 - 35 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.6 และอายุ 45 ปีขึ้นไปน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 10.3 กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 83.6 และระดับการศึกษาปริญญาโทน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.9 สาขาที่จบมากที่สุดเป็นสาขาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 38.4 และสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.1

ด้านประสบการณ์การสอน พบว่า ครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 1 - 5 ปี มีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.6 และประสบการณ์การสอน 15 ปีขึ้นไปมีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.4 ขนาดโรงเรียนที่ครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.1 ขนาดกลางคิดเป็นร้อยละ 29.5 และขนาดเล็กคิดเป็นร้อยละ 10.4

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของครูผู้ขอคำปรึกษาจำแนกตามสถานภาพส่วนตัว

สถานภาพส่วนตัวของครูผู้ขอคำปรึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	63	18.1
หญิง	285	81.9
รวม	348	100.0
อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	8	2.3
25 - 35 ปี	208	60.1
36 - 45 ปี	113	32.7
45 ปีขึ้นไป	17	4.9
รวม	346	100.0
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	25	7.2
ปริญญาตรี	317	91.1
ปริญญาโท	6	1.7
รวม	348	100.0
กลุ่มสาระการเรียนรู้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
คณิตศาสตร์	112	15.2
ภาษาไทย	130	17.5
วิทยาศาสตร์	89	12.1
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	103	14.0
ศิลปะ	53	7.2
ภาษาต่างประเทศ	68	9.2
สุขศึกษาและพลศึกษา	63	8.5
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	120	16.3
รวม	738	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูผู้ขอคำปรึกษาเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 18.1 และเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 81.9 มีอายุระหว่าง 25 – 35 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.1 และมีอายุน้อยกว่า 25 ปี น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.3 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 91.1 และการศึกษาระดับปริญญาโท น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.7 ครูผู้ขอคำปรึกษาที่มาขอคำปรึกษามาจากสภาระการเรียนรู้ภาษาไทยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 17.5 และจากสาระศิลปะน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 7.2

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของเรื่องที่มีการให้คำปรึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เรื่องที่มีการให้คำปรึกษา	จำนวน	ร้อยละ
การผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์	169	38.4
การใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอน	59	13.5
การออกแบบและผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	20	4.5
การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป	192	43.6
รวม	440	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า เรื่องที่ครูคอมพิวเตอร์มีการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมาเป็นเรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 38.4 และการให้คำปรึกษาเรื่องการออกแบบและผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.5

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา

คุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. คิดอย่างมีเหตุผลและมีระบบ	3.49	0.63	ปานกลาง
2. มีความรับผิดชอบ	3.85	0.60	มาก
3. ยอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น	3.71	0.73	มาก
4. ปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้	3.77	0.63	มาก
5. ทำตามคำแนะนำของผู้อื่นโดยไม่มีข้อโต้แย้ง	3.60	0.72	มาก
6. มีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน	3.86	0.71	มาก
7. มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง	3.77	0.73	มาก
8. ชอบลองผิดลองถูกด้วยตนเอง	3.27	0.99	ปานกลาง
9. ต้องการแรงเสริมอย่างเหมาะสมทันที	3.64	0.78	มาก
10. ต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ	4.01	0.87	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

คุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
11. มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น	4.00	0.63	มาก
12. ต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา	3.65	0.89	มาก
13. ชอบตั้งคำถาม	3.58	0.81	มาก
14. มีความเชื่อมั่นในตนเอง	3.49	0.83	ปานกลาง
15. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.52	0.80	มาก
16. มีความทะเยอทะยานสูง	3.28	0.79	ปานกลาง
17. ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ	3.38	0.95	ปานกลาง
18. ชอบทำงานเป็นทีม	3.41	0.89	ปานกลาง
19. ชอบตัดสินใจด้วยตนเอง	3.42	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า คุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา ที่พบในระดับมากมีทั้งหมด 12 ข้อ ลักษณะที่พบสูงที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ ($X = 4.01$) รองลงมาคือ มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น ($X = 4.00$) และมีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน ($X = 3.86$) ส่วนคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา ที่พบในระดับปานกลาง 7 ข้อ ลักษณะที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ชอบลองผิดลองถูกด้วยตนเอง ($X = 3.27$)

ตอนที่ 2 รูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษา เรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Product Model

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องบอกรายละเอียดเกี่ยวกับการผลิตสื่อ และสิ่งที่คิดว่าเป็นปัญหาในการเรียนการสอนแก่ท่าน	3.66	0.96	มาก
2. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้บอกท่านว่าต้องการสื่ออะไรบ้าง	3.69	0.96	มาก
3. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องบอกท่านว่าอยากให้ออกแบบและผลิตสื่ออย่างไร	3.67	0.94	มาก
4. ท่านต้องทำการประเมินการผลิตสื่อด้วยวิธีของท่าน แล้วจึงรายงานผลให้ครูผู้ขอคำปรึกษาทราบ	3.07	0.98	ปานกลาง
5. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้บอกท่านเมื่อต้องการเลิกขอคำปรึกษา	3.01	1.05	ปานกลาง
รวม	3.42	0.31	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่าครูคอมพิวเตอร์ ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ตามรูปแบบ The Product Model ในระดับปานกลาง ($X = 3.42$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษา เรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Prescription Model

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ แล้วท่านจึงเป็นผู้ชี้ให้ครูผู้ขอคำปรึกษาเห็นปัญหาที่แท้จริงของตนเอง	3.81	0.83	มาก
2. ท่านต้องเป็นผู้บอกวิธีผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ที่คิดว่าดีที่สุดต่อครูผู้ขอคำปรึกษา	3.69	0.89	มาก
3. ครูผู้ขอคำปรึกษาเป็นผู้ออกแบบและผลิตสื่อด้วยตนเองตามคำแนะนำของท่าน	3.32	0.94	ปานกลาง
4. ท่านเป็นผู้บอกวิธีการประเมินสื่อ แล้วครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้ประเมินสื่อที่ผลิตด้วยตนเอง	3.39	0.83	ปานกลาง
5. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องคอยจนกว่าท่านจะเห็นสมควรว่า การให้คำปรึกษาไม่จำเป็นอีกต่อไป	2.87	0.95	ปานกลาง
รวม	3.41	0.32	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่า ครูคอมพิวเตอร์ ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการให้คำปรึกษาเรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ตามรูปแบบ The Prescription Model ในระดับปานกลาง ($X = 3.41$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษา เรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Collaboration Model

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เป็นหน้าที่ของท่านที่ต้องระบุความต้องการจำเป็น และปัญหาในการผลิตสื่อร่วมกับครูผู้ขอคำปรึกษา	3.28	0.97	ปานกลาง
2. ท่านและครูผู้ขอคำปรึกษาต้องช่วยกันเลือกสื่อที่ดีที่สุดสำหรับการเรียนการสอน	3.77	0.99	มาก

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
3. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องออกแบบและผลิตสื่อ ด้วยคอมพิวเตอร์ร่วมกับท่าน	3.27	1.09	ปานกลาง
4. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องวางแผนและลงมือประเมิน การเรียนการสอนและประเมินสื่อร่วมกับท่าน	3.51	1.02	มาก
5. ครูผู้ขอคำปรึกษาและท่านตกลงใจร่วมกันเพื่อยุติ การให้คำปรึกษาเพื่อผลิตสื่อ	3.20	1.04	ปานกลาง
รวม	3.40	0.21	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่าครูคอมพิวเตอร์ ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Collaboration Model ในระดับปานกลาง ($X = 3.40$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษา
เรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Product Model

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องบอกปัญหาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปแก่ท่าน	3.82	0.90	มาก
2. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้บอกท่านว่าต้องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป อย่างไรบ้าง	3.75	0.94	มาก
3. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องบอกท่านว่าอยากให้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป อย่างไร	3.73	0.94	มาก
4. ท่านต้องทำการประเมินผลการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยวิธีของท่าน แล้วจึงรายงานผลให้ครูผู้ขอคำปรึกษาทราบ	3.38	0.95	ปานกลาง
5. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้บอกท่านถ้าต้องการเลิกมาขอคำปรึกษา	3.11	1.02	ปานกลาง
รวม	3.55	0.27	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่าครูคอมพิวเตอร์ ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามรูปแบบ The Product Model ในระดับมาก ($X = 3.55$)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษา เรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Prescription Model

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับโปรแกรมสำเร็จรูป แล้วท่านจึงเป็นผู้บอกสาเหตุของปัญหาแก่ครูผู้ขอคำปรึกษา	3.59	0.93	มาก
2. ท่านต้องเป็นผู้บอกวิธีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปแก่ครูผู้ขอคำปรึกษา	3.96	0.85	มาก
3. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยตนเอง ตามคำแนะนำของท่าน	3.66	0.96	มาก
4. ท่านเป็นผู้บอกวิธีประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้ประเมินด้วยตนเอง	3.56	0.82	มาก
5. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องคอยจนกว่าท่านจะเห็นว่าสมควรว่าการให้คำปรึกษาไม่จำเป็นต้องไป	3.06	0.96	ปานกลาง
รวม	3.56	0.30	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่าครูคอมพิวเตอร์ ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามรูปแบบ The Prescription Model ในระดับมาก ($X = 3.56$)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเรื่อง การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Collaboration Model

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เป็นหน้าที่ของท่านที่ต้องระบุความต้องการจำเป็นในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปพร้อมกับครูผู้ขอคำปรึกษา	3.60	0.91	มาก
2. ท่านและครูผู้ขอคำปรึกษาต้องช่วยกันเลือกวิธีใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่ดีที่สุด	3.78	0.94	มาก
3. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องดำเนินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปร่วมกันกับท่าน	3.40	0.98	ปานกลาง
4. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องลงมือประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปร่วมกับท่าน	3.39	0.97	ปานกลาง
5. ครูผู้ขอคำปรึกษาและท่านจะตกลงใจร่วมกัน เพื่อยุติการให้คำปรึกษา	3.32	1.00	ปานกลาง
รวม	3.49	0.17	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่าครูคอมพิวเตอร์ ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามรูปแบบ The Collaboration Model ในระดับปานกลาง ($X = 3.49$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กับรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

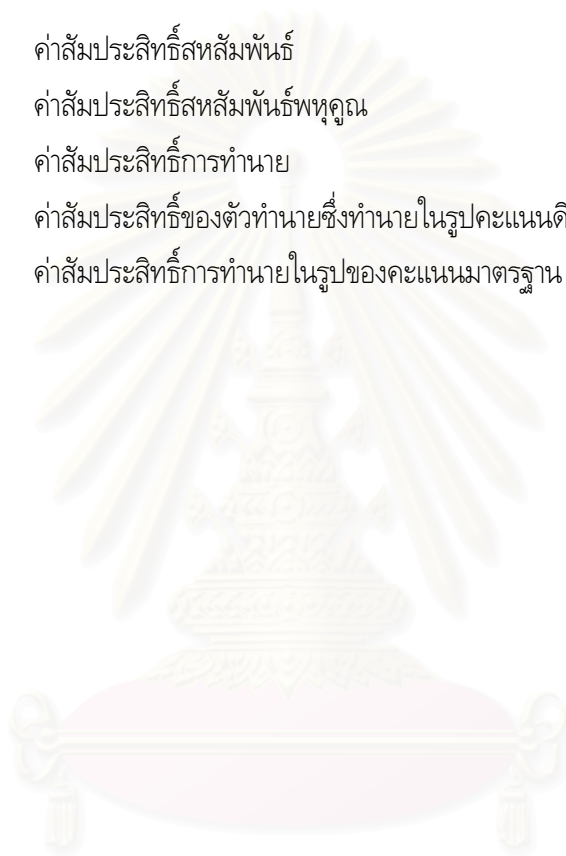
Y	=	รูปแบบการให้คำปรึกษา
X1	=	ครูคอมพิวเตอร์เพศชาย
X2	=	ครูคอมพิวเตอร์เพศหญิง
X3	=	อายุครูคอมพิวเตอร์น้อยกว่า 25 ปี
X4	=	อายุครูคอมพิวเตอร์อายุ 25 - 35 ปี
X5	=	อายุครูคอมพิวเตอร์อายุ 36 - 45 ปี
X6	=	อายุครูคอมพิวเตอร์อายุ 45 ปีขึ้นไป
X7	=	ครูคอมพิวเตอร์การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
X8	=	ครูคอมพิวเตอร์การศึกษาระดับปริญญาตรี
X9	=	ครูคอมพิวเตอร์การศึกษาระดับปริญญาโท
X10	=	ครูคอมพิวเตอร์จบสาขาครุศาสตร์คอมพิวเตอร์
X11	=	ครูคอมพิวเตอร์จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์
X12	=	ครูคอมพิวเตอร์จบสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
X13	=	ครูคอมพิวเตอร์จบสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
X14	=	ครูคอมพิวเตอร์จบสาขาอื่น ๆ
X15	=	ครูคอมพิวเตอร์มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 1 ปี
X16	=	ครูคอมพิวเตอร์มีประสบการณ์การสอน 1 - 5 ปี
X17	=	ครูคอมพิวเตอร์มีประสบการณ์การสอน 6 - 10 ปี
X18	=	ครูคอมพิวเตอร์มีประสบการณ์การสอน 11 - 15 ปี
X19	=	ครูคอมพิวเตอร์มีประสบการณ์การสอน 15 ปีขึ้นไป
X20	=	โรงเรียนครูคอมพิวเตอร์เป็นขนาดเล็ก
X21	=	โรงเรียนครูคอมพิวเตอร์เป็นขนาดกลาง
X22	=	โรงเรียนครูคอมพิวเตอร์เป็นขนาดใหญ่

- X23 = ครูผู้ขอคำปรึกษาเป็นเพศชาย
- X24 = ครูผู้ขอคำปรึกษาเป็นเพศหญิง
- X25 = ครูขอคำปรึกษาอายุต่ำกว่า 25 ปี
- X26 = ครูผู้ขอคำปรึกษาอายุ 25 - 35 ปี
- X27 = ครูผู้ขอคำปรึกษาอายุ 36 - 45 ปี
- X28 = ครูผู้ขอคำปรึกษาอายุ 45 ปีขึ้นไป
- X29 = การศึกษาของครูผู้ขอคำปรึกษาการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
- X30 = การศึกษาของครูผู้ขอคำปรึกษาการศึกษาในระดับปริญญาตรี
- X31 = การศึกษาของครูผู้ขอคำปรึกษาการศึกษาในระดับปริญญาโท
- X32 = ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากสาระคณิตศาสตร์
- X33 = ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากสาระภาษาไทย
- X34 = ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากสาระวิทยาศาสตร์
- X35 = ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- X36 = ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากสาระศิลปะ
- X37 = ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากสาระภาษาต่างประเทศ
- X38 = ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
- X39 = ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี
- X40 = ครูผู้ขอคำปรึกษาคิดอย่างมีเหตุผลและมีระบบ
- X42 = ครูผู้ขอคำปรึกษามีความรับผิดชอบ
- X43 = ครูผู้ขอคำปรึกษายอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น
- X44 = ครูผู้ขอคำปรึกษาปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้
- X45 = ครูผู้ขอคำปรึกษาทำตามคำแนะนำของผู้อื่นโดยไม่มีข้อโต้แย้ง
- X46 = ครูผู้ขอคำปรึกษามีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน
- X48 = ครูผู้ขอคำปรึกษามีความกระตือรือร้นกระฉับกระเฉง
- X49 = ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบลองผิดลองถูกด้วยตนเอง
- X50 = ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องการแรงเสริมอย่างเหมาะสมทันที
- X51 = ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ
- X52 = ครูผู้ขอคำปรึกษามีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น
- X53 = ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา
- X54 = ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบตั้งคำถาม
- X55 = ครูผู้ขอคำปรึกษามีความเชื่อมั่นในตนเอง
- X56 = ครูผู้ขอคำปรึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

X57	=	ครูผู้ขอคำปรึกษามีความทะเยอทะยานสูง
X58	=	ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ
X59	=	ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบทำงานเป็นทีม
X60	=	ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบตัดสินใจด้วยตนเอง

สัญลักษณ์ทางสถิติ

r	=	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	=	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	=	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย
B	=	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวทำนายซึ่งทำนายในรูปคะแนนดิบ
$BETA$	=	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายในรูปของคะแนนมาตรฐาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 23 (ภาคผนวก ข) ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวแปรเกณฑ์กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์แบบ The Product Model พบว่า ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรเกณฑ์มีทั้งหมด 7 ตัว คือ

1. ตัวแปร (X16) ครูคอมพิวเตอร์มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี (r = .131)
2. ตัวแปร (X3) ครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี (r = .130)
3. ตัวแปร (X42) ครูผู้ขอคำปรึกษามีความรับผิดชอบ (r = .129)
4. ตัวแปร (X54) ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบตั้งคำถาม (r = .126)
5. ตัวแปร (X46) ครูผู้ขอคำปรึกษามีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน (r = .118)
6. ตัวแปร (X43) ครูผู้ขอคำปรึกษายอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น (r = .111)
7. ตัวแปร (X48) ครูผู้ขอคำปรึกษามีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง (r = .111)

ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรเกณฑ์มีทั้งหมด 2 ตัว คือ

1. ตัวแปร (X20) โรงเรียนขนาดเล็ก (r = -.128)
2. ตัวแปร (X17) ครูคอมพิวเตอร์มีประสบการณ์สอน 6 - 10 ปี (r = -.107)

จากตารางที่ 24 (ภาคผนวก ข) ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวแปรเกณฑ์กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์แบบ The Prescription Model พบว่า ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรเกณฑ์ จำนวน 7 ตัว คือ

1. ตัวแปร (X53) ต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา (r = .138)
2. ตัวแปร (X43) ยอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น (r = .134)
3. ตัวแปร (X45) ทำตามคำแนะนำของผู้อื่นโดยไม่มีข้อโต้แย้ง (r = .122)
4. ตัวแปร (X54) ชอบตั้งคำถาม (r = .121)
5. ตัวแปร (X55) มีความเชื่อมั่นในตนเอง (r = .118)
6. ตัวแปร (X58) ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ (r = .108)
7. ตัวแปร (X31) ครูผู้ขอคำปรึกษาในระดับการศึกษาปริญญาโท (r = .107)

ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรเกณฑ์มีทั้งหมด 6 ตัว คือ

1. ตัวแปร (X20) โรงเรียนขนาดเล็ก ($r = -.133$)
2. ตัวแปร (X30) ครูผู้ขอคำปรึกษาระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ($r = -.125$)
3. ตัวแปร (X36) ครูผู้ขอคำปรึกษาจากกลุ่มศิลปะ ($r = -.125$)
4. ตัวแปร (X27) อายุครูผู้ขอคำปรึกษา 36 - 45 ปี ($r = -.118$)
5. ตัวแปร (X3) อายุครูคอมพิวเตอร์น้อยกว่า 25 ปี ($r = -.110$)
6. ตัวแปร (X5) อายุครูคอมพิวเตอร์ 36 - 45 ปี ($r = -.109$)

จากตารางที่ 25 (ภาคผนวก ข) ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวแปรเกณฑ์กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์แบบ Collaboration Model พบว่า ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรเกณฑ์ จำนวน 1 ตัว คือ

1. ตัวแปร (X44) ปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้ ($r = .137$)

ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรเกณฑ์มีทั้งหมด 2 ตัว คือ

1. ตัวแปร (X38) สาธารณศึกษาพลศึกษา ($r = -.120$)
2. ตัวแปร (X30) ครูผู้ขอคำปรึกษาระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ($r = -.118$)

จากตารางที่ 26 (ภาคผนวก ข) ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวแปรเกณฑ์กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์แบบ The Product Model พบว่า ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรเกณฑ์มีทั้งหมด 11 ตัว คือ

1. ตัวแปร (X42) ครูผู้ขอคำปรึกษามีความรับผิดชอบ ($r = .139$)
2. ตัวแปร (X53) ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา ($r = .137$)
3. ตัวแปร (x45) ทำตามคำแนะนำของผู้อื่นโดยไม่มีข้อโต้แย้ง ($r = .135$)
4. ตัวแปร (X22) โรงเรียนครูคอมพิวเตอร์เป็นขนาดใหญ่ ($r = .126$)

5. ตัวแปร (X57) ครูผู้ขอคำปรึกษามีความทะเยอทะยานสูง	(r = .124)
6. ตัวแปร (X3) ครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี	(r = .124)
7. ตัวแปร (X52) ครูผู้ขอคำปรึกษามีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น	(r = .120)
8. ตัวแปร (X58) ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ	(r = .118)
9. ตัวแปร (X11) ครูคอมพิวเตอร์จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์	(r = .115)
10. ตัวแปร (X46) ครูผู้ขอคำปรึกษามีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน	(r = .113)
11. ตัวแปร (X26) ครูผู้ขอคำปรึกษาอายุ 25 - 35 ปี	(r = .109)

ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรเกณฑ์มีทั้งหมด 2 ตัว คือ

1. ตัวแปร (X27) ครูผู้ขอคำปรึกษาอายุ 36 - 45 ปี	(r = -.136)
2. ตัวแปร (X5) ครูคอมพิวเตอร์อายุ 35 - 45 ปี	(r = -.123)

จากตารางที่ 27 (ภาคผนวก ช) ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวแปรเกณฑ์กรณีนี้ที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์แบบ The Prescription Model พบว่า ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรเกณฑ์ จำนวน 6 ตัว คือ

1. ตัวแปร (X43) ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบรับฟังคำติชมของผู้อื่น	(r = .137)
2. ตัวแปร (X11) ครูคอมพิวเตอร์จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์	(r = .119)
3. ตัวแปร (X3) ครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี	(r = .116)
4. ตัวแปร (X61) ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ	(r = .115)
5. ตัวแปร (X31) ครูผู้ขอคำปรึกษามีระดับการศึกษาปริญญาโท	(r = .112)
6. ตัวแปร (X44) ครูผู้ขอคำปรึกษาปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้	(r = .107)

ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรเกณฑ์มีทั้งหมด 3 ตัว คือ

1. ตัวแปร (X5) ครูคอมพิวเตอร์อายุ 35 - 45 ปี	(r = -.119)
2. ตัวแปร (X20) โรงเรียนครูคอมพิวเตอร์เป็นขนาดเล็ก	(r = -.119)
3. ตัวแปร (X35) ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากสาระสังคม ศาสนา และวัฒนธรรม	(r = -.111)

จากตารางที่ 28 (ภาคผนวก ช) ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวแปรเกณฑ์กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์แบบ Collaboration Model พบว่า ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรเกณฑ์ จำนวน 8 ตัว คือ

1. ตัวแปร (X52) มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น (r = .130)
2. ตัวแปร (X3) อายุน้อยกว่า 25 ปี (r = .128)
3. ตัวแปร (X51) ต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ (r = .126)
4. ตัวแปร (X44) ปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้ (r = .123)
5. ตัวแปร (X50) ต้องการเสริมแรงอย่างเหมาะสมทันที (r = .121)
6. ตัวแปร (X46) มีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน (r = .120)
7. ตัวแปร (X56) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (r = .117)
8. ตัวแปร (X40) คิดอย่างมีเหตุผลและมีระบบ (r = .111)

ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรเกณฑ์ มีทั้งหมด 3 ตัว คือ

1. ตัวแปร (X6) อายุครูคอมพิวเตอร์ 45 ปีขึ้นไป (r = -.126)
2. ตัวแปร (X19) ครูคอมพิวเตอร์มีประสบการณ์การสอน 15 ปีขึ้นไป (r = -.118)
3. ตัวแปร (X27) ครูผู้ขอคำปรึกษาอายุ 36 - 45 ปี (r = -.110)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรด้านสถานภาพ ส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ สถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กับรูปแบบ การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ พร้อมทั้งผลการหาตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวน ของรูปแบบการให้คำปรึกษา โดยใช้ Enter Multiple Regression Analysis

ตารางที่ 11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรด้านสถานภาพส่วนตัวของครู คอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Product Model โดยวิธีการวิเคราะห์ ถดถอยพหุคูณปกติ (Enter)

ตัวแปร	B	Beta	t	Sig.
<u>ด้านสถานภาพส่วนตัวครูคอมพิวเตอร์</u>				
เพศหญิง	.252	.032	.481	.631
อายุน้อยกว่า 25 ปี	.709	.085	1.148	.252
อายุ 35 - 45 ปี	-.457	-.044	-.624	.534
อายุ 45 ปีขึ้นไป	.004	.000	.006	.995
ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี	-.759	-.075	-.842	.400
ระดับการศึกษาปริญญาโท	-1.367	-.084	-.977	.330
วิทยาการคอมพิวเตอร์	.418	.041	.569	.570
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	-.886	-.025	-.389	.698
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ **	-.413	-.036	-.463	.644
จบสาขาอื่นๆ	-.348	-.047	-.609	.543
ประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 1 ปี	-.199	-.020	-.240	.810
ประสบการณ์การสอน 1 -5 ปี	.946	.129	1.571	.117
ประสบการณ์การสอน 11- 15 ปี	2.077	.100	1.496	.136
ประสบการณ์การสอน 15 ปีขึ้นไป	.665	.024	.357	.721
โรงเรียนขนาดเล็ก	-.459	-.040	-.594	.553
โรงเรียนขนาดกลาง	.091	.011	.172	.863
<u>ด้านสถานภาพส่วนตัวและลักษณะครูผู้ขอคำปรึกษา</u>				
ผู้ขอเพศหญิง	-.676	-.071	-1.031	.304
ผู้ขออายุน้อยกว่า 25 ปี	1.577	.067	.945	.345
ผู้ขออายุ 36 - 45 ปี	-.565	-.073	-1.101	.272
ผู้ขออายุ 45 ปีขึ้นไป	.082	.005	.075	.941

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ตัวแปร	B	Beta	t	Sig.
ผู้ขอระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี	-.609	-.044	-.618	.537
ผู้ขอระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท	.541	.017	.269	.788
สาระคณิตศาสตร์	-.165	-.022	-.300	.764
สาระภาษาไทย	.093	.013	.176	.861
สาระวิทยาศาสตร์	.680	.083	1.163	.246
สาระสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม	-.033	-.004	-.058	.954
สาระศิลปะ	-.818	-.083	-1.001	.318
สาระต่างประเทศ	-.310	-.034	-.448	.655
สาระสุขศึกษาพลศึกษา	-.027	-.003	-.040	.968
สาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี	.031	.004	.063	.950
คิดอย่างมีเหตุผลและมีระบบ	-.273	-.046	-.552	.582
มีความรับผิดชอบ	.916	.148	1.736	.084
ยอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น	-.019	-.004	-.049	.961
ปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้	-.144	-.025	-.302	.763
ทำตามคำแนะนำของผู้อื่นได้ไม่มีข้อโต้แย้ง	-.110	-.021	-.300	.765
มีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน	-.011	-.002	-.028	.978
มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง	.215	.043	.467	.641
ชอบลองผิดลองถูกด้วยตนเอง	-.353	-.098	-1.186	.237
ต้องการแรงเสริมอย่างเหมาะสมทันที	.187	.038	.520	.604
ต้องฝึกปฏิบัติบ่อยๆ	.638	.154	2.206	.028*
มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น	.203	.035	.457	.648
ต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา	.313	.076	.994	.321
ชอบตั้งคำถาม	.019	.004	.058	.954
มีความเชื่อมั่นในตนเอง	-.406	-.096	-1.018	.310
มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	-.419	-.093	-.934	.351
มีความทะเยอทะยานสูง	.782	.172	2.220	.027*
ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ	.347	.092	.972	.332
ชอบทำงานเป็นทีม	-.027	-.007	-.086	.932
ชอบตัดสินใจด้วยตนเอง	-.171	-.036	-.465	.643

R = .465 ; R² = .216 ; F = 1.213

จากตารางที่ 11 พบว่า การวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Product Model ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ตัว ตัวทำนายมีความสัมพันธ์ทางบวกทั้งหมด คือ X51 และ X57 ซึ่งมีค่าเบต้า (B) เท่ากับ .154 และ .172 ตามลำดับ

ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกคือ ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ (X51) และ ครูผู้ขอคำปรึกษามีความทะเยอทะยานสูง (X57)

กลุ่มตัวแปรทำนายทั้งหมด สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบของ The Product Model ได้ร้อยละ 21.60 ($R^2 = .2160$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Prescription Model โดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณปกติ (Enter)

ตัวแปร	B	Beta	T	Sig.
<u>ด้านสถานภาพส่วนตัวครูคอมพิวเตอร์</u>				
เพศหญิง	.009	.000	.002	.998
อายุน้อยกว่า 25 ปี	.999	.147	1.973	.050*
อายุ 35 - 45 ปี	-.731	-.089	-1.263	.208
อายุ 45 ปีขึ้นไป	-.275	-.028	-.430	.668
จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์	.622	.075	1.058	.291
จบสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	.484	.017	.267	.790
จบสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-.217	-.023	-.309	.758
จบสาขาอื่น ๆ	.256	.043	.564	.574
ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี	.141	.017	.200	.842
ระดับการศึกษาว่าปริญญาโท	-.531	-.041	-.478	.633
ประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 1 ปี	-.306	-.038	-.451	.652
ประสบการณ์การสอน 1-5 ปี	.159	.027	.333	.739
ประสบการณ์การสอน 11- 15 ปี	1.760	.105	1.604	.110
ประสบการณ์การสอน 15 ปีขึ้นไป	1.348	.054	.847	.398
โรงเรียนขนาดเล็ก	-.581	-.063	-.925	.356
โรงเรียนขนาดกลาง	.174	.027	.417	.677
<u>ด้านสถานภาพส่วนตัวและลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา</u>				
ผู้ขอเพศหญิง	.177	.023	.344	.731
ผู้ขออายุน้อยกว่า 25 ปี	1.390	.074	1.058	.291
ผู้ขออายุ 36 - 45 ปี	-1.043	-.167	-2.531	.012*
ผู้ขออายุ 45 ปีขึ้นไป	-.038	-.003	-.043	.966
ผู้ขอระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี	.230	.021	.297	.767
ผู้ขอระดับการศึกษาปริญญาโท	1.725	.069	1.082	.280
สาระคณิตศาสตร์	.003	.001	.007	.994
สาระภาษาไทย	.642	.105	1.513	.132
สาระวิทยาศาสตร์	.237	.035	.507	.613

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ตัวแปร	B	Beta	T	Sig.
สาระสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม	-.345	-.054	-.744	.458
สาระศิลปะ	-.634	-.077	-.971	.333
สาระต่างประเทศ	-.504	-.068	-.951	.343
สาระสุขศึกษาพลศึกษา	-.106	-.014	-.191	.849
สาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี	-.012	-.002	-.031	.975
คิดอย่างมีเหตุผลและมีระบบ	.275	.057	.703	.483
มีความรับผิดชอบ	.671	.135	1.565	.119
ยอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น	.020	.005	.063	.950
ปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้	-.107	-.023	-.283	.777
มีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน	.170	.040	.506	.613
มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง	-.102	-.025	-.270	.788
ชอบลองผิดลองถูกด้วยตนเอง	-.134	-.045	-.570	.569
ต้องการแรงเสริมอย่างเหมาะสมทันที	.108	.027	.376	.707
ต้องฝึกปฏิบัติบ่อยๆ	.608	.181	2.602	.010*
มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น	.359	.074	.999	.319
ต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา	.309	.091	1.245	.214
ชอบตั้งคำถาม	-.052	-.014	-.196	.845
มีความเชื่อมั่นในตนเอง	.028	.008	.090	.928
มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	-.021	-.006	-.062	.951
มีความทะเยอทะยานสูง	.644	.174	2.292	.023*
ชอบทดลองสิ่งใหม่ๆ	-.023	-.008	-.082	.935
ชอบทำงานเป็นทีม	-.463	-.137	-1.787	.075
ชอบตัดสินใจด้วยตนเอง	-.107	-.028	-.371	.711

R = .512 ; R² = .262 ; F = 1.519

จากตารางที่ 12 พบว่า การวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ โดยใช้ตัวแปรทำตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Prescription Model ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ X3, X51, X57, X27 ซึ่งมีค่าเบต้า (B) เท่ากับ .147, .181, .174 และ -.167 ตามลำดับ

ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกคือ ครูคอมพิวเตอร้อายุน้อยกว่า 25 ปี (X3) ครูผู้ขอ
คำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ (X51) และครูผู้ขอคำปรึกษามีความทะเยอทะยานสูง (X57) ส่วนตัวทำนาย
ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบคือ ครูผู้ขอคำปรึกษาอายุ 36 - 45 ปี (X27)

กลุ่มตัวแปรทำนายทั้งหมด สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ
การผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบของ The Prescription Model ได้ร้อยละ 26.20 ($R^2 = .2620$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Collaboration Model โดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณปกติ (Enter)

ตัวแปร	B	Beta	T	Sig.
<u>ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์</u>				
เพศหญิง	.866	.105	1.579	.116
อายุน้อยกว่า 25 ปี	.963	.106	1.442	.151
อายุ 35 - 45 ปี	-.401	-.036	-.516	.607
อายุ 45 ปีขึ้นไป	-.304	-.024	-.368	.713
จบสาขาครุศาสตร์คอมพิวเตอร์	-.576	-.069	-.951	.343
จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์	.508	.047	.663	.508
จบสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	-1.005	-.026	-.423	.673
จบสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-.384	-.031	-.436	.664
ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี	-.397	-.037	-.425	.671
ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท	-.904	-.052	-.615	.539
ประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 1 ปี	-.146	-.014	-.163	.870
ประสบการณ์การสอน 1-5 ปี	.232	.030	.359	.720
ประสบการณ์การสอน 11- 15 ปี	1.785	.080	1.212	.227
ประสบการณ์การสอน 15 ปีขึ้นไป	-.113	-.004	-.057	.954
โรงเรียนขนาดเล็ก	-.746	-.060	-.885	.377
โรงเรียนขนาดกลาง	-.235	-.027	-.424	.672
<u>ด้านสถานภาพส่วนตัวและลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา</u>				
ผู้ขอเพศหญิง	.072	.007	.105	.917
ผู้ขออายุน้อยกว่า 25 ปี	1.838	.073	1.037	.301
ผู้ขออายุ 36 - 45 ปี	-.108	-.013	-.198	.843
ผู้ขออายุ 45 ปีขึ้นไป	1.013	.060	.868	.386
ผู้ขอระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี	-.465	-.030	-.433	.665
ผู้ขอระดับการศึกษาปริญญาโท	.708	.021	.332	.740
สาระคณิตศาสตร์	-.944	-.115	-1.617	.107
สาระภาษาไทย	.138	.017	.244	.808

ตัวแปร	B	Beta	T	Sig.
สารวิทยาศาสตร	1.283	.147	2.086	.038*
สารสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม	-.216	-.026	-.351	.726
สารศิลปะ	-.842	-.080	-.980	.328
สารต่างประเทศ	.369	.039	.531	.596
สารสุขศึกษาพลศึกษา	-.964	-.097	-1.308	.192
สารการงานอาชีพและเทคโนโลยี	-.131	-.016	-.252	.801
คิดอย่างมีเหตุผลและมีระบบ	-.289	-.046	-.555	.579
มีความรับผิดชอบ	1.386	.211	2.472	.014*
ยอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น	.207	.038	.492	.623
ปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้	-.262	-.042	-.521	.603
ทำตามคำแนะนำของผู้อื่นได้ไม่มีข้อโต้แย้ง	-.163	-.029	-.417	.677
มีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน	-.557	-.100	-1.252	.212
มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง	.303	.057	.622	.535
ชอบลองผิดลองถูกด้วยตนเอง	-.599	-.155	-1.887	.060
ต้องการแรงเสริมอย่างเหมาะสมทันที	.045	.009	.121	.904
ต้องฝึกปฏิบัติบ่อยๆ	.720	.162	2.352	.019*
มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น	.484	.077	1.029	.304
ต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา	.294	.066	.884	.377
ชอบตั้งคำถาม	-.361	-.074	-1.019	.309
มีความเชื่อมั่นในตนเอง	-.131	-.029	-.311	.756
มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	-.334	-.070	-.711	.478
มีความทะเยอทะยานสูง	.317	.065	.850	.396
ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ	.451	.112	1.178	.240
ชอบทำงานเป็นทีม	.293	.066	.847	.398
ชอบตัดสินใจด้วยตนเอง	-.195	-.039	-.508	.612

$$R = .475 ; R^2 = .226 ; F = 1.287$$

จากตารางที่ 13 พบว่า การวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้คำปรึกษาในเรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Collaboration Model ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ X34, X42 และ X51 ซึ่งมีค่าเบต้า (B) เท่ากับ .147 .211 และ .162 ตามลำดับ

ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกคือ ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ (X34) ครูผู้ขอคำปรึกษามีความรับผิดชอบ (X42) และครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ (X51)

กลุ่มตัวแปรทำนายทั้งหมด สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบของ The Collaboration Model ได้ร้อยละ 22.60 ($R^2 = .2260$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Product Model โดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณปกติ (Enter)

ตัวแปร	B	Beta	T	Sig.
<u>ด้านสถานภาพส่วนตัวครูคอมพิวเตอร์</u>				
เพศหญิง	.335	.046	.696	.487
อายุน้อยกว่า 25 ปี	-.811	-.118	-1.406	.161
อายุ 35 - 45 ปี	-1.249	-.128	-1.568	.118
อายุ 45 ปีขึ้นไป	-.839	-.074	-1.006	.315
จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์	.856	.090	1.272	.205
จบสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	.435	.013	.207	.837
จบสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-.525	-.049	-.644	.520
จบสาขาอื่นๆ	-.224	-.032	-.419	.676
ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี	-.544	-.057	-.674	.501
ระดับการศึกษาปริญญาโท	-.457	-.029	-.354	.724
ประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 1 ปี	-.806	-.088	-1.259	.209
ประสบการณ์การสอน 6-10 ปี	-.587	-.072	-1.052	.294
ประสบการณ์การสอน 11- 15 ปี	1.779	.080	1.262	.208
ประสบการณ์การสอน 15 ปีขึ้นไป	-2.474	-.094	-1.432	.154
โรงเรียนขนาดเล็ก	-.991	-.092	-1.391	.166
โรงเรียนขนาดกลาง	.307	.041	.634	.527
<u>ด้านสถานภาพส่วนตัวและลักษณะครูผู้ขอคำปรึกษา</u>				
ผู้ขอเพศหญิง	.050	.006	.083	.934
ผู้ขออายุต่ำกว่า 25 ปี	3.109	.130	1.857	.065
ผู้ขออายุ 25 - 35 ปี	.781	.112	1.650	.100
ผู้ขออายุ 45 ปีขึ้นไป	-.421	-.028	-.414	.679
ผู้ขอระดับการศึกษาปริญญาตรี	.332	.027	.346	.730
ผู้ขอระดับการศึกษาปริญญาโท	3.303	.113	1.578	.116
สาระคณิตศาสตร์	.455	.063	.889	.375
สาระภาษาไทย	.713	.101	1.455	.147
สาระวิทยาศาสตร์	.166	.022	.307	.759

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ตัวแปร	B	Beta	T	Sig.
สาระสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม	-.524	-.072	-.978	.329
สาระศิลปะ	-1.137	-.121	-1.478	.141
สาระต่างประเทศ	.619	.073	1.007	.315
สาระสุขศึกษาพลศึกษา	-.285	-.032	-.445	.657
สาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี	.013	.002	.030	.976
คิดอย่างมีเหตุผลและมีระบบ	-.181	-.033	-.399	.690
มีความรับผิดชอบ	.648	.111	1.316	.189
ยอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น	-.396	-.082	-1.068	.286
ปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้	.274	.050	.634	.527
ทำตามคำแนะนำของผู้อื่นได้ไม่มีข้อโต้แย้ง	.165	.034	.485	.628
มีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน	.201	.041	.516	.607
มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง	.310	.066	.730	.466
ชอบลองผิดลองถูกด้วยตนเอง	-.332	-.096	-1.206	.229
ต้องการแรงเสริมอย่างเหมาะสมทันที	-.059	-.013	-.179	.858
ต้องฝึกปฏิบัติบ่อยๆ	.708	.180	2.650	.009*
มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น	.013	.002	.033	.974
ต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา	.041	.011	.142	.887
ชอบตั้งคำถาม	.410	.095	1.285	.200
มีความเชื่อมั่นในตนเอง	-.232	-.058	-.630	.530
มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	-.247	-.058	-.606	.545
มีความทะเยอทะยานสูง	.439	.101	1.352	.178
ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ	.476	.133	1.438	.152
ชอบทำงานเป็นทีม	-.026	-.007	-.089	.929
ชอบตัดสินใจด้วยตนเอง	-.302	-.068	-.894	.372

$$R = .502 ; R^2 = .252 ; F = 1.480$$

จากตารางที่ 14 พบว่า การวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปของครูคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Product Model ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ X51 ซึ่งมีค่าเบต้า (B) เท่ากับ .180

ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกคือ ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ (X51)
กลุ่มตัวแปรทำนายทั้งหมด สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ
การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบของ The Product Model ได้ร้อยละ 25.20 ($R^2 = .2520$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Prescription Model โดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณปกติ (Enter)

ตัวแปร	B	Beta	T	Sig.
<u>ด้านสถานภาพส่วนตัวครูคอมพิวเตอร์</u>				
เพศหญิง	.119	.018	.284	.776
อายุน้อยกว่า 25 ปี	.740	.106	1.498	.135
อายุ 35 - 45 ปี	-.921	-.107	-1.565	.119
อายุ 45 ปีขึ้นไป	-.092	-.009	-.143	.886
ครุศาสตร์คอมพิวเตอร์	.595	.092	1.279	.202
วิทยาการคอมพิวเตอร์	1.368	.161	2.337	.020*
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	1.667	.056	.925	.356
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-.318	-.033	-.479	.632
ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี	-.536	-.064	-.762	.447
ระดับการศึกษาว่าปริญญาโท	-.110	-.008	-.098	.922
ประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 1 ปี	-.548	-.067	-.820	.413
ประสบการณ์การสอน 1-5 ปี	.297	.048	.610	.543
ประสบการณ์การสอน 11- 15 ปี	1.742	.094	1.484	.139
ประสบการณ์การสอน 15 ปีขึ้นไป	-1.707	-.073	-1.134	.258
โรงเรียนขนาดเล็ก	-.510	-.054	-.820	.413
โรงเรียนขนาดกลาง	.481	.072	1.139	.256
<u>ด้านสถานภาพส่วนตัวและลักษณะครูผู้ขอคำปรึกษา</u>				
เพศหญิง	.839	.106	1.613	.108
อายุน้อยกว่า 25 ปี	2.059	.105	1.536	.126
อายุ 36 - 45 ปี	-.290	-.045	-.702	.483
อายุ 45 ปีขึ้นไป	-.165	-.012	-.186	.852
ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี	-.504	-.043	-.636	.526
ระดับการศึกษาปริญญาโท	2.280	.088	1.411	.159
สารคดีศาสตร์	.239	.037	.537	.592
สารภาษาไทย	.636	.102	1.486	.139

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ตัวแปร	B	Beta	T	Sig.
สารวิทยาศาสตร	-.092	-.014	-.196	.844
สารสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม	-.834	-.130	-1.789	.075
สารศิลปะ	-.685	-.083	-1.019	.309
สารต่างประเทศ	.177	.023	.322	.748
สารสุขศึกษาพลศึกษา	.052	.007	.096	.924
สารการงานอาชีพและเทคโนโลยี	.270	.042	.684	.495
คิดอย่างมีเหตุผลและมีระบบ	.081	.017	.207	.836
มีความรับผิดชอบ	.500	.097	1.181	.239
ยอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น	-.314	-.074	-.970	.333
ปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้	-.122	-.025	-.321	.749
ทำตามคำแนะนำของผู้อื่นได้ไม่มีข้อโต้แย้ง	.113	.026	.382	.703
มีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน	.186	.043	.553	.581
มีความกระตือรือร้น กระหมับกระเผลง	.108	.026	.292	.770
ชอบลองผิดลองถูกด้วยตนเอง	-.179	-.059	-.758	.449
ต้องการแรงเสริมอย่างเหมาะสมทันที	-.070	.000	-.002	.998
ต้องฝึกปฏิบัติบ่อยๆ	.535	.154	2.299	.022*
มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น	.126	.026	.355	.723
ต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา	.227	.065	.902	.368
ชอบตั้งคำถาม	.506	.133	1.861	.064
มีความเชื่อมั่นในตนเอง	.150	.042	.470	.639
มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	-.184	-.049	-.518	.605
มีความทะเยอทะยานสูง	.325	.086	1.162	.247
ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ	.323	.102	1.129	.260
ชอบทำงานเป็นทีม	-.060	-.017	-.231	.818
ชอบตัดสินใจด้วยตนเอง	-.289	-.074	-.984	.326

R = .522 ; R² = .272 ; F = 1.651

จากตารางที่ 15 พบว่า การวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ของครูคอมพิวเตอร์ตามรูปแบบ The Prescription Model ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ X11 และ X51 ซึ่งมีค่าเบต้า (B) เท่ากับ .161 และ .154

ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกคือ ครูคอมพิวเตอร์จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (X11) และครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ (X51)

กลุ่มตัวแปรทำนายทั้งหมด สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบของ The Prescription Model ได้ร้อยละ 27.20 ($R^2 = .2720$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Collaboration Model โดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณปกติ (Enter)

ตัวแปร	B	Beta	T	Sig.
<u>ด้านสถานภาพส่วนตัวครูคอมพิวเตอร์</u>				
ครูคอมพิวเตอร์เพศหญิง	.593	.078	1.232	.219
อายุครูคอมพิวเตอร์น้อยกว่า 25 ปี	.764	.094	1.345	.180
อายุครูคอมพิวเตอร์ 36 - 45 ปี	-.323	-.032	-.467	.641
อายุครูคอมพิวเตอร์ 45 ปีขึ้นไป	.171	.014	.225	.822
ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี	-.033	-.003	-.044	.965
ระดับการศึกษาปริญญาโท	.794	.048	.759	.449
ประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 1 ปี	.183	.019	.281	.779
ประสบการณ์การสอน 6 - 10 ปี	-.572	-.067	-.998	.319
ประสบการณ์การสอน 11 - 15 ปี	1.879	.087	1.376	.170
ประสบการณ์การสอน 15 ปีขึ้นไป	-3.411	-.125	-1.921	.056
โรงเรียนขนาดเล็ก	-.739	-.066	-1.004	.316
โรงเรียนขนาดกลาง	.211	.027	.428	.669
<u>ด้านสถานภาพส่วนตัวและลักษณะครูผู้ขอคำปรึกษา</u>				
เพศหญิง	.032	.004	.054	.957
อายุน้อยกว่า 25 ปี	.919	.040	.588	.557
อายุ 36 - 45 ปี	-.697	-.092	-1.462	.145
อายุ 45 ปีขึ้นไป	-.885	-.057	-.855	.394
การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	1.020	.073	1.054	.293
การศึกษาระดับปริญญาโท	3.086	.101	1.618	.107
กลุ่มสาระคณิตศาสตร์	-.571	-.076	-1.093	.275
กลุ่มสาระภาษาไทย	.888	.122	1.791	.075
กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	-.130	-.016	-.240	.810
กลุ่มสาระสังคมศึกษา	.260	.034	.468	.640
กลุ่มสาระศิลปะ	-1.528	-.157	-1.985	.048*
กลุ่มสาระสุขศึกษา-พลศึกษา	.800	.091	1.281	.201

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ตัวแปร	B	Beta	T	Sig.
กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ	-.501	-.056	-.778	.437
กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี	.008	.001	.019	.985
คิดอย่างมีเหตุผลและมีระบบ	.286	.050	.618	.537
มีความรับผิดชอบ	.430	.071	.862	.390
ยอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น	.018	.004	.049	.961
ปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้	.007	.001	.017	.986
ทำตามคำแนะนำของผู้อื่นโดยไม่มีข้อโต้แย้ง	.521	.103	1.492	.137
มีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน	-.053	-.010	-.134	.894
มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง	.288	.059	.676	.500
ชอบลองผิดลองถูกด้วยตนเอง	-.366	-.103	-1.314	.190
ต้องการแรงเสริมอย่างเหมาะสมทันที	.070	.015	.211	.833
ต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ	.490	.121	1.778	.077
มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น	.287	.050	.692	.490
ต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา	.197	.048	.671	.503
ชอบตั้งคำถาม	.186	.041	.582	.561
มีความเชื่อมั่นในตนเอง	.096	.023	.258	.797
มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	-.149	-.034	-.358	.721
มีความทะเยอทะยานสูง	.221	.050	.672	.502
ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ	.700	.190	2.089	.038*
ชอบทำงานเป็นทีม	-.074	-.018	-.246	.806
ชอบตัดสินใจด้วยตนเอง	-.449	-.099	-1.333	.184

$$R = .495 ; R^2 = .245 ; F = 1.591$$

จากตารางที่ 16 พบว่า การวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบ The Collaboration Model ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ X58 และ X36 ซึ่งมีค่าเบต้า (B) เท่ากับ .190 และ -.157

ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกคือ ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ (X61) ส่วนตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ คือ ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากกลุ่มสาระศิลปะ

กลุ่มตัวแปรทำนายทั้งหมด สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามรูปแบบของ The Collaboration Model ได้ร้อยละ 24.50 ($R^2 = .2450$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาตัวแปรคัดสรรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษารูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคัดสรร ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กับรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อศึกษาตัวแปรคัดสรรที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ หัวหน้าหมวดคอมพิวเตอร์และ/หรือครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ทำการสอนในปีการศึกษา 2546 จำนวน 450 คน จากจำนวน 214 โรงเรียน

การส่งแบบสอบถาม ได้ส่งระหว่างวันที่ 16 กรกฎาคม 2546 หลังจากส่งแบบสอบถามแล้วประมาณ 1 สัปดาห์ จึงเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ จนถึงวันที่ 20 ตุลาคม 2546 ระหว่างเก็บข้อมูลได้ทำการติดตาม 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 1 ถึง 10 กันยายน 2546 ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 1 ถึง 5 พฤศจิกายน 2546 จากนั้นจึงคัดเลือกแบบสอบถามที่ใช้ได้จริง ปรากฏว่า แบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น 450 ฉบับ ได้รับคืนมาทั้งสิ้น 349 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 77.56

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Check List) และแบบลำดับชั้นการจัดค่า (Rating Scale) ดังนี้

1. ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์
 2. ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา
- ตอนที่ 2 แบบวัดรูปแบบการให้คำปรึกษา เป็นแบบสอบถามลำดับชั้นการจัดค่า (Rating Scale)

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายกับตัวแปรเกณฑ์ โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กับรูปแบบการให้คำปรึกษา จากนั้น คำนวณสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรทำนายกับตัวแปรเกณฑ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) เพื่อใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 10.0 for Windows

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ตัวแปรคัดสรรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครั้งนี้พบว่า ครูคอมพิวเตอร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ในช่วง 25 – 35 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่ได้สำเร็จการศึกษาด้านคอมพิวเตอร์โดยตรง มีประสบการณ์การสอนคอมพิวเตอร์ 1 – 5 ปี เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่มากที่สุด

ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูผู้ขอคำปรึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุในช่วง 25 – 35 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมากที่สุด ส่วนคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษาพบว่า ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ ครูผู้ขอคำปรึกษามีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น และครูผู้ขอคำปรึกษามีความรับผิดชอบ ระดับมาก 3 อันดับแรก

กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์

1. ครูคอมพิวเตอร์ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2546 ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทั้ง 349 คน มีรูปแบบในการให้คำปรึกษาในระดับปานกลาง ทั้ง 3 รูปแบบ หากจำแนกตามขั้นตอนการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ดังนี้ ตารางที่ 17 แสดงระดับความคิดเห็นของรูปแบบการให้คำปรึกษาในเรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์

ขั้นตอน	The Product Model	The Prescription Model	The Collaboration Model
1	มาก	มาก	ปานกลาง
2	มาก	มาก	มาก
3	มาก	ปานกลาง	ปานกลาง
4	ปานกลาง	ปานกลาง	มาก
5	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
สรุป	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ระหว่างตัวแปรทำนายกับตัวแปรเกณฑ์ รูปแบบการให้คำปรึกษา พบตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการให้คำปรึกษา แบ่งลักษณะความสัมพันธ์ที่พบได้ ดังนี้

2.1 การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Product Model

2.1.1 ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับตัวแปรเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 7 ตัว ได้แก่

2.1.1.1 ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ได้แก่

- 1) อายุน้อยกว่า 25 ปี
- 2) ประสบการณ์ในการสอน 1 – 5 ปี

2.1.1.2 ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา ได้แก่

- 1) มีความรับผิดชอบ
- 2) ชอบตั้งคำถาม
- 3) มีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน
- 4) ยอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น
- 5) มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง

2.1.2 ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับตัวแปรเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ตัว ได้แก่

2.1.2.1 ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ได้แก่

- 1) ประสบการณ์ในการสอน 6 – 10 ปี
- 2) โรงเรียนขนาดเล็ก

2.2 การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Prescription Model

2.2.1 ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับตัวแปรเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 7 ตัว ได้แก่ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา ดังนี้

- 1) การศึกษาระดับปริญญาโท
- 2) ต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา
- 3) ยอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น
- 4) ทำตามคำแนะนำของผู้อื่นโดยไม่มีข้อโต้แย้ง
- 5) ชอบตั้งคำถาม
- 6) มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- 7) ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ

2.2.2 ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับตัวแปรเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 6 ตัว ได้แก่

2.2.2.1 ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ได้แก่

- 1) อายุน้อยกว่า 25 ปี
- 2) อายุ 36 - 45 ปี
- 3) โรงเรียนขนาดเล็ก

2.2.2.2 ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูผู้ขอคำปรึกษา

- 1) อายุ 36 - 45 ปี
- 2) การศึกษาระดับปริญญาตรี
- 3) มาจากกลุ่มสาระศิลปะ

2.3 การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Collaboration Model

2.3.1 ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับตัวแปรเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 ตัว ได้แก่ ครูผู้ขอคำปรึกษาปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้

2.3.2 ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับตัวแปรเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ตัว ได้แก่

2.3.2.1 ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา

1. การศึกษาระดับปริญญาตรี
2. มาจากกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

ตารางที่ 18 แสดงตัวแปรที่สัมพันธ์กับรูปแบบการให้คำปรึกษาในเรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

The Product Model	The Prescription Model	The Collaboration Model
ทางบวก 1. ครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี 2. ครูคอมพิวเตอร์มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี 3. ครูผู้ขอคำปรึกษามีความรับผิดชอบ 4. ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบตั้งคำถาม 5. ครูผู้ขอคำปรึกษามีเป้าหมายการทำงานที่ชัดเจน 6. ครูผู้ขอคำปรึกษากระตือรือร้นกระฉับกระเฉง	1. ครูผู้ขอคำปรึกษาการศึกษา ระดับปริญญาโท 2. ครูผู้ขอคำปรึกษา มีความเชื่อมั่นในตนเอง 3. ครูผู้ขอคำปรึกษาทำตามผู้อื่น โดยไม่มีข้อโต้แย้ง 4. ครูผู้ขอคำปรึกษา ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ 5. ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบตั้งคำถาม	1. ครูผู้ขอคำปรึกษาปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้

ตารางที่ 18 (ต่อ)

7. ครูผู้ขอคำปรึกษายอมรับฟังคำติชม ของผู้อื่น	6. ครูผู้ขอคำปรึกษายอมรับฟัง คำติชมของผู้อื่น 7. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องการ คำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา	
ทางลบ 1. ครูคอมพิวเตอร์มีประสบการณ์ การสอน 6 - 10 ปี 2. โรงเรียนขนาดเล็ก	1. ครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี 2. ครูคอมพิวเตอร์อายุ 36-45 ปี 3. โรงเรียนขนาดเล็ก 4. ครูผู้ขอคำปรึกษาอายุ 36-45ปี 5. ครูผู้ขอคำปรึกษาระดับการ ศึกษาปริญญาตรี 6. ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากกลุ่ม สาระศิลปะ	1. ครูผู้ขอคำปรึกษาระดับการ ศึกษาปริญญาตรี 2. ครูผู้ขอคำปรึกษามาจาก กลุ่มสาระสุขศึกษาและ พลศึกษา

3. ในการหาตัวแปรทำนายที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรเกณฑ์รูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Multiple Regression Analysis with Enter Method) ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์พหุคูณโดยใช้ตัวแปรทั้งหมดทุกตัว ร่วมกันทำนายการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Product Model โดยใช้ตัวแปรทุกตัวทั้ง 60 ตัวแปรร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษา พบว่า มีกลุ่มตัวแปรที่เข้าสมการทำนายทั้งสิ้น 50 ตัว โดยกลุ่มตัวแปรดังกล่าวนี้ สามารถรวมอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Product Model ได้ร้อยละ 21.60 หมายความว่า ถ้านำตัวแปรทั้ง 50 ตัวนี้ไปปฏิบัติร่วมกันจะสามารถทำนายได้ว่า จะเป็นรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบ The Product Model ในอนาคตถูกต้องกับความเป็นจริงร้อยละ 21.60 ตัวแปรทั้ง 50 ตัวดังกล่าวมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวนทั้งสิ้น 2 ตัวแปร ได้แก่ ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ และ ครูผู้ขอคำปรึกษามีความทะเยอทะยานสูง

3.2 ผลการวิเคราะห์พหุคูณโดยใช้ตัวแปรทั้งหมดทุกตัว ร่วมกันทำนายการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Prescription Model โดยใช้ตัวแปรทุกตัวทั้ง 60 ตัวแปรร่วมกัน

อธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษา พบว่า มีกลุ่มตัวแปรที่เข้าสมการทำนายทั้งสิ้น 50 ตัว โดยกลุ่มตัวแปรดังกล่าวนี้ สามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Prescription Model ได้ร้อยละ 26.20 หมายความว่า ถ้านำตัวแปรทั้ง 50 ตัวนี้ไปปฏิบัติร่วมกันจะสามารถทำนายได้ว่า จะเป็นรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบ The Prescription Model ในอนาคตถูกต้องกับความเป็นจริงร้อยละ 26.20 ตัวแปรทั้ง 50 ตัวดังกล่าวมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวนทั้งสิ้น 3 ตัวแปร ได้แก่ ครูผู้ขอคำปรึกษาอายุ 36 - 45 ปี ครูผู้ขอคำปรึกษาที่มีความทะเยอทะยานสูง และครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ

3.3 ผลการวิเคราะห์พหุคูณโดยใช้ตัวแปรทั้งหมดทุกตัว ร่วมกันทำนายการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Collaboration Model โดยใช้ตัวแปรทุกตัวทั้ง 60 ตัวแปรร่วมกัน อธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษา พบว่า มีกลุ่มตัวแปรที่เข้าสมการทำนายทั้งสิ้น 50 ตัว โดยกลุ่มตัวแปรดังกล่าวนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Collaboration Model ได้ร้อยละ 22.60 หมายความว่า ถ้านำตัวแปรทั้ง 50 ตัวนี้ไปปฏิบัติร่วมกันจะสามารถทำนายได้ว่า จะเป็นรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบ The Collaboration Model ในอนาคตถูกต้องกับความเป็นจริงร้อยละ 22.60 ตัวแปรทั้ง 50 ตัว ดังกล่าวมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวนทั้งสิ้น 3 ตัวแปร ได้แก่ ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ และครูผู้ขอคำปรึกษาที่มีความรับผิดชอบ ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงตัวแปรที่มีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษาเรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตัวแปรที่มีส่วนร่วมในการทำนายรูปแบบการให้คำปรึกษา	The Product Model	The Prescription Model	The Collaboration Model
ครูผู้ขอคำปรึกษาที่มีอายุ 36 - 45 ปี		-	
ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์			+
ครูผู้ขอคำปรึกษาที่มีความทะเยอทะยานสูง	+	+	
ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ	+	+	+
ครูผู้ขอคำปรึกษาที่มีความรับผิดชอบ			+

หมายเหตุ: 1. เครื่องหมาย + แสดงค่าเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก

2. เครื่องหมาย - แสดงค่าเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบ

กรณีศึกษาที่ 2 การให้คำปรึกษาเรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

1. ครูคอมพิวเตอร์ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2546 ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทั้ง 349 คน มีรูปแบบในการให้คำปรึกษาในระดับมาก ตามรูปแบบของ The Product Model และ The Prescription Model

ตารางที่ 20 แสดงระดับความคิดเห็นของรูปแบบการให้คำปรึกษาในเรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ขั้นตอน	The Product Model	The Prescription Model	The Collaboration Model
1	มาก	มาก	มาก
2	มาก	มาก	มาก
3	มาก	มาก	ปานกลาง
4	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง
5	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
สรุป	มาก	มาก	ปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ระหว่างตัวแปรทำนายกับตัวแปรเกณฑ์รูปแบบการให้คำปรึกษา พบตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการให้คำปรึกษา แบ่งลักษณะความสัมพันธ์ที่พบได้ดังนี้

2.1 การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Product Model

2.1.1 ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับตัวแปรเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 11 ตัว ได้แก่

2.1.1.1 ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ได้แก่

- 1) อายุน้อยกว่า 25 ปี
- 2) จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์
- 3) โรงเรียนขนาดใหญ่

2.1.1.2 ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา

- 1) อายุ 25 - 35 ปี
- 2) มีความรับผิดชอบ
- 3) ต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา
- 4) ทำตามคำแนะนำของผู้อื่นโดยไม่มีข้อโต้แย้ง
- 5) มีความทะเยอทะยานสูง
- 6) มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น
- 7) ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ

8) มีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน

2.1.2 ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับตัวแปรเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ตัว ได้แก่

2.1.2.1 ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ คืออายุ 36 - 45 ปี

2.1.2.2 ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูผู้ขอคำปรึกษา คืออายุ 36 - 45 ปี

2.2 การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Prescription Model

2.2.1 ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับตัวแปรเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 6 ตัว ได้แก่

2.2.1.1 ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์

- 1) อายุน้อยกว่า 25 ปี
- 2) จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์

2.2.1.2 ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา

- 1) การศึกษาระดับปริญญาโท
- 2) ยอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น
- 3) ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ
- 4) ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้

2.2.2 ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับตัวแปรเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 ตัว ได้แก่

2.2.2.1 ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์

1. อายุ 36 - 45 ปี
2. โรงเรียนขนาดเล็ก

2.2.2.2 ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา ได้แก่ มาจากกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

2.3 การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Collaboration Model

2.3.1 ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับตัวแปรเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 8 ตัว ได้แก่

2.3.1.1 ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ คือ อายุน้อยกว่า 25 ปี

2.3.1.2 ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา

- 1) มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น
- 2) ต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ
- 3) ปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้
- 4) ต้องการแรงเสริมอย่างเหมาะสมทันที

- 5) มีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน
- 6) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 7) คิดอย่างมีเหตุผลและมีระบบ

2.3.2 ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับตัวแปรเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 ตัว ได้แก่

2.3.2.1 ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์

- 1) อายุ 45 ปีขึ้นไป
- 2) ประสบการณ์การสอน 15 ปีขึ้นไป

2.3.2.1 ด้านสถานภาพส่วนตัวของครูผู้ขอคำปรึกษาได้แก่ อายุ 36 - 45 ปี

ตารางที่ 21 แสดงตัวแปรที่สัมพันธ์กับรูปแบบการให้คำปรึกษาเรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

The Product Model	The Prescription Model	The Collaboration Model
ทางบวก		
1. ครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี	1. ครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี	1. ครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี
2. ครูคอมพิวเตอร์จบวิทยาการคอมพิวเตอร์	2. ครูผู้ขอคำปรึกษาจบวิทยาการคอมพิวเตอร์	2. ครูผู้ขอคำปรึกษา มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น
3. โรงเรียนขนาดใหญ่	3. ผู้ขอคำปรึกษาจบการศึกษาระดับปริญญาโท	3. ครูผู้ขอคำปรึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
4. ครูผู้ขอคำปรึกษาอายุ 25 - 35 ปี	4. ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ	4. ครูผู้ขอคำปรึกษาคิดอย่างมีเหตุผลและมีระบบ
5. ครูผู้ขอคำปรึกษามีความรับผิดชอบ	5. ครูผู้ขอคำปรึกษาปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่น	5. ครูผู้ขอคำปรึกษามีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน
6. ครูผู้ขอคำปรึกษามีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน	6. ครูผู้ขอคำปรึกษายอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น	6. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ
7. ครูผู้ขอคำปรึกษามีความทะเยอทะยานสูง		7. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องการแรงเสริมอย่างเหมาะสมทันที
8. ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ		8. ครูผู้ขอคำปรึกษาปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่น
9. ครูผู้ขอคำปรึกษามีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น		
10. ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา		
11. ครูผู้ขอคำปรึกษาทำตามผู้อื่นโดยไม่มีข้อโต้แย้ง		

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ทางลบ		
1. ครูคอมพิวเตอร์อายุ 36-45 ปี	1. ครูคอมพิวเตอร์อายุ 36- 45 ปี	1. ครูคอมพิวเตอร์อายุ 45 ปีขึ้นไป
2. ครูผู้ขอคำปรึกษาอายุ 36- 45 ปี	2. โรงเรียนขนาดเล็ก	2. ครูคอมพิวเตอร์ประสบการณ์การสอน 15 ปีขึ้นไป
	3. ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากกลุ่มสาระสังคมศึกษา	3. ครูผู้ขอคำปรึกษาอายุ 36-45 ปี

3. ในการหาตัวแปรทำนายที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรเกณฑ์รูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Multiple Regression Analysis with Enter Method) ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Product Model โดยใช้ตัวแปรทุกตัวทั้ง 60 ตัวแปรร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษา พบว่า มีกลุ่มตัวแปรที่เข้าสมการทำนายทั้งสิ้น 49 ตัว โดยกลุ่มตัวแปรดังกล่าวนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Product Model ได้ร้อยละ 25.20 หมายความว่า ถ้านำตัวแปรทั้ง 49 ตัวนี้ไปปฏิบัติร่วมกันจะสามารถทำนายได้ว่า จะเป็นรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบ The Product Model ในอนาคตถูกต้องกับความเป็นจริงร้อยละ 25.20 ตัวแปรทั้ง 49 ตัวดังกล่าวมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวนทั้งสิ้น 1 ตัวแปร ได้แก่ ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ

3.2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Prescription Model โดยใช้ตัวแปรทุกตัวทั้ง 60 ตัวแปรร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษา พบว่า มีกลุ่มตัวแปรที่เข้าสมการทำนายทั้งสิ้น 49 ตัว โดยกลุ่มตัวแปรดังกล่าวนี้ สามารถกันร่วมอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Prescription Model ได้ร้อยละ 27.20 หมายความว่า ถ้านำตัวแปรทั้ง 49 ตัวนี้ไปปฏิบัติร่วมกันจะสามารถทำนายได้ว่า จะเป็นรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบ The Prescription Model ในอนาคตถูกต้องกับความเป็นจริงร้อยละ 27.20 ตัวแปรทั้ง 49 ตัว ดังกล่าวมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวนทั้งสิ้น 2 ตัวแปร ได้แก่ ครูคอมพิวเตอร์จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ และครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ

3.3 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ The Collaboration Model โดยใช้ตัวแปรทุกตัวทั้ง 60 ตัวแปรร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษา พบว่า มีกลุ่มตัวแปรที่เข้าสมการทำนายทั้งสิ้น 45 ตัว โดยกลุ่มตัวแปรดังกล่าวนี้

สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษาของ The Collaboration Model ได้ ร้อยละ 24.50 หมายความว่า ถ้านำตัวแปรทั้ง 45 ตัวนี้ไปปฏิบัติร่วมกันจะสามารถทำนายได้ว่า จะเป็นรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบ The Collaboration Model ในอนาคตถูกต้องกับความเป็นจริงร้อยละ 24.50 ตัวแปรทั้ง 45 ตัวดังกล่าว มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวนทั้งสิ้น 2 ตัวแปร ได้แก่ ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากกลุ่มสาระศิลปะ และครูผู้ขอคำปรึกษาชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ

ตารางที่ 22 แสดงตัวแปรที่มีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษาในเรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวแปรที่มีส่วนร่วมในการทำนายรูปแบบการให้คำปรึกษา	The Product Model	The Prescription Model	The Collaboration Model
ครูคอมพิวเตอร์จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์		+	
ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากกลุ่มสาระศิลปะ			-
ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ	+	+	
ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ			+

หมายเหตุ: 1. เครื่องหมาย + แสดงค่าเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก

2. เครื่องหมาย - แสดงค่าเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบ

อภิปรายผลการวิจัย

กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์

1. จากผลการวิจัยพบว่า ครูคอมพิวเตอร์ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2546 ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีรูปแบบการให้คำปรึกษาในเรื่องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ทั้ง 3 รูปแบบในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามขั้นตอน มีการให้คำปรึกษาในขั้น (1), (2) และ (3) ระดับมากใน The Product Model ส่วน The Prescription Model มีการให้คำปรึกษาในระดับมากขึ้น (1) และ (2) และมีการให้คำปรึกษาในระดับมากขึ้น (2) และ (4) ของรูปแบบ The Collaboration Model ผู้วิจัยเชื่อว่า ในการระบุปัญหา และกำหนดแนวทางแก้ปัญหาในขั้นนั้น ครูผู้ขอคำปรึกษามีลักษณะที่ต่างกันจึงทำให้ครูคอมพิวเตอร์ต้องให้คำปรึกษาทั้ง 3 รูปแบบ กล่าวคือ ครูผู้ขอคำปรึกษาที่ต้องการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ถ้าเป็นครูที่ทราบว่าคอมพิวเตอร์สามารถช่วยผลิตสื่ออะไรได้ ก็จะมาระบุสิ่งที่ตนเองต้องการ โดยให้ครูคอมพิวเตอร์เป็นผู้ผลิตให้ ที่เป็นเช่นนั้น เพราะครูผู้ขอคำปรึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ถึงร้อยละ 81.9 เป็นครูอายุ 36 - 45 ปีถึงร้อยละ 32.7 ซึ่งจากการวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ผู้ที่มีอายุดังกล่าวเป็นช่วงอายุที่บุคคลวัยทำงานจะมีความมั่นคงในตำแหน่งหน้าที่การงาน มีการปรับตัวเข้ากับงาน ผู้ร่วมงานและสภาพ

แวดล้อมในการทำงานอยู่ในเกณฑ์คงที่ (พรทิพย์ เกียรติธรรม, 2535) ผู้ขอคำปรึกษาจะทราบปัญหาอันเนื่องมาจากการทำงานของตน และทราบวิธีการแก้ปัญหา แต่ต้องการให้ครูคอมพิวเตอร์เป็นผู้ผลิตสื่อให้ ซึ่งในชั้นตอนที่ (3) จะพบการให้

คำปรึกษาในระดับมากใน The Product Model เพียงรูปแบบเดียว แสดงว่าครูคอมพิวเตอร์ต้องเป็นผู้ผลิตสื่อให้กับครูผู้ขอคำปรึกษา ส่วนครูผู้ขอคำปรึกษาที่ไม่ทราบว่าคอมพิวเตอร์สามารถช่วยผลิตสื่ออะไร ครูคอมพิวเตอร์จึงให้คำปรึกษาในรูปแบบ The Prescription Model โดยครูคอมพิวเตอร์ก็จะเป็นผู้วิเคราะห์ปัญหา และกำหนดแนวทางแก้ปัญหาให้ผู้ขอคำปรึกษา โดยหวังให้ครูผู้ขอคำปรึกษานำวิธีการนั้นไปปฏิบัติด้วยตนเอง ในการให้คำปรึกษารูปแบบ The Collaboration Model ครูคอมพิวเตอร์มีการให้คำปรึกษาในระดับมากในชั้น (2) และ (4) นั้นหมายความว่า ครูคอมพิวเตอร์และครูผู้ขอคำปรึกษาร่วมกันกำหนดแนวทางแก้ปัญหา และประเมินผลร่วมกัน โดยครูคอมพิวเตอร์เป็นผู้เสนอแนะ และครูผู้ขอคำปรึกษาเป็นผู้ตัดสินใจ การที่ครูคอมพิวเตอร์และครูผู้ขอคำปรึกษาร่วมกันทำงานนั้นจะเป็นผลดีที่ทั้งสองได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เมื่อพบปัญหาทำนองเดียวกันนี้ก็จะสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง

2. จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ สถานภาพส่วนตัว และคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กับการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ในทั้ง 3 รูปแบบ จะพบว่าผลการหาความสัมพันธ์ไม่ว่าจะพิจารณาแต่ละรูปแบบ แต่ละครณีการให้คำปรึกษา พบตัวแปรที่สัมพันธ์กันทั้งทางบวกและทางลบ หากพิจารณาโดยรวมจะพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับรูปแบบจะเป็นสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์และสถานภาพส่วนตัวของครูผู้ขอคำปรึกษา

การให้คำปรึกษารูปแบบ The Product Model โดยพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบ ได้แก่ ครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี ครูผู้ขอคำปรึกษามีคุณลักษณะมีความรับผิดชอบ ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบตั้งคำถาม ครูผู้ขอคำปรึกษามีเป้าหมายการทำงานที่ชัดเจน ครูผู้ขอคำปรึกษากระตือรือร้น กระฉับกระเฉงและครูผู้ขอคำปรึกษายอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น เมื่อพิจารณาครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี เป็นครูที่มีอายุน้อย ประสบการณ์น้อย มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา และมีโอกาสได้เรียนรู้วิชาการใช้คอมพิวเตอร์เพิ่มในระดับปริญญาตรี จึงมีความรู้เท่าทันเทคโนโลยี ทำให้ต้องทำตามที่ครูผู้ขอคำปรึกษาให้ผลิตสื่อให้ ด้านครูผู้ขอคำปรึกษามีความรับผิดชอบ ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบตั้งคำถาม ครูผู้ขอคำปรึกษามีเป้าหมายการทำงานที่ชัดเจน ครูผู้ขอคำปรึกษากระตือรือร้น กระฉับกระเฉงและครูผู้ขอคำปรึกษายอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น จะเห็นได้ว่าผู้ที่มีคุณลักษณะเหล่านี้ส่งเสริมการทำงาน มีความคาดหวังที่จะทำให้การทำงานของตนสำเร็จ

ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับรูปแบบ The Product Model ได้แก่ ครูคอมพิวเตอร์มีประสบการณ์การสอน 6-10 ปี โรงเรียนครูคอมพิวเตอร์เป็นขนาดเล็ก จะเห็นได้ว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ครูคอมพิวเตอร์จะมีหน้าที่อื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ประกอบกับวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ จึงเป็นอุปสรรคต่อการผลิตสื่อให้ครูผู้ขอคำปรึกษา

การให้คำปรึกษาแบบ The Prescription Model พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ได้แก่ ครูผู้ขอคำปรึกษาการศึกษาการศึกษาระดับปริญญาโท ครูผู้ขอคำปรึกษามีความเชื่อมั่นในตนเอง ครูผู้ขอคำปรึกษาทำตามผู้อื่นโดยไม่มีข้อโต้แย้ง ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบตั้งคำถาม ครูผู้ขอคำปรึกษายอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น และครูผู้ขอคำปรึกษาต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา จะเห็นได้ว่า ครูผู้ขอคำปรึกษาที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทชอบที่จะให้ครูคอมพิวเตอร์บอกวิธีการแก้ปัญหา แล้วครูผู้ขอคำปรึกษานำไปปฏิบัติด้วยตนเอง ทั้งนี้อธิบายได้ว่า การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีจุดมุ่งหมายให้บุคคลเกิดการพัฒนามีความรู้ความสามารถตามลำดับขั้นของการศึกษา บุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้น มีโอกาสได้รับการสอนให้คิด วิเคราะห์ และแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ (Corcoran, 1981 อ้างถึงใน รุจิรา อินทรตุล, 2532) ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบ ได้แก่ ครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี ครูคอมพิวเตอร์อายุ 36 - 45 ปี โรงเรียนครูคอมพิวเตอร์เป็นขนาดเล็ก ครูผู้ขอคำปรึกษาอายุ 36 - 45 ปี ครูผู้ขอคำปรึกษาการศึกษาการศึกษาระดับปริญญาตรี และครูผู้ขอคำปรึกษามาจากกลุ่มสาระศิลปะ ขนาดของโรงเรียนส่งผลต่อการใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งสอดคล้องกับ เขมชา สุวรรณกุล (2532) พบว่า ปัญหาที่ทำให้ครูไม่สามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้ เนื่องมาจากขาดงบประมาณ และเมื่อพิจารณาเกี่ยวกับงบประมาณพบว่าปัญหาที่มากที่สุด คือ ไม่ได้รับงบประมาณอย่างเพียงพอ การศึกษา การอบรมเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์มีน้อย จำนวนคนที่มีน้อยกว่า และภาระหน้าที่ของครูคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนขนาดเล็ก ยังต้องสอนวิชาอื่น เช่น คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์อีกด้วย

การให้คำปรึกษาแบบ The Collaboration Model พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ได้แก่ ครูผู้ขอคำปรึกษาปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้ ในการทำงานที่ต้องทำร่วมกับผู้อื่น การปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้เป็นสิ่งดี เพื่อว่าการทำงานของเราจะได้มีส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบ ได้แก่ ครูผู้ขอคำปรึกษาการศึกษาการศึกษาระดับปริญญาตรี และครูผู้ขอคำปรึกษามาจากกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

ความสัมพันธ์โดยที่ครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี และมีประสบการณ์การสอน 1 - 5 ปี (กาญจนา เกียรติธนาพันธ์ 2541, อ้างถึง Trondike) กล่าวว่า อายุของบุคคลไม่เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้และช่วงอายุที่มีความสามารถในการเรียนรู้สูงสุดคือประมาณ 22 ปี ซึ่งสอดคล้องกับ Eric (1998 อ้างถึงในวิภาศิริ นราพงษ์, 2542) พบว่า อายุมีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์การใช้คอมพิวเตอร์ของอาจารย์ และกาญจนา ภู่วรรณ (2533) พบว่า กลุ่มผู้ที่ปฏิบัติงานคอมพิวเตอร์เป็นกลุ่มที่มีอายุน้อย เพราะมีความคล่องตัวในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถวิทย์ ณ ตะกั่วทุ่งและคณะ (2540) พบว่าครูคอมพิวเตอร์มีอายุและอายุราชการน้อย สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นอาจมาจากเรื่องความสนใจ ซึ่งบุคคลที่มีอายุน้อยจะมีความสนใจเทคโนโลยีใหม่ ๆ มากกว่าคนที่มีอายุมาก และยิ่งอายุน้อยการเรียนรู้ การสร้างทักษะต่าง ๆ ทำได้รวดเร็วกว่าคนอายุมาก

ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทางลบซ้ำกัน ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก ทั้งนี้ ลักษณะของโรงเรียนเอกชนที่เป็นขนาดเล็ก ย่อมมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่จะสนับสนุน ช่วยเหลือ และร่วมมือจาก

ผู้ร่วมงานเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์มีน้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ อีกทั้งงบประมาณ ในการซื้ออุปกรณ์ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอ การจัดห้องคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ

3. ผลการวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติพบตัวแปรทำนายที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน รูปแบบ The Product Model ได้แก่ ครูผู้ขอคำปรึกษามีความทะเยอทะยานสูง และครูผู้ขอคำปรึกษาต้อง ฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ การให้คำปรึกษารูปแบบ The Prescription Model พบตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายความ แปรปรวนทางบวก คือ มีความทะเยอทะยานสูง ต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ การให้คำปรึกษารูปแบบ The Collaboration Model พบตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวน คือ ครูผู้ขอคำปรึกษาจากกลุ่มสาระ วิทยาศาสตร์ ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ และมีความรับผิดชอบ จะเห็นได้ว่าตัวแปรทำนายที่พบ ซ้ำกันทั้ง 3 รูปแบบ ได้แก่ ครูผู้ขอคำปรึกษามีความทะเยอทะยานสูง และต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ เทคนิคที่จะ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้คือนั้น ครูคอมพิวเตอร์จะต้องให้ครูผู้ขอคำปรึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง การฝึก ซ้ำ ๆ โดยให้ครูผู้ขอคำปรึกษาฝึกต่อเนื่องต่อไปอีกระยะหนึ่ง ข้อดีของการฝึกซ้ำ คือ ช่วยทำให้ครูผู้ขอคำ ปรึกษาจำได้นาน ไม่คร่ำครึกับงาน สามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติ และช่วยถ่ายโยงสิ่งที่ฝึกไปยังงานที่ทำ อย่างมีคุณภาพ (อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง, 2543)

ความทะเยอทะยานสูง เป็นตัวแปรที่พบร่วมกัน จากหลักการเรียนรู้ที่ว่า ถ้าบุคคลรู้สึกว่าจะงานที่ ต้องรับผิดชอบเป็นสิ่งที่ไม่เกินความสามารถของตน จะเกิดความมุ่งมั่น ปรารถนาต่อความสำเร็จในงานสูง ที่ เรียกว่า มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและลักษณะของปัญหาที่ผู้ขอคำปรึกษามาขอคำปรึกษา นับเป็นงานที่ต้องใช้ ความรู้ความสามารถที่ต้องผ่านการฝึกฝน ใช้ความชำนาญและความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน คิดว่าทุก สิ่งจะสำเร็จได้ด้วยความตั้งใจจริง ชอบทำงานให้เสร็จตามความพอใจของตน คนที่มีลักษณะที่มีแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์สูงนี้ยอมทำงานใด ๆ ก็ตามได้ดี มีความอดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน เล็งการณ์ไกลและมีแผน ระยะยาว เลือกร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก ขยันขันแข็งในงานที่ต้องใช้สมองขบคิด และ ทำงานไม่ซ้ำแบบใคร มุ่งที่จะเลือกทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จมากกว่าทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว และคิด ว่าทุกสิ่งจะสำเร็จได้ด้วยความตั้งใจจริง และการทำงานจริงของตน (ดารณี วงศ์อยู่น้อย, 2525)

ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่ร่วมกันอธิบายความ แปรปรวน ที่เป็นเช่นนี้เพราะบุคลิกภาพของครูวิทยาศาสตร์เป็นครูที่มีความมั่นใจในตนเองสูง มักเป็นผู้ตัดสินใจ ในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง (Natakuatoonng, 1986) เป็นคนที่ชอบการวิเคราะห์ การประเมิน เป็นคนอยากรู้ อยากรู้อเห็น ช่างสังเกต ช่างสงสัย มีเหตุผล ละเอียดรอบคอบ ชอบงานอิสระ พึ่งพาตนเองได้ มีความมั่นใจใน ตนเอง ชอบคิด ชอบค้น ชอบแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ชอบวิจัยในโครงการทางวิทยาศาสตร์ ชอบทำงานที่ ซับซ้อนหรืองานทดลองแบบประเภทท้าทายความสามารถ ยึดระเบียบกฎเกณฑ์ สนใจการจัดและวางแผน ระบบงาน บุคคลประเภทนี้อาจขาดทักษะในการเป็นผู้นำ เป็นคนมุ่งมั่นเป็นใหญ่ (Holland, 1973) จึงต้อง ทำงานร่วมกับครูคอมพิวเตอร์ตลอดจนเสร็จสิ้นภาระ จึงส่งผลทางบวกกับรูปแบบ The Collaboration Model

ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางลบนั้น พบตัวแปร 1 ตัวคือ ครูผู้ขอคำปรึกษามีอายุ 36 - 45 ปี จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่มีอายุ 25 - 35 ปี ซึ่งเมื่อครูผู้ขอคำปรึกษาที่มีอายุ 36 - 45 ปี มาขอคำปรึกษา ความแตกต่างของอายุมีผลต่อการทำงานร่วมกันของครูทั้งสองคน (Austin and Baidwin 1991, อ้างถึงในอุมาพร พุ่มน, 2542) คนที่มีอายุต่างกันจะมีมุมมองชีวิตในเรื่องเดียวกันต่างกันทำให้การสื่อสารไม่มีประสิทธิภาพ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2543) ครูคอมพิวเตอร์จึงชักจูงใจครูผู้ขอคำปรึกษาได้น้อยลง (Burgoon, 1974 อ้างถึงในอัศวฤทธิ์ อุทัยรัตน์, 2537) จึงส่งผลทางลบต่อรูปแบบ The Prescription Model

กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

1. รูปแบบการให้คำปรึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูคอมพิวเตอร์มีรูปแบบการให้คำปรึกษาในเรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในระดับมาก 2 รูปแบบ คือ The Product Model และ The Prescription Model และมีรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบ The Collaboration Model ในระดับปานกลาง หากพิจารณาแต่ละขั้นตอนของการให้คำปรึกษา จะพบว่า ครูคอมพิวเตอร์มีการให้คำปรึกษาในระดับมาก 4 ขั้นตอน ยกเว้นขั้นตอนการให้คำปรึกษา ที่อยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยคาดว่า ที่ครูคอมพิวเตอร์ให้คำปรึกษาในรูปแบบของ The Prescription Model มากกว่ารูปแบบอื่นก็เป็นเพราะว่า ลักษณะการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผู้ใช้คือครูซึ่งต้องใช้ด้วยตนเอง แต่ทำตามคำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ จึงมีลักษณะคล้ายแพทย์กับผู้ป่วย นอกจากนี้จากการสำรวจสภาพโรงเรียนพบว่า โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ถึงร้อยละ 60.1 และขนาดกลาง ร้อยละ 29.5 อาจทำให้ครูคอมไม่สามารถทำงานร่วมกันกับครูผู้ขอคำปรึกษาในลักษณะของ The Collaboration Model ได้โดยครูต้องเรียนรู้และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามคำแนะนำของครูคอมพิวเตอร์ แต่เมื่อครูใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามลำพัง ครูคอมพิวเตอร์อาจยังต้องติดตามดูแลไม่สามารถปล่อยให้ครูยุติการขอคำปรึกษาทันที และจากผลการศึกษาคณะลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา พบว่า ครูคอมพิวเตอร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะของผู้ที่ต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ มากที่สุด แสดงว่า สอดคล้องกับรูปแบบ The Prescription Model เพราะครูผู้ขอคำปรึกษาต้องลงมือปฏิบัติเอง ครูคอมพิวเตอร์เป็นเพียงแต่ให้แนวทางชี้แนะ ให้ความช่วยเหลือเมื่อครูต้องการ

2. ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์และตัวแปรทำนาย พบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคัดสรรกับการให้คำปรึกษาเรื่องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามรูปแบบ The Product Model โดยพบว่า ครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี จบวิทยาการคอมพิวเตอร์ โรงเรียนขนาดใหญ่ ครูผู้ขอคำปรึกษาอายุ 25 - 35 ปี ครูผู้ขอคำปรึกษามีความรับผิดชอบ ครูผู้ขอคำปรึกษามีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน ครูผู้ขอคำปรึกษามีความทะเยอทะยานสูง ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ ครูผู้ขอคำปรึกษามีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา และครูผู้ขอคำปรึกษาทำตามผู้อื่นโดยไม่มีข้อโต้แย้ง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบ The Product Model

ตัวแปรทำนายของการให้คำปรึกษารูปแบบ The Prescription Model ได้แก่ ครูคอมพิวเตอร์
 จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ และครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ

การให้คำปรึกษารูปแบบ The Collaboration Model ได้แก่ ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบทดลองสิ่ง
 ใหม่ ๆ ส่วน ตัวแปรทำนายของครูผู้ขอคำปรึกษามาจากกลุ่มสาระศิลปะ สัมพันธ์ทางลบ

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคัดสรรด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้าน
 สถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา กับการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ไม่ว่าจะเป็
 The Product Model, The Prescription Model และ The Collaboration Model พบว่ามีตัวแปรที่มี
 ความสัมพันธ์ในทางบวกซ้ำกัน ได้แก่ ครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบทดลองสิ่ง
 ใหม่ ๆ

ครูคอมพิวเตอร์อายุน้อยกว่า 25 ปี แสดงให้เห็นว่า (กาญจนา เกียรติธนาพันธ์ (2541) กล่าวว่า
 อายุของบุคคลไม่เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้และช่วงอายุที่มีความสามารถในการเรียนรู้สูงสุดคือประมาณ 22 ปี
 ซึ่งสอดคล้องกับ Eric (1998 อ้างถึงในวิภาศิริ นราพงษ์, 2542) พบว่า อายุมีความสัมพันธ์และสามารถ
 พยากรณ์การใช้คอมพิวเตอร์ของอาจารย์ และกาญจนา ภู่วรรณ (2533) พบว่า กลุ่มผู้ที่ปฏิบัติงาน
 คอมพิวเตอร์เป็นกลุ่มที่มีอายุน้อย เพราะมีความคล่องตัวในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถชัย ฤ
 ตะกั่วทุ่ง
 และคณะ (2540) พบว่าครูคอมพิวเตอร์มีอายุและอายุราชการน้อย สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นอาจมาจากเรื่องความ
 สนใจ ซึ่งบุคคลที่มีอายุน้อยจะมีความสนใจเทคโนโลยีใหม่ ๆ มากกว่าคนที่อายุมาก และยิ่งอายุน้อยการ
 เรียนรู้ การสร้างทักษะต่าง ๆ ทำได้รวดเร็วกว่าคนอายุมาก

ครูผู้ขอคำปรึกษาชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ เป็นลักษณะของผู้ที่ต้องการเรียนรู้ การส่งเสริมทักษะ
 การเรียนรู้ ให้มีการค้นคว้า ทาม เพื่อการฝึกฝน ทดลองสิ่งใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามความต้องการ
 (อารี พันธุ์มณี, 2540 อ้างถึงในปีทมา จันทวิมล, 2545) และ Marquardt (อ้างถึงในปีทมา จันทวิมล (2545)
 กล่าวถึงรูปแบบในการสร้างองค์ความรู้ ได้แก่ ความรู้ที่เป็นการนำความรู้ที่องค์การมีอยู่ ผนวกกับความรู้อของ
 แต่ละบุคคล ให้เกิดความรู้ใหม่และแบ่งปันไปทั่วทั้งองค์การ การทดลองต่างกับการเรียนรู้โดยปฏิบัติ และ
 การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยมีโอกาสและการขยายวงกว้างเป็นแรงจูงใจ เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทางลบซ้ำกัน ได้แก่ ครูคอมพิวเตอร์อายุ 36 - 45 ปี พบในรูปแบบ
 The Product Model และ The Prescription Model กล่าวคือครูคอมพิวเตอร์เป็นผู้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
 หรือเป็นผู้บอกวิธีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปให้กับครูผู้ขอคำปรึกษา การสื่อสาร การพูดคุยระหว่างครู
 คอมพิวเตอร์กับครูผู้ขอคำปรึกษาจะน้อยลงกว่า (Austin and Baidwin, 1991, อ้างถึงในอุมาพร พุ่มนั
 2542) ซึ่งสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2543) พบว่า คนที่มีอายุต่างกันจะมีมุมมองชีวิตใน
 เรื่องเดียวกันต่างกัน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการสื่อสารไม่มีประสิทธิภาพ สุพัตรา จันท์เทียน (2543)
 พบว่า กลุ่มคนที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีการรับรู้และรู้สึกมั่นคงในระดับที่สูงกว่ากลุ่มอายุ 30 - 35 ปี ซึ่งพิจารณา
 ได้ว่าเนื่องจากมีการปฏิบัติงานมานาน มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการทำงาน จึงมีความกล้า
 ในการแสดงความคิดเห็น

3. ในการอธิบายความแปรปรวนของรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ จากการวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากการวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติพบตัวแปรทำนายที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์ในทางบวก คือ ครูคอมพิวเตอร์จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ และครูผู้ขอคำปรึกษาชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ จะเห็นได้ว่าตัวแปรทำนายที่พบซ้ำกันจากรูปแบบ The Product Model และ The Prescription Model นั้นได้แก่ ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ เนื่องจากการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเป็นการใช้เทคโนโลยีที่เป็นอุปกรณ์ เทคนิคที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดั่งนั้น ครูคอมพิวเตอร์จะต้องให้ครูผู้ขอคำปรึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง การฝึกซ้ำ ๆ โดยให้ครูผู้ขอคำปรึกษาฝึกต่อเนื่องต่อไปอีกระยะหนึ่ง ข้อดีของการฝึกซ้ำ คือ ช่วยทำให้ครูผู้ขอคำปรึกษาจำได้นาน ไม่คร่ำเคร่งกับงานสามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติ และช่วยถ่ายโยงสิ่งที่ฝึกไปยังงานที่ทำอย่างมีคุณภาพ (อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง, 2543)

ครูคอมพิวเตอร์จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นสาขาวิชาใหม่ ที่มีพื้นฐานและมีความเป็นมาเช่นเดียวกับสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ มีการศึกษาอย่างเป็นระบบของกระบวนการอย่างมีขั้นตอนวิธี ซึ่งอธิบายและแปลงค่าข้อมูล ข้อสนเทศ ได้แก่ ทฤษฎี การวิเคราะห์ ออกแบบ ประสิทธิภาพ การนำไปใช้งานและประยุกต์ได้ (วรรณวิภา จำเริญดารารัตน์, 2536) จึงถือได้ว่าครูคอมพิวเตอร์ที่จบสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์เป็นผู้มีความรู้เป็นอย่างดีจึงสามารถวินิจฉัยปัญหาหรือบอกวิธีแก้ไข เพื่อให้ครูผู้ขอคำปรึกษานำวิธีการนั้นไปปฏิบัติด้วยตนเองได้

ในด้านตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางลบนั้น พบตัวแปรทำนายคือ ครูผู้ขอคำปรึกษามาจากกลุ่มสาระศิลปะ ซึ่งบุคลิกภาพของครูศิลปะ ซึ่งเป็นคนที่ชอบแสดงออก รักความเป็นอิสระ ไม่ชอบอยู่ใต้บังคับบัญชาใคร ไม่ชอบฟังพหูอื่น ไม่คล้อยตามบุคคลอื่น เป็นคนชอบริเริ่มไม่เอาอย่างใคร ไม่ชอบสัมพันธ์แบบส่วนตัวโดยตรงกับใคร ไม่ชอบความจำเจหรืองานที่มีกฎระเบียบแน่นอน ชอบแสดงออก มีอุดมคติ ชอบคิดค้นเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม บุคคลประเภทนี้อาจขาดทักษะทางสำนักงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 สำหรับครูคอมพิวเตอร์ ในฐานะเป็นผู้ให้คำปรึกษาและมีบทบาทสำคัญต่อการให้คำปรึกษา เมื่อครูคอมพิวเตอร์จะต้องทำหน้าที่ให้คำปรึกษา จึงควรพิจารณาเลือกรูปแบบการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมโดยพิจารณาจากตัวแปรที่ส่งผลทั้งทางบวกและทางลบ ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติงานการให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพสูงสุด

1.2 สำหรับผู้บริหาร ด้านการพัฒนาบุคลากร ควรตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ให้มากยิ่งขึ้น โดยการสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนได้มีโอกาส

ใช้คอมพิวเตอร์ด้านต่าง ๆ จัดฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ให้กับบุคลากรในโรงเรียน เพื่อให้มีการรู้เท่าทันกับเทคโนโลยี และนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ในการทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และผู้บริหารควรวางนโยบายไว้อย่างชัดเจน และแจ้งนโยบายให้ครูทราบโดยทั่วกัน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ครูมีรูปแบบการให้คำปรึกษาในระดับสูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากการศึกษารูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ครั้งนี้พบว่า ตัวแปรด้านสถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์ ด้านสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา สามารถร่วมกันทำนายรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบ The Prescription Model ได้ร้อยละ 27.20 เท่านั้น จึงควรมีการศึกษาด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม

2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการให้คำปรึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษารูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะ เช่น การศึกษาหาข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ครูคอมพิวเตอร์ที่มีการให้คำปรึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลตามสภาพการปฏิบัติงานจริงที่เกิดขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัลยาณี คำแดง. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตลักษณะกับวินัยในการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษา: องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย. ภาคนิพนธ์โครงการบัณฑิตศึกษากการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2542.
- กาญจนา เกียรติธนาพันธ์. บรรยายภาคองค์การที่เอื้อต่อการพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้: กรณีศึกษา กองสาธารณสุขภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. ภาคนิพนธ์โครงการบัณฑิตศึกษากการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2541.
- กาญจนา ภู่วรรณ. การใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ในงานบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- เกษศิริรินทร์ คำลือ. ความคิดเห็นของครูคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ครรชิต มัลลียงค์. เทคโนโลยีใหม่ในงานการศึกษา. วารสารสุขุทัยธรรมมาธิราช. 4 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2534) : 13-16.
- ครรชิต มัลลียงค์. ก้าวไกลไปกับคอมพิวเตอร์ สารคอมพิวเตอร์ที่ข้าราชการต้องรู้ ฉบับปรับปรุง 39, พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น 2539: 16-106.
- จิระพล ฉายจูลิต. สร้างสุขสนุกกับงาน.(ซาล์ลส์ คาเมรอน และชูซานน์ อีลูซอร์รี่). พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร : เอช-เอน การพิมพ์, 2531.
- ฉันทนิช อัครนนท์. การพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมทางวิชาการ, 2543.
- ชัยณรงค์ เพ็ชรเอี่ยม. ศึกษาการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2541.
- ดารณี วงษ์อยู่น้อย. การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2525.
- ธงชัย สันติวงษ์. "วิสัยทัศน์" ด้านทรัพยากรมนุษย์ ปี 2010. วารสารการบริหารคน. 17 (3) กันยายน - พฤศจิกายน, 2539.

- เจียรวรรณ สรรคภักดิ์. ความต้องการและความพร้อมในการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์จัดระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร. วิทยาลัยปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- นงนุช วรธนวหะ, 2539, คอมพิวเตอร์ในระดับโรงเรียน. วารสารกองทุนสงเคราะห์การศึกษาเอกชน, ปีที่ 7, ฉบับที่ 58 ก.พ. หน้า 54 - 61.
- นิรมล ธรรมอุปการณ. การพัฒนาครูอาจารย์ ด้านคอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา. 2540.
- บุญนิตย์ ไวสุตติก. ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา ครูประจำการและนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- ประสาร มาลากุล ณ ออยุธยา และคณะ. การวิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูให้มีสมรรถภาพที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2530.
- พงษ์จันทร์ ไกรสินธุ์. ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย, 2540.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา, 2543.
- พนิดา มานะต่อ. เจตคติต่อคอมพิวเตอร์ของครูและนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2543.
- พสุ เดชะรินทร์ และ คันธยา กิตติโกวิท. การจัดการและองค์กรการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ไพรัช ชวีพงษ์และพิเชฐ ดุรงคเวโรจน์, เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540.
- เพ็ญนิดา ตูลวรรณะ. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติของครูต่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ยุพิน ไทรรัตนานนท์. คอมพิวเตอร์ในสังคมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : ธนวิซซ์การพิมพ์, 2527.
- วรรณวิภา จำเริญดารารัตน์. วิทยาการคอมพิวเตอร์เบื้องต้น. ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด กรุงเทพมหานคร, 2536.
- วัชรีย์ ทรัพย์มี. ทฤษฎีและกระบวนการให้บริการปรึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2533.

- วิชัย ทรัพย์มี. การแนะแนวในโรงเรียน. บริษัท สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด กรุงเทพฯ, 2531.
- วิชัย เอียดบัว. ลักษณะจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของครูประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- วิภาศิริ นราพงษ์. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการใช้คอมพิวเตอร์กับความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ของอาจารย์พยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- วีรวุฒิ พึ่งเจริญ. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการยอมรับนวัตกรรมเทคโนโลยีการศึกษาของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาคโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ศรียา เนตรน้อย. การศึกษาความคาดหวังและสภาพปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนของครูระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ศิริระ อุดมรัตน์. การศึกษาการใช้และการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ศิริวรรณ จำปาทอง. ศึกษาสมรรถภาพของผู้สอนคอมพิวเตอร์ ในช่วยปีพุทธศักราช 2540 – 2550. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2541.
- ศุภย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. เอกสารแนะนำโรงเรียนตัวอย่างด้านการใช้ซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สในการเรียนการสอน. ด้านสหวิชาการพิมพ์, กรุงเทพมหานคร, 2546.
- สมชาย วิภาสนิรันดร์ศรี. การศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการครูคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ส่วนภูมิภาค. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2543.
- สรินญา หวลบุตตา. ประสิทธิผลของรูปแบบการให้สุขศึกษาตามทฤษฎีการให้คำปรึกษาเพื่อลดความเครียดสำหรับญาติผู้ป่วยในหอผู้ป่วยภาวะวิกฤตโรงพยาบาลของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา 2543.

- สรวัย ชัยภาสกรสกุล. ตัวแปรคัตสรรที่ส่งผลต่อลักษณะคิดเป็นระบบครบวงจรของนักเทคโนโลยีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- สิริลักษณ์ จิเจริญ. ตัวแปรคัตสรรที่ส่งผลต่อลักษณะการเรียนรู้เป็นทีมของนักเทคโนโลยีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- สินีนานู กำเนิดเพ็ชร์. รูปแบบการสื่อสาร ทักษะคติและพฤติกรรมของพนักงานที่มีต่อการปรับปรุงระบบของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่. บริษัทเอ็กซ์เปอร์เน็ท จำกัด, กรุงเทพมหานคร, 2544.
- เสนาะ ตียะวารี. การสื่อสารในองค์กรการ. กรุงเทพฯ : คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- แสงจันทร์ ปานประสงค์. ความรู้ความสามารถพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ของครูวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต 2539.
- อนงค์นาถ วงศ์อัครางกูร. สมรรถภาพที่พึงประสงค์ของครูมัธยมศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. บุคลการเทคโนโลยีการศึกษากับการเป็น “ที่ปรึกษา”. วารสารวิทยบริการ 11 (2) : 82 - 89, 2532.
- อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. “การสื่อความหมาย” เอกสารประกอบการบรรยายโครงการฝึกอบรมเรื่อง การส่งเสริมสุขภาพในงานทันตสาธารณสุข 13 กรกฎาคม 2543.
- อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง และคณะ. แนวทางการพัฒนาการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. เอกสารคำสอนประกอบวิชาเทคโนโลยีการศึกษาในการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- อุทุมพร จามรมาน. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับคนยุคใหม่. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- อุมาพร พุ่มน้. การศึกษาการทำวิจัยเป็นทีมของอาจารย์ : การวิจัยรายกรณีสถาบันราชภัฏสวนดุสิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

ภาษาอังกฤษ

- Atkinson, V. and Chalmers, N. "Performance Consulting get credit from your clients"
Performance Improvement. 38 (4). 1999: 15-17.
- Babcock, N. L., & Priyazwansky, W. B. (1983). Models of consultation: Preferences of educational professionals at five stages of service. Journal of School Psychology, 21, 359-366.
- Browns, G.W. and others. Administering educational media : Instructional Media and Library Services. New York: McGraw-Hill Book, 1972.
- Bratton, B. "The instructional Development specialist as consultant." Journal of Instructions Development 3,(2) (1979): 2 - 8.
- Chisholm, M. E. and Ely, D. P. Media personnel in education: a competency approach. Englewood Cliffs, NJ : Prentic-hall, 1976.
- Colton, F. A basic approach to the design specialist-teacher relationship. Audiovisual Instruction. 17 (1974): 24-25.
- Coscarelli, W. C. and Stonewater, J. K. Psychological Typologies and the Dynamics of Consultant Relationships. 1979.
- Curtis, M. J., & Zins, J. E. (1981). Consultative effectiveness as perceived by experts in consultation and classroom teachers. In M. Curtis & J. Zins (Eds.), The theory and practice of school consultation (pp. 88-100). Springfield: Charles C. Thomas.
- Davies, I. "Some aspects of a theory of advice: The management of an instructional developer-client, evaluator-client, relationship." Instructional Science. 3 (1975) : 351-373.
- Deden-Parker, A, Instructional design competencies for business and industry designer-client interactions. Educational Technology. 19(5) (1979), : 44-46.
- Egan, G., and Cowan, M. People in Systems : A Model for Development in The Human Service Professions and Education. Monterey, Calif : Brooks/Cole, 1979.
- Gallessich, J. The Profession and Practice of Consultation. San Francisco, CA : Jossey-Bass, 1982.
- Gerson, R. F. The people side of Performance Improvement. Performance Improvement. 38, 10, 1999.

- Gerson, R. F. The emotion side of performance improvement. Performance Improvement. 39, 8, 1999.
- Gutkin, T. B., & Bossard, M. D. The impact of consultant, consultee, and organizational variables on teacher attitudes toward consultation services. Journal of School Psychology. 1984.
- Holland L John. <http://www.psu.ac.th/pr/sanha/charac02.php>
- Kurpius, D. Consultation Theory and Process: An Integrated Model. Personnel and Guidance Journal. 1978, 56 (6), 335 – 338.
- Lodahl, J. B., & Gordon, G. Differences between physical and social sciences in university graduate department. Research in Higher Education, 1973, 191-213.
- Mischley, M. Teacher preference for consultation methods and its relation to selected background, personality and organization variables. Unpublished doctoral dissertation, University of Texas at Austin.
- Natakuatoong, Onjaree. Instructional Design Consultation Models : Preferences of University Faculty Doctoral dissertation, The University of Iowa, 1986.
- Osterman, D. Handling the band-Aids and major surgery jobs in instructional development: Viva la difference in action. Paper presented at the Annual Convention of the Association for Educational Communication and Technology, Kansas City, 1978.
- Parker, C. and Lawson, J. "From theory to practice to theory: Consulting with University faculty," The Personnel and Guidance Journal, 56 (1978): 335-338.
- Price, R. D. The Initial Client Conference: Implications for Continuing Relationship. Paper presented at the Annual Convention of the Association for Educational Communication and Technology, Kansas City, 1978.
- Price, R. E. A description of the verbal behavior of selected instructional developers in their initial conference with new clients: An exploratory study (doctoral dissertation, Michigan State University, 1976). Dissertation Abstracts International, 1976.
- Pryzwansky, W.B., & White, P.L. The influence of consultee characteristics on preferences of consultation approaches. Professional Psychology : Research and Practice, 1983.

- Rose, J., and Riegert, E. Looking at the Instructional developer from the client's point of view.
Paper presented at the Annual Conventions of the Association for Educational
Communication for Educational Communication and Technology Anaheim, 1976.
- Rosenberg, M. Media specialists and their clients: Strategies for effective interpersonal
communication. Educational Technology , 18(2) : (1978) 48-50.
- Rutt, D. Consultation in instructional development, "Instructional Development : The State of
the Art II" (edited by R. Bass and C. Dills.) 294-309, Dubuque, IA : Kendall / Hunt
Publishers, 1984.
- Rutt, D. An investigation of the consultation styles of instructional developers. Paper presented
at the Annual Convention of the Association for Educational Communication and
technology, New Orleans, 1979.
- Savage, A. Increasing empathic capabilities of instructional developers: Evaluation of a three-
phase instructional strategy. AV Communication Review, 23 : (1975) 415-426.
- Schein, E.H. The role of the consultant: content expert or process facilitator. The Personal and
Guidance Journal 56 (1978): 339-343.
- Senge, P.M. "The Learning Organization Made Plain." Training and Development, October, 1991.
- Solomon, D. L. Entering the consulting relationship: A guide for instructional Technologists.
Performance improvement. 36(4) (1997) : 24-27.
- Thiagarajan, S. SME+ID= (Choose one) National Society for Performance in Instruction
Newsletter, (1973) : 12, 1-3.
- Zins, J. E., & Curtis, M. J. Teacher preferences of differing consultation models. In M. Curtis &
J. Zins (Eds.) The theory and practice of school consultation. Springfield: Charles C.
Thomas, 1981.

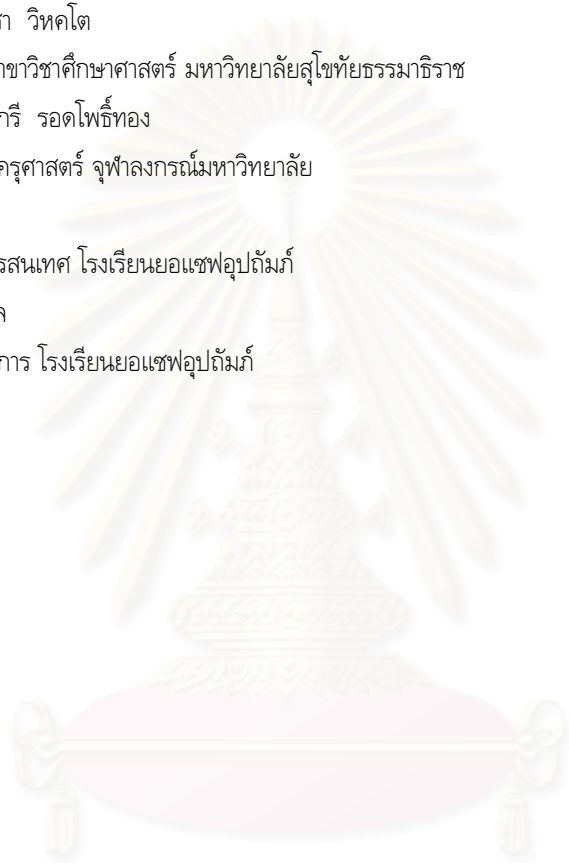
ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา วิหคโต
 แขนงวิชาการ แขนงแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกรี รอดโพธิ์ทอง
 ภาคใต้อัตนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ณรงค์ เกาว์เกตุ
 ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายสารสนเทศ โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์
4. อาจารย์ระเบียบ สอสิริกุล
 ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายธุรการ โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

รายชื่อโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อโรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่	โรงเรียน	จังหวัด
1	เกษมพิทยา	กรุงเทพฯ
2	จิตรลดา	กรุงเทพฯ
3	ทิวไผ่งาม	กรุงเทพฯ
4	เบญจมินทร์	กรุงเทพฯ
5	ผดุงศิษย์พิทยา	กรุงเทพฯ
6	พระมารดาภิเษกนุเคราะห์	กรุงเทพฯ
7	พระฤทัยคอนแวนต์	กรุงเทพฯ
8	เพ็ญสมิทธ์	กรุงเทพฯ
9	ลาซาล	กรุงเทพฯ
10	วัฒนาวิทยาลัย	กรุงเทพฯ
11	วิริยาลัย	กรุงเทพฯ
12	ศรีวิกรม์	กรุงเทพฯ
13	สตรีวรรณบางเขน	กรุงเทพฯ
14	เสสสะเวชวิทยา	กรุงเทพฯ
15	ช่างตารัฐคอนแวนต์	กรุงเทพฯ
16	เซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์	กรุงเทพฯ
17	ราชินี	กรุงเทพฯ
18	ราชินีบน	กรุงเทพฯ
19	กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย	กรุงเทพฯ
20	เขมะสิริอนุสสรณ์	กรุงเทพฯ
21	เซนต์คาเบรียล	กรุงเทพฯ
22	เซนต์จอร์จ	กรุงเทพฯ
23	เซนต์ดอมมินิก	กรุงเทพฯ
24	เซนต์โยเซฟคอนแวนต์	กรุงเทพฯ
25	อัสสัมชัญธนบุรี	กรุงเทพฯ
26	แอ๊ดเวนตีสเอ็กมัย	กรุงเทพฯ
27	อัสสัมชัญ	กรุงเทพฯ
28	อัสสัมชัญคอนแวนต์	กรุงเทพฯ
29	วชิราวุธวิทยาลัย	กรุงเทพฯ
30	สัสมาสึกษาสันตอโศก	กรุงเทพฯ

ที่	โรงเรียน	จังหวัด
31	อำนวยการศิลป์	กรุงเทพฯ
32	อุดมศึกษา	กรุงเทพฯ
33	สารสาสน์เอกตรา	กรุงเทพฯ
34	มาแตร์เดอีวิทยาลัย	กรุงเทพฯ
35	กองทัพบกอุปถัมภ์เพชรราวุธวิทยา	กรุงเทพฯ
36	กันตะบุตร	กรุงเทพฯ
37	กานดา	กรุงเทพฯ
38	คริสต์ธรรมศึกษา	กรุงเทพฯ
39	คอนเซ็ปชัน	กรุงเทพฯ
40	เจริญวุฒิวิทยา	กรุงเทพฯ
41	ชาญวิทย์	กรุงเทพฯ
42	ชูธรรมานุสรณ์	กรุงเทพฯ
43	เซนต์เทเรซา	กรุงเทพฯ
44	เซนต์หลุยส์ศึกษา	กรุงเทพฯ
45	ทรงวิทย์ศึกษา	กรุงเทพฯ
46	ทวีวัฒนา	กรุงเทพฯ
47	เทพกาญจนา	กรุงเทพฯ
48	เทพสัมพันธ์วิทยา	กรุงเทพฯ
49	ไทยประสาธวิทยา	กรุงเทพฯ
50	ธนบุรีศึกษา	กรุงเทพฯ
51	อัครินทร์วิทยาบางเขน	กรุงเทพฯ
52	นิพัทธ์วิทยา	กรุงเทพฯ
53	บพิชวิทยา	กรุงเทพฯ
54	บริบูรณ์ศิลป์ศึกษา	กรุงเทพฯ
55	บัณฑิตวิทยา	กรุงเทพฯ
56	บางอ้อศึกษา	กรุงเทพฯ
57	บำรุงวิชา	กรุงเทพฯ
58	เบญจวรรณศึกษา	กรุงเทพฯ
59	ประชาราษฎร์พิทยา	กรุงเทพฯ
60	ประเทืองทิพย์วิทยา	กรุงเทพฯ
61	ปราโมชวิทยารามอินทรา	กรุงเทพฯ

ที่	โรงเรียน	จังหวัด
62	ปัฐวิกรณ์วิทยา	กรุงเทพฯ
63	เปรมฤดีศึกษา	กรุงเทพฯ
64	ไพฑูริย์ศึกษา	กรุงเทพฯ
65	พรศรีวิทยาบางโพ	กรุงเทพฯ
66	พระแม่มาลีสาทร	กรุงเทพฯ
67	พระแม่มาลีสาทรประดิษฐ์	กรุงเทพฯ
68	พัฒนวิทย์	กรุงเทพฯ
69	เพชรรัตน์ในพระอุปถัมภ์	กรุงเทพฯ
70	ภาษานุสรณ์ ธนบุรี	กรุงเทพฯ
71	ภาษานุสรณ์ บางแค	กรุงเทพฯ
72	มลคลวิจิตรวิทยา	กรุงเทพฯ
73	พระหฤทัยดอนเมือง	กรุงเทพฯ
74	มาเรียลัย	กรุงเทพฯ
75	มูลนิธิสตรีไทยมุสลิม	กรุงเทพฯ
76	แม่พระประจักษ์	กรุงเทพฯ
77	เยนเฮล์เม็มโมเรียล	กรุงเทพฯ
78	ระเบียบศึกษา	กรุงเทพฯ
79	เรวดี	กรุงเทพฯ
80	โรจนนิมิต แผนกมัธยม	กรุงเทพฯ
81	เลิศพัฒนาศึกษา	กรุงเทพฯ
82	วรมงคล	กรุงเทพฯ
83	วรสารพิทยา	กรุงเทพฯ
84	วัฒนศิลป์วิทยา	กรุงเทพฯ
85	วัฒนะศึกษา	กรุงเทพฯ
86	วาสุเทวี	กรุงเทพฯ
87	วิบูลย์เสรีวิทยา	กรุงเทพฯ
88	ศิริรักษ์วิทยา	กรุงเทพฯ
89	สุภากรณ์วิทยา	กรุงเทพฯ
90	สตรีจุลนาถ	กรุงเทพฯ
91	สตรีพร้อมพรรณวิทยา	กรุงเทพฯ
92	สตรีวรรณถ	กรุงเทพฯ

ที่	โรงเรียน	จังหวัด
93	สมรรถภาพวิทยา	กรุงเทพฯ
94	ษมานศึกษาวิทยา	กรุงเทพฯ
95	สรรพาวุธวิทยา	กรุงเทพฯ
96	สหพาณิชย์แผนกสามัญอุดมวิทย์	กรุงเทพฯ
97	สัตย์สงวนวิทยา	กรุงเทพฯ
98	สารสาสน์พัฒนา	กรุงเทพฯ
99	สารสาสน์พิทยา	กรุงเทพฯ
100	สารินันท์ศึกษา	กรุงเทพฯ
101	สีตบุตรบำรุง	กรุงเทพฯ
102	สุดใจวิทยา	กรุงเทพฯ
103	แสงหิรัญ	กรุงเทพฯ
104	แสงอรุณ	กรุงเทพฯ
105	อรรถวิทย์	กรุงเทพฯ
106	อัศลิสมัชฌศึกษา	กรุงเทพฯ
107	อานันท์วิทยา	กรุงเทพฯ
108	อำนวยการพิทยา	กรุงเทพฯ
109	อำนวยการศิลป์ธนบุรี	กรุงเทพฯ
110	กุหลาบวัฒนา	กรุงเทพฯ
111	กุหลาบวิทยา	กรุงเทพฯ
112	ขจรโรจน์วิทยา	กรุงเทพฯ
113	ขจรศึกษา	กรุงเทพฯ
114	เฉลิมสาสน์ศึกษาบางนา	กรุงเทพฯ
115	ช่างตากรู้สศึกษา	กรุงเทพฯ
116	บางยี่ขันสงเคราะห์	กรุงเทพฯ
117	บูรณวิทยา	กรุงเทพฯ
118	บูรณะศึกษา	กรุงเทพฯ
119	ประสานวิทย์วัฒนา	กรุงเทพฯ
120	พร้อมพรรณวิทยา	กรุงเทพฯ
121	พระมหาไถ่ศึกษา	กรุงเทพฯ
122	พระแม่มาลีชาย	กรุงเทพฯ
123	แม่พระฟาติมา	กรุงเทพฯ

ที่	โรงเรียน	จังหวัด
124	โยนออฟอาร์ค	กรุงเทพฯ
125	รุจีเสวีวิทยา	กรุงเทพฯ
126	วรรณวิทย์	กรุงเทพฯ
127	ศิริธনীศึกษา	กรุงเทพฯ
128	ศิลปวัฒนา	กรุงเทพฯ
129	สตรีเซนต์จอร์จ	กรุงเทพฯ
130	สตรีเนติศึกษา	กรุงเทพฯ
131	สตรีบูรณวิทย์	กรุงเทพฯ
132	สตรีวุฒติศึกษา	กรุงเทพฯ
133	สรรพาวุธบำรุง	กรุงเทพฯ
134	อาหารศึกษา	กรุงเทพฯ
135	อัสสละพีเยะฮ์วิทยาลัย	กรุงเทพฯ
136	ตรอกจันทน์วิทยา	กรุงเทพฯ
137	ปัญญาทรัพย์	กรุงเทพฯ
138	ผดุงกิจวิทยา	กรุงเทพฯ
139	ภูมิไพโรจน์วิทยา	กรุงเทพฯ
140	สารสาสน์ประชาอุทิศพิทยาคาร	กรุงเทพฯ
141	จ่ามงวิทยา	กรุงเทพฯ
142	หนองจอกพิทยานุสรณ์มัธยม	กรุงเทพฯ
143	ซิกซ์วิทยาลัย	สมุทรปราการ
144	เซนต์โยเซฟทิพวัล	สมุทรปราการ
145	เซนต์โยเซฟปวงนา	สมุทรปราการ
146	นพคุณวิทยา	สมุทรปราการ
147	บูรารักษ์	สมุทรปราการ
148	ประชานถ	สมุทรปราการ
149	ราฟาแอล	สมุทรปราการ
150	สาธิตบางนา	สมุทรปราการ
151	มัธยมวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์ฯ	สมุทรปราการ
152	อนุสาสน์วิทยาลัยสมุทรปราการ	สมุทรปราการ
153	อัสสัมชัญลำไโรง	สมุทรปราการ

ที่	โรงเรียน	จังหวัด
154	อาษาวิทยา	นนทบุรี
155	อำนวยการวิทยาลัย	นนทบุรี
156	เขมพิทยา	นนทบุรี
157	ชลประทานวิทยา	นนทบุรี
158	เซนต์ฟรังซิสเซเวียร์เมืองทองธานี	นนทบุรี
159	นันทนรวิทย์	นนทบุรี
160	ประสาทร	นนทบุรี
161	ประสาทรวิทยานนนทบุรี	นนทบุรี
162	พระแม่สกลสงเคราะห์	นนทบุรี
163	อัมพรไพศาล	นนทบุรี
164	ทิพพากรวิทยาการ	ปทุมธานี
165	บ้านใหม่วัฒนา	ปทุมธานี
166	พระวิสุทธิวงศ์	ปทุมธานี
167	ระเบียบวิทยา	ปทุมธานี
168	รังสิตวิทยา	ปทุมธานี
169	ศิริศึกษา	ปทุมธานี
170	สาทรวิทยา	ปทุมธานี
171	นักบุญเปโตร	นครปฐม
172	นาคประสิทธิ์	นครปฐม
173	บวรชนวิทย์*	นครปฐม
174	บอสโกพิทักษ์	นครปฐม
175	บำรุงวิทยา	นครปฐม
176	มารีย์อุปถัมภ์	นครปฐม
177	ยอแซฟอุปถัมภ์	นครปฐม
178	สหบำรุงวิทยา	นครปฐม
179	อรรณาลัย	สมุทรสาคร
180	พิบูลสงครามอุปถัมภ์ราชบุรี	ราชบุรี
181	ดรุณราชบุรี	ราชบุรี
182	นารีวิทยา	ราชบุรี

ที่	โรงเรียน	จังหวัด
183	สุริยวงศ์	ราชบุรี
184	นารีวุฒิ	ราชบุรี
185	วัดบ้านโป่งสามัคคีคุณูปถัมภ์	ราชบุรี
186	สารสิทธิ์พิทยาลัย	ราชบุรี
187	ธีรศาสตร์	ราชบุรี
188	มัธยมวัดไทรราชานุรักษ์อุปถัมภ์	ราชบุรี
189	วิชัยวิชาคม	ราชบุรี
190	ดรุณากาญจนบุรี	กาญจนบุรี
191	วีรศิลป์	กาญจนบุรี
193	วิทยาศึกษา	สุพรรณบุรี
194	อำนวยการเวทย์	สุพรรณบุรี
195	แม่พระประจักษ์	สุพรรณบุรี
196	ประทีปศึกษา	สุพรรณบุรี
197	รัตนศึกษา	สุพรรณบุรี
198	ยอแซฟอุปถัมภ์อุ่งทอง	สุพรรณบุรี
199	ดรุณานุกูล	สมุทรสงคราม
200	ดรุณานุกเคราะห์	สมุทรสงคราม
201	ถาวรวิทยา	สมุทรสงคราม
202	อรุณประดิษฐ์	เพชรบุรี
203	สุวรรณรังษานุรักษ์วิทยาลัย	เพชรบุรี
204	ปริยัติรังสรรค์	เพชรบุรี
205	ราชบุรีวิทยา	เพชรบุรี
206	เซนต์โยเซฟ เพชรบุรี	เพชรบุรี
208	พระแม่มาลีประจวบคีรีขันธ์	ประจวบคีรีขันธ์
210	กิตติคุณ	ประจวบคีรีขันธ์
211	รักษ์วิทยา	ประจวบคีรีขันธ์
212	เซวงต์กตติศึกษา	ประจวบคีรีขันธ์
213	หัวหินวิทยาลัย	ประจวบคีรีขันธ์
214	วังไกลกังวล	ประจวบคีรีขันธ์

ภาคผนวก ค

ตารางแจกแจงตัวแปรคัตสรรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอรื

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวแปรคัดสรร หลักการ/งานวิจัยและคำถามที่ใช้สอบถามตัวแปรคัดสรร

ตัวแปรคัดสรรที่ศึกษา	หลักการ/งานวิจัย	คำถาม
เพศ	<p>จารึก ชุกติตกุล (2524) พบว่า นักศึกษาเพศชาย มีลักษณะมุ่งไม่หาความรู้และยอมรับสิ่งใหม่มากกว่าเพศหญิง</p> <p>อุโฆษ ปิ่นสุวรรณ (2524) พบว่าครูเพศชายมีสภาพการทำงานดีกว่าเพศหญิง</p> <p>สุทธิศรี ศิริ (2524) ครูเพศชายตระหนักถึงการนำวัสดุอุปกรณ์ช่วยสอนมาใช้มากกว่าครูเพศหญิง</p> <p>ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2541) พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างเพศชายและหญิงในเรื่องความสามารถเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการทำงาน ทักษะ การคิดวิเคราะห์ แรงจูงใจ การปรับตัวทางสังคมและความสามารถในการเรียนรู้ แต่อย่างไรก็ดี การศึกษาของนักจิตวิทยาพบว่า เพศหญิงจะมีลักษณะคล้อยตามมากกว่า และเพศชายจะมีความคิดเชิงรุก คิดก้าวหน้าและมีความคาดหวังมากกว่า</p> <p>ประมะ สตะเวทิน (2526) พบว่า เพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ ซึ่งเนื่องมาจาก วัฒนธรรม และสังคม กำหนดบทบาทและกิจกรรมต่างกัน เพศหญิงมักจะมีจิตใจอ่อนไหวและหึงถึงจิตใจของคนอื่นได้ดีกว่าในขณะที่เพศชายใช้เหตุผล และจดจำข่าวสารได้มากกว่า</p> <p>ไรอัน (1960) อังถึงในนิพนธ์ งอกงาม (2533) พบว่า คุณลักษณะของครูหญิงในระดับมัธยมศึกษามีความเข้าใจสัมพันธ์ภาพ ความรับผิดชอบ ความตั้งใจทำงาน และทัศนคติต่อนักเรียนสูงกว่าครูชาย</p> <p>สุเทพ อ่วมเจริญ (2529) พบว่า ครูประจำกลุ่มเพศหญิงปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูประจำกลุ่มได้ดีกว่าครูประจำกลุ่มเพศชาย</p> <p>รุ่งฟ้า รักวีเชียร (2526) พบว่า เพศทำให้การยอมรับนวัตกรรมการเรียนการสอนของครูภาษาไทยแตกต่างกัน</p> <p>อุทร นิยมชาติ (2534) พบว่า ครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่เป็นเพศชายและหญิงมีการยอมรับนวัตกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกัน</p> <p>สุวรรณา เอี่ยมสุขวัฒน์ (2528) พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนวัตกรรม</p> <p>ชูชาติ บุญชู (2524) พบว่า ครูที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศมีการยอมรับนวัตกรรมต่างกัน</p> <p>มาลี ชุมเพ็ญ (2514) กล่าวว่า การคิดแบบวิเคราะห์จะเปลี่ยนไปตามอายุ คือ เมื่ออายุมากขึ้นจะคิดแบบวิเคราะห์มากขึ้น</p> <p>Deborah Tannen อังถึงในสิริลักษณ์ จิเจริญ (2545) พบว่า เพศชายนิยมใช้การพูดคุยเพื่อการแสดงออกถึงตำแหน่งและสถานะทางสังคม ในขณะที่เพศหญิงจะพูดคุยเพื่อมิตรภาพ ความสัมพันธ์ และความเป็นกันเอง เพศชายมักพูดสนทนาแบบตรง ๆ มากกว่าเพศหญิง</p>	<p>เพศ</p> <p>☐ ชาย</p> <p>☐ หญิง</p>

ตัวแปรคิดสรรที่ศึกษา	หลักการ/งานวิจัย	คำถาม
อายุ	<p>อรรณญา ม้าลายทอง (2539) พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการสื่อสารระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>พนาลัย อยู่สำราญ (2535) พบว่า ครูที่มีอายุน้อยยอมรับนวัตกรรมมากกว่าครูที่มีอายุมากกว่า</p> <p>บุญนิตย์ ไวลูคี๊ก (2522) พบว่าครูอายุ 25 - 30 ปีมีความตระหนักถึงความรู้ใหม่และวิธีการแสวงหาความรู้มากกว่าครูที่มีอายุมาก</p> <p>มาลี ชุมเพ็ญ (2514) การคิดวิเคราะห์จะเปลี่ยนไปตามอายุ คือ เมื่ออายุมากขึ้นจะคิดแบบวิเคราะห์มากขึ้น</p> <p>สุพัตรา เทียนจันทร์ (2543) กลุ่มที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปมีการรับรู้และรู้สึกมั่นคงในระดับที่สูงกว่ากลุ่มอายุ 30 - 35 ปี ซึ่งพิจารณาได้ว่ากลุ่มประชากรนี้ได้ปฏิบัติงานมานาน มีความรู้สึก ความสามารถและประสบการณ์ในการทำงาน จึงมีความกล้าในการแสดงความคิดเห็น มีการมอบหมายงานให้รับผิดชอบและไว้วางใจ มีความมั่นคงมากกว่ากลุ่มอื่น</p> <p>เสนาะ ดิยาวี พบว่า บุคคลที่มีอายุมากย่อมมีการรับรู้ที่ถูกต้องมากขึ้น คนที่มีอายุมากสามารถดูคนหรือคาดคะเนคนได้ถูกต้องและสามารถเข้าใจความหมายจากพฤติกรรมของคนได้ดีกว่าคนอายุน้อย</p> <p>ประมะ สตะเวทิน (2526 อ้างถึงในอัครฤทธิ อุทัยรัตน์, 2537) ได้ศึกษาวิจัยทางจิตวิทยาพบว่าคนที่มีอายุน้อยมักมีเสรีนิยม (Liberal) ยึดถืออุดมการณ์ (Idealistic) ใจร้อน (Impatient) และมองโลกในแง่ดี (Optimistic) มากกว่าคนที่มีอายุมาก สำหรับคนที่มีอายุมาก มักจะเป็นคนที่มีความคิดอนุรักษนิยม (Conservative) ยึดถือการปฏิบัติ (Pragmatic) ระมัดระวัง (Cautious) และมองโลกในแง่ร้าย (Pessimistic) มากกว่าคนที่มีอายุน้อย เนื่องจากคนที่มีอายุมากมีประสบการณ์ในชีวิตซึ่งเคยผ่านยุคปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนถึงมีความผูกพันที่ยาวนานและมีผลประโยชน์ในด้านสังคมมากกว่าคนที่มีอายุน้อย</p> <p>Burgoon (1974 อ้างถึงในอัครฤทธิ อุทัยรัตน์, 2537) ได้วิจัยทางจิตวิทยาพบว่าคนที่มีอายุมากขึ้นโอกาสที่คนจะเปลี่ยนใจหรือถูกชักจูงใจจะน้อยลง</p> <p>โรเจอร์และคณะ (1974 อ้างถึงในพงษ์จันทร์ ไกรสินธ์, 2540) พบว่า ครูที่ทราบความคิดใหม่ทางการศึกษาในระยะเริ่มต้นมักเป็นครูที่มีอายุน้อยกว่าคนอื่น ๆ ในโรงเรียนเดียวกัน</p>	อายุ..... ปี
	<p>พรณี บุญประกอบ (2528) ครูที่มีอายุมากมักรู้เรื่องเกี่ยวกับความคิดใหม่ช้ากว่าครูที่มีอายุน้อย</p> <p>ไพรวลัย พิทักษ์สาธิต (2523) พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอน</p> <p>ชานนท์ พงศ์อุดม (2526) พบว่า อายุของครูผู้สอนสามารถนำไปทำนายผลการปฏิบัติงานได้</p> <p>พิมพ์ภรณ์ มโนรัตน์ (2521) พบว่า ครูที่มีอายุมากมีระดับสถานภาพทางวิชาการ การปฏิบัติตน คุณลักษณะพิเศษแตกต่างกันกับครูที่มีอายุน้อย</p> <p>นิตยา แสงพันธ์ (2526) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้วัตกรรมการเรียนการสอนกับอายุครูมีความแตกต่างกัน</p> <p>มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2543) พบว่า คนที่มีอายุแตกต่างกันจะมีมุมมองชีวิตในเรื่องเดียวกันแตกต่างกัน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการสื่อสารที่ไม่มีประสิทธิภาพ</p>	

ตัวแปรอิสระที่ศึกษา	หลักการ/งานวิจัย	คำถาม
ระดับการศึกษา	<p>โรเจอร์และคณะ (Roger, 1974) พบว่า ครูที่ทราบเรื่องความคิดใหม่ทางการศึกษานั้นมักจะเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษามากกว่าครูอื่น ๆ ในโรงเรียนเดียวกัน</p> <p>ภารดี ศิริบุรี (2525) อาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าเป็นบุคคลที่มีการรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษามากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิต่ำกว่า</p> <p>ประมะ สตะเวทิน (2526) อ้างถึงใน อัศวฤทธิ์ อุทัยรัตน์, 2537) พบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างไป</p> <p>อุไร ถาวรงามยิ่งสกุล (2528) พบว่า วุฒิการศึกษาต่างกันมีการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน การบริหารและการบริการ ต่างกัน</p> <p>อภิญา สุชะกุล (2528) พบว่า ครูคณิตศาสตร์ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความต้องการในการใช้นวัตกรรมทางการศึกษาไปใช้ในการเรียนการสอนแตกต่างกัน</p> <p>อรรณญา ม้าลายทอง (2539) พบว่า ระดับการศึกษาต่างกันมีความแตกต่างกันในการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต</p> <p>ลำลี ทองธิว (2526) กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้การยอมรับนวัตกรรมต้องใช้เวลาต่างกัน ที่เกี่ยวกับการศึกษาของครูผู้สอนว่า ครูที่มีระดับการศึกษาที่สูง จบจากสถาบันครูที่ได้มาตรฐาน มักจะมีแนวโน้มที่จะยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาได้ดีกว่าและเร็วกว่าครูทั่วไป</p> <p>ชูชาติ บุญชู (2524) ภริณี ศิริบุรี (2525) รุ่งฟ้า รัชวีเชียร (2525) บุรินทร์ บุรัตน์ (2527) ประมวล พุทธานนท์ (2529) พบว่า วุฒิไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของครู</p> <p>กัลยาณี คำแดง (2542) ไม่พบความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติต่องาน/ องค์การ กับการเรียนรู้เป็นทีมของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน</p> <p>เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2521) อ้างถึงในวิภาศิริ นราพงษ์ (2542) กล่าวว่า แม้ระดับการศึกษาจะเป็นเครื่องบ่งชี้สถานภาพของวิชาชีพนั้น ๆ ในสังคมส่วนหนึ่งด้วย แต่ทั้งนี้บุคคลที่ได้รับการศึกษาเท่ากัน อาจมีความสามารถแตกต่างกัน</p>	<p>ระดับการศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก
สาขาที่สำเร็จการศึกษา	<p>ประมะ สตะเวทิน (2526) พบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างไปวรรณสิทธิ์ ไหว</p> <p>ยะเสวี (2526) การศึกษาจะช่วยให้คนมีสติปัญญา ในการพิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล มีความเข้าใจเกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อมหรือปฏิกิริยาการแสดงออกของบุคคลอื่นได้ถูกต้อง เหมาะสมมากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาหรือได้รับการศึกษาน้อยกว่า</p> <p>เรวดี คงสุภาพ (2538) พบว่า สาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับความบ่อยในการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตของนิสิต</p> <p>Coffman (1996) อ้างถึงในวิภาศิรินราพงษ์ (2542) กล่าวว่า บุคคลที่เข้ามาในสถานการณการเรียนรู้ออนไลน์มีความสนใจ รูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน ดังนั้นการเสนอโอกาสการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การประชุม/สัมมนาเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงาน การจัดอภิปรายกลุ่ม การศึกษาในหลักสูตรคอมพิวเตอร์ การศึกษาจากหนังสือ บทความวารสาร คู่มือการใช้คอมพิวเตอร์ และจดหมายข่าว สามารถทำให้บุคคลมีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์</p> <p>สุธิภา แสนทอง (2540) พบว่า การศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองจากการอ่านหนังสือ ตำรา นิตยสาร วารสาร จากคำแนะนำหน้าจอคอมพิวเตอร์ จากการพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนร่วมงานมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย</p>	<p>สาขาที่สำเร็จการศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ ครุศาสตร์คอมพิวเตอร์ ☐ วิทยาการคอมพิวเตอร์ ☐ วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ☐ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

<p>ประสบการณ์ในการสอน</p>	<p>สุพัตรา เทียนจันทร์ (2543) กลุ่มที่มีระยะเวลาปฏิบัติงาน 10 ปีขึ้นไปมีการรับรู้สูงกว่ากลุ่มประชากรที่มีระยะเวลาปฏิบัติงาน 6-10 ปี อาจพิจารณาได้ว่ากลุ่มประชากรนี้มีโอกาสพบผู้บริหารน้อยเนื่องจากการงานสอนและออกนิเทศบ่อย</p> <p>คณะทำงานโครงการพัฒนาหลักสูตรคู่มือและอุปกรณ์ในการให้บริการปรึกษาเรื่องเอดส์ (2534) ประสบการณ์การให้คำปรึกษาจะช่วยให้ผู้ให้การศึกษาสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>จำเนียร ช่างโชติและคณะ (2516) กระบวนการรับรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยประสบการณ์เดิมในการตีความ แปลความหมาย</p> <p>ประยูกต์ เสรีเสถียร (2533) ผู้ให้การศึกษาต้องอาศัยการฝึก การสั่งสมประสบการณ์ ยังมีประสบการณ์มาก มีจำนวนรายในการให้คำปรึกษามากโอกาสที่จะพัฒนาการให้คำปรึกษาก็มีมากขึ้น</p> <p>ธัญวดี ทักทฤษณ์ (2522) พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนมาก มีความรู้ความเข้าใจจุดประสงค์ดี มีความสำเร็จในการสอนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย</p> <p>สุชา จันทน์แอม. (2531) ประสบการณ์จากการรับรู้อย่างส่งเสริมให้แก่ปัญหาได้ง่ายเข้า แต่ประสบการณ์จากการรับรู้บางอย่างก็ขัดขวางการแก้ปัญหา ทำให้มีผลเสียต่อการแก้ปัญหาได้ นั่นคือประสบการณ์เดิมของการรับรู้เป็นอุปสรรคในการคิดแก้ปัญหา</p> <p>ชม ภูมิภาค (2516) กล่าวว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาขึ้นอยู่กับประสบการณ์เป็นอันมาก</p> <p>โอรลิต์และพิช (1976, อ้างถึงใน วิเชียร จิตทรัพย์ , 2534) ได้ศึกษาถึงปัจจัยในตัวบุคคลทางบุคลิกภาพ และปัจจัยด้านองค์กรพบว่า ครูที่ทำงานมาแล้วมากกว่า 3 ปี จะมีแรงต้านการยอมรับนวัตกรรมสูงกว่าครูที่ทำงานน้อยกว่า 3 ปี</p> <p>เบอร์ฟอร์ด (1980, อ้างถึงใน วิเชียร จิตทรัพย์, 2534) ได้ศึกษาการวัดความเปลี่ยนแปลงของครูในฐานะที่เป็นเครื่องชี้ขึ้นต่อการสนับสนุนนวัตกรรมของโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ครูที่เริ่มสอนใหม่ ๆ จะมีความสนใจในนวัตกรรมสูงกว่าและมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมานาน</p> <p>ชูชาติ บุญชู (2524) พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย จะมีความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงบทบาทหรือพฤติกรรมในการยอมรับนวัตกรรมได้ดีกว่า</p> <p>รุ่งฟ้า รักษาวิเชียร (2525) พบว่า ครูภาษาไทยที่มีความแตกต่างกันในเรื่องประสบการณ์ในการสอนมีการยอมรับนวัตกรรมแตกต่างกัน</p> <p>สุวรรณณา เอี่ยมสุขวัฒน์ ๒๕27) พบว่า ประสบการณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนวัตกรรม</p> <p>บุญนิตย์ ไวสู้ศึก (2522) อ้างถึงในวิเชียรเอียดบัว (2534) พบว่า ครูที่เพิ่งเข้ารับราชการเป็นครูผู้สอนตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของนวัตกรรมมากกว่าครูที่ทำการสอนมานาน</p> <p>อุมาพร พุ่มน (2542) พบว่า ประสบการณ์เป็นส่วนทำให้บุคคลมีโอกาสเรียนรู้ทำความเข้าใจมองเห็นปัญหาชัดเจนถูกต้องตามความเป็นจริงมากขึ้น ทำให้เกิดทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน</p> <p>Burkes (1991) อ้างถึงในวิภาศิริ นราพงษ์ (2542) พบว่า ประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจในการใช้คอมพิวเตอร์</p> <p>เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2521) อ้างถึงในวิภาศิริ นราพงษ์ (2542) ให้ข้อสังเกตด้านประสบการณ์การทำงานว่า เมื่อคนเราทำงานในสภาพแวดล้อมที่จำเจเป็นเวลานาน ๆ ก็มักจะมองและคิดอยู่แต่ในขอบเขตของอดีตที่ผ่านมา ทำให้ยากในการยอมรับสิ่งใหม่ โดยเฉพาะความคิดหรือการปฏิบัติอะไรที่แปลกใหม่ เมื่อสิ่งนั้นแตกต่างจากที่เคยปฏิบัติเดิม</p>	<p>ประสบการณ์การทำงาน</p> <p>○น้อยกว่า 1 ปี</p> <p>○1-5 ปี</p> <p>○6-10 ปี</p> <p>○11-15 ปี</p> <p>○15 ปีขึ้นไป</p>
---------------------------	--	---

ตัวแปรคัดสรรที่ศึกษา	หลักการ/งานวิจัย	คำถาม
ขนาดของโรงเรียน	<p>ซูชาติ บุญชู (2524) พบว่า ครูประถมศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาแตกต่างกัน ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษามากกว่าครูในโรงเรียนขนาดกลางและครูในโรงเรียนขนาดกลางมีการยอมรับนวัตกรรมสูงกว่าครูในโรงเรียนขนาดเล็กตามลำดับ</p> <p>พลุ เดชะรินทร์ (2542) พบว่า ขนาดขององค์กรหรือจำนวนของบุคลากรภายในองค์กร ยิ่งมีขนาดใหญ่ขึ้น ปัญหาต่าง ๆ ก็ยิ่งมากขึ้น ดังนั้น ลักษณะและความยากลำบากของผู้บริหารในองค์กรที่มีขนาดต่างกันย่อมแตกต่างกัน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ○ ขนาดเล็ก (มีนักเรียนไม่เกิน 690 คน) ○ ขนาดกลาง (มีนักเรียนตั้งแต่ 691 – 1,380 คน) ○ ขนาดใหญ่ (มีนักเรียน 1,381 คนขึ้นไป)
วิชาที่ผู้ขอคำปรึกษาสอน	<p>นุชนาฎ ฐิติโกคา (2529) พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่นำคอมพิวเตอร์ไปใช้ในด้านกิจกรรมคอมพิวเตอร์ และงานด้านการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และครูวิทยาศาสตร์มีความเห็นด้วยว่ามีความสะดวกในการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา</p> <p>กฤษณวรรณ กิติผดุง (2541) พบว่า ครูสังคมศึกษามีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการใช้คอมพิวเตอร์ด้านความรู้ ด้านทักษะปฏิบัติ และด้านเจตคติมากที่สุด</p> <p>แสงจันทร์ ปานประสงค์ (2539) พบว่า ครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพฯ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างมากทุกด้านเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์</p> <p>นกตล ทองอยู่สุข (2533) พบว่า ครูฟิสิกส์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง</p> <p>สายันท์ เซาว์ปรีชา (2534) พบว่า ความพร้อมของบุคลากรในการนำไมโครคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดระบบการเรียนการสอน และจัดระบบข้อมูลและสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์ให้มากขึ้น</p>	<p>ครูผู้ขอคำปรึกษาส่วนใหญ่มาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ คณิตศาสตร์ ○ ภาษาไทย ○ วิทยาศาสตร์ ○ สังคมศึกษา ○ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ○ ศิลป ○ สุขศึกษา-พลศึกษา ○ ภาษาอังกฤษ
เรื่องที่ให้คำปรึกษา		<p>เรื่องที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่คือเรื่องใด</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ การผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ○ การใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอน ○ การออกแบบและผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ○ การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ตัวแปรคิดสรรที่ศึกษา	หลักการ/งานวิจัย	คำถาม
	หัวใจของการคิดเป็นระบบครบวงจร คือ การเปลี่ยนจากการมองแบบแยกส่วนเป็นการมองภาพรวมทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียว มองรูปแบบการเปลี่ยนแปลง ความเข้าใจปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่มองเพียงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มองความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ทั้งในภาพรวมและแต่ละส่วนย่อย Marquardt (19..) อ้างถึงในปีทมา จันทวิมล (2545) กล่าวว่าความคิดอย่างเป็นระบบของมาชิกในองค์การที่มีส่วนสำคัญต่อการสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการในการหาความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยอาศัยความรู้ที่เป็นสหวิทยาการนำมาบูรณาการขึ้นเป็นความรู้ใหม่ และให้เห็นเป็นแบบแผน	คิดอย่างมีเหตุผลและมีระบบ
	สง่า โพธิ์วังและระวีวรรณ เสวตามร (2529) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพที่จำเป็นเฉพาะตน เป็นนักประชาธิปไตย ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น	ยอมรับฟังคำติชมของผู้อื่น
	สุภาพ คำวัง (2530) กล่าวถึงคุณลักษณะด้านมนุษยสัมพันธ์ เช่น ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี	ปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้
	ดารณี วงศ์ยูน้อย (2525) กล่าวว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ดีจะมีลักษณะพฤติกรรมดังนี้ มักขาดระบบในการทำงาน ชอบทำงานตามคำสั่งผู้อื่น ชอบรอรับความช่วยเหลือจากผู้อื่น	ทำตามคำแนะนำของผู้อื่นโดยไม่มีข้อโต้แย้ง
		มีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน
	โค้ว (1989) อ้างถึงในวาสนา ชัตติยวงษ์ (2540) กล่าวว่า ลักษณะของคนที่มีลักษณะบุคลิกภาพเชิงรุก ดังนี้ เป็นคนที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และทำให้ความคิดนั้นเกิดขึ้นจริง มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน	มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง
	โค้ว (1989) อ้างถึงในวาสนา ชัตติยวงษ์ (2540) กล่าวว่า ลักษณะของคนที่มีลักษณะบุคลิกภาพเชิงรุก จะเรียนรู้จากความผิดพลาด และแก้ไขมันทันที และจะไม่ทำผิดซ้ำ ๆ ซาก ๆ	ชอบลองผิดลองถูกด้วยตนเอง
	Pedler (1991) อ้างถึงในบัณฑิต เพ็ชรประพันธ์กุล (2540) อ้างถึงในปีทมา จันทวิมล (2545) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนรู้ในองค์การ โดยการเรียนรู้จากกาปฏิบัติ (Action Learning) โดยเรียนรู้ด้วยกัน หรือเรียนรู้จากกันและกันในการทำงาน	ต้องให้ฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ
	สง่า โพธิ์วัง และระวีวรรณ เสวตามร (2529) กล่าวว่า มนุษย์สัมพันธ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ต่อมนุษย์ที่มุ่งให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันเพื่อให้เกิดความร่วมมือ ประสานงานกันในการดำเนินกิจการต่าง ๆ อย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ () กล่าวว่า มนุษย์สัมพันธ์คือ การสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดี เป็นการสร้างความรัก ความศรัทธา ความนิยม ความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน ระหว่างบุคคลต่อบุคคล หรือระหว่างบุคคลต่อกลุ่มบุคคลเพื่อให้ความร่วมมือในการทำงานได้บรรลุวัตถุประสงค์ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2525) ให้ความหมายว่า คือการรวมพลังของบุคคลเพื่อจะทำงานและมีแรงจูงใจให้ร่วมมือกันทำงานโดยมุ่งให้ได้ผลผลิตสูง และขณะเดียวกันบุคคลก็ได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและจิตวิทยา เริงชัย หมื่นชนะ (2537) อ้างถึงในอรสา อินทร์ภิรมย์ (2542) กล่าวว่ามนุษย์สัมพันธ์คือวิชาที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลปะที่สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับคณะเพื่อก่อให้เกิดความเคารพนับถือ ความสำเร็จในหน้าที่การงานและความสุข	มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น

ตัวแปรคัตสรรที่ศึกษา	หลักการ/งานวิจัย	คำถาม
ลักษณะการสื่อสาร	<p>การสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ (Informal communication) การติดต่อสื่อสารที่ไม่มีแบบแผนหรือรูปแบบที่แน่นอน เช่นการสื่อสารระหว่างบุคคลโดยส่วนตัว การพบปะในชีวิตประจำวัน การสื่อสารแบบไม่เป็นทางการไม่เสียเวลาผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ในงานที่ต้องการความเร่งด่วนหรือพูดคุยเรื่องที่ละเอียดอ่อน</p> <p>เดียนใจ แวงงาม (2534) พบว่า การทำงานเป็นทีมยังต้องประกอบด้วยสถานที่ทำงานสะดวกต่อการวางแผนปฏิบัติร่วมกัน และสถานที่ในการค้นหาหาข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ ได้</p> <p>อุมภาพร พุ่ม่น (2542) พบว่า สภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการทำงานร่วมกันของพนักงานในทีมที่ปฏิบัติงานอยู่ที่เดียวกัน หรืออยู่ใกล้กัน มีโอกาสพบปะพูดคุยกันได้เสมอ ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ</p> <p>มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2543) พบว่า ความห่างไกลของพื้นที่ในการปฏิบัติงานจะก่อให้เกิดช่องว่างในการสื่อสารระหว่างบุคคลในสำนักงาน เช่น ในหน่วยงานหรือองค์การขนาดใหญ่ซึ่งมีตึกที่ทำการหลายชั้น หรือหลายหน่วยงาน พนักงานในแต่ละหน่วยจะมีความรู้สึกเห็นห่างไม่คุ้นเคยและขาดความเป็นกันเอง</p>	ต้องการคำปรึกษาทุกที่ทุกเวลา
	โควี (1989) อ้างถึงในวาสนา ชัตติยวงษ์ (2540) กล่าวถึงลักษณะของคนที่มึลักษณะบุคลิกภาพเชิงรุก ว่าเป็นคนที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
	ดารณี วงศ์อยู่น้อย (2525) กล่าวว่า ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงว่ามีระดับความทะเยอทะยานหรือระดับความมุ่งหวังสูง	มีความทะเยอทะยานสูง
	<p>อารี พันธุ์มณี (2540) อ้างถึงในปีทมา จันทวิมล (2545) กล่าวว่า การส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ ให้มีการค้นคว้า ถาม เพื่อการฝึกฝน ทดลองสิ่งใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามความต้องการ</p> <p>Marquardt (อ้างถึงในปีทมา จันทวิมล (2545) กล่าวถึงรูปแบบในการสร้างองค์ความรู้ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความรู้ที่เป็นการนำความรู้ที่องค์การมีอยู่ ผสมกับความรู้อของแต่ละบุคคล ให้เกิดความรู้ใหม่และแบ่งปันไปทั่วทั้งองค์การ - การทดลองต่างกับการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ และการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยมีโอกาสและการขยายวงกว้างเป็นแรงจูงใจ เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา 	ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ
	<p>ชุตินา มาลัย (2538) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของกลุ่มกับทำงานเป็นทีมไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน</p> <p>Senge (1994), Marquardt (1994) และ Ream (1995) อ้างถึงในปีทมา จันทวิมล (2545) กล่าวว่า การสร้างทีมเรียนรู้ ควรยอมรับ ในความแตกต่างของแต่ละบุคคล เรียนรู้ถึงวิธีที่จะทำให้คนใช้ศักยภาพที่มีอยู่อย่างเต็มที่ เช่นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การร่วมกันแสดงความคิดเห็น เพื่อการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน สันับสนุนให้มีการทำงานร่วมกันเป็นทีมและทำงานเป็นเครือข่าย มีการประสานงานกันและได้สิ่งใหม่เกิดขึ้น</p> <p>อัลดากและสเตียนส์ (1987) อ้างถึงในปีทมา จันทวิมล (2545) กล่าวถึงการประสานงานแบบทีม (Team Interdependence) สำหรับงานที่ต้องการปฏิสัมพันธ์หรือความร่วมมือในการทำงานระหว่างบุคคล มากกว่าการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน</p>	ชอบทำงานเป็นทีม
	<p>Knowles (1975) อ้างถึงในปีทมา จันทวิมล (2545) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนรู้ในองค์การ โดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความตระหนัก และรับผิดชอบต่อการเรียนของตน ผู้เรียนจะวางแผนและกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เลือกแหล่งข้อมูล เลือกวิธีการเรียนรู้และประเมินผลด้วยตนเอง โดยที่ จะมีผู้ช่วยเหลือหรือไม่ก็ได้</p> <p>ลาโรช บัวศรี (2505) กล่าวว่า การแก้ปัญหาที่ต้นนั้นจำเป็นต้องอาศัยการตัดสินใจที่ดี</p>	ชอบตัดสินใจด้วยตนเอง

ภาคผนวก ง

รายการจดหมายขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม.0302(2770.0603)1649

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

23 กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา วิหคโต

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวลัดดา เหลืองศศิพงษ์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ตัวแปรคัดสรรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน" โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

- จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)1650

วันที่ 23 กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกรี รอดโพธิ์ทอง

ด้วย นางสาวลัดดา เหลืองศศิพงษ์ นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ตัวแปรคัตสรรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น (ตามเอกสารที่แนบ)

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม.0302(2770.0603)1651

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

23 กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายสารสนเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวลัดดา เหลืองศศิพงษ์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ตัวแปรคัตสรรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน" โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2700.0603)/1413

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

16 มิถุนายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายธุรการ โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวลัดดา เหลืองศศิพงษ์ นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ตัวแปรคัตสรรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน" โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)1652

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

23 กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอข้อมูลสถิติเพื่อใช้เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เรียน หัวหน้าฝ่ายสถิติ กองทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ด้วย นางสาวลัดดา เหลืองศศิพงษ์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการทำนงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ตัวแปรคัดสรรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน" โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้มีความประสงค์จะขอข้อมูลสถิติเพื่อใช้เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ข้อมูลสถิติเพื่อใช้เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ ต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

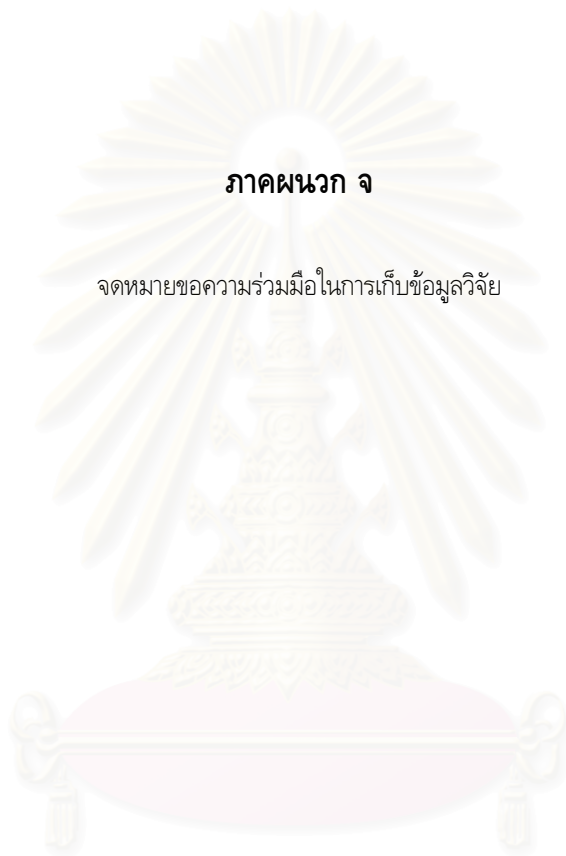
ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ภาคผนวก จ

จดหมายขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม.0302(2770.0603)1653

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

23 กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวลัดดา เหลืองศศิพงษ์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ตัวแปรคัดสรรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน" โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับครูคอมพิวเตอร์ระดับมัธยมศึกษาทุกท่าน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวลัดดา เหลืองศศิพงษ์ ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ภาคผนวก จ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

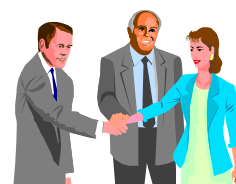

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง
ตัวแปรคัตสรรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ระดับมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

โดย

นางสาวลัดดา เหลืองศศิพงษ์

ขอความร่วมมือ

เพื่อเป็นประโยชน์ต่องานวิชาการและเป็นแนวทางส่งเสริมการพัฒนาครูคอมพิวเตอร์

- กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพราะคำตอบของท่านมีค่าอย่างยิ่งสำหรับงานวิจัยครั้งนี้
- คำตอบของท่านจะไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด
- กรุณาตอบแบบสอบถามและส่งคืนผู้วิจัยโดยเร็วตามที่อยู่ด้านหลัง จักขอบพระคุณยิ่ง

❀ ❀ ----- คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม ----- ❀ ❀

1. การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรคัตสรรที่ส่งผลต่อรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้ คือ
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามชนิดเลือกตอบ และแบบลำดับชั้นการจัดค่าเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวและคุณลักษณะของครูคอมพิวเตอร์ สถานภาพส่วนตัวของครูผู้ขอคำปรึกษา และเรื่องที่ครูคอมพิวเตอร์ให้คำปรึกษา
 - ตอนที่ 2 แบบวัดรูปแบบการให้คำปรึกษา

ตอนที่ 1: สถานภาพส่วนตัวของครูคอมพิวเตอร์

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และกรอกข้อมูลในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------
 2. อายุ ปี
 3. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี หรืออนุปริญญา	☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก
 4. สาขาที่สำเร็จการศึกษา

☐ คุรุศาสตร์คอมพิวเตอร์	☐ วิทยาการคอมพิวเตอร์
☐ วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	☐ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
☐ อื่น ๆ ระบุ	
 5. ประสบการณ์การสอนวิชาคอมพิวเตอร์

☐ น้อยกว่า 1 ปี	☐ 1 – 5 ปี
☐ 6 – 10 ปี	☐ 11 – 15 ปี
☐ 15 ปีขึ้นไป	
 6. ขนาดของโรงเรียน

☐ ขนาดเล็ก (มีนักเรียนไม่เกิน 690 คน)		
☐ ขนาดกลาง (มีนักเรียนตั้งแต่ 691 – 1,380 คน)		
☐ ขนาดใหญ่ (มีนักเรียน 1,381 คนขึ้นไป)		
- คำชี้แจง : ท่านในฐานะที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์กับครูผู้ขอคำปรึกษาในโรงเรียน ขอให้ท่านพิจารณา ถึงคุณลักษณะของครูผู้ขอคำปรึกษา และเรื่องที่มีการให้คำปรึกษา ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
7. ครูผู้ขอคำปรึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศใด

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------
 8. ครูผู้ขอคำปรึกษาส่วนใหญ่อายุเท่าใด

☐ ต่ำกว่า 25 ปี	☐ 25 – 35 ปี	
☐ 36 – 45 ปี	☐ 45 ปีขึ้นไป	
 9. ครูผู้ขอคำปรึกษาส่วนใหญ่ระดับการศึกษาใด

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี หรืออนุปริญญา	☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก

ตอนที่ 2: รูปแบบการให้คำปรึกษา

คำชี้แจง : ข้อความที่ท่านจะได้อ่านต่อไปนี้ แสดงถึงวิธีการทำงานรูปแบบต่าง ๆ ของผู้ให้คำปรึกษา

และครูผู้ขอคำปรึกษาโปรดอ่านและพิจารณาว่าท่านมีวิธีการทำงานแบบใด โดยทำเครื่องหมายถูกลงในช่องที่ตรง

กับระดับความคิดเห็น (5 = เห็นด้วยมากที่สุด, 4 = เห็นด้วยมาก,

3 = เห็นด้วยปานกลาง, 2 = เห็นด้วยน้อย, 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด)

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
I. ครูผู้ขอคำปรึกษาเป็นครูสอนระดับมัธยมศึกษา มีปัญหาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ จึงมาขอคำปรึกษาจากท่าน ท่านคิดว่า...						
1.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ แล้วท่านจึงเป็นผู้ชี้ให้ครูผู้ขอคำปรึกษาเห็นปัญหาที่แท้จริงของตนเอง					
2.	ท่านเป็นผู้บอกวิธีการประเมินสื่อ แล้วครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้ประเมินสื่อที่ผลิตด้วยตนเอง					
3.	ท่านต้องเป็นผู้บอกวิธีผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ที่ดีที่สุดต่อครูผู้ขอคำปรึกษา					
4.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องออกแบบและผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ร่วมกับท่าน					
5.	ท่านและครูผู้ขอคำปรึกษาต้องช่วยกันเลือกสื่อที่ดีที่สุดสำหรับการเรียนการสอน					
6.	เป็นหน้าที่ของท่านที่ต้องระบุความต้องการจำเป็นและปัญหาในการผลิตสื่อร่วมกับครูผู้ขอคำปรึกษา					
7.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้บอกท่านเมื่อต้องการเลิกขอคำปรึกษา					
8.	ท่านต้องทำการประเมินการผลิตสื่อด้วยวิธีของท่าน แล้วจึงรายงานผลให้ครูผู้ขอคำปรึกษาทราบ					
9.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้บอกท่านว่าต้องการสื่ออะไรบ้าง					
10.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องวางแผนและลงมือประเมินการเรียนการสอนและประเมินสื่อร่วมกับท่าน					
11.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องบอกท่านว่าอยากให้ออกแบบและผลิตสื่ออย่างไร					
12.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องคอยจนกว่าท่านจะเห็นสมควรว่าการให้คำปรึกษาไม่จำเป็นอีกต่อไป					
13.	ครูผู้ขอคำปรึกษาเป็นผู้ออกแบบและผลิตสื่อด้วยตนเองตามคำแนะนำของท่าน					
14.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องบอกรายละเอียดเกี่ยวกับการผลิตสื่อและสิ่งที่คิดว่าเป็นปัญหาในการเรียนการสอนแก่ท่าน					
15.	ครูผู้ขอคำปรึกษาและท่านตกลงใจร่วมกันเพื่อยุติการให้คำปรึกษาเพื่อผลิตสื่อ					

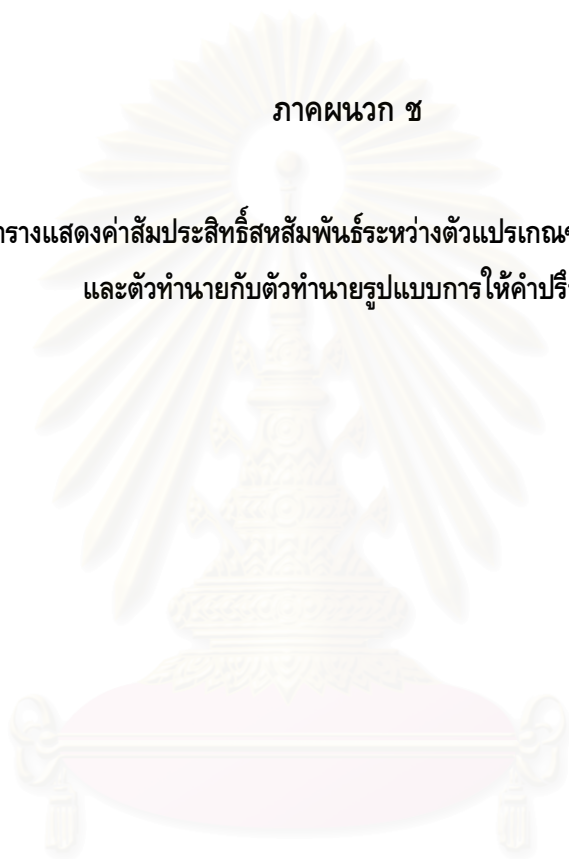
ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
II. ครูผู้ขอคำปรึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอน (เป็นสื่อการสอน) จึงมาขอคำปรึกษาจากท่าน ท่านคิดว่า ...						
1.	ท่านเป็นผู้เสนอวิธีการใช้คอมพิวเตอร์ที่ดีที่สุดต่อครูผู้ขอคำปรึกษา					
2.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ต้องใช้คอมพิวเตอร์ แล้วท่านเป็นผู้ชี้ให้ครูผู้ขอคำปรึกษาเห็นปัญหาของตน					
3.	ครูผู้ขอคำปรึกษาและท่านใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอนร่วมกัน					
4.	ท่านเป็นผู้บอกครูผู้ขอคำปรึกษาว่าเมื่อใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอนแล้ว คุณครูต้องประเมินการใช้คอมพิวเตอร์ด้วยตนเองอย่างไรบ้าง					
5.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้บอกท่านเมื่อต้องการเลิกการขอคำปรึกษา					
6.	เป็นหน้าที่ของท่านที่ต้องระบุความต้องการจำเป็นในการใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนและปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับครูผู้ขอคำปรึกษา					
7.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องบอกท่านว่าจะใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอนอย่างไร					
8.	ท่านต้องทำการประเมินการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอนด้วยวิธีของท่าน แล้วจึงรายงานผลให้ครูผู้ขอคำปรึกษาทราบ					
9.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้บอกท่านว่าต้องการนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ประกอบการสอนอย่างไร					
10.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องคอยจนกว่าท่านเห็นสมควรว่าการให้คำปรึกษาการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอนไม่จำเป็นอีกต่อไป					
11.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องบอกความต้องการจำเป็นในการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอนของตนและสิ่งที่คุณคิดว่าปัญหาแก่ท่าน					
12.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้วางแผนการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอนด้วยตนเอง					
13.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องลงมือประเมินการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอนร่วมกับท่าน					
14.	ท่านและครูผู้ขอคำปรึกษาดกลงใจร่วมกันเพื่อยุติการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอน					
15.	ท่านและครูผู้ขอคำปรึกษาต้องช่วยกันเลือกวิธีใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอนที่ดีที่สุด					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
III. ครูผู้ขอคำปรึกษา ต้องการผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาที่ตนสอนอยู่ จึงมาขอคำปรึกษาจากท่าน ท่านคิดว่า...						
1.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องบอกความต้องการจำเป็นในการผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และสิ่งที่คิดว่าเป็นปัญหาในการผลิตแก่ท่าน					
2.	ครูผู้ขอคำปรึกษาเป็นผู้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้วท่านจึงจะเป็นผู้ชี้ปัญหาของครูผู้ขอคำปรึกษา					
3.	เป็นหน้าที่ของท่านที่ต้องระบุความต้องการจำเป็นในการผลิตบทเรียนและปัญหาการสอนร่วมกับครูผู้ขอคำปรึกษา					
4.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องบอกท่านว่าให้ผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบใด					
5.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้ออกแบบและผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยตนเอง					
6.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องออกแบบและผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับท่าน					
7.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้บอกท่านว่าต้องการบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องอะไร					
8.	ท่านเป็นผู้เสนอวิธีผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่คิดว่าดีที่สุดต่อครูผู้ขอคำปรึกษา					
9.	ท่านและครูผู้ขอคำปรึกษาต้องช่วยกันผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ดีที่สุด					
10.	ท่านทำการประเมินผลการผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยวิธีของท่าน แล้วจึงรายงานผลให้ครูผู้ขอคำปรึกษาทราบ					
11.	ท่านเป็นผู้บอกวิธีการประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แล้วครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้ประเมินด้วยตนเอง					
12.	ครูผู้ขอคำปรึกษาวางแผนและทำการประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับท่าน					
13.	ครูผู้ขอคำปรึกษาเป็นผู้บอกท่านถ้าต้องการเลิกการขอคำปรึกษาเพื่อผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน					
14.	ท่านและครูผู้ขอคำปรึกษา ตกลงใจร่วมกันเพื่อยุติการให้คำปรึกษา					
15.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องคอยจนกว่าท่านจะเห็นควรว่าไม่จำเป็นต้องให้คำปรึกษาเพื่อผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอีก					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	IV. ครูผู้ขอคำปรึกษา มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป จึงมาขอคำปรึกษาจากท่าน ท่านคิดว่า...					
1.	ท่านต้องเป็นผู้บอกวิธีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปแก่ครูผู้ขอคำปรึกษา					
2.	เป็นหน้าที่ของท่านที่ต้องระบุความต้องการจำเป็นในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปร่วมกับครูผู้ขอคำปรึกษา					
3.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้บอกท่านว่าต้องการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปอย่างไรบ้าง					
4.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องคอยจนกว่าท่านจะเห็นว่าสมควรว่าการให้คำปรึกษาไม่จำเป็นต่อไป					
5.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับโปรแกรมสำเร็จรูป แล้วท่านจึงเป็นผู้บอกสาเหตุของปัญหาแก่ครูผู้ขอคำปรึกษา					
6.	ท่านเป็นผู้บอกวิธีประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้ประเมินด้วยตนเอง					
7.	ท่านและครูผู้ขอคำปรึกษาต้องช่วยกันเลือกวิธีใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่ดีที่สุด					
8.	ท่านต้องทำการประเมินผลการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยวิธีของท่าน แล้วจึงรายงานผลให้ครูผู้ขอคำปรึกษาทราบ					
9.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องบอกท่านว่าอยากให้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปอย่างไร					
10.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องบอกปัญหาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปแก่ท่าน					
11.	ครูผู้ขอคำปรึกษาและท่านจะตกลงใจร่วมกันเพื่อยุติการให้คำปรึกษา					
12.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องดำเนินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปพร้อมกับท่าน					
13.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องเป็นผู้บอกท่านถ้าต้องการเลิกมาขอคำปรึกษา					
14.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องลงมือประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปพร้อมกับท่าน					
15.	ครูผู้ขอคำปรึกษาต้องใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยตนเอง ตามคำแนะนำของท่าน					

ภาคผนวก ช

ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย
และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบการให้คำปรึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ
การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Product Model

Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	
Y	1.000																			
X1	0.003	1.000																		
X2	-0.003	-1.000**	1.000																	
X3	0.091	0.018	-0.018	1.000																
X4	0.021	0.071	-0.071	-0.553**	1.000															
X5	-0.103	-0.070	0.070	-0.262**	-0.430**	1.000														
X6	-0.037	-0.055	0.055	-0.197**	-0.323**	-0.153**	1.000													
X7	-0.060	.171**	-.171**	.166**	-.092	-.043	-.034	1.000												
X8	0.046	-.171**	.171**	-.103	0.081	-.007	0.023	-.814**	1.000											
X9	0.009	0.041	-0.041	-0.069	-0.003	0.075	0.011	-0.082	-.512**	1.000										
X10	0.024	-.122*	.122*	0.049	-0.044	0.055	-0.064	-.233**	.163**	0.063	1.000									
X11	0.089	-0.025	0.025	.120*	0.028	-.133*	-0.053	-0.059	0.081	-0.052	-.284**	1.000								
X12	-0.012	-0.018	0.018	-0.063	0.060	-0.049	0.052	-0.038	0.047	-0.025	-0.078	-0.043	1.000							
X13	0.035	.129*	-.129*	.165**	-0.060	-0.099	-0.014	.287**	-.195**	-0.086	-.270**	-.150**	-0.041	1.000						
X14	-.107*	0.052	-0.052	-.230**	0.051	.119*	0.098	0.082	-0.093	0.039	-.571**	-.316**	-0.086	-.301**	1.000					
X15	-0.068	-0.038	0.038	.303**	-.182**	-.114*	0.006	0.038	-0.017	-0.027	0.017	0.100	-0.048	-0.047	-0.044	1.000				
X16	.132*	0.045	-0.045	0.054	.170**	-.258**	-0.038	0.069	0.010	-.119*	-0.063	-0.020	0.097	.178**	-0.067	-.489**	1.000			
X17	-.106*	-0.040	0.040	-.260**	0.000	.309**	-0.010	-0.073	-0.010	.125*	-.042	-0.038	-0.060	-.145**	0.098	-.242**	-.620**	1.000		
X18	0.022	0.003	-0.003	-.110*	-0.022	.125*	0.039	-0.068	0.084	-0.043	0.065	-0.075	-0.021	-0.024	0.011	-0.082	-.211**	-0.105	1.000	
X19	0.004	0.070	-0.070	-0.070	-.115*	.139**	.118*	-0.044	-0.077	.197**	-0.036	0.023	-0.013	-0.046	0.053	-0.053	-.135*	-0.067	-0.023	1.000
X20	-.118*	0.003	-0.003	0.040	-0.041	0.050	-0.052	0.062	-0.084	0.054	0.043	-0.048	-0.037	-0.012	0.008	.271**	-.137*	-0.032	-0.065	-0.041
X21	0.003	-0.008	0.008	0.030	-0.021	-0.053	0.056	-0.003	-0.033	0.060	-0.035	-0.013	0.048	0.080	-0.022	0.054	-0.015	-0.013	-0.019	-0.025
X22	0.071	0.006	-0.006	-0.053	0.045	0.018	-0.020	-0.036	0.083	-0.089	0.006	0.042	-0.022	-0.068	0.016	-.219**	0.100	0.032	0.058	0.049
X23	0.054	.136*	-.136*	0.001	0.104	-0.030	-.135*	-0.100	.108*	-0.038	0.060	0.096	-0.051	-0.065	-0.070	0.078	-.122*	0.077	0.034	-0.057
X24	-0.054	-.136*	.136*	-0.001	-0.104	0.030	.135*	0.100	-.108*	0.038	-0.060	-0.096	0.051	0.065	0.070	-0.078	.122*	-0.077	-0.034	0.057
X25	0.046	0.057	-0.057	-0.002	0.085	-0.069	-0.052	0.004	-0.037	0.059	0.053	-0.006	-0.017	0.060	-0.084	-0.068	0.022	0.051	-0.029	-0.019
X26	0.067	0.039	-0.039	0.001	0.064	-0.061	-0.032	-0.018	0.010	0.011	.111*	0.079	-0.023	-.117*	-0.080	-0.059	0.102	-0.065	-0.071	0.099
X27	-0.090	-0.051	0.051	0.004	-0.093	0.067	0.065	-0.002	0.006	-0.007	-0.097	-0.075	-0.017	.124*	0.067	0.029	-0.083	0.081	0.036	-0.084
X28	0.011	-0.016	0.016	-0.010	-0.002	0.041	-0.034	0.043	-0.009	-0.050	-0.079	-0.013	0.100	-0.045	0.094	.118*	-0.065	-0.063	0.103	-0.028
X29	0.077	-0.050	0.050	-0.034	0.024	0.055	-0.058	-0.031	0.033	-0.012	-0.010	-0.014	-0.030	0.063	-0.017	-0.061	0.001	0.057	0.008	-0.034
X30	-0.082	0.066	-0.066	0.043	-0.045	-0.050	0.073	0.018	-0.030	0.024	0.010	0.007	0.034	-0.035	0.002	0.055	0.006	-0.043	-0.051	0.038
X31	0.028	-0.045	0.045	-0.026	0.050	0.000	-0.045	0.021	-0.001	-0.030	-0.001	0.012	-0.014	-0.050	0.030	0.002	-0.015	-0.021	0.096	-0.016
X32	-0.014	-.154**	.154**	-0.079	0.029	0.002	0.063	0.001	-0.029	0.050	0.020	-.114*	0.040	0.048	0.020	-0.106	0.005	0.097	0.001	-0.034
X33	-0.011	-.121*	.121*	-0.043	0.022	-0.047	0.082	0.018	-0.013	-0.005	0.010	-0.098	0.084	-0.049	0.073	-0.052	0.090	-0.023	-0.053	-0.046
X34	0.076	-0.014	0.014	-0.087	.136*	-0.090	0.011	-0.090	0.064	0.025	0.083	-0.101	-0.066	0.066	-0.039	-0.045	0.044	-0.004	-0.006	-0.018
X35	-0.032	-0.007	0.007	-0.047	0.084	-0.092	0.042	0.022	-0.021	0.003	0.029	-0.039	0.047	-0.050	0.022	-0.065	0.018	0.008	0.047	0.025
X36	-0.074	0.013	-0.013	-0.102	.148**	-0.064	-0.017	-0.003	-0.030	0.057	-0.045	-0.031	0.028	0.012	0.051	-0.080	-0.010	0.076	0.049	-0.053
X37	0.013	.124*	-.124*	-0.056	0.015	0.089	-0.054	0.099	-0.102	0.029	0.022	-0.051	0.013	0.037	-0.013	-0.061	-0.060	0.079	0.103	0.000
X38	-0.054	0.008	-0.008	-0.053	0.066	-0.013	-0.017	0.041	-0.015	-0.035	0.023	-0.101	-0.053	0.056	0.024	-0.026	0.012	-0.043	.113*	0.004
X39	-0.028	-0.053	0.053	0.035	-0.055	0.013	0.024	0.099	-0.024	-.108*	0.081	-0.038	-0.081	0.012	-0.042	0.041	-0.025	0.010	0.025	-0.091
X40	0.018	0.068	-0.068	-.114*	-0.012	.119*	0.037	.131*	-0.084	-0.048	-0.031	-0.077	-0.040	0.023	0.077	-0.003	-0.037	0.060	0.004	-0.055

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ
การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Product Model (ต่อ)

Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19
X42 .162**	-0.014	0.014	-0.090	0.070	0.047	-0.043	-0.017	0.008	0.011	0.082	0.026	0.026	-0.041	-0.076	-0.037	0.003	0.045	-0.033	-0.011
X43 0.104	-0.059	0.059	0.068	-0.070	0.053	-0.046	0.020	-0.027	0.017	-0.012	0.040	-0.032	0.004	-0.013	-.115*	0.025	0.072	0.075	-.117*
X44 0.094	-0.084	0.084	0.056	-0.059	0.022	-0.009	0.020	-0.001	-0.027	-0.003	-0.056	-0.003	0.027	0.025	-0.077	-0.082	.120*	0.095	0.006
X45 0.104	-0.092	0.092	.154**	-0.027	-0.070	-0.088	-0.015	0.037	-0.042	-0.021	0.031	0.022	0.037	-0.032	0.065	0.006	-0.032	-0.049	-0.034
X46 0.105	-0.004	0.004	-0.004	-0.066	0.080	0.016	-0.015	-0.002	0.026	0.071	0.019	0.022	-0.074	-0.036	-.110*	0.030	0.046	-0.006	0.059
X48 .136*	-0.045	0.045	-0.006	-0.037	0.082	-0.033	0.054	-0.098	0.090	0.061	0.067	-0.003	-0.075	-0.055	-0.066	-0.048	.123*	-0.026	0.006
X49 -0.011	-0.009	0.009	-0.011	-0.041	0.058	0.013	0.049	-0.064	0.038	0.063	-0.033	-0.003	-0.078	0.016	-0.040	-0.056	0.105	0.028	-0.057
X50 .208**	0.083	-0.083	-0.007	-0.035	0.005	0.062	-0.040	-0.013	0.085	-0.094	0.006	0.085	0.024	0.053	-0.026	-0.004	-0.018	0.068	0.056
X51 .171**	0.024	-0.024	0.006	-0.049	0.020	0.049	-0.081	0.018	0.088	0.010	-0.021	0.060	0.000	-0.008	0.056	-0.039	0.022	-0.083	0.026
X52 .152**	-0.016	0.016	0.045	-0.033	0.014	-0.029	-0.027	-0.027	0.089	0.073	-0.017	0.042	-0.060	-0.027	-0.086	-0.023	0.079	0.076	-0.038
X53 .172**	-0.014	0.014	.118*	-0.053	-0.046	-0.025	-0.051	-0.013	0.102	-0.050	-0.025	0.073	0.069	0.003	0.041	0.050	-0.071	-0.085	0.048
X54 .147**	0.047	-0.047	0.030	-0.008	-0.006	-0.022	-0.047	-0.040	.135*	-.124*	0.023	0.056	0.076	0.040	0.015	0.006	-0.021	-0.058	0.093
X55 0.019	0.043	-0.043	0.077	-0.079	0.060	-0.054	0.090	-0.088	0.018	-0.021	0.006	0.066	0.070	-0.046	0.032	-0.022	0.029	-0.048	-0.043
X56 0.055	0.011	-0.011	0.000	-0.088	.107*	0.014	0.103	-0.100	0.019	0.023	-0.008	-0.037	0.004	-0.011	-0.032	-0.072	.119*	-0.005	-0.019
X57 .116*	0.038	-0.038	0.035	-0.018	0.004	-0.025	0.008	-0.051	0.078	-0.018	-0.015	0.029	-0.069	0.069	0.081	-0.090	-0.009	0.052	0.079
X58 0.078	0.048	-0.048	-0.018	-0.055	.109*	-0.018	0.036	-0.089	0.101	0.031	-0.091	-0.073	0.031	0.029	-0.045	-0.060	0.105	0.024	-0.023
X59 0.080	-0.025	0.025	0.074	-0.101	0.037	0.013	0.088	-0.067	-0.018	-.030	-0.038	0.012	.124*	-0.030	-0.052	0.039	-0.001	0.037	-0.056
X60 0.024	0.007	-0.007	0.016	-0.043	0.051	-0.015	0.071	-0.095	-.058	.128*	-.111*	-0.025	-0.016	-0.030	0.004	-0.049	0.058	0.060	-0.035

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบการให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Product Model (ต่อ)

	X20	X21	X22	X23	X24	X25	X26	X27	X28	X29	X30	X31	X32	X33	X34	X35	X36	X37	X38	X39
Y																				
X1																				
X2																				
X3																				
X4																				
X5																				
X6																				
X7																				
X8																				
X9																				
X10																				
X11																				
X12																				
X13																				
X14																				
X15																				
X16																				
X17																				
X18																				
X19																				
X20	1.000																			
X21	-.220**	1.000																		
X22	-.418**	-.794**	1.000																	
X23	-0.039	0.039	-0.012	1.000																
X24	0.039	-0.039	0.012	-1.000**	1.000															
X25	-0.053	-0.016	0.048	0.077	-0.077	1.000														
X26	-0.031	-0.055	0.071	-0.029	0.029	-.189**	1.000													
X27	0.046	0.050	-0.075	0.007	-0.007	-.107*	-.855**	1.000												
X28	0.009	0.028	-0.032	-0.003	0.003	-0.035	-.279**	-.158**	1.000											
X29	-0.022	.137*	-.114*	-0.015	0.015	.328**	-0.092	-0.004	-0.012	1.000										
X30	0.008	-.107*	0.095	-0.063	0.063	-.288**	.137*	-0.019	-0.069	-.890**	1.000									
X31	0.027	-0.038	0.018	.167**	-.167**	-0.020	-.118*	0.049	.175**	-0.037	-.424**	1.000								
X32	0.061	-0.057	0.015	-.111*	.111*	-0.068	0.026	-0.010	0.011	-0.007	0.006	0.001	1.000							
X33	0.080	-0.006	-0.045	-.222**	.222**	-0.083	-0.095	.133*	-0.015	-0.038	0.062	-0.060	.219**	1.000						
X34	0.010	-0.019	0.012	0.042	-0.042	0.039	0.066	-0.060	-0.045	0.088	-0.043	-0.080	.307**	.190**	1.000					
X35	0.082	0.022	-0.072	-0.053	0.053	0.024	-.112*	0.030	.171**	-0.015	0.054	-0.089	.244**	.335**	.188**	1.000				
X36	0.008	0.006	-0.011	0.023	-0.023	0.040	0.088	-0.094	-0.025	-0.091	0.081	0.004	.284**	.244**	.315**	.333**	1.000			
X37	-0.029	-0.029	0.046	-0.070	0.070	-0.030	0.036	-0.052	0.053	-0.057	0.057	-0.012	.243**	.180**	.236**	.197**	.413**	1.000		
X38	0.006	-0.010	0.006	-0.034	0.034	0.075	-0.072	0.037	0.029	-0.048	0.047	-0.007	.196**	.293**	.249**	.409**	.400**	.271**	1.000	
X39	0.090	-0.022	-0.036	.169**	-.169**	-0.034	0.041	-0.005	-0.058	0.027	-0.021	-0.006	-0.036	-0.078	0.048	-0.021	0.105	0.090	0.058	1.000
X40	0.009	-0.012	0.006	0.082	-0.082	-0.059	0.017	-0.005	0.014	-0.091	0.033	.108*	0.058	-0.063	0.079	-0.045	-0.009	0.046	0.023	0.057

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ
การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Product Model (ต่อ)

	X20	X21	X22	X23	X24	X25	X26	X27	X28	X29	X30	X31	X32	X33	X34	X35	X36	X37	X38	X39
X42	-0.057	-0.039	0.072	0.078	-0.078	0.004	0.044	-0.052	0.009	-0.044	-0.026	.144**	0.098	0.007	.193**	-0.054	0.044	0.078	-0.005	0.045
X43	-0.074	-0.007	0.053	-0.030	0.030	0.008	0.102	-0.065	-0.095	0.094	-0.082	-0.008	0.021	-0.029	.139*	0.017	0.044	0.011	0.039	0.049
X44	-0.027	-.110*	.119*	0.066	-0.066	-0.004	0.084	-0.057	-0.065	0.015	-0.020	0.014	0.082	-0.016	.150**	-0.059	0.064	0.074	-0.010	0.047
X45	-0.022	-0.101	.108*	-0.047	0.047	-0.050	0.012	0.006	-0.005	0.014	-0.018	0.012	0.080	0.054	0.020	-0.047	0.017	-0.007	0.036	0.012
X46	-.130*	-0.054	.131*	-0.003	0.003	-0.053	0.019	0.030	-0.071	-0.006	-0.036	0.090	0.022	-0.020	.119*	0.011	0.015	0.046	0.050	-0.043
X48	-0.096	-0.049	.106*	-0.005	0.005	-0.030	.170**	-.133*	-0.074	0.013	-0.046	0.073	0.076	0.010	.144**	-0.027	0.003	0.100	-0.014	-0.010
X49	-0.034	-0.058	0.075	.125*	-.125*	-0.004	.141**	-.137*	-0.019	-0.086	0.074	0.009	0.028	-0.097	0.083	0.038	0.074	0.030	0.001	0.051
X50	-0.083	0.010	0.042	0.016	-0.016	-0.004	-0.020	0.039	-0.035	0.072	-0.080	0.033	-0.010	-0.055	0.068	-0.095	-.113*	-0.043	-0.081	-0.092
X51	-0.040	-0.028	0.051	-0.024	0.024	-0.023	0.019	0.002	-0.033	0.087	-0.043	-0.086	0.059	-0.064	0.023	-0.022	-0.057	-0.052	-0.080	-0.029
X52	-0.090	-0.027	0.081	0.074	-0.074	0.031	0.057	0.000	-.149**	0.019	-0.050	0.071	.141**	0.037	.110*	0.001	0.099	0.075	0.005	-0.020
X53	-0.092	0.016	0.043	0.005	-0.005	-0.005	-0.017	0.055	-0.079	0.058	-0.019	-0.074	0.047	-0.004	0.021	-.168**	-0.068	-0.036	-.122*	-0.042
X54	-0.021	-0.063	0.072	-0.035	0.035	0.051	-0.005	0.028	-0.081	0.006	0.014	-0.042	0.053	-0.010	0.086	-.123*	-0.003	0.037	-0.093	-.160**
X55	-0.007	-0.060	0.060	0.082	-0.082	-0.022	0.093	-0.065	-0.054	-0.098	0.088	0.001	-0.024	-.129*	0.066	-0.010	0.028	0.031	-0.005	0.037
X56	-0.055	-0.055	0.086	0.085	-0.085	0.020	0.104	-0.085	-0.065	-0.014	0.002	0.024	-0.029	-.133*	.107*	-0.020	0.021	0.057	-0.080	0.048
X57	-0.036	-0.091	.107*	-0.044	0.044	-0.104	.120*	-0.101	0.020	-0.042	0.034	0.009	-0.006	-0.068	0.032	0.006	-0.042	0.090	-0.056	-0.024
X58	-0.055	-0.055	0.085	0.071	-0.071	-0.002	.148**	-0.104	-.108*	-0.053	0.030	0.040	-0.063	-0.099	.111*	-0.074	0.047	0.021	-0.044	0.029
X59	-0.007	-0.058	0.058	0.042	-0.042	0.058	0.027	-0.018	-0.063	0.008	-0.048	0.088	0.069	-0.007	.109*	-0.035	0.087	0.017	0.018	0.044
X60	0.012	-0.104	0.089	0.042	-0.042	-0.037	0.073	-0.079	0.030	-0.038	-0.011	0.100	-0.077	-0.041	0.040	0.038	0.076	0.025	-0.002	0.018

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ
การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Product Model (ต่อ)

	X40	X42	X43	X44	X45	X46	X48	X49	X50	X51	X52	X53	X54	X55	X56	X57	X58	X59	X60
Y																			
X1																			
X2																			
X3																			
X4																			
X5																			
X6																			
X7																			
X8																			
X9																			
X10																			
X11																			
X12																			
X13																			
X14																			
X15																			
X16																			
X17																			
X18																			
X19																			
X20																			
X21																			
X22																			
X23																			
X24																			
X25																			
X26																			
X27																			
X28																			
X29																			
X30																			
X31																			
X32																			
X33																			
X34																			
X35																			
X36																			
X37																			
X38																			
X39																			
X40	1.000																		

หมายเหตุ **p <.01

*p <.05

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ
การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Product Model (ต่อ)

	X40	X42	X43	X44	X45	X46	X48	X49	X50	X51	X52	X53	X54	X55	X56	X57	X58	X59	X60
X42	.539**	1.000																	
X43	.404**	.411**	1.000																
X44	.348**	.456**	.497**	1.000															
X45	.197**	.262**	.310**	.389**	1.000														
X46	.329**	.458**	.367**	.393**	.300**	1.000													
X48	.415**	.501**	.421**	.477**	.326**	.526**	1.000												
X49	.363**	.284**	.327**	.313**	.205**	.303**	.451**	1.000											
X50	.165**	.308**	.196**	.271**	.204**	.333**	.352**	.226**	1.000										
X51	0.032	.213**	.125*	.219**	.159**	.211**	.193**	.121*	.352**	1.000									
X52	.209**	.376**	.404**	.458**	.243**	.437**	.436**	.271**	.297**	.215**	1.000								
X53	-0.061	0.090	0.037	0.076	0.063	.127*	0.076	0.021	.309**	.194**	.247**	1.000							
X54	0.103	.141**	.137*	.131*	.155**	.153**	.196**	.116*	.319**	.226**	.181**	.504**	1.000						
X55	.357**	.366**	.282**	.301**	.135*	.356**	.430**	.454**	.278**	.186**	.239**	0.097	.269**	1.000					
X56	.379**	.360**	.361**	.365**	.204**	.451**	.462**	.530**	.237**	.175**	.332**	0.042	.201**	.661**	1.000				
X57	.117*	.153**	0.098	.188**	.189**	.244**	.243**	.299**	.222**	.122*	.164**	.112*	.173**	.393**	.406**	1.000			
X58	.367**	.375**	.372**	.357**	.146**	.355**	.465**	.573**	.263**	.179**	.279**	0.030	.198**	.509**	.618**	.436**	1.000		
X59	.315**	.350**	.421**	.371**	.177**	.383**	.316**	.238**	.215**	.175**	.339**	0.044	0.099	.340**	.405**	.194**	.473**	1.000	
X60	.275**	.253**	.191**	.221**	.118*	.309**	.278**	.399**	.233**	.145**	.224**	0.049	.115*	.435**	.399**	.405**	.432**	.309**	1.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ
การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Prescription Model

Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	
Y	1.000																			
X1	0.007	1.000																		
X2	-0.007	-1.000**	1.000																	
X3	0.100	0.018	-0.018	1.000																
X4	0.043	0.071	-0.071	-0.563**	1.000															
X5	-0.138*	-0.07	0.07	-0.262**	-0.430**	1.000														
X6	-0.042	-0.055	0.055	-0.197**	-0.323**	-0.153**	1.000													
X7	-0.07	0.171**	-0.171**	0.166**	-0.092	-0.043	-0.034	1.000												
X8	0.056	-0.171**	0.171**	-0.103	0.081	-0.007	0.023	-0.814**	1.000											
X9	0.006	0.041	-0.041	-0.069	-0.003	0.075	0.011	-0.082	-0.512**	1.000										
X10	-0.024	-0.122*	0.122*	0.049	-0.044	0.055	-0.064	-0.233**	0.163**	0.063	1.000									
X11	0.115*	-0.025	0.025	0.120*	0.028	-0.133*	-0.053	-0.059	0.081	-0.052	-0.284**	1.000								
X12	0.043	-0.018	0.018	-0.063	0.06	-0.049	0.052	-0.038	0.047	-0.025	-0.078	-0.043	1.000							
X13	-0.064	0.129*	-0.129*	0.165**	-0.06	-0.039	-0.014	0.287**	-0.195**	-0.086	-0.270**	-0.150**	-0.041	1.000						
X14	-0.023	0.052	-0.052	-0.230**	0.061	0.119*	0.098	0.082	-0.093	0.039	-0.571**	-0.316**	-0.088	-0.301**	1.000					
X15	0.008	-0.038	0.038	0.303**	-0.182**	-0.114*	0.006	0.038	-0.017	-0.027	0.017	0.100	-0.048	-0.047	-0.044	1.000				
X16	0.044	0.045	-0.045	0.054	0.170**	-0.258**	-0.038	0.069	0.01	-0.119*	-0.063	-0.020	0.097	0.178**	-0.067	-0.489**	1.000			
X17	-0.071	-0.04	0.04	-0.260**	0.000	0.309**	-0.01	-0.073	-0.01	0.125*	0.042	-0.038	-0.06	-0.145**	0.098	-0.242**	-0.620**	1.000		
X18	0.015	0.003	-0.003	-0.110*	-0.022	0.125*	0.039	-0.068	0.084	-0.043	-0.065	-0.075	-0.021	-0.024	0.011	-0.082	-0.211**	-0.105	1.000	
X19	0.024	0.07	-0.07	-0.07	-0.115*	0.139**	0.118*	-0.044	-0.077	0.197**	-0.036	0.023	-0.013	-0.046	0.053	-0.053	-0.135*	-0.067	-0.023	1.000
X20	-0.139*	0.003	-0.003	0.04	-0.041	0.05	-0.052	0.062	-0.084	0.054	0.043	-0.048	-0.037	-0.012	0.008	0.271**	-0.137*	-0.032	-0.065	-0.041
X21	0.010	-0.008	0.008	0.03	-0.021	-0.053	0.056	-0.003	0.033	0.06	-0.035	-0.013	0.048	0.08	-0.022	0.054	-0.015	-0.013	-0.019	-0.025
X22	0.077	0.006	-0.006	-0.053	0.045	0.018	-0.02	-0.036	0.083	-0.089	0.006	0.042	-0.022	-0.068	0.016	-0.219**	0.1	0.032	0.058	0.049
X23	0.007	0.136*	-0.136*	0.001	0.104	-0.03	-0.135*	-0.100	0.08*	-0.338	0.06	0.096	-0.051	-0.065	-0.07	0.078	-0.122*	0.077	0.034	-0.057
X24	-0.007	-0.136*	0.136*	-0.001	-0.104	0.03	0.135*	0.100	-0.08*	0.038	-0.06	-0.096	0.051	0.065	0.07	-0.078	0.122*	-0.077	-0.034	0.057
X25	0.021	0.057	-0.057	-0.002	0.085	-0.069	-0.052	0.004	-0.037	0.058	0.053	-0.006	-0.017	0.06	-0.084	-0.068	0.022	0.051	-0.029	-0.019
X26	0.128*	0.039	-0.039	0.001	0.064	-0.061	-0.032	-0.018	0.01	0.011	0.111*	0.079	-0.023	-0.117*	-0.08	-0.059	0.102	-0.065	-0.071	0.099
X27	-0.149**	-0.051	0.051	0.004	-0.033	0.067	0.065	-0.002	0.006	-0.007	-0.997	-0.075	-0.017	0.124*	0.067	0.029	-0.083	0.081	0.036	-0.084
X28	0.02	-0.016	0.016	-0.01	-0.002	0.041	-0.034	0.043	-0.009	-0.05	-0.079	-0.013	0.100	-0.045	0.094	0.118*	-0.065	-0.063	0.103	-0.028
X29	0.075	-0.05	0.05	-0.034	0.024	0.055	-0.058	-0.031	0.033	-0.012	-0.01	-0.014	-0.03	0.063	-0.017	-0.061	0.001	0.057	0.008	-0.034
X30	-0.108*	0.066	-0.066	0.043	-0.045	-0.05	0.073	0.018	-0.03	0.024	0.01	0.007	0.034	-0.035	0.002	0.055	0.006	-0.043	-0.051	0.038
X31	0.087	-0.045	0.045	-0.026	0.05	0.000	-0.045	0.021	-0.001	-0.03	-0.001	0.012	-0.014	-0.05	0.03	0.002	-0.015	-0.021	0.096	-0.016
X32	-0.019	-0.154**	0.154**	-0.079	0.029	0.002	0.063	0.001	-0.029	0.05	0.02	-0.114*	0.04	0.048	0.02	-0.106	0.005	0.097	0.001	-0.034
X33	0.018	-0.121*	0.121*	-0.043	0.022	-0.047	0.082	0.018	-0.013	-0.005	0.01	-0.038	0.084	-0.049	0.073	-0.052	0.09	-0.023	-0.053	-0.046
X34	0.039	-0.014	0.014	-0.087	0.135*	-0.09	0.011	-0.09	0.064	0.025	0.083	-0.101	-0.066	0.066	-0.039	-0.045	0.044	-0.004	-0.006	-0.018
X35	-0.053	-0.007	0.007	-0.047	0.084	-0.092	0.042	0.022	-0.021	0.003	0.029	-0.039	0.047	-0.05	0.022	-0.065	0.018	0.008	0.047	0.025
X36	-0.100	0.013	-0.013	-0.102	0.148**	-0.064	-0.017	-0.003	-0.03	0.057	-0.045	-0.031	0.028	0.012	0.051	-0.08	-0.01	0.076	0.049	-0.053
X37	-0.041	0.124*	-0.124*	-0.056	0.015	0.089	-0.054	0.099	-0.102	0.029	0.022	-0.051	0.013	0.037	-0.013	-0.061	-0.06	0.079	0.103	0.000
X38	-0.068	0.008	-0.008	-0.053	0.066	-0.013	-0.017	0.041	-0.015	-0.035	0.023	-0.101	-0.053	0.056	0.024	-0.026	0.012	-0.043	0.113*	0.004
X39	-0.074	-0.053	0.053	0.035	-0.055	0.013	0.024	0.099	-0.024	-0.108*	0.081	-0.038	-0.081	0.012	-0.042	0.041	-0.026	0.010	0.025	-0.091
X40	0.09	0.068	-0.068	-0.114*	-0.012	0.119*	0.037	0.131*	-0.084	-0.048	-0.031	-0.077	-0.04	0.023	0.077	-0.003	-0.037	0.060	0.004	-0.055
X42	0.191**	-0.014	0.014	-0.09	0.07	0.047	-0.043	-0.017	0.008	0.011	0.082	0.026	0.026	-0.041	-0.076	-0.037	0.003	0.045	-0.033	-0.011

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 24 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบการให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Prescription Model (ต่อ)

Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	
X43	.141**	-0.059	0.059	0.068	-0.07	0.053	-0.046	0.02	-0.027	0.017	-0.012	0.040	-0.032	0.004	-0.013	-.115*	0.025	0.072	0.075	-.117*
X44	.122*	-0.084	0.084	0.056	-0.059	0.022	-0.009	0.02	-0.001	-0.027	-0.003	-0.056	-0.003	0.027	0.025	-0.077	-0.082	.120*	0.095	0.006
X45	.136*	-0.092	0.082	.154**	-0.027	-0.07	-0.088	-0.015	0.037	-0.042	-0.021	0.031	0.022	0.037	-0.032	0.065	0.006	-0.032	-0.049	-0.034
X46	.182**	-0.004	0.004	-0.004	-0.066	0.08	0.016	-0.015	-0.002	0.026	0.071	0.019	0.022	-0.074	-0.036	-.110*	0.03	0.046	-0.006	0.059
X48	.186**	-0.045	0.045	-0.006	-0.037	0.082	-0.033	0.054	-0.098	0.09	0.061	0.067	-0.003	-0.075	-0.055	-0.066	-0.048	.123*	-0.026	0.006
X49	0.093	-0.009	0.009	-0.011	-0.041	0.058	0.013	0.049	-0.064	0.038	0.063	-0.033	-0.003	-0.078	0.016	-0.04	-0.056	0.105	0.028	-0.057
X50	.246**	0.083	-0.083	-0.007	-0.035	0.005	0.062	-0.04	-0.013	0.085	-0.094	0.006	0.085	0.024	0.053	-0.026	-0.004	-0.018	0.068	0.056
X51	.213**	0.024	-0.024	0.006	-0.049	0.02	0.049	-0.081	0.018	0.088	0.01	-0.021	0.06	0.000	-0.008	0.056	-0.039	0.022	-0.083	0.026
X52	.196**	-0.016	0.016	0.045	-0.033	0.014	-0.029	-0.027	-0.027	0.089	0.073	-0.017	0.042	-0.06	-0.027	-0.086	-0.023	0.079	0.076	-0.038
X53	.182**	-0.014	0.014	.118*	-0.053	-0.046	-0.025	-0.051	-0.013	0.102	-0.05	-0.025	0.073	0.069	0.003	0.041	0.05	-0.071	-0.085	0.048
X54	.127*	0.047	-0.047	0.03	-0.008	-0.006	-0.022	-0.047	-0.04	.135*	-.124*	0.023	0.056	0.076	0.04	0.015	0.006	-0.021	-0.058	0.093
X55	.115*	0.043	-0.043	0.077	-0.079	0.06	-0.054	0.09	-0.088	0.018	-0.021	0.006	0.066	0.07	-0.046	0.032	-0.022	0.029	-0.048	-0.043
X56	.142**	0.011	-0.011	0.000	-0.088	.107*	0.014	0.103	-0.100	0.019	0.023	-0.008	-0.037	0.004	-0.011	-0.032	-0.072	.119*	-0.006	-0.019
X57	.212**	0.038	-0.038	0.036	-0.018	0.004	-0.025	0.008	-0.051	0.078	-0.018	-0.015	0.029	-0.069	0.069	0.081	-0.09	-0.009	0.052	0.079
X58	.116*	0.048	-0.048	-0.018	-0.055	.103*	-0.018	0.036	-0.089	0.101	0.031	-0.091	-0.073	0.031	0.029	-0.045	-0.06	0.105	0.024	-0.023
X59	0.04	-0.025	0.025	0.074	-0.101	0.037	0.013	0.088	-0.067	-0.018	-0.03	-0.038	0.012	.124*	-0.03	-0.052	0.039	-0.001	0.037	-0.056
X60	0.091	0.007	-0.007	0.016	-0.043	0.051	-0.016	0.071	-0.095	0.058	.128*	-.111*	-0.025	-0.016	-0.03	0.004	-0.049	0.038	0.06	-0.035

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 24 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ การให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Prescription Model (ต่อ)

	X20	X21	X22	X23	X24	X25	X26	X27	X28	X29	X30	X31	X32	X33	X34	X35	X36	X37	X38	X39	X40	
Y																						
X1																						
X2																						
X3																						
X4																						
X5																						
X6																						
X7																						
X8																						
X9																						
X10																						
X11																						
X12																						
X13																						
X14																						
X15																						
X16																						
X17																						
X18																						
X19																						
X20	1.000																					
X21	-.220**	1.000																				
X22	-.418**	-.794**	1.000																			
X23	-0.039	0.039	-0.012	1.000																		
X24	0.039	-0.039	0.012	-1.000**	1.000																	
X25	-0.053	-0.016	0.048	0.077	-0.077	1.000																
X26	-0.031	-0.065	0.071	-0.029	0.029	-1.89**	1.000															
X27	0.046	0.05	-0.075	0.007	-0.007	-1.07*	-8.55**	1.000														
X28	0.009	0.028	-0.032	-0.003	0.003	-0.035	-2.79**	-1.58**	1.000													
X29	-0.022	.137*	-.114*	-0.015	0.015	.328**	-.092	-0.004	-0.012	1.000												
X30	0.008	-.107*	0.095	-0.063	0.063	-2.88**	.137*	-0.019	-0.069	-.890**	1.000											
X31	0.027	-0.038	0.018	.167**	-.167**	-.02	-.118*	0.049	.175**	-.037	-.424**	1.000										
X32	0.061	-0.057	0.015	-.111*	.111*	-0.068	0.026	-0.01	0.011	-0.007	0.006	0.001	1.000									
X33	0.08	-0.006	-0.045	-.222**	.222**	-0.083	-0.095	.133*	-0.015	-0.038	0.062	-0.06	.219**	1.000								
X34	0.01	-0.019	0.012	0.042	-0.042	0.039	0.066	-0.06	-0.045	0.088	-0.043	-0.08	.307**	.190**	1.000							
X35	0.082	0.022	-0.072	-0.053	0.053	0.024	-.112*	0.03	.171**	-0.015	0.054	-0.089	.244**	.335**	.188**	1.000						
X36	0.008	0.006	-0.011	0.023	-0.023	0.04	0.088	-0.094	-0.025	-0.091	0.081	0.004	.284**	.244**	.315**	.333**	1.000					
X37	-0.029	-0.029	0.046	-0.070	0.070	-0.03	0.036	-0.052	0.053	-0.057	0.057	-0.012	.243**	.180**	.236**	.197**	.413**	1.000				
X38	0.006	-0.010	0.006	-0.034	0.034	0.075	-0.072	0.037	0.029	-0.048	0.047	-0.007	.196**	.293**	.249**	.409**	.400**	.271**	1.000			
X39	0.09	-0.022	-0.036	.169**	-.169**	-0.034	0.041	-0.005	-0.058	0.027	-0.021	-0.006	-0.036	-0.078	0.048	-0.021	0.105	0.09	0.058	1.000		
X40	0.009	-0.012	0.006	0.082	-0.082	-0.069	0.017	-0.005	0.014	-0.091	0.033	.108*	0.058	-0.063	0.079	-0.045	-0.009	0.046	0.023	0.057	1.000	
X42	-0.057	-0.039	0.072	0.078	-0.078	0.004	0.044	-0.052	0.009	-0.044	-0.026	.144**	0.098	0.007	.193**	-0.054	0.044	0.078	-0.005	0.045	.539**	1.000

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 24 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ
การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Prescription Model (ต่อ)

	X20	X21	X22	X23	X24	X25	X26	X27	X28	X29	X30	X31	X32	X33	X34	X35	X36	X37	X38	X39	X40
X43	-0.074	-0.007	0.053	-0.03	0.03	0.008	0.102	-0.065	-0.095	0.094	-0.082	-0.008	0.021	-0.029	.139*	0.017	0.044	0.011	0.039	0.049	.404**
X44	-0.027	-.110*	.119*	0.066	-0.066	-0.004	0.084	-0.057	-0.065	0.015	-0.02	0.014	0.082	-0.016	.150**	-0.059	0.064	0.074	-0.01	0.047	.348**
X45	-0.022	-0.101	.108*	-0.047	0.047	-0.05	0.012	0.006	-0.005	0.014	-0.018	0.012	0.08	0.054	0.02	-0.047	0.017	-0.007	0.036	0.012	.197**
X46	-.130*	-0.054	.131*	-0.003	0.003	-0.053	0.019	0.03	-0.071	-0.006	-0.036	0.09	0.022	-0.02	.119*	0.011	0.015	0.046	0.05	-0.043	.329**
X48	-0.096	-0.049	.106*	-0.005	0.005	-0.03	.170**	-.133*	-0.074	0.013	-0.046	0.073	0.076	0.01	.144**	-0.027	0.003	0.100	-0.014	-0.01	.415**
X49	-0.034	-0.058	0.075	.125*	-.125*	-0.004	.141**	-.137*	-0.019	-0.086	0.074	0.009	0.028	-0.097	0.083	0.038	0.074	0.030	0.001	0.051	.363**
X50	-0.083	0.01	0.042	0.016	-0.016	-0.004	-0.02	0.039	-0.035	0.072	-0.08	0.033	-0.01	-0.055	0.068	-0.095	-.113*	-0.043	-0.081	-0.092	.165**
X51	-0.04	-0.028	0.051	-0.024	0.024	-0.023	0.019	0.002	-0.033	0.087	-0.043	-0.086	0.059	-0.064	0.023	-0.022	-0.057	-0.052	-0.08	-0.029	0.032
X52	-0.09	-0.027	0.081	0.074	-0.074	0.031	0.057	0.000	-.149**	0.019	-0.05	0.071	.141**	0.037	.110*	0.001	0.099	0.075	0.005	-0.02	.209**
X53	-0.092	0.016	0.043	0.005	-0.005	-0.005	-0.017	0.055	-0.079	0.058	-0.019	-0.074	0.047	-0.004	0.021	-.168**	-0.068	-0.036	-.122*	-0.042	-0.061
X54	-0.021	-0.063	0.072	-0.035	0.035	0.051	-0.005	0.028	-0.081	0.006	0.014	-0.042	0.053	-0.01	0.086	-.123*	-0.003	0.037	-0.098	-.160**	0.103
X55	-0.007	-0.06	0.06	0.082	-0.082	-0.022	0.093	-0.065	-0.054	-0.098	0.088	0.001	-0.024	-.129*	0.066	-0.01	0.028	0.031	-0.005	0.037	.357**
X56	-0.055	-0.055	0.086	0.085	-0.085	0.02	0.104	-0.085	-0.065	-0.014	0.002	0.024	-0.029	-.133*	.107*	-0.02	0.021	0.057	-0.08	0.048	.379**
X57	-0.036	-0.091	.107*	-0.044	0.044	-0.104	.120*	-0.101	0.02	-0.042	0.034	0.009	-0.006	-0.068	0.032	0.006	-0.042	0.09	-0.056	-0.024	.117*
X58	-0.055	-0.055	0.085	0.071	-0.071	-0.002	.148**	-0.104	-.108*	-0.053	0.03	0.04	-0.063	-0.099	.111*	-0.074	0.047	0.021	-0.044	0.029	.367**
X59	-0.007	-0.058	0.058	0.042	-0.042	0.058	0.027	-0.018	-0.063	0.008	-0.048	0.088	0.069	-0.007	.109*	-0.035	0.087	0.017	0.018	0.044	.316**
X60	0.012	-0.104	0.089	0.042	-0.042	-0.037	0.073	-0.079	0.03	-0.038	-0.011	0.100	-0.077	-0.041	0.04	0.038	0.076	0.025	-0.002	0.018	.275**

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 24 คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ
การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Prescription Model (ต่อ)

	X42	X43	X44	X45	X46	X48	X49	X50	X51	X52	X53	X54	X55	X56	X57	X58	X59	X60
Y																		
X1																		
X2																		
X3																		
X4																		
X5																		
X6																		
X7																		
X8																		
X9																		
X10																		
X11																		
X12																		
X13																		
X14																		
X15																		
X16																		
X17																		
X18																		
X19																		
X20																		
X21																		
X22																		
X23																		
X24																		
X25																		
X26																		
X27																		
X28																		
X29																		
X30																		
X31																		
X32																		
X33																		
X34																		
X35																		
X36																		
X37																		
X38																		
X39																		
X40																		
X42	1.000																	

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 24 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ
การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Prescription Model (ต่อ)

	X42	X43	X44	X45	X46	X48	X49	X50	X51	X52	X53	X54	X55	X56	X57	X58	X59	X60
X43	.411**	1.000																
X44	.456**	.497**	1.000															
X45	.262**	.310**	.389**	1.000														
X46	.458**	.367**	.393**	.300**	1.000													
X48	.501**	.421**	.477**	.326**	.526**	1.000												
X49	.284**	.327**	.313**	.205**	.303**	.451**	1.000											
X50	.308**	.196**	.271**	.204**	.333**	.352**	.226**	1.000										
X51	.213**	.125*	.219**	.159**	.211**	.193**	.121*	.352**	1.000									
X52	.376**	.404**	.458**	.243**	.437**	.436**	.271**	.297**	.215**	1.000								
X53	0.09	0.037	0.076	0.063	.127*	0.076	0.021	.309**	.194**	.247**	1.000							
X54	.141**	.137*	.131*	.155**	.153**	.196**	.116*	.319**	.226**	.181**	.504**	1.000						
X55	.366**	.282**	.301**	.135*	.356**	.430**	.454**	.278**	.186**	.239**	0.097	.269**	1.000					
X56	.360**	.361**	.365**	.204**	.451**	.462**	.530**	.237**	.175**	.332**	0.042	.201**	.661**	1.000				
X57	.153**	0.098	.188**	.189**	.244**	.243**	.299**	.222**	.122*	.164**	.112*	.173**	.393**	.406**	1.000			
X58	.375**	.372**	.357**	.146**	.355**	.465**	.573**	.263**	.179**	.279**	0.03	.198**	.509**	.618**	.436**	1.000		
X59	.350**	.421**	.371**	.177**	.383**	.316**	.238**	.215**	.175**	.339**	0.044	0.099	.340**	.405**	.194**	.473**	1.000	
X60	.253**	.191**	.221**	.118*	.309**	.278**	.399**	.233**	.145**	.224**	0.049	.115*	.435**	.399**	.405**	.432**	.309**	1.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 25 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ
การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Collaboration Model

Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	
Y	1.000																			
X1	-0.063	1.000																		
X2	0.063	-1.000**	1.000																	
X3	0.088	0.018	-0.018	1.000																
X4	-0.007	0.071	-0.071	-.553**	1.000															
X5	-0.052	-0.070	0.07	-.262**	-.430**	1.000														
X6	-0.049	-0.055	0.055	-.197**	-.323**	-.153**	1.000													
X7	-0.059	.171**	-.171**	.166**	-0.092	-0.043	-0.034	1.000												
X8	0.058	-.171**	.171**	-0.103	0.081	-0.007	0.023	-.814**	1.000											
X9	-0.013	0.041	-0.041	-0.069	-0.003	0.075	0.011	-0.082	-.512**	1.000										
X10	-0.030	-.122*	.122*	0.049	-0.044	0.055	-0.064	-.233**	.163**	0.063	1.000									
X11	0.092	-0.025	0.025	.120*	0.028	-.133*	-0.053	-0.059	0.081	-0.052	-.284**	1.000								
X12	-0.017	-0.018	0.018	-0.063	0.06	-0.049	0.052	-0.038	0.047	-0.025	-0.078	-0.043	1.000							
X13	0.019	.129*	-.129*	.165**	-0.06	-0.099	-0.014	.287**	-.195**	-0.086	-.270**	-.150**	-0.041	1.000						
X14	-0.046	0.052	-0.052	-.230**	0.051	.119*	0.038	0.082	-0.093	0.039	-.571**	-.316**	-0.086	-.301**	1.000					
X15	-0.001	-0.038	0.038	.303**	-.182**	-.114*	0.006	0.038	-0.017	-0.027	0.017	0.1	-0.048	-0.047	-0.044	1.000				
X16	0.041	0.045	-0.045	0.054	.170**	-.258**	-0.038	0.069	0.01	-.119*	-0.063	-0.02	0.097	.178**	-0.067	-.489**	1.000			
X17	-0.048	-0.04	0.04	-.260**	0.000	.309**	-0.01	-0.073	-0.01	.125*	0.042	-0.038	-.006	-.145**	0.098	-.242**	-.620**	1.000		
X18	0.028	0.003	-0.003	-.110*	-0.022	.125*	0.039	-0.068	0.084	-0.043	0.065	-0.075	-0.021	-0.024	0.011	-0.082	-.211**	-0.105	1.000	
X19	-0.040	0.070	-0.07	-0.07	-.115*	.139**	.118*	-0.044	-0.077	.197**	-0.036	0.023	-0.013	-0.046	0.053	-0.053	-.135*	-0.067	-0.023	1.000
X20	-.116*	0.003	-0.003	0.04	-0.041	0.05	-0.052	0.062	-0.084	0.054	0.043	-0.048	-0.037	-0.012	0.008	.271**	-.137*	-0.032	-0.065	-0.041
X21	0.003	-0.008	0.008	0.03	-0.021	-0.053	0.056	-0.003	-0.033	0.06	-0.035	-0.013	0.048	0.08	-0.022	0.054	-0.015	-0.013	-0.019	-0.025
X22	0.069	0.006	-0.006	-0.053	0.045	0.018	-0.02	-0.036	0.083	-0.089	0.066	0.042	-0.022	-0.068	0.016	-.219**	0.1	0.032	0.058	0.049
X23	0.028	.136*	-.136*	0.001	0.104	-0.03	-.135*	-0.100	.108*	-0.038	0.06	0.096	-0.051	-0.065	-0.07	0.078	-.122*	0.077	0.034	-0.057
X24	-0.028	-.136*	.136*	-0.001	-0.104	0.03	.135*	0.100	-.108*	0.038	-0.06	-0.096	0.051	0.065	0.07	-0.078	.122*	-0.077	-0.034	0.057
X25	0.024	0.057	-0.057	-0.002	0.085	-0.069	-0.052	0.004	-0.037	0.058	0.053	-0.006	-0.017	0.06	-0.084	-0.068	0.022	0.051	-0.029	-0.019
X26	0.027	0.039	-0.039	0.001	0.064	-0.061	-0.032	-0.018	0.01	0.011	.111*	0.079	-0.023	-.117*	-0.08	-0.059	0.102	-0.065	-0.071	0.069
X27	-0.055	-0.051	0.051	0.004	-0.093	0.067	0.065	-0.002	0.006	-0.007	-0.097	-0.075	-0.017	.124*	0.067	0.029	-0.083	0.081	0.036	-0.084
X28	0.041	-0.016	0.016	-0.01	-0.002	0.041	-0.034	0.043	-0.009	-0.05	-0.079	-0.013	0.1	-0.045	0.094	.118*	-0.065	-0.063	0.103	-0.028
X29	0.094	-0.05	0.05	-0.034	0.024	0.085	-0.058	-0.031	0.033	-0.012	-0.01	-0.014	-0.03	0.063	-0.017	-0.061	0.001	0.057	0.008	-0.034
X30	-.111*	0.066	-0.066	0.043	-0.045	-0.05	0.073	0.018	-0.03	0.024	0.01	0.007	0.034	-0.035	0.002	0.055	0.006	-0.043	-0.051	0.038
X31	0.057	-0.045	0.045	-0.026	0.05	0.000	-0.045	0.021	-0.001	-0.03	-0.001	0.012	-0.014	-0.05	0.03	0.002	-0.015	-0.021	0.096	-0.016
X32	-0.066	-.154**	.154**	-0.079	0.029	0.002	0.063	0.001	-0.029	0.05	0.02	-.114*	0.04	0.048	0.02	-0.106	0.005	0.097	0.001	-0.034
X33	-0.022	-.121*	.121*	-0.043	0.022	-0.047	0.082	0.018	-0.013	-0.005	0.01	-0.098	0.084	-0.049	0.073	-0.052	0.09	-0.023	-0.053	-0.046
X34	0.090	-0.014	0.014	-0.087	.136*	-0.09	0.011	-0.09	0.064	0.025	0.083	-0.101	-0.066	0.066	-0.039	-.045	0.044	-0.004	-0.006	-0.018
X35	-0.080	-0.007	0.007	-0.047	0.084	-0.092	0.042	0.022	-0.021	0.003	0.029	-0.039	0.047	-0.05	0.022	-0.065	0.018	-0.008	0.047	0.025
X36	-0.085	0.013	-0.013	-0.102	.148**	-0.064	-0.017	-0.003	-0.03	0.057	-0.045	-0.031	0.028	0.012	0.051	-0.08	-0.01	0.076	0.049	-0.053
X37	0.014	.124*	-.124*	-0.056	0.015	0.089	-0.054	0.099	-0.102	0.029	0.022	-0.051	0.013	0.037	-0.013	-0.061	-0.06	0.079	0.103	0.000
X38	-.111*	0.008	-0.008	-0.053	0.066	-0.013	-0.017	0.041	-0.015	-0.035	0.023	-0.101	-0.053	0.056	0.024	-0.026	0.012	-0.043	.113*	0.004
X39	-0.023	-0.053	0.053	0.035	-0.055	0.013	0.024	0.099	-0.024	-.108*	0.081	-0.038	-0.081	0.012	-0.042	0.041	-0.026	0.01	0.025	-0.091
X40	0.078	0.068	-0.068	-.114*	.119*	0.037	.131*	-.084	-0.048	-0.031	-0.077	-0.04	0.023	0.077	-0.003	-0.037	0.06	0.004	-0.055	
X42	.212**	-0.014	0.014	-0.09	0.07	0.047	-0.043	-0.017	0.008	0.011	0.082	0.026	0.026	-0.041	-0.076	-0.037	0.003	0.045	-0.033	-0.011

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 25 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ
การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Collaboration Model (ต่อ)

Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19
X43 .167**	-0.059	0.059	0.068	-0.07	0.053	-0.046	0.02	-0.027	0.017	-0.012	0.04	-0.032	0.004	-0.013	-.115*	0.025	0.072	0.075	-.117*
X44 .151**	-0.084	0.084	0.056	-0.059	0.022	-0.009	0.02	-0.001	-0.027	-0.003	-0.056	-0.003	0.027	0.025	-0.077	-0.082	.120*	0.095	0.006
X45 0.070	-0.092	0.092	.154**	-0.027	-0.07	-0.088	-0.015	0.037	-0.042	-0.021	0.031	0.022	0.037	-0.032	0.065	0.006	-0.032	-0.049	-0.034
X46 .109*	-0.004	0.004	-0.004	-0.066	0.08	0.016	-0.015	-0.002	0.026	0.071	0.019	0.022	-0.074	-0.036	-.110*	0.03	0.046	-0.006	0.059
X48 .156**	-0.045	0.045	-0.006	-0.037	0.082	-0.033	0.054	-0.098	0.09	0.061	0.067	-0.003	-0.075	-0.065	-0.066	-0.048	.123*	-0.026	0.006
X49 -0.026	-0.009	0.009	-0.011	-0.041	0.058	0.013	0.049	-0.064	0.038	0.063	-0.033	-0.003	-0.078	0.016	-0.04	-0.056	0.105	0.028	-0.057
X50 .177**	0.083	-0.083	-0.007	-0.035	0.005	0.062	-0.04	-0.013	0.085	-0.094	0.006	0.085	0.024	0.053	-0.026	-0.004	-0.018	0.068	0.056
X51 .173**	0.024	-0.024	0.006	-0.049	0.02	0.049	-0.081	0.018	0.088	0.01	-0.021	0.06	0.000	-0.008	0.056	-0.039	0.022	-0.083	0.026
X52 .184**	-0.016	0.016	0.045	-0.033	0.014	-0.029	-0.027	-0.027	0.089	0.073	-0.017	0.042	-0.06	-0.027	-0.086	-0.023	0.079	0.076	-0.038
X53 .140**	-0.014	0.014	.118*	-0.053	-0.046	-0.025	-0.051	-0.013	0.102	-0.05	-0.025	0.073	0.069	0.003	0.041	0.05	-0.071	-0.085	0.048
X54 0.079	0.047	-0.047	0.03	-0.008	-0.006	-0.022	-0.047	-0.04	.135*	-.124*	0.023	0.056	0.076	0.04	0.015	0.006	-0.021	-0.058	0.093
X55 0.051	0.043	-0.043	0.077	-0.079	0.06	-0.054	0.09	-0.088	0.018	-0.021	0.006	0.066	0.07	-0.046	0.032	-0.022	0.029	-0.048	-0.043
X56 0.092	0.011	-0.011	0.000	-0.088	.107*	0.014	0.103	-0.100	0.019	0.023	-0.008	-0.037	0.004	-0.011	-0.032	-0.072	.119*	-0.005	-0.019
X57 0.071	0.038	-0.038	0.035	-0.018	0.004	-0.025	0.008	-0.051	0.078	-0.018	-0.015	0.029	-0.069	0.069	0.081	-0.09	-0.009	0.052	0.079
X58 0.104	0.048	-0.048	-0.018	-0.055	.109*	-0.018	0.036	-0.089	0.101	0.031	-0.091	-0.073	0.031	0.029	-0.045	-0.06	0.105	0.024	-0.023
X59 .166**	-0.025	0.025	0.074	-0.101	0.037	0.013	0.088	-0.067	-0.018	-0.03	-0.038	0.012	.124*	-0.03	-0.052	0.039	-0.001	0.037	-0.056
X60 0.016	0.007	-0.007	0.016	-0.043	0.051	-0.015	0.071	-0.095	0.058	.128*	-.111*	-0.025	-0.016	-0.03	0.004	-0.049	0.038	0.06	-0.035

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 25 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
 การให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ
 การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Collaboration Model (ต่อ)

	X20	X21	X22	X23	X24	X25	X26	X27	X28	X29	X30	X31	X32	X33	X34	X35	X36	X37	X38	X39		
Y																						
X1																						
X2																						
X3																						
X4																						
X5																						
X6																						
X7																						
X8																						
X9																						
X10																						
X11																						
X12																						
X13																						
X14																						
X15																						
X16																						
X17																						
X18																						
X19																						
X20	1.000																					
X21	-.220**	1.000																				
X22	-.418**	-.794**	1.000																			
X23	-0.039	0.039	-0.012	1.000																		
X24	0.039	-0.039	0.012	-1.000**	1.000																	
X25	-0.053	-0.016	0.048	0.077	-0.077	1.000																
X26	-0.031	-0.055	0.071	-0.029	0.029	-.189**	1.000															
X27	0.046	0.05	-0.075	0.007	-0.007	-.107*	-.855**	1.000														
X28	0.009	0.028	-0.032	-0.003	0.003	-0.035	-.279**	-.158**	1.000													
X29	-0.022	.137*	-.114*	-0.015	0.015	.328**	-0.092	-0.004	-0.012	1.000												
X30	0.008	-.107*	0.095	-0.063	0.063	-.288**	.137*	-0.019	-0.069	-.890**	1.000											
X31	0.027	-0.038	0.018	.167**	-.167**	-0.02	-.118*	0.049	.175**	-0.037	-.424**	1.000										
X32	0.061	-0.057	0.015	-.111*	.111*	-0.068	0.026	-0.01	0.011	-0.007	0.006	0.001	1.000									
X33	0.08	-0.006	-0.045	-.222**	.222**	-0.083	-0.095	.133*	-0.015	-0.038	0.062	-0.06	.219**	1.000								
X34	0.01	-0.019	0.012	0.042	-0.042	0.039	0.066	-0.06	-0.045	0.088	-0.043	-0.08	.307**	.190**	1							
X35	0.082	0.022	-0.072	-0.053	0.053	0.024	-.112*	0.03	.171**	-0.015	0.054	-0.089	.244**	.335**	.188**	1.000						
X36	0.008	0.006	-0.011	0.023	-0.023	0.04	0.088	-0.094	-0.025	-0.091	0.081	0.004	.284**	.244**	.315**	.333**	1.000					
X37	-0.029	-0.029	0.046	-0.07	0.07	-0.03	0.036	-0.052	0.053	-0.057	0.057	-0.012	.243**	.180**	.236**	.197**	.413**	1.000				
X38	0.006	-0.01	0.006	-0.034	0.034	0.075	-0.072	0.037	0.029	-0.048	0.047	-0.007	.196**	.293**	.249**	.409**	.400**	.271**	1.000			
X39	0.09	-0.022	-0.036	.169**	-.169**	-0.034	0.041	-0.005	-0.058	0.027	-0.021	-0.006	-0.036	-0.078	0.048	-0.021	0.105	0.09	0.058	1.000		
X40	0.009	-0.012	0.006	0.082	-0.082	-0.059	0.017	-0.005	0.014	-0.091	0.033	.108*	0.058	-0.063	0.079	-0.045	-0.009	0.046	0.023	0.057	1.000	
X42	-0.057	-0.039	0.072	0.078	-0.078	0.004	0.044	-0.052	0.009	-0.044	-0.026	.144**	0.098	0.007	.193**	-0.054	0.044	0.078	-0.005	0.045	1.000	

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 25 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ
การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Collaboration Model (ต่อ)

	X20	X21	X22	X23	X24	X25	X26	X27	X28	X29	X30	X31	X32	X33	X34	X35	X36	X37	X38	X39
X43	-0.074	-0.007	0.053	-0.03	0.03	0.008	0.102	-0.065	-0.065	0.094	-0.082	-0.008	0.021	-0.029	.139*	0.017	0.044	0.011	0.039	0.049
X44	-0.027	-.110*	.119*	0.066	-0.066	-0.004	0.084	-0.057	-0.065	0.015	-0.02	0.014	0.082	-0.016	.150**	-0.059	0.064	0.074	-0.01	0.047
X45	-0.022	-0.101	.108*	-0.047	0.047	-0.05	0.012	0.006	-0.005	0.014	-0.018	0.012	0.08	0.054	0.02	-0.047	0.017	-0.007	0.036	0.012
X46	-.130*	-0.054	.131*	-0.003	0.003	-0.053	0.019	0.03	-0.071	-0.006	-0.036	0.09	0.022	-0.02	.119*	0.011	0.015	0.046	0.05	-0.043
X48	-0.096	-0.049	.106*	-0.005	0.005	-0.03	.170**	-.133*	-0.074	0.013	-0.046	0.073	0.076	0.01	.144**	-0.027	0.003	0.1	-0.014	-0.01
X49	-0.034	-0.058	0.076	.125*	-.125*	-0.004	.141**	-.137*	-0.019	-0.086	0.074	0.009	0.028	-0.097	0.083	0.038	0.074	0.03	0.001	0.051
X50	-0.083	0.01	0.042	0.016	-0.016	-0.004	-0.02	0.039	-0.035	0.072	-0.08	0.033	-0.01	-0.055	0.068	-0.095	-.113*	-0.043	-0.081	-0.092
X51	-0.04	-0.028	0.051	-0.024	0.024	-0.023	0.019	0.002	-0.033	0.087	-0.043	-0.086	0.059	-0.064	0.023	-0.022	-0.057	-0.052	-0.08	-0.029
X52	-0.09	-0.027	0.081	0.074	-0.074	0.031	0.057	0.000	-.149**	0.019	-0.05	0.071	.141**	0.037	.110*	0.001	0.099	0.076	0.005	-0.02
X53	-0.092	0.016	0.043	0.005	-0.005	-0.005	-0.017	0.055	-0.079	0.058	-0.019	-0.074	0.047	-0.004	0.021	-.168**	-0.068	-0.036	-.122*	-0.042
X54	-0.021	-0.063	0.072	-0.035	0.035	0.051	-0.005	0.028	-0.081	0.006	0.014	-.042	0.053	-0.01	0.086	-.123*	-0.003	0.037	-0.098	-.160**
X55	-0.007	-0.06	0.06	0.082	-0.082	-0.022	0.093	-0.065	-0.054	-0.098	0.088	0.001	-0.024	-.129*	0.066	-0.01	0.028	0.031	-0.005	0.037
X56	-0.055	-0.055	0.086	0.085	-0.085	0.02	0.104	-0.085	-0.065	-0.014	0.002	0.024	-0.029	-.133*	.107*	-0.02	0.021	0.057	-0.03	0.048
X57	-0.036	-0.091	.107*	-0.044	0.044	-0.104	.120*	-0.101	0.02	-0.042	0.034	0.009	-0.006	-0.068	0.032	0.006	-0.042	0.09	-0.056	-0.024
X58	-0.055	-0.055	0.085	0.071	-0.071	-0.002	.148**	-0.104	-.108*	-0.053	0.03	0.04	-0.063	-0.099	.111*	-0.074	0.047	0.021	-0.044	0.029
X59	-0.007	-0.058	0.058	0.042	-0.042	0.058	0.027	-0.018	-0.063	0.008	-0.048	0.088	0.069	-0.007	.109*	-0.035	0.087	0.017	0.018	0.044
X60	0.012	-0.104	0.089	0.042	-0.042	-0.037	0.073	-0.079	0.03	-0.038	-0.011	0.100	-0.077	-0.041	0.04	0.038	0.076	0.025	-0.002	0.018

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ การให้คำปรึกษา กรณีที่ 1 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อด้วยคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบ การให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Collaboration Model (ต่อ)

	X40	X42	X43	X44	X45	X46	X48	X49	X50	X51	X52	X53	X54	X55	X56	X57	X58	X59	X60			
X43	.404**	.411**	1.000																			
X44	.348**	.456**	.497**	1.000																		
X45	.197**	.262**	.310**	.389**	1.000																	
X46	.329**	.458**	.367**	.393**	.300**	1.000																
X48	.415**	.501**	.421**	.477**	.326**	.526**	1.000															
X49	.363**	.284**	.327**	.313**	.205**	.303**	.451**	1.000														
X50	.165**	.308**	.196**	.271**	.204**	.333**	.352**	.226**	1.000													
X51	0.032	.213**	.125*	.219**	.159**	.211**	.193**	.121*	.352**	1.000												
X52	.209**	.376**	.404**	.458**	.243**	.437**	.436**	.271**	.297**	.215**	1.000											
X53	-0.061	0.09	0.037	0.076	0.063	.127*	0.076	0.021	.309**	.194**	.247**	1.000										
X54	0.103	.141**	.137*	.131*	.155**	.153**	.196**	.116*	.319**	.226**	.181**	.504**	1.000									
X55	.357**	.366**	.282**	.301**	.135*	.356**	.430**	.454**	.278**	.186**	.239**	0.097	.269**	1.000								
X56	.379**	.360**	.361**	.365**	.204**	.451**	.462**	.530**	.237**	.175**	.332**	0.042	.201**	.661**	1.000							
X57	.117*	.153**	0.098	.188**	.189**	.244**	.243**	.299**	.222**	.122*	.164**	.112*	.173**	.393**	.406**	1.000						
X58	.367**	.375**	.372**	.357**	.146**	.355**	.465**	.573**	.263**	.179**	.279**	0.03	.198**	.509**	.618**	.436**	1.000					
X59	.316**	.350**	.421**	.371**	.177**	.383**	.316**	.238**	.215**	.175**	.339**	0.044	0.099	.340**	.405**	.194**	.473**	1.000				
X60	.275**	.253**	.191**	.221**	.118*	.309**	.278**	.399**	.233**	.145**	.224**	0.049	.115*	.435**	.399**	.405**	.432**	.309**	1.000			

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 26 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
 การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
 ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Product Model

Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	
Y	1.000																			
X1	-0.036	1.000																		
X2	0.036	-1.000**	1.000																	
X3	.109*	0.018	-0.018	1.000																
X4	0.029	0.071	-0.071	-.553**	1.000															
X5	-.119*	-0.07	0.07	-.262**	-.430**	1.000														
X6	-0.058	-0.055	0.055	-.197**	-.323**	-.153**	1.000													
X7	-0.026	.171**	-.171**	.166**	-.092	-0.043	-0.034	1.000												
X8	0.012	-.171**	.171**	-0.103	0.081	-0.007	0.023	-.814**	1.000											
X9	0.019	0.041	-0.041	-0.069	-0.003	0.075	0.011	-0.082	-.512**	1.000										
X10	0.018	-.122*	.122*	0.049	-0.044	0.055	-0.064	-.233**	.163**	0.063	1.000									
X11	.111*	-0.025	0.025	.120*	0.028	-.133*	-0.053	-0.059	0.081	-0.052	-.284**	1.000								
X12	0.039	-0.018	0.018	-0.063	0.06	-0.049	0.052	-0.038	0.047	-0.025	-0.078	-0.043	1.000							
X13	0.007	.129*	-.129*	.165**	-.06	-0.099	-0.014	.287**	-.195**	-0.086	-.270**	-.150**	-0.041	1.000						
X14	-.110*	0.052	-0.052	-.230**	0.051	.119*	0.038	0.082	-0.093	0.039	-.571**	-.316**	-0.086	-.301**	1.000					
X15	-0.03	-0.038	0.038	.303**	-.182**	-.114*	0.006	0.038	-0.017	-0.027	0.017	0.100	-0.048	-0.047	-0.044	1.000				
X16	0.093	0.045	-0.045	0.054	.170**	-.258**	-0.038	0.069	0.010	-.119*	-0.063	-0.02	0.097	.178**	-0.067	-.489**	1.000			
X17	-0.068	-0.04	0.04	-.260**	0.000	.309**	-0.01	-0.073	-0.010	.125*	0.042	-0.038	-0.06	-.145**	0.098	-.242**	-.620**	1.000		
X18	-0.008	0.003	-0.003	-.110*	-0.022	.125*	0.039	-0.068	0.084	-0.043	-0.065	-0.075	-0.021	-0.024	0.011	-0.082	-.211**	-0.105	1.000	
X19	-0.042	0.07	-0.07	-0.07	-.115*	.139**	.118*	-0.044	-0.077	.197**	-0.036	0.023	-0.013	-0.046	0.053	-0.053	-.135*	-0.067	-0.023	1.000
X20	-.167**	0.003	-0.003	0.04	-0.041	0.05	-0.052	0.062	-0.084	0.054	0.043	-0.048	-0.037	-0.012	0.008	.271**	-.137*	-0.032	-0.065	-0.041
X21	0.013	-0.008	0.008	0.03	-0.021	-0.053	0.056	-0.003	-0.033	0.06	-0.035	-0.013	0.048	0.08	-0.022	0.054	-0.015	-0.013	-0.019	-0.025
X22	0.092	0.006	-0.006	-0.053	0.045	0.018	-0.02	-0.036	0.083	-0.089	0.006	0.042	-0.022	-0.068	0.016	-.219**	0.100	0.032	0.058	0.049
X23	-0.006	.136*	-.136*	0.001	0.104	-0.03	-.135*	-0.100	.108*	-0.038	0.06	0.096	-0.051	-0.065	-0.07	0.078	-.122*	0.077	0.034	-0.057
X24	0.006	-.136*	.136*	-0.001	-0.104	0.03	.135*	0.100	-.108*	0.038	-0.06	-0.096	0.051	0.065	0.07	-0.078	.122*	-0.077	-0.034	0.057
X25	0.066	0.057	-0.057	-0.002	0.065	-0.069	-0.052	0.004	-0.037	0.058	0.053	-0.006	-0.017	0.06	-0.084	-0.068	0.022	0.051	-0.029	-0.019
X26	.119*	0.039	-0.039	0.001	0.064	-0.061	-0.032	-0.018	0.01	0.011	.111*	0.079	-0.023	-.117*	-0.08	-0.059	0.102	-0.065	-0.071	0.099
X27	-.120*	-0.051	0.051	0.004	-0.093	0.067	0.065	-0.002	0.006	-0.007	-0.097	-0.075	-0.017	.124*	0.067	0.029	-0.083	0.081	0.036	-0.084
X28	-0.051	-0.016	0.016	-0.01	-0.002	0.041	-0.034	0.043	-0.009	-0.05	-0.079	-0.013	0.1	-0.045	0.094	.118*	-0.065	-0.063	0.103	-0.028
X29	0.038	-0.05	0.05	-0.034	0.024	0.055	-0.058	-0.031	0.033	-0.012	-0.01	-0.014	-0.03	0.063	-0.017	-0.061	0.001	0.057	0.008	-0.034
X30	-0.072	0.066	-0.066	0.043	-0.045	-0.05	0.073	0.018	-0.03	0.024	0.01	0.007	0.034	-0.035	0.002	0.055	0.006	-0.043	-0.051	0.038
X31	0.081	-0.045	0.045	-0.026	0.05	0.000	-0.045	0.021	-0.001	-0.03	-0.001	0.012	-0.014	-0.05	0.03	0.002	-0.015	-0.021	0.096	-0.016
X32	0.044	-.154**	.154**	-0.079	0.029	0.002	0.063	0.001	-0.029	0.05	0.02	-.114*	0.04	0.048	0.02	-0.106	0.005	0.097	0.001	-0.034
X33	0.034	-.121*	.121*	-0.043	0.022	-0.047	0.082	0.018	-0.013	-0.005	0.01	-0.098	0.084	-0.049	0.073	-0.052	0.09	-0.023	-0.053	-0.046
X34	0.015	-0.014	0.014	-0.087	.136*	-0.090	0.011	-0.09	0.064	0.025	0.083	-0.101	-0.066	0.066	-0.039	-0.045	0.044	-0.004	-0.006	-0.018
X35	-0.101	-0.007	0.007	-0.047	0.084	-0.092	0.042	0.022	-0.021	0.003	0.029	-0.039	0.047	-0.05	0.022	-0.065	0.018	0.008	0.047	0.025
X36	-0.086	0.013	-0.013	-0.102	.148**	-0.064	-0.017	-0.003	-0.03	0.057	-0.045	-0.031	0.028	0.012	0.051	-0.08	-0.01	0.076	0.049	-0.053
X37	0.06	.124*	-.124*	-0.056	0.015	0.089	-0.054	0.099	-0.102	0.029	0.022	-0.051	0.013	0.037	-0.013	-0.061	-0.06	0.079	0.103	0.000
X38	-0.061	0.008	-0.008	-0.053	0.066	-0.013	-0.017	0.041	-0.015	-0.035	0.023	-0.101	-0.053	0.056	0.024	-0.026	0.012	-0.043	.113*	0.004
X39	-0.048	-0.053	0.053	0.035	-0.055	0.013	0.024	0.099	-0.024	-.108*	0.081	-0.038	-0.081	0.012	-0.042	0.041	-0.026	0.01	0.025	-0.091
X40	0.031	0.068	-0.068	-.114*	-0.012	.119*	0.037	.131*	-0.084	-0.048	-0.031	-0.077	-0.04	0.023	0.077	-0.003	-0.037	0.06	0.004	-0.055
X42	.191**	-0.014	0.014	-0.09	0.07	0.047	-0.043	-0.017	0.008	0.011	0.082	0.026	0.026	-0.041	-0.076	-0.037	0.003	0.045	-0.033	-0.011
X43	0.096	-0.059	0.059	0.068	-0.07	0.053	-0.046	0.02	-0.027	0.017	-0.012	0.040	-0.032	0.004	-0.013	-.115*	0.025	0.072	0.075	-.117*

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 26 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Product Model (ต่อ)

Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	
X44	.151**	-0.084	0.084	0.056	-0.059	0.022	-0.009	0.02	-0.001	-0.027	-0.003	-0.056	-0.003	0.027	0.025	-0.077	-0.082	.120*	0.095	0.006
X45	.174**	-0.092	0.092	.154**	-0.027	-0.07	-0.088	-0.015	0.037	-0.042	-0.021	0.031	0.022	0.037	-0.032	0.065	0.006	-0.032	-0.049	-0.034
X46	.153**	-0.004	0.004	-0.004	-0.066	0.08	0.016	-0.015	-0.002	0.026	0.071	0.019	0.022	-0.074	-0.036	-.110*	0.03	0.046	-0.006	0.059
X48	.209**	-0.045	0.045	-0.006	-0.037	0.082	-0.033	0.054	-0.098	0.09	0.061	0.067	-0.003	-0.075	-0.055	-0.066	-0.048	.123*	-0.026	0.006
X49	0.042	-0.009	0.009	-0.011	-0.041	0.058	0.013	0.049	-0.064	0.038	0.063	-0.033	-0.003	-0.078	0.016	-0.04	-0.056	0.105	0.028	-0.057
X50	.187**	0.083	-0.083	-0.007	-0.035	0.005	0.062	-0.04	-0.013	0.085	-0.094	0.006	0.085	0.024	0.053	-0.026	-0.004	-0.018	0.068	0.056
X51	.205**	0.024	-0.024	0.006	-0.049	0.02	0.049	-0.081	0.018	0.088	0.01	-0.021	0.06	0.000	-0.008	0.056	-0.039	0.022	-0.083	0.026
X52	.166**	-0.016	0.016	0.045	-0.033	0.014	-0.029	-0.027	-0.027	0.089	0.073	-0.017	0.042	-0.06	-0.027	-0.086	-0.023	0.079	0.076	-0.038
X53	.150**	-0.014	0.014	.118*	-0.053	-0.046	-0.025	-0.051	-0.013	0.102	-0.05	-0.025	0.073	0.069	0.003	0.041	0.05	-0.071	-0.085	0.048
X54	.196**	0.047	-0.047	0.03	-0.008	-0.006	-0.022	-0.047	-0.04	.135*	-.124*	0.023	0.056	0.076	0.04	0.015	0.006	-0.021	-0.058	0.093
X55	0.08	0.043	-0.043	0.077	-0.079	0.06	-0.054	0.09	-0.088	0.018	-0.021	0.006	0.066	0.07	-0.046	0.032	-0.022	0.029	-0.048	-0.043
X56	0.037	0.011	-0.011	0.000	-0.088	.107*	0.014	0.103	-0.1	0.019	0.023	-0.008	-0.037	0.004	-0.011	-0.032	-0.072	.119*	-0.005	-0.019
X57	.142**	0.038	-0.038	0.035	-0.018	0.004	-0.025	0.008	-0.051	0.078	-0.018	-0.015	0.029	-0.069	0.069	0.081	-0.09	-0.009	0.052	0.079
X58	.137*	0.048	-0.048	-0.018	-0.055	.109*	-0.018	0.036	-0.089	0.101	0.031	-0.091	-0.073	0.031	0.029	-0.045	-0.06	0.105	0.024	-0.023
X59	0.074	-0.025	0.025	0.074	-0.101	0.037	0.013	0.088	-0.067	-0.018	-0.03	-0.038	0.012	.124*	-0.03	-0.052	0.039	-0.001	0.037	-0.056
X60	0.027	0.007	-0.007	0.016	-0.043	0.051	-0.015	0.071	-0.095	0.058	.128*	-.111*	-0.025	-0.016	-0.03	0.004	-0.049	0.038	0.06	-0.035

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 26 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Product Model (ต่อ)

	X20	X21	X22	X23	X24	X25	X26	X27	X28	X29	X30	X31	X32	X33	X34	X35	X36	X37	X38	X39		
Y																						
X1																						
X2																						
X3																						
X4																						
X5																						
X6																						
X7																						
X8																						
X9																						
X10																						
X11																						
X12																						
X13																						
X14																						
X15																						
X16																						
X17																						
X18																						
X19																						
X20	1.000																					
X21	-.220**	1.000																				
X22	-.418**	-.794**	1.000																			
X23	-0.039	0.039	-0.012	1.000																		
X24	0.039	-0.039	0.012	-1.000**	1.000																	
X25	-0.053	-0.016	0.048	0.077	-0.077	1.000																
X26	-0.031	-0.055	0.071	-0.029	0.029	-1.89**	1.000															
X27	0.046	0.05	-0.075	0.007	-0.007	-1.07*	-.855**	1.000														
X28	0.009	0.028	-0.032	-0.003	0.003	-0.035	-.279**	-.158**	1.000													
X29	-0.022	.137*	-.114*	-0.015	0.015	.328**	-0.092	-0.004	-0.012	1.000												
X30	0.008	-.107*	0.095	-0.063	0.063	-.288**	.137*	-0.019	-0.069	-.890**	1.000											
X31	0.027	-0.038	0.018	.167**	-.167**	-0.02	-.118*	0.049	.175**	-0.037	-.424**	1.000										
X32	0.061	-0.057	0.015	-.111*	.111*	-0.068	0.026	-0.01	0.011	-0.007	0.006	0.001	1.000									
X33	0.08	-0.006	-0.045	-.222**	.222**	-0.083	-0.095	.133*	-0.015	-0.038	0.062	-0.06	.219**	1.000								
X34	0.01	-0.019	0.012	0.042	-0.042	0.039	0.066	-0.06	-0.045	0.088	0.043	-0.08	.307**	.190**	1.000							
X35	0.082	0.022	-0.072	-0.053	0.053	0.024	-.112*	0.03	.171**	-0.015	0.054	-0.089	.244**	.335**	.188**	1.000						
X36	0.008	0.006	-0.011	0.023	-0.023	0.04	0.088	-0.094	-0.025	-0.091	0.081	0.004	.284**	.244**	.315**	.333**	1.000					
X37	-0.029	-0.029	0.046	-0.07	0.07	-0.03	0.036	-0.052	0.053	-0.057	0.057	-0.012	.243**	.180**	.236**	.197**	.413**	1.000				
X38	0.006	-0.01	0.006	-0.034	0.034	0.075	-0.072	0.037	0.029	-0.048	0.047	-0.007	.196**	.293**	.249**	.409**	.400**	.271**	1.000			
X39	0.09	-0.022	-0.036	.169**	-.169**	-0.034	0.041	-0.005	-0.058	0.027	-0.021	-0.006	-0.036	-0.078	0.048	-0.021	0.105	0.09	0.058	1.000		
X40	0.009	-0.012	0.006	0.082	-0.082	-0.059	0.017	-0.005	0.014	-0.091	0.033	.108*	0.058	-0.063	0.079	-0.045	-0.009	0.046	0.023	0.057	1.000	
X42	-0.057	-0.039	0.072	0.078	-0.078	0.004	0.044	-0.052	0.009	-0.044	-0.026	.144**	0.098	0.007	.193**	-0.054	0.044	0.078	-0.005	0.045	0.057	1.000
X43	-0.074	-0.007	0.053	-0.030	0.030	0.008	0.102	-0.065	-0.095	0.094	-0.082	-0.008	0.021	-0.029	.139*	0.017	0.044	0.011	0.039	0.049	0.057	1.000

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 26 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Product Model (ต่อ)

	X20	X21	X22	X23	X24	X25	X26	X27	X28	X29	X30	X31	X32	X33	X34	X35	X36	X37	X38	X39
X44	-0.027	-.110*	.119*	0.066	-0.066	-0.004	0.084	-0.057	-0.065	0.015	-0.02	0.014	0.082	-0.016	.150**	-0.059	0.064	0.074	-0.01	0.047
X45	-0.022	-0.101	.108*	-0.047	0.047	-0.05	0.012	0.006	-0.005	0.014	-0.018	0.012	0.08	0.054	0.02	-0.047	0.017	-0.007	0.036	0.012
X46	-.130*	-0.054	.131*	-0.003	0.003	-0.053	0.019	0.03	-0.071	-0.006	-0.036	0.09	0.022	-0.02	.119*	0.011	0.015	0.046	0.05	-0.043
X48	-0.096	-0.049	.106*	-0.005	0.005	-0.03	.170**	-.133*	-0.074	0.013	-0.046	0.073	0.076	0.01	.144**	-0.027	0.003	0.100	-0.014	-0.01
X49	-0.034	-0.058	0.075	.125*	-.125*	-0.004	.141**	-.137*	-0.019	-0.086	0.074	0.009	0.028	-0.097	0.083	0.038	0.074	0.030	0.001	0.051
X50	-0.083	0.01	0.042	0.016	-0.016	-0.004	-0.02	0.039	-0.035	0.072	-0.08	0.033	-0.01	-0.065	0.068	-0.095	-.113*	-0.043	-0.081	-0.092
X51	-0.04	-0.028	0.051	-0.024	0.024	-0.023	0.019	0.002	-0.033	0.087	-0.043	-0.086	0.059	-0.064	0.023	-0.022	-0.057	-0.052	-0.08	-0.029
X52	-0.09	-0.027	0.081	0.074	-0.074	0.031	0.057	0.000	-.149**	0.019	-0.05	0.071	.141**	0.037	.110*	0.001	0.099	0.075	0.005	-0.02
X53	-0.032	0.016	0.043	0.005	-0.005	-0.005	-0.017	0.055	-0.079	0.058	-0.019	-0.074	0.047	-0.004	0.021	-.168**	-0.068	-0.036	-.122*	-0.042
X54	-0.021	-0.063	0.072	-0.035	0.035	0.051	-0.005	0.028	-0.081	0.006	0.014	-0.042	0.053	-0.01	0.086	-.123*	-0.003	0.037	-0.098	-.160**
X55	-0.007	-0.06	0.06	0.082	-0.082	-0.022	0.093	-0.065	-0.054	-0.098	0.088	0.001	-0.024	-.129*	0.066	-0.01	0.028	0.031	-0.005	0.037
X56	-0.055	-0.055	0.086	0.085	-0.085	0.02	0.104	-0.085	-0.065	-0.014	0.002	0.024	-0.029	-.133*	.107*	-0.02	0.021	0.057	-0.08	0.048
X57	-0.036	-0.091	.107*	-0.044	0.044	-0.104	.120*	-0.101	0.02	-0.042	0.034	0.009	-0.006	-0.068	0.032	0.006	-0.042	0.09	-0.056	-0.024
X58	-0.055	-0.055	0.085	0.071	-0.071	-0.002	.148**	-0.104	-.108*	-0.053	0.03	0.04	-0.063	-0.099	.111*	-0.074	0.047	0.021	-0.044	0.029
X59	-0.007	-0.058	0.058	0.042	-0.042	0.058	0.027	-0.018	-0.063	0.008	-0.048	0.088	0.069	-0.007	.109*	-0.035	0.087	0.017	0.018	0.044
X60	0.012	-0.104	0.089	0.042	-0.042	-0.037	0.073	-0.079	0.03	-0.038	-0.011	0.1	-0.077	-0.041	0.04	0.038	0.076	0.025	-0.002	0.018

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 26 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Product Model (ต่อ)

	X40	X42	X43	X44	X45	X46	X48	X49	X50	X51	X52	X53	X54	X55	X56	X57	X58	X59	X60
Y																			
X1																			
X2																			
X3																			
X4																			
X5																			
X6																			
X7																			
X8																			
X9																			
X10																			
X11																			
X12																			
X13																			
X14																			
X15																			
X16																			
X17																			
X18																			
X19																			
X20																			
X21																			
X22																			
X23																			
X24																			
X25																			
X26																			
X27																			
X28																			
X29																			
X30																			
X31																			
X32																			
X33																			
X34																			
X35																			
X36																			
X37																			
X38																			
X39																			
X40	1.000																		
X42	.539**	1.000																	
X43	.404**	.411**	1.000																

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 26 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Product Model (ต่อ)

	X40	X42	X43	X44	X45	X46	X48	X49	X50	X51	X52	X53	X54	X55	X56	X57	X58	X59	X60		
X44	.348**	.456**	.497**	1.000																	
X45	.197**	.262**	.310**	.389**	1.000																
X46	.329**	.458**	.367**	.393**	.300**	1.000															
X48	.415**	.501**	.421**	.477**	.326**	.526**	1.000														
X49	.363**	.284**	.327**	.313**	.205**	.303**	.451**	1.000													
X50	.165**	.308**	.196**	.271**	.204**	.333**	.352**	.226**	1.000												
X51	0.032	.213**	.125*	.219**	.159**	.211**	.193**	.121*	.352**	1.000											
X52	.209**	.376**	.404**	.458**	.243**	.437**	.436**	.271**	.297**	.215**	1.000										
X53	-0.061	0.09	0.037	0.076	0.063	.127*	0.076	0.021	.309**	.194**	.247**	1.000									
X54	0.103	.141**	.137*	.131*	.155**	.153**	.196**	.116*	.319**	.226**	.181**	.504**	1.000								
X55	.357**	.366**	.282**	.301**	.135*	.356**	.430**	.454**	.278**	.186**	.239**	0.097	.269**	1.000							
X56	.379**	.380**	.361**	.365**	.204**	.451**	.462**	.530**	.237**	.175**	.332**	0.042	.201**	.661**	1.000						
X57	.117*	.153**	0.098	.188**	.189**	.244**	.243**	.299**	.222**	.122*	.164**	.112*	.173**	.393**	.406**	1.000					
X58	.367**	.375**	.372**	.357**	.146**	.355**	.465**	.573**	.263**	.179**	.279**	0.03	.198**	.509**	.618**	.436**	1.000				
X59	.316**	.350**	.421**	.371**	.177**	.383**	.316**	.238**	.215**	.175**	.339**	0.044	0.099	.340**	.405**	.194**	.473**	1.000			
X60	.275**	.253**	.191**	.221**	.118*	.309**	.278**	.399**	.233**	.145**	.224**	0.049	.115*	.435**	.399**	.405**	.432**	.309**	1.000		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
 การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
 ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Prescription Model

Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	
Y	1.000																			
X1	-0.013	1.000																		
X2	0.013	-1.000**	1.000																	
X3	.119*	0.018	-0.018	1.000																
X4	0.033	0.071	-0.071	-.553**	1.000															
X5	-.133*	-0.07	0.07	-.262**	-.430**	1.000														
X6	-0.062	-0.055	0.055	-.197**	-.323**	-.153**	1.000													
X7	-0.018	.171**	-.171**	.166**	-.092	-0.043	-0.034	1.000												
X8	-0.004	-.171**	.171**	-0.103	0.081	-0.007	0.023	-.814**	1.000											
X9	0.034	0.041	-0.041	-0.069	-0.003	0.075	0.011	-0.082	-.512**	1.000										
X10	0.017	-.122*	.122*	0.049	-0.044	0.055	-0.064	-.233**	.163**	0.063	1.000									
X11	.128*	-0.025	0.025	.120*	0.028	-.133*	-0.053	-0.059	0.081	-0.052	-.284**	1.000								
X12	0.086	-0.018	0.018	-0.063	0.06	-0.049	0.052	-0.038	0.047	-0.025	-0.078	-0.043	1.000							
X13	-0.014	.129*	-.129*	.165**	-0.06	-0.099	-0.014	.287**	-.195**	-0.086	-.270**	-.150**	-0.041	1.000						
X14	-.116*	0.052	-0.052	-.230**	0.051	.119*	0.098	0.082	-0.093	0.039	-.571**	-.316**	-0.086	-.301**	1.000					
X15	-0.07	-0.038	0.038	.303**	-.182**	-.114*	0.006	0.038	-0.017	-0.027	0.017	0.1	-0.048	-0.047	-0.044	1.000				
X16	0.104	0.045	-0.045	0.054	.170**	-.258**	-0.038	0.069	0.01	-.119*	-0.063	-0.02	0.097	.178**	-0.067	-.489**	1.000			
X17	-0.037	-0.04	0.04	-.260**	0.000	.309**	-0.01	-0.073	-0.01	.125*	0.042	-0.038	-0.06	-.145**	0.098	-.242**	-.620**	1.000		
X18	-0.024	0.003	-0.003	-.110*	-0.022	.125*	0.039	-0.068	0.084	-0.043	0.065	-0.075	-0.021	-0.024	0.011	-0.082	-.211**	-0.105	1.000	
X19	-0.05	0.07	-0.07	-0.07	-.115*	.139**	.118*	-0.044	-0.077	.197**	-0.036	0.023	-0.013	-0.046	0.053	-0.053	-.135*	-0.067	-0.023	1.000
X20	-.149**	0.003	-0.003	0.04	-0.041	0.05	-0.052	0.062	-0.084	0.054	0.043	-0.048	-0.037	-0.012	0.008	.271**	-.137*	-0.032	-0.065	-0.041
X21	0.031	-0.008	0.008	0.03	-0.021	-0.053	0.056	-0.003	-0.033	0.06	-0.035	-0.013	0.048	0.08	-0.022	0.054	-0.015	-0.013	-0.019	-0.025
X22	0.065	0.006	-0.006	-0.053	0.045	0.018	-0.02	-0.035	0.083	-0.089	0.006	0.042	-0.022	-0.068	0.016	-.219**	0.1	0.032	0.058	0.049
X23	-0.062	.136*	-.136*	0.001	0.104	-0.03	-.135*	-0.100	.108*	-0.038	0.06	0.096	-0.051	-0.065	-0.07	0.078	-.122*	0.077	0.034	-0.057
X24	0.062	-.136*	.136*	-0.001	-0.104	0.03	.135*	0.100	-.108*	0.038	-0.06	-0.096	0.051	0.065	0.07	-0.078	.122*	-0.077	-0.034	0.057
X25	0.06	0.057	-0.057	-0.002	0.085	-0.069	-0.052	0.004	-0.037	0.058	0.053	-0.006	-0.017	0.06	-0.094	-0.068	0.022	0.051	-0.029	-0.019
X26	0.077	0.039	-0.039	0.001	0.064	-0.061	-0.032	-0.019	0.01	0.011	.111*	0.079	-0.023	-.117*	-0.08	-0.059	0.102	-0.065	-0.071	0.039
X27	-0.094	-0.051	0.051	0.004	-0.093	0.067	0.065	-0.002	0.006	-0.007	-0.097	-0.075	-0.017	.124*	0.067	0.029	-0.083	0.081	0.036	-0.084
X28	-0.014	-0.016	0.016	-0.01	-0.002	0.041	-0.034	0.043	-0.009	-0.05	-0.079	-0.013	0.100	-0.045	0.094	.118*	-0.065	-0.063	0.103	-0.028
X29	0.014	-0.05	0.05	-0.034	0.024	0.055	-0.058	-0.031	0.033	-0.012	-0.01	-0.014	-0.03	0.063	-0.017	-0.061	0.001	0.057	0.008	-0.034
X30	-0.052	0.066	-0.066	0.043	-0.045	-0.05	0.073	0.018	-0.03	0.024	0.01	0.007	0.034	-0.035	0.002	0.055	0.006	-0.043	-0.051	0.038
X31	0.087	-0.045	0.045	-0.026	0.050	0.000	-0.045	0.021	-0.001	-0.03	-0.001	0.012	-0.014	-0.05	0.03	0.002	-0.015	-0.021	0.096	-0.016
X32	0.018	-.154**	.154**	-0.079	0.029	0.002	0.063	0.001	-0.029	0.05	0.02	-.114*	0.04	0.048	0.02	-0.106	0.005	0.097	0.001	-0.034
X33	0.038	-.121*	.121*	-0.043	0.022	-0.047	0.082	0.018	-0.013	-0.005	0.01	-0.098	0.084	-0.049	0.073	-0.052	0.09	-0.023	-0.053	-0.046
X34	0.006	-0.014	0.014	-0.087	.136*	-0.09	0.011	-0.09	0.064	0.025	0.083	-0.101	-0.066	0.066	-0.039	-0.045	0.044	-0.004	-0.006	-0.018
X35	-.123*	-0.007	0.007	-0.047	0.084	-0.092	0.042	0.022	-0.021	0.003	0.029	-0.039	0.047	-0.05	0.022	-0.065	0.018	0.008	0.047	0.025
X36	-0.056	0.013	-0.013	-0.102	.148**	-0.064	-0.017	-0.003	-0.03	0.057	-0.045	-0.031	0.028	0.012	0.051	-0.08	-0.01	0.076	0.049	-0.053
X37	0.028	.124*	-.124*	-0.056	0.015	0.089	-0.054	0.099	-0.102	0.029	0.022	-0.051	0.013	0.037	-0.013	-0.061	-0.06	0.079	0.103	0.000
X38	-0.057	0.008	-0.008	-0.053	0.066	-0.013	-0.017	0.041	-0.015	-0.035	0.023	-0.101	-0.053	0.066	0.024	-0.026	0.012	-0.043	.113*	0.004
X39	-0.05	-0.053	0.053	0.035	-0.055	0.013	0.024	0.099	-0.024	-.108*	0.081	-0.038	-0.081	0.012	-0.042	0.041	-0.026	0.01	0.025	-0.091
X40	0.081	0.068	-0.068	-.114*	-0.012	.119*	0.037	.131*	-0.084	-0.048	-0.031	-0.077	-0.04	0.023	0.077	-0.003	-0.037	0.06	0.004	-0.055
X42	.212**	-0.014	0.014	-0.09	0.07	0.047	-0.043	-0.017	0.008	0.011	0.082	0.026	0.026	-0.041	-0.076	-0.037	0.003	0.045	-0.033	-0.011
X43	.107*	-0.059	0.059	0.068	-0.07	0.053	-0.046	0.02	-0.027	0.017	-0.012	0.04	-0.032	0.004	-0.013	-.115*	0.025	0.072	0.075	-.117*

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Prescription Model (ต่อ)

Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	
X44	.114*	-0.084	0.084	0.056	-0.059	0.022	-0.009	0.02	-0.001	-0.027	-0.003	-0.056	-0.003	0.027	0.025	-0.077	-0.082	.120*	0.095	0.006
X45	.139*	-0.092	0.092	.154**	-0.027	-0.07	-0.088	-0.015	0.037	-0.042	-0.021	0.031	0.022	0.037	-0.032	0.065	0.006	-0.032	-0.049	-0.034
X46	.178**	-0.004	0.004	-0.004	-0.066	0.08	0.016	-0.015	-0.002	0.026	0.071	0.019	0.022	-0.074	-0.036	-.110*	0.03	0.046	-0.006	0.059
X48	.216**	-0.045	0.045	-0.006	-0.037	0.082	-0.033	0.054	-0.098	0.09	0.061	0.067	-0.003	-0.075	-0.055	-0.066	-0.048	.123*	-0.026	0.006
X49	0.068	-0.009	0.009	-0.011	-0.041	0.058	0.013	0.049	-0.064	0.038	0.063	-0.033	-0.003	-0.078	0.016	-0.04	-0.056	0.105	0.028	-0.057
X50	.176**	0.083	-0.083	-0.007	-0.035	0.005	0.062	-0.04	-0.013	0.085	-0.094	0.006	0.085	0.024	0.053	-0.026	-0.004	-0.018	0.068	0.056
X51	.215**	0.024	-0.024	0.006	-0.049	0.02	0.049	-0.081	0.018	0.088	0.01	-0.021	0.06	0.000	-0.008	0.056	-0.039	0.022	-0.083	0.026
X52	.191**	-0.016	0.016	0.045	-0.033	0.014	-0.029	-0.027	-0.027	0.089	0.073	-0.017	0.042	-0.06	-0.027	-0.086	-0.023	0.079	0.076	-0.038
X53	.179**	-0.014	0.014	.118*	-0.053	-0.046	-0.025	-0.051	-0.013	0.102	-0.05	-0.025	0.073	0.069	0.003	0.041	0.05	-0.071	-0.085	0.048
X54	.250**	0.047	-0.047	0.03	-0.008	-0.006	-0.022	-0.047	-0.04	.135*	-.124*	0.023	0.056	0.076	0.04	0.015	0.006	-0.021	-0.058	0.093
X55	.151**	0.043	-0.043	0.077	-0.079	0.06	-0.054	0.09	-0.088	0.018	-0.021	0.006	0.066	0.07	-0.046	0.032	-0.022	0.029	-0.048	-0.043
X56	.142**	0.011	-0.011	0.000	-0.088	.107*	0.014	0.103	-0.1	0.019	0.023	-0.008	-0.037	0.004	-0.011	-0.032	-0.072	.119*	-0.005	-0.019
X57	.135*	0.038	-0.038	0.035	-0.018	0.004	-0.025	0.008	-0.051	0.078	-0.018	-0.015	0.029	-0.069	0.069	0.081	-0.09	-0.009	0.052	0.079
X58	.160**	0.048	-0.048	-0.018	-0.055	.109*	-0.018	0.036	-0.089	0.101	0.031	-0.091	-0.073	0.031	0.029	-0.045	-0.06	0.105	0.024	-0.023
X59	0.103	-0.025	0.025	0.074	-0.101	0.037	0.013	0.088	-0.067	-0.018	-0.03	-0.038	0.012	.124*	-0.03	-0.052	0.039	-0.001	0.037	-0.056
X60	0.033	0.007	-0.007	0.016	-0.043	0.051	-0.015	0.071	-0.095	0.058	.128*	-.111*	-0.025	-0.016	-0.03	0.004	-0.049	0.038	0.06	-0.035

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Prescription Model (ต่อ)

	X20	X21	X22	X23	X24	X25	X26	X27	X28	X29	X30	X31	X32	X33	X34	X35	X36	X37	X38	X39	
Y																					
X1																					
X2																					
X3																					
X4																					
X5																					
X6																					
X7																					
X8																					
X9																					
X10																					
X11																					
X12																					
X13																					
X14																					
X15																					
X16																					
X17																					
X18																					
X19																					
X20	1.000																				
X21	-.220**	1.000																			
X22	-.418**	-.794**	1.000																		
X23	-0.039	0.039	-0.012	1.000																	
X24	0.039	-0.039	0.012	-1.000**	1.000																
X25	-0.053	-0.016	0.048	0.077	-0.077	1.000															
X26	-0.031	-0.055	0.071	-0.029	0.029	-.189**	1.000														
X27	0.046	0.05	-0.075	0.007	-0.007	-.107*	-.855**	1.000													
X28	0.009	0.028	-0.032	-0.003	0.003	-0.035	-.279**	-.158**	1.000												
X29	-0.022	.137*	-.114*	-0.015	0.015	.328**	-0.092	-0.004	-0.012	1.000											
X30	0.008	-.107*	0.095	-0.063	0.063	-.288**	.137*	-0.019	-0.069	-.890**	1.000										
X31	0.027	-0.038	0.018	.167**	-.167**	-0.02	-.118*	0.049	.175**	-0.037	-.424**	1.000									
X32	0.061	-0.057	0.015	-.111*	.111*	-0.068	0.026	-0.01	0.011	-0.007	0.006	0.001	1.000								
X33	0.08	-0.006	-0.045	-.222**	.222**	-0.083	-0.095	.133*	-0.015	-0.038	0.062	-0.06	.219**	1.000							
X34	0.01	-0.019	0.012	0.042	-0.042	0.039	0.066	-0.06	-0.045	0.088	-0.043	-0.08	.307**	.190**	1.000						
X35	0.082	0.022	-0.072	-0.053	0.053	0.024	-.112*	0.03	.171**	-0.015	0.054	-0.089	.244**	.335**	.188**	1.000					
X36	0.008	0.006	-0.011	0.023	-0.023	0.04	0.088	-0.094	-0.025	-0.091	0.081	0.004	.284**	.244**	.315**	.333**	1.000				
X37	-0.029	-0.029	0.046	-0.07	0.07	-0.03	0.036	-0.052	0.053	-0.057	0.057	-0.012	.243**	.180**	.236**	.197**	.413**	1.000			
X38	0.006	-0.01	0.006	-0.034	0.034	0.075	-0.072	0.037	0.029	-0.048	0.047	-0.007	.196**	.293**	.249**	.409**	.400**	.271**	1.000		
X39	0.09	-0.022	-0.036	.169**	-.169**	-0.034	0.041	-0.005	-0.058	0.027	-0.021	-0.006	-0.036	-0.078	0.048	-0.021	0.105	0.09	0.058	1.000	
X40	0.009	-0.012	0.006	0.082	-0.082	-0.059	0.017	-0.005	0.014	-0.091	0.033	.108*	0.058	-0.063	0.079	-0.045	-0.009	0.046	0.023	0.057	
X42	-0.057	-0.039	0.072	0.078	-0.078	0.004	0.044	-0.052	0.009	-0.044	-0.026	.144**	0.098	0.007	.193**	-.054	0.044	0.078	-0.005	0.045	
X43	-0.074	-0.007	0.053	-0.03	0.03	0.008	0.102	-0.065	-0.095	0.094	-0.082	-0.008	0.021	-0.029	.139*	0.017	0.044	0.011	0.039	0.049	

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Prescription Model (ต่อ)

	X20	X21	X22	X23	X24	X25	X26	X27	X28	X29	X30	X31	X32	X33	X34	X35	X36	X37	X38	X39
X44	-0.027	-.110*	.119*	0.066	-0.066	-0.004	0.084	-0.057	-0.065	0.015	-0.02	0.014	0.082	-0.016	.150**	-0.059	0.064	0.074	-0.01	0.047
X45	-0.022	-0.101	.108*	-0.047	0.047	-0.05	0.012	0.006	-0.005	0.014	-0.018	0.012	0.08	0.054	0.02	-0.047	0.017	-0.007	0.036	0.012
X46	-.130*	-0.054	.131*	-0.003	0.003	-0.053	0.019	0.03	-0.071	-0.006	-0.036	0.09	0.022	-0.02	.119*	0.011	0.015	0.046	0.05	-0.043
X48	-0.096	-0.049	.106*	-0.005	0.005	-0.03	.170**	-.133*	-0.074	0.013	-0.046	0.073	0.076	0.01	.144**	-0.027	0.003	0.100	-0.014	-0.01
X49	-0.034	-0.058	0.075	.125*	-.125*	-0.004	.141**	-.137*	-0.019	-0.086	0.074	0.009	0.028	-0.097	0.083	0.038	0.074	0.03	0.001	0.051
X50	-0.083	0.01	0.042	0.016	-0.016	-0.004	-0.02	0.039	-0.035	0.072	-0.08	0.033	-0.010	-0.055	0.068	-0.095	-.113*	-0.043	-0.081	-0.092
X51	-0.04	-0.028	0.051	-0.024	0.024	-0.023	0.019	0.002	-0.033	0.087	-0.043	-0.086	0.059	-0.064	0.023	-0.022	-0.057	-0.052	-0.08	-0.029
X52	-0.09	-0.027	0.081	0.074	-0.074	0.031	0.057	0.000	-.149**	0.019	-0.05	0.071	.141**	0.037	.110*	0.001	0.099	0.075	0.005	-0.02
X53	-0.092	0.016	0.043	0.005	-0.005	-0.005	-0.017	0.055	-0.079	0.058	-0.019	-0.074	0.047	-0.004	0.021	-.168**	-0.068	-0.036	-.122*	-0.042
X54	-0.021	-0.063	0.072	-0.035	0.035	0.051	-0.005	0.028	-0.081	0.006	0.014	-0.042	0.053	-0.010	0.086	-.123*	-0.003	0.037	-0.098	-.160**
X55	-0.007	-0.06	0.06	0.082	-0.082	-0.022	0.093	-0.065	-0.054	-0.098	0.088	0.001	-0.024	-.129*	0.066	-0.01	0.028	0.031	-0.005	0.037
X56	-0.055	-0.055	0.086	0.085	-0.085	0.02	0.104	-0.085	-0.065	-0.014	0.002	0.024	-0.029	-.133*	.107*	-0.02	0.021	0.057	-0.08	0.048
X57	-0.036	-0.091	.107*	-0.044	0.044	-0.104	.120*	-0.101	0.02	-0.042	0.034	0.009	-0.006	-0.068	0.032	0.006	-0.042	0.09	-0.056	-0.024
X58	-0.055	-0.055	0.085	0.071	-0.071	-0.002	.148**	-0.104	-.108*	-0.053	0.03	0.04	-0.063	-0.099	.111*	-0.074	0.047	0.021	-0.044	0.029
X59	-0.007	-0.058	0.058	0.042	-0.042	0.058	0.027	-0.018	-0.063	0.008	-0.048	0.088	0.069	-0.007	.109*	-0.035	0.087	0.017	0.018	0.044
X60	0.012	-0.104	0.089	0.042	-0.042	-0.037	0.073	-0.079	0.03	-0.038	-0.011	0.100	-0.077	-0.041	0.04	0.038	0.076	0.025	-0.002	0.018

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Prescription Model (ต่อ)

	X40	X42	X43	X44	X45	X46	X48	X49	X50	X51	X52	X53	X54	X55	X56	X57	X58	X59	X60
Y																			
X1																			
X2																			
X3																			
X4																			
X5																			
X6																			
X7																			
X8																			
X9																			
X10																			
X11																			
X12																			
X13																			
X14																			
X15																			
X16																			
X17																			
X18																			
X19																			
X20																			
X21																			
X22																			
X23																			
X24																			
X25																			
X26																			
X27																			
X28																			
X29																			
X30																			
X31																			
X32																			
X33																			
X34																			
X35																			
X36																			
X37																			
X38																			
X39																			
X40		1.000																	
X42		.539**	1.000																
X43		.404**	.411**	1.000															

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Prescription Model (ต่อ)

	X40	X42	X43	X44	X45	X46	X48	X49	X50	X51	X52	X53	X54	X55	X56	X57	X58	X59	X60
X44	.348**	.456**	.497**	1.000															
X45	.197**	.262**	.310**	.389**	1.000														
X46	.329**	.458**	.367**	.393**	.300**	1.000													
X48	.415**	.501**	.421**	.477**	.326**	.526**	1.000												
X49	.363**	.284**	.327**	.313**	.205**	.303**	.451**	1.000											
X50	.165**	.308**	.196**	.271**	.204**	.333**	.352**	.226**	1.000										
X51	0.032	.213**	.125*	.219**	.159**	.211**	.193**	.121*	.352**	1.000									
X52	.209**	.376**	.404**	.458**	.243**	.437**	.436**	.271**	.297**	.215**	1.000								
X53	-0.061	0.09	0.037	0.076	0.063	.127*	0.076	0.021	.309**	.194**	.247**	1.000							
X54	0.103	.141**	.137*	.131*	.155**	.153**	.196**	.116*	.319**	.226**	.181**	.504**	1.000						
X55	.357**	.366**	.282**	.301**	.135*	.356**	.430**	.454**	.278**	.186**	.239**	0.097	.269**	1.000					
X56	.379**	.360**	.361**	.365**	.204**	.451**	.462**	.530**	.237**	.175**	.332**	0.042	.201**	.661**	1.000				
X57	.117*	.153**	0.098	.188**	.189**	.244**	.243**	.299**	.222**	.122*	.164**	.112*	.173**	.393**	.406**	1.000			
X58	.367**	.375**	.372**	.357**	.146**	.355**	.465**	.573**	.263**	.179**	.279**	0.03	.198**	.509**	.618**	.436**	1.000		
X59	.316**	.350**	.421**	.371**	.177**	.383**	.316**	.238**	.215**	.175**	.339**	0.044	0.099	.340**	.405**	.194**	.473**	1.000	
X60	.275**	.253**	.191**	.221**	.118*	.305**	.278**	.399**	.233**	.145**	.224**	0.049	.115*	.435**	.399**	.405**	.432**	.309**	1.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
 การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
 ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Collaboration Model (ต่อ)

Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	
Y	1.000																			
X1	-0.071	1.000																		
X2	0.071	-1.000**	1.000																	
X3	.134*	0.018	-0.018	1.000																
X4	-0.03	0.071	-0.071	-.553**	1.000															
X5	-0.057	-0.07	0.07	-.282**	-.430**	1.000														
X6	-0.074	-0.055	0.055	-.197**	-.323**	-.153**	1.000													
X7	-0.018	.171**	-.171**	.166**	-.092	-0.043	-0.034	1.000												
X8	-0.002	-.171**	.171**	-.103	0.081	-0.007	0.023	-.814**	1.000											
X9	0.031	0.041	-0.041	-0.069	-0.003	0.075	0.011	-0.082	-.512**	1.000										
X10	0.041	-.122*	.122*	0.049	-0.044	0.055	-0.064	-.233**	.163**	0.063	1.000									
X11	0.057	-0.025	0.025	.120*	0.028	-.133*	-0.053	-0.059	0.081	-0.052	-.284**	1.000								
X12	0.085	-0.018	0.018	-0.063	0.06	-0.049	0.052	-0.038	0.047	-0.025	-0.078	-0.043	1.000							
X13	-0.007	.129*	-.129*	.165**	-.06	-0.099	-0.014	.287**	-.195**	-0.086	-.270**	-.150**	-0.041	1.000						
X14	-0.095	0.052	-0.052	-.230**	0.051	.119*	0.098	0.082	-0.093	0.039	-.571**	-.316**	-0.086	-.301**	1.000					
X15	0.031	-0.038	0.038	.303**	-.182**	-.114*	0.006	0.038	-0.017	-0.027	0.017	0.1	-0.048	-0.047	-0.044	1.000				
X16	0.069	0.045	-0.045	0.054	.170**	-.258**	-0.038	0.069	0.01	-.119*	-0.063	-0.02	0.097	.178**	-0.067	-.489**	1.000			
X17	-0.091	-0.04	0.04	-.260**	0	.309**	-0.01	-0.073	-0.01	.125*	0.042	-0.038	-0.06	-.145**	0.098	-.242**	-.620**	1.000		
X18	0.025	0.003	-0.003	-.110*	-0.022	.125*	0.039	-0.068	0.084	-0.043	0.065	-0.075	-0.021	-0.024	0.011	-0.082	-.211**	-0.105	1.000	
X19	-0.101	0.07	-0.07	-0.07	-.115*	.139**	.118*	-0.044	-0.077	.197**	-0.036	0.023	-0.013	-0.046	0.053	-0.053	-.135*	-0.067	-0.023	1.000
X20	-0.101	0.003	-0.003	0.04	-0.041	0.05	-0.052	0.062	-0.084	0.054	0.043	-0.048	-0.037	-0.012	0.008	.271**	-.137*	-0.032	-0.065	-0.041
X21	0.032	-0.008	0.008	0.03	-0.021	-0.053	0.056	-0.003	-0.033	0.06	-0.035	-0.013	0.048	0.08	-0.022	0.054	-0.015	-0.013	-0.019	-0.025
X22	0.033	0.006	-0.006	-0.053	0.045	0.018	-0.02	-0.036	0.083	-0.039	0.006	0.042	-0.022	-0.068	0.016	-.219**	0.1	0.032	0.058	0.049
X23	-0.001	.136*	-.136*	0.001	0.104	-0.03	-.135*	-0.1	.108*	-0.038	0.05	0.095	-0.051	-0.065	-0.07	0.078	-.122*	0.077	0.034	-0.057
X24	0.001	-.136*	.136*	-0.001	-0.104	0.03	.135*	0.1	-.108*	0.038	-0.06	-0.096	0.051	0.065	0.07	-0.078	.122*	-0.077	-0.034	0.057
X25	0.039	0.057	-0.057	-0.002	0.085	-0.069	-0.052	0.004	-0.037	0.058	0.053	-0.006	-0.017	0.06	-0.084	-0.068	0.022	0.051	-0.029	-0.019
X26	0.089	0.039	-0.039	0.001	0.064	-0.061	-0.032	-0.018	0.01	0.011	.111*	0.079	-0.023	-.117*	-0.08	-0.059	0.102	-0.065	-0.071	0.099
X27	-0.089	-0.051	0.051	0.004	-0.093	0.067	0.065	-0.002	0.006	-0.007	-0.037	-0.075	-0.017	.124*	0.067	0.029	-0.093	0.081	0.036	-0.084
X28	-0.036	-0.016	0.016	-0.01	-0.002	0.041	-0.034	0.043	-0.009	-0.05	-0.079	-0.013	0.1	-0.045	0.094	.118*	-0.065	-0.063	0.103	-0.028
X29	0.089	-0.05	0.05	-0.034	0.024	0.055	-0.058	-0.031	0.033	-0.012	-0.01	-0.014	-0.03	0.063	-0.017	-0.061	0.001	0.057	0.008	-0.034
X30	-.112*	0.066	-0.066	0.043	-0.045	-0.05	0.073	0.018	-0.03	0.024	0.01	0.007	0.034	-0.035	0.002	0.055	0.006	-0.043	-0.051	0.038
X31	0.069	-0.045	0.045	-0.026	0.05	0	-0.045	0.021	-0.001	-0.03	-0.001	0.012	-0.014	-0.05	0.03	0.002	-0.015	-0.021	0.096	-0.016
X32	-0.029	-.154**	.154**	-0.079	0.029	0.002	0.063	0.001	-0.029	0.05	0.02	-.114*	0.04	0.048	0.02	-0.106	0.005	0.097	0.001	-0.034
X33	0.052	-.121*	.121*	-0.043	0.022	-0.047	0.082	0.018	-0.013	-0.005	0.01	-0.098	0.084	-0.049	0.073	-0.052	0.09	-0.023	-0.053	-0.046
X34	0.039	-0.014	0.014	-0.087	.136*	-0.09	0.011	-0.09	0.064	0.025	0.083	-0.101	-0.066	0.066	-0.039	-0.045	0.044	-0.004	-0.006	-0.018
X35	-0.07	-0.007	0.007	-0.047	0.084	-0.092	0.042	0.022	-0.021	0.003	0.029	-0.039	0.047	-0.05	0.022	-0.065	0.018	0.008	0.047	0.025
X36	-0.102	0.013	-0.013	-0.102	.148**	-0.064	-0.017	-0.003	-0.03	0.057	-0.045	-0.031	0.028	0.012	0.051	-0.08	-0.01	0.076	0.049	-0.053
X37	0.046	.124*	-.124*	-0.056	0.015	0.089	-0.054	0.099	-0.102	0.029	0.022	-0.051	0.013	0.037	-0.013	-0.061	-0.06	0.079	0.103	0
X38	-0.054	0.008	-0.008	-0.053	0.066	-0.013	-0.017	0.041	-0.015	-0.035	0.023	-0.101	-0.053	0.056	0.024	-0.026	0.012	-0.043	.113*	0.004
X39	0.005	-0.053	0.053	0.035	-0.055	0.013	0.024	0.099	-0.024	-.108*	0.081	-0.038	-0.081	0.012	-0.042	0.041	-0.026	0.01	0.025	-0.091
X40	.138*	0.068	-0.068	-.114*	-0.012	.119*	0.037	.131*	-0.084	-0.048	-0.031	-0.077	-0.04	0.023	0.077	-0.003	-0.037	0.06	0.004	-0.055
X42	.189**	-0.014	0.014	-0.09	0.07	0.047	-0.043	-0.017	0.008	0.011	0.082	0.026	0.026	-0.041	-0.076	-0.037	0.003	0.045	-0.033	-0.011
X43	.177**	-0.059	0.059	0.068	-0.07	0.053	-0.046	0.02	-0.027	0.017	-0.012	0.04	-0.032	0.004	-0.013	-.115*	0.025	0.072	0.075	-.117*

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Collaboration Model

Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	
X44	.172**	-0.084	0.084	0.056	-0.059	0.022	-0.009	0.02	-0.001	-0.027	-0.003	-0.056	-0.003	0.027	0.025	-0.077	-0.082	.120*	0.095	0.006
X45	.181**	-0.092	0.092	.154**	-0.027	-0.07	-0.088	-0.015	0.037	-0.042	-0.021	0.031	0.022	0.037	-0.032	0.065	0.006	-0.032	-0.049	-0.034
X46	.150**	-0.004	0.004	-0.004	-0.066	0.08	0.016	-0.015	-0.002	0.026	0.071	0.019	0.022	-0.074	-0.036	-.110*	0.03	0.046	-0.006	0.059
X48	.225**	-0.045	0.045	-0.006	-0.037	0.082	-0.033	0.054	-0.098	0.09	0.061	0.067	-0.003	-0.075	-0.065	-0.066	-0.048	.123*	-0.026	0.006
X49	0.081	-0.009	0.009	-0.011	-0.041	0.058	0.013	0.049	-0.064	0.038	0.063	-0.033	-0.003	-0.078	0.016	-0.04	-0.056	0.105	0.028	-0.057
X50	.142**	0.083	-0.083	-0.007	-0.035	0.005	0.062	-0.04	-0.013	0.085	-0.094	0.006	0.085	0.024	0.053	-0.026	-0.004	-0.018	0.068	0.056
X51	.167**	0.024	-0.024	0.006	-0.049	0.02	0.049	-0.081	0.018	0.088	0.01	-0.021	0.06	0	-0.008	0.056	-0.039	0.022	-0.083	0.026
X52	.188**	-0.016	0.016	0.045	-0.033	0.014	-0.029	-0.027	-0.027	0.089	0.073	-0.017	0.042	-0.06	-0.027	-0.086	-0.023	0.079	0.076	-0.038
X53	.146**	-0.014	0.014	.118*	-0.053	-0.046	-0.025	-0.051	-0.013	0.102	-0.05	-0.025	0.073	0.069	0.003	0.041	0.05	-0.071	-0.085	0.048
X54	.172**	0.047	-0.047	0.03	-0.008	-0.006	-0.022	-0.047	-0.04	.135*	-.124*	0.023	0.056	0.076	0.04	0.015	0.006	-0.021	-0.058	0.093
X55	.139*	0.043	-0.043	0.077	-0.079	0.06	-0.054	0.09	-0.088	0.018	-0.021	0.006	0.066	0.07	-0.046	0.032	-0.022	0.029	-0.048	-0.043
X56	.175**	0.011	-0.011	0	-0.088	.107*	0.014	0.103	-0.1	0.019	0.023	-0.008	-0.037	0.004	-0.011	-0.032	-0.072	.119*	-0.005	-0.019
X57	.150**	0.038	-0.038	0.035	-0.018	0.004	-0.025	0.008	-0.051	0.078	-0.018	-0.015	0.029	-0.069	0.069	0.081	-0.09	-0.009	0.052	0.079
X58	.213**	0.048	-0.048	-0.018	-0.055	.109*	-0.018	0.036	-0.089	0.101	0.031	-0.091	-0.073	0.031	0.029	-0.045	-0.06	0.105	0.024	-0.023
X59	.126*	-0.025	0.025	0.074	-0.101	0.037	0.013	0.088	-0.067	-0.018	-0.03	-0.338	0.012	.124*	-0.03	-0.052	0.039	-0.001	0.037	-0.056
X60	0.035	0.007	-0.007	0.016	-0.043	0.051	-0.015	0.071	-0.095	0.058	.128*	-.111*	-0.025	-0.016	-0.03	0.004	-0.049	0.038	0.06	-0.035

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Collaboration Model (ต่อ)

	X20	X21	X22	X23	X24	X25	X26	X27	X28	X29	X30	X31	X32	X33	X34	X35	X36	X37	X38	X39			
Y																							
X1																							
X2																							
X3																							
X4																							
X5																							
X6																							
X7																							
X8																							
X9																							
X10																							
X11																							
X12																							
X13																							
X14																							
X15																							
X16																							
X17																							
X18																							
X19																							
X20	1.000																						
X21	-.220**	1.000																					
X22	-.418**	-.794**	1.000																				
X23	-0.039	0.039	-0.012	1.000																			
X24	0.039	-0.039	0.012	-1.000**	1.000																		
X25	-0.053	-0.016	0.048	0.077	-0.077	1.000																	
X26	-0.031	-0.055	0.071	-0.029	0.029	-.189**	1.000																
X27	0.046	0.05	-0.075	0.007	-0.007	-.107*	-.855**	1.000															
X28	0.009	0.028	-0.032	-0.003	0.003	-0.035	-.279**	-.158**	1.000														
X29	-0.022	.137*	-.114*	-0.015	0.015	.328**	-0.092	-0.004	-0.012	1.000													
X30	0.008	-.107*	0.095	-0.063	0.063	-.288**	.137*	-0.019	-0.069	-.890**	1.000												
X31	0.027	-0.038	0.018	.167**	-.167**	-0.02	-.118*	0.049	.176**	-0.037	-.424**	1.000											
X32	0.061	-0.057	0.015	-.111*	.111*	-0.068	0.026	-0.01	0.011	-0.007	0.006	0.001	1.000										
X33	0.08	-0.006	-0.045	-.222**	.222**	-0.083	-0.095	.133*	-0.015	-0.038	0.062	-0.06	.219**	1.000									
X34	0.01	-0.019	0.012	0.042	-0.042	0.039	0.066	-0.06	-0.045	0.088	-0.043	-0.08	.307**	.190**	1.000								
X35	0.082	0.022	-0.072	-0.053	0.053	0.024	-.112*	0.03	.171**	-0.016	0.054	-0.089	.244**	.335**	.188**	1.000							
X36	0.008	0.006	-0.011	0.023	-0.023	0.04	0.088	-0.094	-0.025	-0.091	0.081	0.004	.284**	.244**	.315**	.333**	1.000						
X37	-0.029	-0.029	0.046	-0.07	0.07	-0.03	0.036	-0.052	0.053	-0.057	0.057	-0.012	.243**	.180**	.236**	.197**	.413**	1.000					
X38	0.006	-0.01	0.006	-0.034	0.034	0.075	-0.072	0.037	0.029	-0.048	0.047	-0.007	.196**	.293**	.249**	.409**	.400**	.271**	1.000				
X39	0.09	-0.022	-0.036	.169**	-.169**	-0.034	0.041	-0.005	-0.058	0.027	-0.021	-0.006	-0.036	-0.078	0.048	-0.021	0.105	0.09	0.058	1.000			
X40	0.009	-0.012	0.006	0.082	-0.082	-0.059	0.017	-0.005	0.014	-0.091	0.033	.108*	0.058	-0.063	0.079	-0.045	-0.009	0.046	0.023	0.057	1.000		
X42	-0.057	-0.039	0.072	0.078	-0.078	0.004	0.044	-0.052	0.009	-0.044	-0.026	.144**	0.098	0.007	.193**	-0.054	0.044	0.078	-0.005	0.045	0.045	1.000	
X43	-0.074	-0.007	0.053	-0.03	0.03	0.008	0.102	-0.065	-0.095	0.094	-0.082	-0.008	0.021	-0.029	.139*	0.017	0.044	0.011	0.039	0.049	0.049	1.000	

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบการให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Collaboration Model (ต่อ)

	X20	X21	X22	X23	X24	X25	X26	X27	X28	X29	X30	X31	X32	X33	X34	X35	X36	X37	X38	X39
X44	-0.027	-.110*	.119*	0.066	-0.066	-0.004	0.084	-0.067	-0.065	0.015	-0.02	0.014	0.082	-0.016	.150**	-0.059	0.064	0.074	-0.01	0.047
X45	-0.022	-0.101	.108*	-0.047	0.047	-0.05	0.012	0.006	-0.005	0.014	-0.018	0.012	0.08	0.054	0.02	-0.047	0.017	-0.007	0.036	0.012
X46	-.130*	-0.054	.131*	-0.003	0.003	-0.053	0.019	0.03	-0.071	-0.006	-0.036	0.09	0.022	-0.02	.119*	0.011	0.015	0.046	0.05	-0.043
X48	-0.096	-0.049	.106*	-0.005	0.005	-0.03	.170**	-.133*	-0.074	0.013	-0.046	0.073	0.076	0.01	.144**	-0.027	0.003	0.1	-0.014	-0.01
X49	-0.034	-0.058	0.075	.125*	-.125*	-0.004	.141**	-.137*	-0.019	-0.086	0.074	0.009	0.028	-0.097	0.083	0.038	0.074	0.03	0.001	0.051
X50	-0.083	0.01	0.042	0.016	-0.016	-0.004	-0.02	0.039	-0.035	0.072	-0.08	0.033	-0.01	-0.055	0.068	-0.095	-.113*	-0.043	-0.081	-0.092
X51	-0.04	-0.028	0.051	-0.024	0.024	-0.023	0.019	0.002	-0.033	0.087	-0.043	-0.066	0.059	-0.064	0.023	-0.022	-0.057	-0.052	-0.08	-0.029
X52	-0.09	-0.027	0.081	0.074	-0.074	0.031	0.057	0	-.149**	0.019	-0.05	0.071	.141**	0.037	.110*	0.001	0.099	0.075	0.005	-0.02
X53	-0.062	0.016	0.043	0.005	-0.005	-0.005	-0.017	0.055	-0.079	0.058	-0.019	-0.074	0.047	-0.004	0.021	-.168**	-0.068	-0.036	-.122*	-0.042
X54	-0.021	-0.063	0.072	-0.035	0.035	0.051	-0.005	0.028	-0.081	0.006	0.014	-0.042	0.053	-0.01	0.086	-.123*	-0.003	0.037	-0.098	-.160**
X55	-0.007	-0.06	0.06	0.082	-0.082	-0.022	0.093	-0.065	-0.054	-0.098	0.088	0.001	-0.024	-.129*	0.066	-0.01	0.028	0.031	-0.005	0.037
X56	-0.055	-0.055	0.086	0.085	-0.085	0.02	0.104	-0.085	-0.065	-0.014	0.002	0.024	-0.029	-.133*	.107*	-0.02	0.021	0.057	-0.08	0.048
X57	-0.036	-0.091	.107*	-0.044	0.044	-0.104	.120*	-0.101	0.02	-0.042	0.034	0.009	-0.006	-0.068	0.032	0.006	-0.042	0.09	-0.056	-0.024
X58	-0.055	-0.055	0.085	0.071	-0.071	-0.002	.148**	-0.104	-.108*	-0.053	0.03	0.04	-0.063	-0.099	.111*	-0.074	0.047	0.021	-0.044	0.029
X59	-0.007	-0.058	0.058	0.042	-0.042	0.058	0.027	-0.018	-0.063	0.008	-0.048	0.088	0.069	-0.007	.109*	-0.035	0.087	0.017	0.018	0.044
X60	0.012	-0.104	0.089	0.042	-0.042	-0.037	0.073	-0.079	0.03	-0.038	-0.011	0.1	-0.077	-0.041	0.04	0.038	0.076	0.025	-0.002	0.018

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 28 คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบ
การให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Collaboration Model (ต่อ)

	X40	X42	X43	X44	X45	X46	X48	X49	X50	X51	X52	X53	X54	X55	X56	X57	X58	X59	X60
Y																			
X1																			
X2																			
X3																			
X4																			
X5																			
X6																			
X7																			
X8																			
X9																			
X10																			
X11																			
X12																			
X13																			
X14																			
X15																			
X16																			
X17																			
X18																			
X19																			
X20																			
X21																			
X22																			
X23																			
X24																			
X25																			
X26																			
X27																			
X28																			
X29																			
X30																			
X31																			
X32																			
X33																			
X34																			
X35																			
X36																			
X37																			
X38																			
X39																			
X40	1.000																		
X42	.539**	1.000																	
X43	.404**	.411**	1.000																

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวทำนาย และตัวทำนายกับตัวทำนายรูปแบบการให้คำปรึกษา กรณีที่ 2 การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ตามรูปแบบการให้คำปรึกษาของครูคอมพิวเตอร์ของ The Collaboration Model (ต่อ)

	X40	X42	X43	X44	X45	X46	X48	X49	X50	X51	X52	X53	X54	X55	X56	X57	X58	X59	X60
X44	.348**	.456**	.497**	1.000															
X45	.197**	.262**	.310**	.389**	1.000														
X46	.329**	.458**	.367**	.393**	.300**	1.000													
X48	.415**	.501**	.421**	.477**	.326**	.526**	1.000												
X49	.363**	.284**	.327**	.313**	.205**	.303**	.451**	1.000											
X50	.165**	.308**	.196**	.271**	.204**	.333**	.352**	.226**	1.000										
X51	0.032	.213**	.125*	.219**	.159**	.211**	.193**	.121*	.352**	1.000									
X52	.209**	.376**	.404**	.458**	.243**	.437**	.436**	.271**	.237**	.215**	1.000								
X53	-0.061	0.09	0.037	0.076	0.063	.127*	0.076	0.021	.309**	.194**	.247**	1.000							
X54	0.103	.141**	.137*	.131*	.155**	.153**	.196**	.116*	.319**	.226**	.181**	.504**	1.000						
X55	.357**	.366**	.282**	.301**	.135*	.356**	.430**	.454**	.278**	.186**	.239**	0.097	.269**	1.000					
X56	.379**	.360**	.361**	.365**	.204**	.451**	.462**	.530**	.237**	.175**	.332**	0.042	.201**	.661**	1.000				
X57	.117*	.153**	0.098	.188**	.189**	.244**	.243**	.299**	.222**	.122*	.164**	.112*	.173**	.393**	.406**	1.000			
X58	.367**	.375**	.372**	.357**	.146**	.355**	.465**	.573**	.263**	.179**	.279**	0.03	.198**	.509**	.618**	.436**	1.000		
X59	.316**	.350**	.421**	.371**	.177**	.383**	.316**	.238**	.215**	.175**	.339**	0.044	0.099	.340**	.405**	.194**	.473**	1.000	
X60	.275**	.253**	.191**	.221**	.118*	.309**	.278**	.399**	.233**	.145**	.224**	0.049	.115*	.435**	.399**	.405**	.432**	.309**	1.000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ **p < .01

*p < .05

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวลัดดา เหลืองศศิพงษ์ เกิดวันที่ 13 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2509 ที่จังหวัดนครปฐม สำเร็จการศึกษาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาธุรกิจศึกษา-สารสนเทศ จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ปีการศึกษา 2530 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2543

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย